Machine Translated by Google

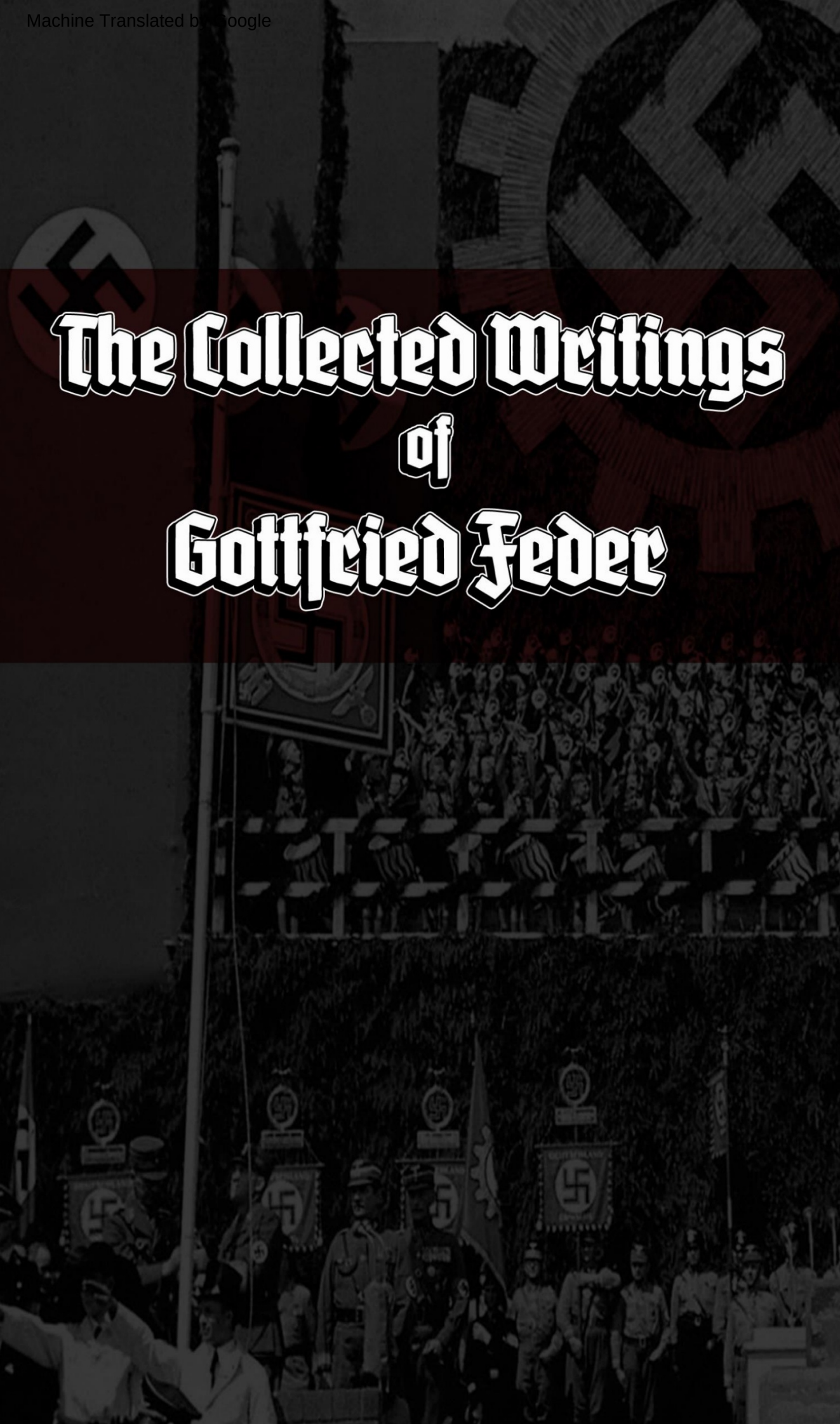

The Collected Writings of Gottfried Feder

Machine Translated by Google

Déi gesammelt Schrëften

vun

Gottfried Feder

Veröffentlecht am Kali Yuga, 130 AH

SUDETENLAND
VERLAG

Machine Translated by Google

Inhaltsverzeechnes

D'Programm vun der NSDAP an hir allgemeng Konzeptiounen 5

Aféierung & Virwuert 6

1. Offiziellt Parteimanifest iwwer d'Positioun vun der NSDAP a Bezuch op d'Bauerebevëlkerung an d'Landwirtschaft..... 13

D'Politik vun der NSDAP iwwer de Besëtz vu Grondbesëtz 17

2. Déi 25 Punkten..... 21

3. Déi grondleeënd Iddien 25

4. D'Programmufuerderunge am Detail..... 32

5. Wat mir net wënschen..... 52

6. Schlussfolgerung..... 53

De Manifest fir d'Ofschafung vun der Interessi-Schwéngheet 55

Ëmsetzungen a Begrënnung 57

D'Ëmwandlung vu Krichsobligatiounen a Bankkredit 75

Besonnesch Bemierkungen zu der Fuerderung no Gesetz am Manifest 76

D'Einwänn an hir Widderleeung 79

Weider Programm 89

Den däitsche Staat op engem nationalsozialistesche Fundament 56

Aféierung & Virwuert 92

1. D'Fundamenter..... 97

2. De Programm 116

3. D'Staatsstruktur vum nationalsozialistesche Staat 122

Machine Translated by Google

Gottfried Feder

Gottfried Feder, (27. Januar 1883, Würzburg, Däitschland - 24. September , 1941, Murnau), war en däitsche politeschen Aktivist, deen de wichtegste *Wirtschaftstheoretiker* war. vun der éischter Phase vum däitschen Nationalsozialismus.

De Feder, e Bauingenieur, gouf 1919 fir säi Buch *'Manifest fir d'Breaking' d'Fettlechkeet vun den Interessen',* a seng Ried virun enger Versammlung vun der Däitscher Aarbechterpartei zu München am September vum selwechte Joer huet déi direkt Inspiratioun fir **den Adolf Hitler sengem** Antrëtt an d'Politik. **Dem Feder seng** sozialistesch an antikapitalistesch Iddien hunn duerno am 25-Punkte-Programm **vum Hitler** fir d'Nationalsozialistesch Däitsch Aarbechterpartei (NSDAP) am Mäerz 1920 ausgedréckt, souwéi a **sengem** eegene Buch *"Der Deutscher Staat auf dem Nationalsozialistischen Grundlage",* dat vum **Hitler** als "de Katechismus vun der [Nationalsozialistescher] Bewegung" ugesi gouf. Tëscht 1924 an 1936 souz **de Feder** am Däitsche Reichstag a war President vum Wirtschaftsrot vun der NSDAP (1931), Staatssekretär vum däitsche Wirtschaftsministère (1933) a Staatswunnengskommissär (1934). Mat der allgemenger Upassung vun der Nazipolitik un dat existent Wirtschaftssystem ass d' Roll **vum Feder** an de Parteiangelegenheeten awer drastesch erofgaangen, an 1936 war hie praktesch an d'Onbekanr

Machine Translated by Google

De Programm vun der Nationaler Sozialistesch Däitsch Aarbechterpartei an hir allgemeng Konzeptiounen

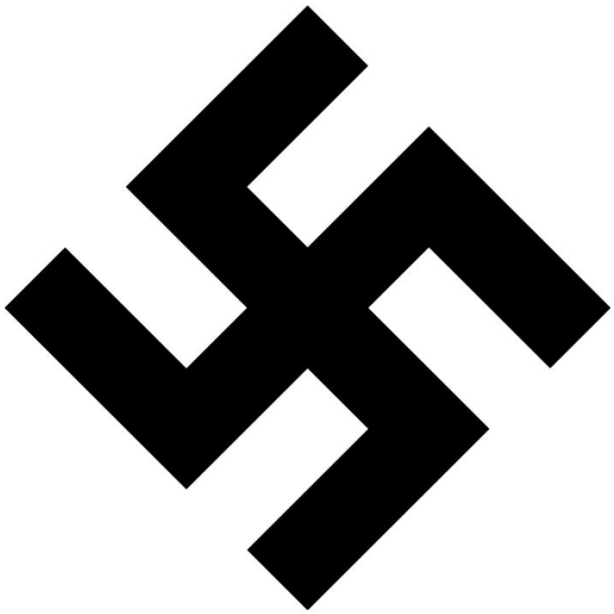

Machine Translated by Google

Historesche Bericht iwwer den Opstig vun der NSDAP mat engem biografesche Bléck op d'Carrière vum Adolf Hitler

Den Adolf Hitler gouf den 20. Abrëll 1889 zu Braunau am Inn gebuer , engem Duerf vun der aler ... Bayern.

Säi Papp war dat weesen Kand vun engem aarme Bauer a konnt sech bis zum Douanesbeamten eropschaffen. Seng Mamm koum aus enger däitscher Bauerefamill. Wéi hien 13 Joer al war, huet hie säi Papp verluer, a véier Joer méi spéit seng Mamm. Den Adolf Hitler war deemools Schüler op der Realschule zu Linz un der Donau, nodeems hien d'Nationalschoul verlooss hat. Et war de Wonsch vu sengem Papp, datt hie Beamten sollt ginn, mä säin eegene Wonsch war et, Kënschtler ze ginn. Den Doud vu senger Mamm huet hien ouni weider Verzögerung gezwongen, säi Liewensënnerhalt ze verdéngen.

Mat 17 Joer ass den Hitler op Wien gaangen, wou hie wollt Architekt ginn. Hie verdéngt säi Liewensënnerhalt mat eegenen Efforten, fir d'éischt als Bauaarbechter, wou hie Mörtel gemëscht huet, an duerno als Zeechner vun engem Architekt. Mat 18 Joer huet hie sech scho fir Politik interesséiert; hie gouf antimarxistesch, huet awer bis elo keng féierend Roll gespillt. Vun senger fréister Jugend un war den Hitler passionéiert nationalistesch, a seng Hoffnung war et, déi sozial Erfarunge vu senger Aarbechtszäit mat senge nationalisteschen Iwwerzeegungen ze kombinéieren. E puer Joer laang huet hien zu Wien an extremer Aarmut gelieft.

1912 ass hien op München ausgewandert, wou hie studéiert huet. Hie hat ni Jugendfreed kannt, awer zënter dem Dag wou hien mat 50 Kronen an der Täsch vun doheem fortgaangen ass, ware Aarbecht a Mangel säi Schicksal. Am Februar 1914 ass et him gelongen, sech vun der Verpflichtung ze befreien, an der éisträichescher Arméi ze déngen. Sechs Méint méi spéit ass de Krich ausgebrach. Hie mellt sech direkt fräiwëlleg fir den Déngscht an der däitscher Arméi a krut duerch en direkten Appel un de Kinnek Ludwig vu Bayern d'Erlaabnes, als fräiwëllegen Zaldot an e bayrescht Regiment anzetrieden. Den 10. Oktober 1914 ass dat neit Regiment fortmarschéiert.

Den 2. Dezember 1914 gouf de 25 Joer ale Fräiwëllegen mam Eiserne Kräiz, dem 2. Klass.

Als Unerkennung fir säi Courage beim Ugréff op de 'Bayernwald' an an den aneren Asätz bei Wytschaete, gouf hien den Uerder ginn, als Dispétchträger anzetrieden, wat besonnesche Courage a Zouverlässegkeet verlaangt huet, well Rapporte oft iwwer oppent Terrain ënner schwéierem Feier transportéiert musse ginn. Dëst huet säin Numm séier am ganze Regiment bekannt gemaach, och ausserhalb vum enke Krees vu senge Kameraden.

De 7. Oktober 1916 gouf hie vun enger Granatsplitter verwonnt. Am Mäerz 1917 ass hien zréck a säi Regiment gaangen. Hie krut e puer aner Auszeechnungen, dorënner e Regiments-Diplom fir besonnesche Courage an de Kämpf bei Fontaines, an schliisslech d'Eiserne Kräiz vun der Klass I.

De 14. Oktober 1918 gouf hien zesumme mat ville Kameraden a sengem Regiment schwéier blesséiert duerch de Moschtergas, deen d'Briten deemools fir d'éischt Kéier benotzt hunn, an hie gouf temporär blann. Wärend senger Zäit am Spidol ass d'Revolutioun ausgebrach.

Dofir huet den Hitler decidéiert, Politiker ze ginn. Am Joer 1919 huet hien sech enger klenger Partei vu 6 Männer ugeschloss an domat d'Nationalsozialistesch Däitsch Aarbechterpartei gegrënnt. Hien huet de Programm vun der neier Bewegung am Groussen a Ganzen opgestallt an hire Charakter an hir Ziler festgeluecht.

Machine Translated by Google

Den Nukleus: Siwe Männer

Am September 1919 huet den Adolf Hitler seng éischt Ried viru siwe Männer gehalen; duerno huet hien e Publikum vun 11, 25, 47 Leit adresséiert; am Dezember 111; am Januar 1920 270, a kuerz drop 400.
De 14. November 1920 huet hien op enger Masseversammlung vun 1700 Leit geschwat. Hien huet elo d'Propaganda vun der jonker Partei organiséiert, déi no engem Joer Aarbecht 64 Memberen gezielt huet. Ee Joer méi spéit - 1920 - hat se schonn 3000 erreecht. Dem Hitler seng Propagandaaktivitéit zu München war sou, datt hien endlech dräimol d'Woch op Masseversammlungen gehalen huet, an all Méindeg huet hien e Léiercours weidergefouert. Hien huet virun allem d'Narregkeet vu Versailles ugegraff an d'Behauptungen vun de Marxisten, der Zentrumspartei usw. ofgestridden, datt et méiglech wier, dësen Traité z'erfëllen. Hien huet de Slogan vun dëse Parteien - "Gitt Är Waffen op, an déi aner wäerten och entwaffnen" - um Schandfleesch gestallt. Hien huet ënner der Viraussetzung geschwat, datt nodeems mir d'Waffen opginn hätten, de Rescht weider géif bewaffnen, - wann net mat hirem eegene Geld, dann mat de Milliounen, déi aus der komplett entwaffneter däitscher Natioun erausgepresst goufen. Wärend hien der Propaganda vun der SPD a vum Zentrum fir d'Ënnerschréft vum Traité géint war, huet hien prophezeit, datt d'Ruhr besat géif ginn, egal wat mir ënnerschreiwen.

1921.

Dëst Joer gouf vun der Grënnung vun den éischte lokale Gruppen zu Rosenheim a Landshut geprägt. Den Hitler huet déi éischt Grupp vu Männer organiséiert fir d'Partei ze schützen an huet säi Kampf géint d'Separatistenbewegung a Bayern ugefaangen. Eise Leader huet och eng Ried am Circus zu München op enger Versammlung mat iwwer 5000 Leit gehalen.

Hien huet op senge Reunioune erkläert, datt d'Erfëllung vum Traité net hëllefe géif, wéi d'SPD, d'Zentrum an d'Volkspartei behaapt hunn, fir den däitsche Wuelstand a Rou opzebauen, mä datt d'Resultat vun där dommer Politik zu enger grousser Inflatioun gefouert hätt, déi der däitscher Industrie enorm schued géif. D'Behauptung vum Hitler, datt déi schwaarz-rout Regierung plangt, d'Staatsbunnen ze denationaliséieren, gouf als "blat Ligen" erkläert. E Versuch vun enger Revolt bannent der Partei gouf gescheitert. Den Hitler huet déi nei Verfassung vun der Partei entworf, déi him diktatoresch Muecht ginn huet.

D'Sozialdemokratie, déi net weiderhin den Numm Hitler ignoréiere konnt, huet elo versicht, hire Béisen duerch Terrorismusmethoden lass ze ginn. Et gouf bloedeg Zesummestéiss op de Reuniounen, bei deenen d'eiserne Nerven vun eisem Leader d'Iwwerhand behalen hunn. Eng onbesiegbar Leibgarde 4 gouf am Laf vun dëse Reuniounen gegrënnt, déi vun do un 'Sturmabteilung' genannt gouf.

1922.

Wärend d'Eroberung vu München weidergaangen ass, huet d'Beweegung ugefaang sech iwwer de Rescht vu Bayern ze verbreeden. Den Hitler huet all Offeren, duerch e Kompromëss, refuséiert, fir sech mat anere Parteien unzeschléissen. Hien huet lues a lues all ähnlech 'nationalistesch' Parteiformatiounen zerstéiert an d'nationalsozialistesch Bewegung iwwer si ieweschte gemaach.

Am Oktober 1922 ass den Hitler u Spëtzt vun 800 Mann op Coburg marschéiert an huet an zweemol 24 Stonnen fir d'éischt Kéier de Rouden Terror an där Stad komplett zerstéiert.

Den Adolf Hitler huet dunn ëffentlech erkläert, datt mir eis a Richtung vun der Inflatioun stürmen, déi hien als Resultat vun der Politik vun der schwaarz-rouder Koalitioun virausgesot hat. Hie gouf

Machine Translated by Google

bekannt als de geféierlechste a meescht gehaasste Feind vum System. D'Sozialdemokratie an d'Zentrumspartei hunn opgehalen, sech mat Argumenter ze verdeedegen an hunn eng Politik vun der Diffamatioun agefouert.

1923.

Am Januar 1923 gouf déi éischt grouss Parteikonferenz ofgehalen, an déi éischt Banneren vun der Partei goufen ageweit. D'Sturmabteilung gouf offiziell gegrënnt.

D'Parteipropaganda gouf grëndlech studéiert a verbessert, an déi permanent Prinzipie vun der Organisatioun goufe festgeluecht a verankert. Unhänger hunn sech a grousser Zuel ëm den Hitler versammelt, vun deenen d'Majoritéit haut seng trei Partner am Kampf sinn. D'Attacken op hie goufen an der Tëschenzäit mat ëmmer méi grousser Entschlossenheet weidergefouert; hie war fir d'éischt Kéier am Prisong wéinst der Beschëllegung, d'Reunioune vu senge Géigner ze stéieren; hie gouf dauernd bestrooft. Trotzdem huet hien ni ee Moment opgehalen, géint de System ze kämpfen.

Am Summer 1923 huet den Adolf Hitler ugefaangen, de Rouden Terror an de meeschte Stied a Bayern ze briechen; Ratisbon, Hof, Bayreuth, Nürnberg, Fürth, Ingolstadt, Würzburg, Schweinfurt - dacks op Käschte vu Bluttvergießen a Stroossekämpf, bei deenen hien déi sozialdemokratesch a kommunistesch terroristesch Bande besiegt huet.

Säi Kampf géint déi inkompetent Regierung vum Räich gouf vu batteren Ukloe begleet. Hie prophezeit den onglécklechen Erfolleg vum schwaache Widderstand vun der Regierung an der Fro vum Ruhrgebitt, an huet stänneg déi domm Politik vun engem Vertrag mat Frankräich, an déi vun der Erfëllung, attackéiert. Hie war ëmmer dovun iwwerzeegt, op d'Noutwennegkeet vun engem Vertrag mat England an Italien hinzeweisen.

Am November 1923 huet den Adolf Hitler säi Versuch gemaach, de System ze stierzen. Den Opstand ass gescheitert, an den Hitler gouf verhaft.

1924.

De grousse Prozess huet am Mäerz 1921 zu München stattfonnt. Obwuel eise Leader no de Fakten fir schëlleg befunn gouf, huet hien eng iwwerwältegend moralesch Rechtfertigung erreecht. D'Verteidegung vum Hitler huet de Geriicht sou staark beaflosst, a seng Iwwernahm vun der elenger Verantwortung war sou iwwerzeegend, datt d'Ried vum Uklag, deen hien ugeklot huet, zu engem bemierkenswäerte Beweis fir seng éierbar Motiver gouf. De Riichter huet hien awer zu enger Prisongsstrof veruerteelt.

D'Nationalsozialistesch Partei huet ënner dem Verloscht vun hirem Leader gelidden. Hir Géigner waren iwwerzeegt, datt d'Beweegung eriwwer wier, a si hunn de Courage fonnt, den berüchtegten Dawes-Pakt z'ënnerschreiwen, an domat bewosst de System vun der Plënderung vun Däitschland agefouert, deen am Young-Plang op de Spëtzt bruecht gouf. Wat en Triumph fir d'Sozialdemokraten an d'Mëtt! D'Zil vun der Versklavung vun Däitschland war anscheinend erreecht!

Vergebens huet den Hitler duerch seng Associéen, déi fräi waren, probéiert, géint den Dawes-Pakt ze kämpfen. Vergebens huet hien se ëffentlech erkläert, datt d'Versécherunge vun der Zentrumspartei, der SPD an der Volkspartei, datt d'auslännesch Prêten am Kader vum Plang den nationale Wuelstand erhéijen, datt d'Aarbechtslosegkeet ophale géif, datt d'Léin eropgesat an d'Steiere reduzéiert géifen, datt d'Landwirtschaft gerett géif ginn, nëmmen eng Täuschung vun der Natioun waren. Vergebens huet hien se drop hiweise gelooss, datt den Dawes-Pakt d'Aarmut géif erhéijen, well d'Zënsen op de Prêten d'Industrie lähmen, während d'Prêten selwer nëmmen dem Zweck gedéngt hunn, d'finanziell Verpflichtungen am Kader vum Plang ze erfëllen; Insolvenz an Aarbechtslosegkeet géifen eropgoen, d'Léin...

Machine Translated by Google

géif ënnergoen, géifen d'Präisser an d'Steiere weider klammen, an d'Baueren géife mat engem komplette Ruin konfrontéiert sinn a gezwonge sinn, sech vun allem trennen, wat se besëtzen.

Den 20. Dezember huet den Hitler d'Festung verlooss.

1925.

De 27. Februar 1925 ass den Adolf Hitler säin Opruff zur Wiedergebuert vun der Partei erauskomm, an Hien huet seng éischt Ried no senger Prisongsstrof virun engem Publikum vu 4000 Leit gehalen.

D'nationalsozialistesch Bewegung war no den Evenementer vum 9. November auserneegebrach. , an all säi Besëtz a säi Geld goufe konfiskéiert; sou datt den Adolf Hitler elo ouni Grond ugefaangen huet, d'Partei vun hire Fundamenter un nei opzebauen. Vorwärts a Germania zu Berlin hunn sech iwwer seng Efforte lëschteg gemaach a sech iwwer de "Narr, deen duerch d'Gefangenschaft verréckt gemaach gouf", verspott.
Trotzdeem ass d'Rekonstruktioun vun der Partei ënner der Leedung vum Hitler mat grousser Geschwindegkeet virugaangen. Déi al Leader hunn sech erëm trei ëm hie versammelt. Den Hitler huet d'Parteipress zu neier Aktivitéit ugestouss.

Bis Dezember 1925 hat d'Partei 27.000 Memberen. D'Zentrum an d'Sozialregierung D'Demokraten hunn an Panik dekretéiert, datt de Leader zwee Joer laang net ëffentlech schwätze däerf.

1926.

Am Juni dëst Joer war déi éischt Parteikonferenz zënter dem Hitler senger Prisongsstrof.

Déi bourgeoisesch Welt war nach ëmmer iwwerzeegt, datt d'Politik vun der Erfëllung Däitschland rette géif an datt den Dawes-Pakt d'Industrie erëmbeliewe géif. D'Marxisten waren iwwerzeegt, datt hir Herrschaft onerschütterlech wier.

De President von Hindenburg huet sech vu senge Supporter getrennt a mat der Mëtt an der SPD fortmarschéiert. D'Partei huet de Kampf weidergefouert; bis Enn vum Joer hat si 49.000 Memberen gezielt.

1927.

Den Uerder, deen dem Hitler verbueden huet, ëffentlech ze schwätzen, gouf zréckgezunn, well et sech als onméiglech erausgestallt huet, en ëmzesetzen. Hie sot eng Rei vu Masseversammlungen. All Mount huet sech d'Partei ëmmer méi fest konsolidéiert.

D'Entwécklungen allgemeng hunn ëmmer méi staark bewisen, datt den Hitler Recht hat.
Den Dawes-Pakt gouf entmaskéiert, a seng Konsequenze ware schrecklech. D'Sozialdemokraten an d'Zentrumspartei hunn probéiert, dat ze retten, wat ze retten war, duerch Ligen a Mëssbrauch.

Am August huet den Hitler eng Parteikonferenz zu Nürnberg aberuff, déi sech als e grousse Succès erausgestallt huet. Um Enn vum Joer hat d'Partei 72.000 Memberen gezielt.

1928.

Den Adolf Hitler huet seng Partei an engem intensiven Ugréff op dat existent System ugefouert. Den Nationalsozialismus war elo den onermiddleche Feind vun den Zerstéierer vun Däitschland, souwuel bannen ewéi baussen. Den Hitler huet säin Ugréff besonnesch géint déi sënnlos Ruinéierung vun de Baueren a Mëttelklass geriicht. Hie prophezeit d'Katastroph, déi op d'Inlandsmäert géif kommen. Hie sot ëmmer erëm op Honnerte vu Reuniounen, datt d'Politik vun der Erfëllung Wahnsinn wier, an datt hir ...

Machine Translated by Google

D'Konsequenze géifen Doud a Ruin fir déi däitsch Industrie bedeiten. D'Sozialdemokraten an d'Mëtt hunn sech verspott a veruecht, wéi si sech räche wollten. Hir Ligen a Beleidegungen ware perséinlech géint den Hitler geriicht.

Bis Enn vum Joer huet d'Memberschaft 108.000 gezielt, an 12 Membere vun der Partei am Reichstag souz.

1929.

Den Adolf Hitler huet säi Kampf géint dat bestehend System mat onermiddlecher Energie weidergefouert. D'Press vun der Partei gouf perfektionéiert, d'Sturmabteilung gouf méi grouss, d'SS-formatioune goufe gestäerkt an d'Propaganda gouf intensivéiert. D'Doktrinen vum Nationalsozialismus hunn ugefaangen déif an d'nationalt Bewosstsinn anzedringen.

De 4. August huet déi zweet Parteikonferenz zu Nürnberg a gewaltegem Mooss stattfonnt. Den Hitler huet dat schwaarz-rout System mat ëmmer méi grousser Energie ugegraff a sech ouni Rival als de mächtegste Leader géint alles opgestallt, wat mat 'Demokratie' gemengt war. All Versich, hien aus der Parteiféierung ze verdreiwen, goufen zerstéiert.

Bis Enn vum Joer huet d'Partei 178.000 Memberen gezielt.

1930.

De Kampf géint de Young-Plang war am vollen Asaz. Den Hindenburg huet en energievoll verdeedegt a behaapt, datt Däitschland doduerch gerett géif ginn, déi däitsch Industrie sech géif erhuelen, d'Aarbechtslosegkeet géif gestoppt ginn, d'Baueren nees géifen ootmen an et méiglech wier, d'Steiere méi liicht ze maachen.

Den Adolf Hitler huet sou Meenungen als onwierklech a fatal beschriwwen; hie prophezeit de Géigendeel. Seng Partei huet d'Natioun an engem haarde Kampf opgeklärt. D'Géigner hunn mat engem Stroum vu Ligen geäntwert.

D'Wale fir de Reichstag hunn de 14. September stattfonnt , 1930. D'Partei krut 6,5 Stëmmen an de Sondagen. Millioune Stëmmen, an 107 Memberen goufen gewielt. Seng intern Organisatioun war méi staark wéi jee virdrun. E puer kleng Revoltversich, déi vun ausserhalb gefördert goufen, goufen direkt vum Hitler ënnerdréckt, an déi, déi sech net bedingungslos ënnerwerfen wollten, goufen aus dem Déngscht verdriwwen.

D'Zentrumspartei, déi sech elo, zum Gudden oder zum Schlechten, an d'Hänn vun der SPD ausgeliwwert hat, huet ugefaangen, d'Kierch géint den Hitler opzereegen. Bëscheef a Paschtéier, déi zur Zentrumspartei gehéiert hunn, hunn e fanateschen Ugréff géint d'Nationalsozialistesch Bewegung gestart, hir Unhänger exkommunizéiert a si souguer e chrëschtlecht Begriefnes refuséiert. Den Hitler huet onerschütterlech un senger Iwwerzeegung gehalen, datt d'Zentrum den Ënnergang vun Däitschland bedeit huet, a säi Kampf géint si mat nach méi grousser Entschlossenheet wéi virdrun weidergefouert. Hien huet all Versuch, him eng Ännerung vu senge Meenungen ofzewieren, streng ofgeleent.

Bis Enn vum Joer huet d'Partei 389.000 Memberen gezielt.

1931.

De Kampf géint de Young-Plang ass weidergaangen. D'Konsequenze vum Hitler goufen Realitéit.

Machine Translated by Google

D'Regierung huet ugefaange mat Hëllef vun Noutmoossnamen ze verwalten, well se geduecht huet, d'Industrie ze retten. Et koum zu haarde Streidereien, an deenen den Adolf Hitler nach eng Kéier op déi fatal Konsequenze vun där Politik higewisen huet. An e puer Méint - souguer e puer Wochen - krut hien Recht.

Mëttlerweil haten eng Rei nationalsozialistesch Zeitungen ugefaangen ze funktionéieren, an d'Zentralverlagsbüro vun der Partei war lues a lues zu engem risege Betrib gewuess. D'Organisatioun war héich effizient ginn, an d'Sturmabteilung hat mat der Zäit en héije Stadium vun der Entwécklung erreecht.

Eis Géigner hunn sech a Ligen verstoppt a erlaabt, datt Wueren a Frankräich bestallt ginn.

Bis Enn vum Joer 1931 hat d'Memberschaft vun der Hitler Partei 806.000 erreecht, ee Mount méi spéit 862.000, an nach eng Kéier ee Mount méi spéit 920.000. Um Dag vun de Wale gouf et ongeféier eng Millioun Memberen, an onzielbar Millioune Unhänger bei de Wale.

De Mann, deen eemol en aarme Schaffer a spéider e Soldat un der Front war, huet domat a knapps dräizéng Joer déi gréisst politesch Organisatioun opgebaut, déi Däitschland jee gesinn huet. Déi eenzeg Mëttelen, déi seng Géigner géint dëse Mann kënne benotzen, si Ligen a Verleumdung. An hien huet bis elo ëmmer gewonnen, trotz all de Ligen, an dës Kéier ass hien no drun, zum President vum Räich gewielt ze ginn.

Huet iergendeen an der ganzer Geschicht vun Däitschland jeemools eng ähnlech Leeschtung an zwielef Joer erreecht, konfrontéiert mat Widderstand vun der Partei, der Héichfinanz, dem Kapital, der Press, der ëffentlecher Meenung, der Bürokratie, de Ligen, dem Terrorismus a der Verfollegung?

Dëst war kee geschützt Kand; vu senge fréiste Joren un war hie e Mann an der héchster
am Sënn vum Wuert, eleng op seng eege Kraaft ze vertrauen.

Machine Translated by Google

Virwuert

Zu Weimar am Joer 1926 huet de Parteirot decidéiert, eng Serie vu Broschüren ze publizéieren, déi sech präzis mat de fundamentale Froen beschäftegen, déi all Aspekt vum politesche Liewen an Däitschland betreffen. Eis Absicht war, a bleift, e kohärent a komplett Bild vun der Astellung vum Nationalsozialismus zu de verschiddenen Aufgaben vun eisem ëffentleche Liewen ze presentéieren, a wéi hie seng Feeler a Mängel wëll behiewen.

Eis Aufgab ass dofir, grëndlech z'ënnersichen, wéi et do steet, dann wëssenschaftlech ze froen, wou et hierkënnt, a schliisslech, mat kreativer Inspiratioun, déi schicksalhaft Fro ze beäntwerten: Wat dann? Dat héicht Zil vun dëse Broschüren ass et, nei Methoden fir d'Liewe vum Staat, fir Finanzen an Ekonomie unzeweisen; e 'Rocher de bronze' am Chaos opzestellen, e Bestand vu klorem Wëssen duerch genau Studium ze bilden, fir datt aus deem Ganzen e vereenegte politesche Wëlle ka kommen.

Op der grousser Versammlung den 31. August 1927 huet den Adolf Hitler nodrécklech erkläert: "Programmfroen betreffen de Verwaltungsrot net; de Programm ass festgeluecht, an ech wäert ni Ännerungen an de Prinzipie vun der Bewegung, sou wéi se an hirem Programm festgeluecht sinn, erdroen." Mat dëser entscheedender Ausso vun eisem Führer schléissen ech mech ganzhäerzeg un, well näischt ass méi geféierlech fir d'Liewen an d'Schlagkraaft vun enger Bewegung wéi eiser, wéi datt hire festgeluechte Programm mat der Zäit negativer Kritik ausgesat gëtt.

Kee Mann, deen d'Gefill huet, datt hie net de ganze Wee mat eis an der jiddescher Fro, an eisem Kampf géint d'Héichfinanz, dem Dawes-Pakt an der Verarmungspolitik oder an all anere Froen an eisem Programm goe kann, oder geneigt ass, d'Fräiheet vun der däitscher Natioun duerch de Vëlkerbond, de Locarno-Pakt, duerch Kompromisser a Feigheet ze tauschen, muss sech bei eis wenden; seng Plaz ass ausserhalb vun der NSDAP. Mir verwërfen komplett dat "iwwerleeënt Privatwëssen", dat sou een, wéi hien, sou bereet ass, a senger Ried an a journalisteschen Aussoen ze verbreeden.

E Mann, deen grondleeënd mat eise Prinzipien averstane ass, kéint vläicht Skrupel iwwer e puer kleng Detailer hunn, well mir kënnen net erwaarden, datt mir eis jee absolut iwwer all Froen eens ginn, besonnesch net an enger aggressiver politescher Bewegung.

Et ass awer eng aner Saach, wann politesch Feinde vun engem Punkt eng schlecht Iddi maachen, andeems se widderspréchlech falsch Duerstellungen hunn, déi ganz niewent dem Punkt leien, wéi et tatsächlech geschitt ass. An esou engem Fall ass en offiziellen Kommentar néideg.

Mir refuséieren, eise Programm aus Grënn vun der Zweckméissegkeet z'änneren, wéi aner Parteien et maachen, fir sougenannt verännert Konditiounen unzepassen. Mir wëllen d'Konditiounen un eise Programm upassen, andeems mir se beherrschen.

Ech gouf vum Adolf Hitler beoptraagt, dës Serie vu Broschüren erauszeginn, déi ...
fir déi offiziell Literatur vun der Partei ze bilden.

Ech hunn dat offiziellt Manifest vun der Partei vum 6. Mäerz 1930 bäigefüügt; och meng Äntwert op zéng Froen, déi eis vun der Deutsche Tageszeitung, dem féierende Organ vum Reichslandbund, gestallt goufen.
Déi Zeitung huet meng Äntwerten akzeptéiert.

Dëst ass dee beschten an effektivsten Wee, fir all d'Ligen iwwer eis schlecht Astellung zum Besëtz an der Ierfschaft vu Grondbesëtz an Däitschland ze läschten.

Machine Translated by Google

1. Offiziellt Parteimanifest iwwer d'Positioun vun der NSDAP a Bezuch op d'Bauerebevëlkerung an d'La

München, de 6. Mäerz 1930

1. Bedeitung vun der Bauereklass a vun der Landwirtschaft fir Däitschland

Déi däitsch Natioun kritt e groussen Deel vun hire Liewensmëttel aus dem Import vun auslännesche Liewensmëttel. Virum Weltkrich konnten mir dës Importen mat eisen Industrieexporten, eisem Handel an eise Kapitalavlagerungen am Ausland bezuelen. D'Resultat vum Krich huet dëser Méiglechkeet en Enn gesat.

Haut bezuele mir eis importéiert Liewensmëttel haaptsächlech mat Hëllef vun auslännesche Prêten, déi déi däitsch Natioun ëmmer méi déif an d'Scholden bei den internationale Finanzéierer dreiwen, déi Kreditter ubidden. Wann et sou weidergeet, gëtt dat däitscht Vollek ëmmer méi aarm.

Déi eenzeg Méiglechkeet, aus dëser Sklaverei ze entkommen, läit an der Fäegkeet vun Däitschland, essentiell Liewensmëttel doheem ze produzéieren. Eng erhéicht Produktioun duerch déi däitsch Landwirtschaft ass dofir eng Fro vu Liewen an Doud fir déi däitsch Natioun.

Ausserdeem ass eng wirtschaftlech gesond a produktiv Bevëlkerung vum Land essentiell fir eis Industrie, déi an Zukunft ëmmer méi no Aarbechtsplazen um Heemechtsmaart sichen wäert mussen.

Mir betruechten d'Bevëlkerung vum Land och als Träger vum Ierfschaft vun der Gesondheet, d'Quell vun der Jugend vun der Natioun an als d'Grondlag vun hirer bewaffneter Kraaft.

D'Erhalen vun enger effizienter Agrarklass, déi mat der Zounimm vun der allgemenger Bevëlkerung wiisst, ass e wesentleche Punkt am nationalsozialistesche Programm, well eis Bewegung d'Wuel vun all eise Leit an de kommende Generatiounen berücksichtegt.

2. D'Vernoléissegung vun der Bauereklass an der Landwirtschaft duerch den haitege Staat

D'landwirtschaftlech Produktioun, déi kann erhéicht ginn, gëtt behënnert, well déi wuessend Verscholdung vun de Baueren hinnen verhënnert, déi néideg Saachen fir d'Kultivatioun ze kafen, an well d'Tatsaach, datt d'Landwirtschaft sech net rentéiert, den Ureiz fir d'Erhéijung vun der Produktioun ewechhëlt.

D'Grënn, firwat d'Landwirtschaft keng ausreechend Rendite fir d'Aarbecht bréngt, musse gesicht ginn:

1. an der bestehender Fiskalpolitik, déi d'Landwirtschaft onnéideg belaascht. Dëst ass wéinst Parteiiwwerleeungen, a well de jiddesche Weltgeldmaart - deen tatsächlech d'parlamentaresch Demokratie an Däitschland kontrolléiert - déi däitsch Landwirtschaft zerstéiere wëll, well dëst déi däitsch Natioun, an insbesondere d'Aarbechterklass, hirer Gnod géif ausginn;

Machine Translated by Google

2. an der Konkurrenz vun auslännesche Baueren, déi ënner méi gënschtege Konditioune schaffen, an déi net vun enger Schutzpolitik fir déi däitsch Landwirtschaft a Schach gehale ginn;

3. an den extravaganten Profitter, déi vun de grousse Grousshandelsmëttler gemaach goufen, déi sech sech tëscht Produzent a Konsument stellen.

4. an den héije Tariffer muss de Bauer fir Stroum a künstlechen Dünger bezuelen

Suergen, déi haaptsächlech vu Judden geréiert ginn.

Déi héich Besteierung kann net duerch déi schlecht Rente fir d'Aarbecht um Land gedeckt ginn. De Bauer ass gezwongen, sech ze verschëlden a Wucherzënsen fir Prêten ze bezuelen. Hie versenkt ëmmer méi déif ënner dëser Tyrannei a verléiert um Enn alles, wat hie besëtzt, un de jiddesche Geldkreditgeber. Déi däitsch Bauereklass gëtt entpropriéiert.

3. Am Räich, sou wéi mir et hoffen ze gesinn, sollen d'Rechter vum Land respektéiert ginn an et soll eng Landwirtschaftspolitik fir Däitschland ginn.

Et gëtt keng Hoffnung op eng däitlech Verbesserung vun der Aarmut vun der Landbevëlkerung oder op eng Erhuelung vun der Landwirtschaft, soulaang déi däitsch Regierung tatsächlech vun den internationale Geldmagnaten kontrolléiert gëtt, ënnerstëtzt vum parlamentaresch-demokratesche Regierungssystem; well dës wëllen d'Stäerkt vun Däitschland, déi um Land baséiert, zerstéieren.

Am neien an ganz aneren däitsche Staat, op deen mir eis asetzen, kréien d'Baueren an d'Landwirtschaft déi Opmierksamkeet, déi hinne zoustëmmt, well si eng wichteg Ënnerstëtzung vun engem wierklech nationale däitsche Staat sinn.

Doraus entstinn déi folgend Ufuerderungen:

1. D'Land vun Däitschland, dat vun der däitscher Natioun erwuerwe a verdeedegt gouf, muss am Déngscht vun der däitscher Natioun stoen, als Heem an als Liewensgrondlag. Déi, déi d'Land bewunnen, mussen et an dësem Sënn verwalten.

2. Nëmme Membere vun der däitscher Natioun däerfen Land besëtzen.

3. Land, dat se legal erwuerwe hunn, gëllt als ierflecht Besëtz. Mat dem Recht op Besëtz ass awer d'Verpflichtung verbonnen, et am nationalen Intressi ze benotzen.
Spezialgeriichter ginn ernannt fir dës Verpflichtung ze iwwerwaachen; dës bestinn aus Vertrieder vun allen Departementer vun der Landbesëtzerklass an engem Vertrieder vum Staat.

4. Däitscht Land däerf kee Objet vu finanzieller Spekulatioun ginn, an et däerf säi Besëtzer och kee onerwaarten Akommes bidden. Et däerf nëmme vun deem kaaft ginn, deen et selwer beaarbecht. Dofir huet de Staat e Virverkaafsrecht bei all Verkaf vu Land.
Et ass verbueden, Land un privat Kreditgeber ze verpflichten. Déi néideg Prêten fir d'Ubauen zu liichte Konditioune ginn de Baueren entweder vu vum Staat unerkannte Verbänn oder vum Staat selwer accordéiert.

5. Fir d'Benotzung vu Land ginn dem Staat Bäiträg bezuelt, jee no der Gréisst an der Qualitéit vum Besëtz. Dës Steier op Land wäert all weider Besteierung vu Grondbesëtz vermeiden.

6. Et kann keng fest Reegel iwwer d'Quantitéit vum Kultivatioun festgeluecht ginn. Aus der Siicht vun eiser Bevëlkerungspolitik brauche mir eng grouss Zuel vu klenge a mëttelgrousse Betriber.

Machine Translated by Google

Bauerenhäff. Landwirtschaft a grousser Skala spillt awer eng ganz wichteg Roll, a wa se eng gesond Relatioun zu de méi klenge Betriber erhält, ass se gerechtfäerdegt.

7. E Gesetz iwwer d'Ierfschaft ass néideg fir eng Ënnerdeelung vum Besëtz an eng Scholdenakkumulatioun drop.

8. De Staat huet d'Recht, Land ze konfiskéieren, mat enger entspriechender Kompensatioun.

zougestanen:

a. wann et net engem Member vun der Natioun gehéiert;

b. wann – duerch en Uerteel vun de Landgeriichter – festgestallt gëtt, datt säi Besëtzer, duerch schlecht Landwirtschaft, handelt net am nationalen Intressi;

c. fir den Zweck, onofhängeg Baueren drop ze besiedelen, wann de Besëtzer et net selwer kultivéiert;

d. wann et fir speziell staatlech Zwecker am nationalen Intressi noutwendeg ass (z.B. Kommunikatioun, national Verteidegung). Land, dat illegal (no däitschem Recht) erwuerwe gouf, kann ouni Entschiedegung konfiskéiert ginn.

Et ass d'Pflicht vum Staat, Land ze koloniséieren, dat fräi ginn ass, duerch e Schema baséiert op héijen Iwwerleeunge vun enger Bevëlkerungspolitik. D'Land gëtt de Siidler als Ierfbesëtz zougewisen ënner Konditiounen, déi e Liewensënnerhalt erméiglechen. D'Siidler ginn duerch Untersuchung no hirer biergerlecher a berufflecher Eegentlechkeet ausgewielt. Besonnesch Gunst gëtt de Jonge vu Baueren, déi kee Recht op Ierwen hunn, gewisen.

D'Kolonialiséierung vun den Ostgrenzen ass vun extremer Bedeitung. An dësem Fall ass d'Grënnung vu Bauerenhäff net genuch, mee et wäert néideg sinn, Maartstädt am Zesummenhang mat der neier Industriebranche ze grënnen. Dëst ass deen eenzege Wee fir eng Méiglechkeet ze schafen, fir déi méi kleng Bauerenhäff rentabel ze maachen.

Et wäert d'Pflicht vun der däitscher Aussepolitik sinn, grouss Plazen fir d'Ernierung an d'Nimmung vun der wuessender Bevëlkerung vun Däitschland ze bidden.

4. D'Baueréklass muss wirtschaftlech a bildungsméisseg opgezu ginn

1. Déi aktuell Aarmut vun der Landbevëlkerung muss direkt duerch Steiererliichterungen an aner Noutmoossname geléist ginn. Weider Verscholdung muss gestoppt ginn, andeems den Zënssaz op Prêten gesetzlech op dee vun der Zäit virum Krich reduzéiert gëtt, an duerch summaresch Moossname géint Erpressung.

2. Et muss d'Politik vum Staat sinn, dofir ze suergen, datt d'Landwirtschaft sech rentéiert. Déi däitsch Landwirtschaft muss duerch Zölle, staatlech Reguléierung vun den Importen an e System vun nationaler Ausbildung geschützt ginn.

D'Präisreguléierung fir landwirtschaftlech Produkter muss vu Maartspekulatioun befreit ginn, an et muss en Enn gesat ginn fir d'Ausbeutung vum landwirtschaftlechen Interessi duerch déi grouss Mëttelhändler, deenen hir Geschäfter un landwirtschaftlech Associatiounen vum Staat encouragéiert musse ginn.

Et ass d'Aufgab vun dëse professionnelle Organisatiounen, d'Laafkäschte vun de Baueren ze reduzéieren an d'Produktioun ze erhéijen. (Bereitstellung vun Ausrüstung, Dünger, Som, Zuchtdünger)

Machine Translated by Google

Lagerbestänn ënner gënschtege Konditiounen, Verbesserungen, Kampf géint Ongedéier, gratis Berodung, chemesch Fuerschung, etc.) De Staat soll den Organisatiounen voll Ënnerstëtzung bei der Ausféierung vun hirer Aufgab ubidden. Besonnesch muss de Staat op eng däitlech Reduktioun vun de Käschte fir d'Baueren fir künstlech Dünger an Elektrizitéit insistéieren.

3. D'Organisatioune mussen d'Klass vun de Baueren och als Membere vun der Baueregemeinschaft etabléieren duerch Kontrakter, déi am soziale Sënn gerecht sinn. Iwwerwaachung an Arbitrage an dëse Saache sinn d'Funktioun vum Staat. Et muss méiglech gemaach ginn, datt gudden Aarbechter de Status vu Bauerenhäff kréien. Déi sou erfuerderlech Verbesserung vun de Liewensbedingungen an de Léin vun de Baueren wäert geschéien, soubal sech déi allgemeng landwirtschaftlech Situatioun verbessert. Wann dës Konditioune sech zum Besseren dréinen, wäert et net méi néideg sinn, auslännesch Aarbechter um Land anzestellen, an dëse Brauch wäert an Zukunft verbueden sinn.

4. Déi national Bedeitung vun der Baueréklass verlaangt, datt de Staat déi technesch Ausbildung an der Landwirtschaft fërdert. (Jugendlech Institutiounen, Héichschoulen fir d'Landwirtschaft, mat ganz gënschtege Konditioune fir jonk Leit mat Talent, awer ouni Mëttelen.)

5. Beruffsorganisatioune kënnen net all d'Hëllef ubidden, déi d'Baueréklass brauch; nëmmen déi politesch Bewegung vun der NSDAP fir déi däitsch Fräiheet kann dat maachen.

D'Bevëlkerung vum Land ass aarm, well déi ganz däitsch Natioun aarm ass. Et ass e Feeler sech virzestellen, datt eng eenzeg Klass vun Aarbechter et net mat der ganzer däitscher Gemeinschaft deele kann, - an et ass e Verbriechen, Jalousie tëscht Stad- a Landleit ze schafen, déi zesummen zum Gudden oder zum Schlechten verbonne sinn.

Wirtschaftlech Hëllef ënnert dem aktuelle politesche System kann keng dauerhaft Verbesserung bréngen, well politesch Sklaverei d'Wuerzel vun der Aarmut vun eisem Vollek ass, an nëmme politesch Methode kënnen dat ewechhuelen.

Déi al politesch Parteien, déi fir d'national Versklavung verantwortlech waren a sinn,
kënnen net d'Féierungspersounen um Wee zur Fräiheet sinn.

Et gëtt wichteg wirtschaftlech Aufgaben, déi op berufflech Organisatiounen an eisem zukünftege Staat waarden; och elo kënne si vill Virbereedungsaarbecht an där Richtung maachen; awer fir de politesche Kampf vun der Befreiung, deen d'Grondlag vun enger neier wirtschaftlecher Uerdnung leeën soll, si si net gëeegent; well dee Kampf muss net aus der Siicht vun enger eenzeger Beruffsgrupp, mä aus där vun der ganzer Natioun ausgedroe ginn.

D'Bewegung, déi de politesche Kampf fir d'Befreiung bis zum Schluss féiert
ass d'NSDAP

(ënnerschriwwen) Adolf Hitler

Machine Translated by Google

D'Politik vun der NSDAP iwwer de Besëtz vu Grondbesëtz

Eng Äntwert vum Gottfried Feder

D'Deutsche Tageszeitung *(Nr. 47)* vum 25. Januar 1930 huet eng Rei vu Froen publizéiert, déi eis vun de Leader vum Brandenburger Landbund gestallt goufen. Hiert Haaptzil war et, eng Definitioun vun der Astellung vun der NSDAP zum Privatbesëtz vu Land, Ierfschaft, Kredittbeschaffung, Zölle, Präisreguléierung, Gewënndeelung a Froen vun allgemengem sozialpoliteschen a wahltakteschen Interessi ze kréien.

Ech.

Fir d'Angscht iwwer eng spéider arbiträr Interpretatioun vum Punkt 17 vum Parteiprogramm ze reduzéieren, gouf déi éischt Fro mat folgende Wierder gestallt: "Ass d'NSDAP bereet, eng Garantie ze ginn, datt si

sech net géint ... wäert stellen?"

Besëtz vum Land."

Äntwert: Den Nationalsozialismus erkennt de Privatbesëtz als Prinzip un a setzt en

ënner staatleche Schutz.

Et wäert sech beméien, eng gesond Kombinatioun vun alle Betriber, kleng a grouss, am wirtschaftleche Liewe vun der Natioun z'erhalen.

De Geescht vum ganze Programm beweist kloer, datt den Nationalsozialismus, als iwwerzeegten a konsequenten Géigner vum Marxismus, seng ruinéierend zentral Doktrin vun der allgemenger Konfiskatioun komplett verwërft an eng permanent Agrarklass als déi bescht a sécherst Basis fir den Nationalstaat betruecht.

Mä als entschlossene Géigner vun de Grousskapitalisten, deenen hir Zil et ass, all landwirtschaftlech Wäerter fir sech ze mobiliséieren an d'Baueren duerch Besteierung an Zënsen op Prêten ze verdreiwen, fuerdert den Nationalsozialismus de staatleche Schutz vun de Baueren géint d'Agressioun vun de Groussgeschäftsinteressen.

Mir brauchen eng staark, gesond Klass vu Baueren, fräi vun der Sklaverei vun den Zënsen an der Tyrannei vun de Steieren.

II.

Déi zweet Fro gouf mir perséinlech geriicht, well ech vum Hitler ernannt gi war.

'schlussendleche Schiedsrichter fir all Froen, déi de Programm betreffen'.

"Wéi eng Astellung huet den Nationalsozialismus zum Verierwe vu Besëtz, a wéi eng

Nofollegpflichten?"

Äntwert: Well et d'Haaptpfeiler vun der nationaler Iddi ass, ass d'Kontinuitéit vum Besëtz, also d'Ierfschaft vum Land, dat d'Virfahren vun engem Mann zréckgewonne an ugebaut hunn, eng natierlech Konsequenz. Den Nationalsozialismus erkennt dofir de Prinzip vum Ierfschaft un, genee wéi dee vum Besëtz vum Land.

17 Joer

Machine Translated by Google

Wann Eegentum un wäit Familljememberen geet, erhieft den nationalsozialistesche Staat eng speziell Steier, awer am Fall vun enger méi enker Verwandtschaft gëtt dës mam aktuellen Taux berechent.

III.

Dës Fro gouf gestallt wéinst Angscht – ganz ongegrënnt – iwwer déi méiglech Konsequenze vum Verbuet vu Prête vu private Kapitalisten op d'Sécherheet vum Land.

Äntwert: E Staat, deen d'landwirtschaftlech Besëtz vu Scholden befreit wëll maachen an d'Baueren aus de Klauen vu professionelle Finanzéierer retten wëll - sou vill Baueren goufen, wéi et heescht, vun de Judden aus hiren Heiser verdriwwen -, e Staat, deen de Geldmonopol vum Kapitalismus ofbriechen an d'Knechtschaft vun den Zënsen ofschafe wëll, wäert wahrscheinlech net déi néideg Kreditter zréckhalen oder erpressungsräich Zënsen berechnen; am Géigendeel, den Nationalsozialismus wëll d'Landwirtschaft maximal ënnerstëtzen.

IV.

"D'Ofschafung vun der Trauer vun den Zënsen." Ofschafung vun onverdéngte Akommes. "Wat ass dat" Astellung vun der Nationalsozialistescher Partei zum gespuerten oder geierften Kapital?"

Äntwert: Huet hautdesdaags iergendeen Bauer en 'onverdéngten Akommes' aus Ufroen op Zënsen, oder kann iergendeen Grondbesëtzer vu Sue liewen, déi hie vu senge Pacht gespuert huet?

Dëst bedeit, datt et Besuergnëss bei bestëmmte Grondbesëtzer gëtt, déi nach e bësse Kapital iwwreg hunn, oder et gëtt e bewosst Mëssverständnis oder Ignoranz vun där essentieller Fuerderung vum nationalsozialistesche Programm.

NB Mir mengen wuertwiertlech "d'Fleeg vun den Zënsen ofbriechen". Keen wäert kleng Zomme vun Zënsen aus Spueren, enger Hypothéik oder engem Staatskredit als d'Fleeg vun den Zënsen beschreiwen. Mir mengen domat, wann déi bewosst Inflatioun eis all eis Spueren beraubt huet, an de Bauer Zënsen op nei Hypothéiken a Kuerzzäitkreditter zu Zënsen bezuele muss, déi hien ruinéieren.

Déi, déi dofir sinn, beim aktuelle System vum Kapitalismus festzehalen, si géint déi richteg Interessen vun de Baueren a si dofir, datt d'Banken an hir Agenten d'Landwirtschaft belaaschten. Fir de Rescht géif ech d'Lieser op meng Broschüren mam Titel "Der Staat auf nationaler und *sozialer Grundlage" an "Das Programm der NSDAP" verweisen.*

V.

Eis Politik wat d'Steiere betrëfft seet kloer a konsequent: De Konsument ze befreien vun d'Laascht vun den indirekten Besteierungen, an de Produzent vu Steieren, déi säi Geschäft belaaschten.

"Huet d'Partei d'Intentioun, d'Importzölle ofzeschafen?"

Äntwert: De Landbund sollt sech bewosst sinn, datt d'Nationalsozialistesch Ofstëmmung am Reichstag absolut fir Schutzzölle op landwirtschaftlech Produkter ausgeschwat huet, am Aklang mat sengem Prinzip - de Schutz vun der Aarbecht vun der Natioun a Stad a Land.

VI.

D'Fro vun der Gewënndeelung. Et ass onméiglech, hei dëst breet an usprochsvollt Thema ze behandelen. A menger Wochenzäitschréft, Die Flamme, hunn ech eis Astellung an enger Rei Artikelen am Detail beschriwwen.

Machine Translated by Google

Den Artikel an der Deutscher Tageszeitung ass irféierend, well en d'Sätz, déi en zitéiert, aus hirem Kontext eraushëlt. Perséinlech mengen ech, datt d'Gewënndeelung am allgemenge Sënn vun de kapitalisteschen a marxisteschen Iddien net déi richteg Léisung ass. An dësem Thema bezitt sech eise Programm op Aarbechter a Fabriken, an et mécht kee Sënn, ze versichen, d'Fro an enger Broschür iwwer d'Landwirtschaft ze klären.

VII.

Verlängerung vun den Altersversécherungsleeschtungen.

"Wéi gëtt virgeschloen, d'Fongen fir dësen Zweck ze sammelen?"

Äntwert: Et gëtt elo eng Altersversécherung, awer si ass a ville Fäll net ausreechend a gëtt als Verarmutung ugesinn. Soubal d'Steierlaascht ewechgeholl ass, an déi, déi elo ouni Aarbecht sinn, awer fäeg sinn ze schaffen, erëm an d'wirtschaftlech Sphär zréckkommen, gëtt et genuch Mëttel fir déi, déi net méi schaffen, genuch Altersvirdeeler ze bidden.

VII, IX, X.

Dëst sinn nëmme Froen, déi mat Parteitaktiken ze dinn hunn, a net mat iergendengem Prinzip.

Well mir an der Oppositioun géint eng Koalitioun sinn, déi Däitschland Ongléck bruecht huet, musse mir natierlech heiansdo mat de Kommunisten stëmmen (obwuel eng ganz Welt eis vun hinnen trennt), genee wéi déi Däitsch National an déi Chrëschtlech National Baueren. Mir loossen eis vu keen diktéieren, wou mir eis Unhänger hierkréien, mä mir wenden eis un all - Aarbechter, Bourgeois a Baueren - déi e gutt däitscht Häerz am Kierper hunn a Männer vu guddem Wëlle sinn, a wëllen en Enn vun der parlamentarescher Mëssverwaltung an der ellen Politik vun der Erfëllung (vun de Friddensverträg) gesinn. Mir mengen net, datt 'sozial Kommunikatioun' mat anere Parteien eng richteg Method ass, fir déi däitsch Natioun vum Marxismus a Parlamentarismus ze befreien, - well dat zu politesche Verhandlungen féiert. Näischt ausser diktatoresch Handlungen an entschlossen Ausübung vu Muecht kann Däitschland aus dem Dreck zéien.

D'Natioun wëll keng schéi Wierder, mä Gewalt; keng Verhandlungen, mä eng zolidd Aarbecht fir eis aarm, ënnerdréckt Natioun.

Eng komplett a kloer Erklärung vun deem Virdru gëtt et an der Nr. 19 vun der nationalsozialistescher Sammlung — Unser täglich Brot: Grundfragen der deutschen Landwirtschaft; vum Hermann Schneider, Eckersdorf, Kreis Namslau, iwwer déi ganz Politik vum Nationalsozialismus a Bezuch op d'Landwirtschaft. Si enthält gutt konzipéiert Virschléi fir d'Wiederherstellung vun der leidender Baueréklass vun Däitschland.

Nr. 16, vum Dr. Buchner, enthält en exzellenten Essay iwwer de Sënn an de Geescht vun eiser Wirtschaftspolitik.

Nr. 12, vum Colonel Hierl, beschreift eis Politik vun der nationaler Verteidegung.

Mir schléissen of mat e puer Bemierkungen zu bestëmmte Froen, déi eis politesch Feinde béiswëlleg a falsch duerstellen, an der Hoffnung, eis ze schueden.

Eis Astellung géintiwwer der permanenter Beamtenklass ass sécherlech eng wäertvoll. Mir sollten net sou ganzhäerzeg Bewonnerer vum grousse Kinnek vu Preisen sinn, wa mir géint dës Klass wieren. Wat d'Arméi am Ausland war, ass eng reng, onvergänglech Beamtenklass fir de Staat doheem. Éier a Pflicht mussen erëm zu wesentleche Qualitéite bei eise Beamten ginn. Déi Zort vu Beamten, déi de Rouden an de Schwaarzen zur Verfügung stinn, wäert am kommende Staat verschwannen; sou Partei-Drotzuch hunn kee Gebrauch fir Éier a Pflicht.

Machine Translated by Google

D'Suggestioun, datt d'Nationalsozialisten géint d'Beamten wieren a wëllen hir Pai reduzéieren an d'Pensiounen ofschafen, ass eng politesch Ligen, déi vun der Press vun eise Géigner verbreet gouf. Am Géigendeel, mir wëllen all de Membere vun der Natioun, déi Däitschland hiert ganzt Liewen trei gedéngt hunn, eng Éierepensioun zoustëmmen, déi se am Alter vun hire Suergen befreit. Nëmmen esou gëtt d'Sozialhëllef vum Stigma vun der "Verarmung" befreit.

Mir mussen och op d'Ausdehnung vun der Pensiounsiddie op déi onofhängeg Handwierker an Handwierker hiweisen. Et gëtt kee Grond sech Suergen ze maachen, wéi mir dofir Sue sammelen. Wa mir ophalen, all Joer Dausende vu Milliounen an d'Ausland ze bezuelen, an nach méi un eis eege Banken, da geet nëmmen e Brochdeel vun dëse Sue duer, fir d'Alterspensiounen ze bezuelen.

Aarbechtslosenhëllef a Versécherung

Et ass u sech net d'Saach vum Staat, Männer, déi schaffe kënnen, mat staatleche Gelder z'ënnerstëtzen. Eis Astellung zum aktuelle System vun der Hëllef fir déi, déi kee Liewensënnerhalt verdénge kënnen, huet sech ni geännert; mir hunn am Parlament ëmmer fir besser Konditioune fir déi Aarbechtslos agesat.
Dat maache mir net well mir et fir e richtege Stand vun de Saachen halen, mä well eng Regierung wéi déi aktuell, där hir idiotesch Aussen- a Bannepolitik d'Aarbecht, d'Liewensmëttelproduktioun an de ganze Handel bis un de Rand vum Ofgrond gedriwwen huet, verflicht ass, hir Politik laanscht de Bord ze loossen.

E Staat, deen net fäeg ass, Millioune vu Männer, déi schaffen kënnen, an d'Wirtschaft erëm anzesetzen, verdéngt et, ewechgerappt ze ginn; wann en also finanziell net fäeg ass, d'Problem vun der Hëllef bei der Aarbechtslosegkeet ze léisen, da zéien mir just d'Schëlleren op.

Déi verschidden Attacken op de System vun der Sozialhëllef, och wann se gerechtfäerdegt sinn, wa se sech op Fäll vu Mëssbrauch vun dëser Sozialhëllef bezéien, bréngen eis net dozou, eis vum Prinzip ofzehalen, un deen mir gleewen. Och wann et ënner bal 3.000.000 Aarbechtslosen 2 oder 300.000 bekannt Fauler kéint ginn, déi direkt erëm an d'Aarbecht géife goen, wa se ofgeschaaft géife ginn - däerfe mir net vergiessen, datt et nach ëmmer mindestens 2,5 Millioune gutt Aarbechter, Employéen, Ingenieuren, Techniker, Viraarbechter, Beamten, etc. gëtt, déi verzweifelt no Aarbecht sichen a se net fannen. Et ass wéinst dem Echec vun eiser komplett ongesonder Staatspolitik, datt et onméiglech ass, iergendeng Ännerung um miserabelen Aarbechtslosen-Alter ze maachen.

Attacken op Relioun an de Klerus

Mir kënnen net ze dacks behaapten, datt d'NSDA.P. net dovun dreemt, d'... unzegräifen.
D'chrëschtlech Relioun an hir würdeg Dénger.

Et ass déi korrupt Politik vum Zentrum an der Bayrescher Vollekspartei, déi mir attackéieren; dës verpassen keng Geleeënheet, "Kierch a Gefor" ze ruffen, ausser wa se sech mat der atheistescher, gottverleugnender Sozialdemokratie gemeinsam beméien.

Et ass well mir en esou héicht an hellegt Ideal vun der Bezéiung vum Mënsch zu sengem Gott hunn, datt mir et haassen, d'Relioun mam Dreck vu politesche Konflikter beschmiert ze gesinn.

Machine Translated by Google

2. Déi 25 Punkten

Déi Nationalsozialistesch Däitsch Aarbechterpartei huet op enger grousser Masseversammlung de 25. Februar 1920 am Hofbräuhous-Festsaal zu München hire Programm der Welt bekannt ginn.

An Artikel 2 vun de Statuten vun eiser Partei gëtt dëse Programm als onverännerlech erkläert.

De Programm

De Programm vun der Däitscher Aarbechterpartei ass limitéiert, well d'Leader, nodeems déi dran ugekënnegt Ziler erreecht sinn, keng Absicht hunn, nei ze grënnen, nëmme fir d'Onzoufriddenheet vun de Massen künstlech ze erhéijen an domat d'Weiderbeständegkeet vun der Partei ze garantéieren.

1. Mir fuerderen d'Unioun vun allen Däitschen fir e Groussdäitschland op Basis vum Recht ze bilden vun der Selbstbestëmmungsrecht, déi d'Natiounen genéissen.
2. Mir fuerderen d'Gläichberechtegung vum däitsche Vollek a sengem Ëmgang mat anere Natiounen, an d'Ofschafung vun de Friddensverträg vu Versailles a Saint-Germain.
3. Mir fuerderen Land an Territoire (Kolonien) fir d'Ernierung vun eisem Vollek an fir d'Besiedlung vun eiser iwwerflësseger Bevëlkerung.
4. Nëmmen déi, déi Member vun der Natioun sinn, däerfen Bierger vum Staat sinn. Nëmmen déi, déi däitsch Blutt hunn, egal wat hire Glawen ass, däerfen Member vun der Natioun sinn. Kee Jud däerf dofir Member vun der Natioun sinn.
5. Jiddereen, deen net Bierger vum Staat ass, däerf an Däitschland nëmmen als Gaascht liewen a muss als auslännesche Rechter ënnerworf ugesi ginn.
6. D'Walrecht iwwer d'Regierung an d'Gesetzgebung vum Staat ass eleng dem Bierger vum Staat zougestanen. Mir fuerderen dofir, datt all offiziell Ernennungen, egal vu wéi enger Aart, egal ob am Räich, um Land oder an de méi klenge Gemengen, eleng de Bierger vum Staat zougestane ginn. Mir sinn géint déi korrupt Brauch vum Parlament, Posten nëmmen aus parteiesche Grënn ze besetzen, an ouni Bezuch op Charakter oder Fäegkeeten.
7. Mir fuerderen, datt de Staat et zu senger éischter Pflicht mécht, d'Industrie an d'Liewensmëttel vun de Bierger vum Staat ze fërderen. Wann et net méiglech ass, déi ganz Bevëlkerung vum Staat z'ernähren, mussen auslännesch Staatsbierger (Net-Bierger vum Staat) aus dem Räich ausgeschloss ginn.
8. All net-däitsch Immigratioun muss verhënnert ginn. Mir fuerderen, datt all Net-Däitschen, déi no dem 2. August 1914 an Däitschland agaange sinn, direkt aus dem Räich fortgoe mussen.
9. All Bierger vum Staat sinn gläichberechtegt wat d'Rechter a Flichten ugeet.
10. Et muss déi éischt Pflicht vun all Bierger vum Staat sinn, mat sengem Geescht oder mat sengem Kierper ze schaffen. D'Aktivitéite vum Eenzelnen däerfen net mat den Interessen vum Ganzen a Konflikt trieden, mä muss am Kader vun der Gemeinschaft virugoen a fir dat allgemengt Wuel sinn.

Machine Translated by Google

Mir fuerderen dofir:

11. Ofschafung vun Akommes, déi net duerch Aarbecht verdéngt goufen.

Ofschafung vun der Trauer vun den Interessen.

12. Am Hibléck op déi enorm Opfer vu Liewen a Besëtz, déi all Krich vun enger Natioun verlaangt, muss d'perséinlech Bereicherung duerch e Krich als e Verbriechen géint d'Natioun ugesi ginn.
Mir fuerderen dofir eng rücksichtslos Konfiskatioun vun alle Krichsgewënn.

13. Mir fuerderen d'Nationaliséierung vun alle Betriber, déi bis elo a Gesellschaften (Trusts) gegrënnt goufen.

14. Mir fuerderen, datt d'Gewënn aus dem Grousshandel opgedeelt ginn.

15. Mir fuerderen eng extensiv Entwécklung vun der Versuergung fir Altersheem.

16. Mir fuerderen d'Schafung an d'Erhalen vun enger gesonder Mëttelklass, d'direkt Gemeinschaftsauswiel vu Grousshandelsgeschäfter an hir Verlounung zu engem bëllegen Tarif u kleng Händler, an datt extrem Rücksicht op all kleng Liwweranten un de Staat, d'Distriktsautoritéiten an déi méi kleng Gemengen entgéintgezu gëtt.

17. Mir fuerderen eng Landreform, déi eise nationalen Ufuerderungen entsprécht, d'Verabschiedung vun engem Gesetz iwwer d'Konfiskatioun vu Land ouni Kompensatioun fir kommunal Zwecker; d'Ofschafung vun den Zënsen op Landkreditter, an d'Verhënnerung vun all Spekulatioun mat Land .

18. Mir fuerderen eng rücksichtslos Verfollegung vun deenen, deenen hir Aktivitéiten dem gemeinsame Interesse schueden. Schlecht Verbriecher géint d'Natioun, Wucherer, Profiteuren, etc. musse mam Doud bestrooft ginn, egal wéi hir Glawen oder Rass ass.

19. Mir fuerderen, datt dat réimescht Recht, dat der materialistescher Weltuerdnung déngt, duerch e Rechtssystem fir ganz Däitschland ersat gëtt.

20. Mat dem Zil, jidderengem fäegen an fläissege Däitschen d'Méiglechkeet op Héichschoulbildung an domat Fortschrëtter ze maachen, muss de Staat eng grëndlech Rekonstruktioun vun eisem nationale Bildungssystem iwwerleeën. De Léierplang vun alle Bildungsanstalten muss un d'Ufuerderunge vum praktesche Liewen ugepasst ginn.

D'Verständnis vun der Staatsiddi (Staatssoziologie) muss d'Zil vun der Schoul sinn, ugefaange mam éischten Ufank vun der Intelligenz beim Schüler. Mir fuerderen d'Entwécklung vun de begabte Kanner vun aarme Elteren, egal wéi hir Klass oder Beruff ass, op Käschte vum Staat.

21. De Staat muss sech dofir asetzen, de Gesondheetsstandard an der Natioun ze erhéijen, andeems hien d'Mammen a Puppelcher schützt, d'Kanneraarbecht verbitt, d'kierperlech Effizienz duerch obligatoresch Gymnastik a gesetzlech festgeluecht Sportaarten erhéicht, an duerch extensiv Ënnerstëtzung vu Veräiner, déi sech mat der kierperlecher Entwécklung vun de Jonken beschäftegen.

22. Mir fuerderen d'Ofschafung vun enger bezuelter Arméi an d'Grënnung vun enger nationaler Arméi.

23. Mir fuerderen e juristesche Kampf géint bewosst politesch Ligen an hir Verbreedung an der Press. Fir d'Schafung vun enger däitscher nationaler Press ze erliichteren, fuerderen mir:

---

[1] Den 13. Abrëll 1928 huet den Adolf Hitler déi folgend Erklärung gemaach: Et ass néideg, op déi falsch Interpretatioun vun eise Géigner vum Punkt 17 vum Programm vun der NSDAP ze äntwerten.

Well d'NSDAP de Prinzip vum Privatbesëtz zouginn huet, ass et kloer, datt den Ausdrock "Konfiskatioun ouni Kompensatioun" sech nëmmen op méiglech juristesch Befugnisser bezitt, fir, wann néideg, Land ze konfiskéieren, dat illegal erwuerwe gouf oder net am Aklang mam nationale Wuelstand verwalt gouf. Et ass am Aklang mam nationale Wuelstand geriicht. Et ass an éischter Linn géint déi jiddesch Firmen geriicht, déi mat Land spekuléieren.

München, den 13. Abrëll 1928. (ënnerschriwwen) Adolf Hitler

Machine Translated by Google

a. datt all Redaktere vun Zeitungen an hir Assistenten, déi den Däitschen Sprooch, musse Membere vun der Natioun sinn;

b. datt eng speziell Genehmegung vum Staat néideg ass, ier net-däitsch Zeitungen erschénge kënnen. Dës ginn net onbedéngt op däitscher Sprooch gedréckt;

c. datt Net-Deitscher gesetzlech verbueden ass, finanziell un däitschen Zeitungen deelzehuelen oder se ze beaflossen, an datt d'Strofe fir e Verstouss géint d'Gesetz d'Ënnerdréckung vun all sou enger Zeitung an d'direkt Deportatioun vun den Net-Deitscher, déi doran bedeelegt sinn, ass. Et muss verbueden sinn, Zeitungen ze publizéieren, déi net zum nationale Wuel bäidroen. Mir fuerderen eng juristesch Verfollegung vun all Tendenzen an der Konscht a Literatur, déi vun enger Aart sinn, déi eist Liewen als Natioun zerstéiere kënnen, an d'Ënnerdréckung vun Institutiounen, déi géint déi uewe genannten Ufuerderunge wieren.

24. Mir fuerderen d'Fräiheet fir all reliéis Konfessiounen am Staat, souwäit se keng Gefor fir hie sinn a net géint d'moralesch Gefiller vun der däitscher Rass schwätzen.

D'Partei als solch steet fir e positivt Chrëschtentum, awer verbënnt sech a Fro vum Glawen net un e bestëmmte Bekenntnis. Si bekämpft de jiddesch-materialistesche Geescht an eis an ausserhalb vun eis, an ass iwwerzeegt, datt eis Natioun nëmme vun bannen aus permanent Gesondheet erreeche kann, andeems se folgendes seet:

Dat gemeinsamt Interesse virum Selbst.

25. Fir datt all dat Virgeschwat ëmgesat ka ginn, fuerdere mir d'Schafung vun enger staarker Zentralmuecht vum Staat. Onbestridden Autoritéit vum politesch zentraliséierte Parlament iwwer dat ganzt Räich a seng Organisatioun; an d'Grënnung vu Chamberen fir Klassen a Beruffer fir d'Ëmsetzung vun den allgemenge Gesetzer, déi vum Räich an de verschiddene Staaten vun der Konfederatioun ausgeruff goufen.

D'Cheffe vun der Partei schwieren, riicht vir ze goen - wann néideg, hir ... opferen Liewen - fir d'Erfëllung vun den uewe genannten Punkten ze garantéieren.

München, den 24. Februar 1920.

卐 卐 卐 卐 卐

No enger grëndlecher Diskussioun op der Generalversammlung vun de Memberen den 22. Mee 1920 gouf decidéiert, datt "Dëst Programm onveränderlech ass". Dëst bedeit net, datt all Wuert onverännert muss bleiwen, an och net, datt alles, wat gemaach gëtt fir de Programm ze verdéiwen oder z'entwéckelen, verbueden ass, awer et implizéiert mat absoluter Entschlossenheet an onerschütterlecher Kloerheet, datt d'Prinzipien an d'féierend Iddien, déi dran enthale sinn, net manipuléiert däerfen.

Et däerf keng Béien oder Verdréiunge aus Iwwerleeunge vun der Zweckméissegkeet ginn, keng verstoppte Amëschung a ganz wichteg - a fir déi aktuell Arrangementer an der Politik, der Gesellschaft an der Wirtschaft, ganz onwëllkomm - Punkten am Programm ginn, keng Ofwäichung vun de Stëmmungen.

Den Adolf Hitler dréckt seng zwee Haaptpunkten a Bläistëft: Dat gemeinsamt Interesse virum Selbst - de Geescht vum Programm. D'Ofschafung vun der Knechtschaft vun den Interessen - de Kär vum Nationalsozialismus. Wann dës zwee Punkten erreecht sinn, bedeit dat e Victoire vun der ukommender universalistescher Uerdnung vun der Gesellschaft am 'richtege Staat' iwwer déi aktuell Trennung vu Staat, Natioun an Ekonomie ënner dem korrupten Afloss vun der individualistescher Theorie vun der Gesellschaft wéi se elo ass.

Machine Translated by Google

gebaut. De Scheinstaat vun haut, deen d'Aarbechterklassen ënnerdréckt an déi piratéiert Gewënn vu Banquieren a Boursespekulanten schützt, ass d'Bühn fir recklos privat Bereicherung a fir déi niddregst politesch Profitéierung; hie schenkt keng Gedanken un seng Leit a bitt keng héich moralesch Verbindung. D'Muecht vum Geld, déi rücksichtsvollst vun alle Muechten, hält absolut Kontroll a übt korrupten, zerstéierenden Afloss op Staat, Natioun, Gesellschaft, Moral, Theater, Literatur an op all Froen vun der Moral, déi manner einfach ze schätzen sinn.

Et däerf natierlech kee Zweiwel, kee Réckzuch an dësem risege Kampf ginn; et ass entweder Victoire oder Néierlag.

Déi e bësse variéiert Vue op datselwecht Grondprinzip, déi ech a mengem Buch "Der deutsche Staat auf nationaler und sozialer Grundlage" (F. Eher Nachf.) ginn hunn, ass keng Ännerung, mä eng Serie vu Punkten, déi zesummegehéieren, gesammelt an arrangéiert no verschiddene politesch-ekonomeschen, finanziellen, kulturellen Aspekter vum Liewen.

Wann dës Meenungen vu mir *(kuckt Säit 22)* als ënnerschiddlech oder am Géigesaz zu de 25 Punkten kéinte betruecht ginn, hätt den Hitler mäi Buch a sengem kuerze Virwuert ni als de "Katechismus vun eiser Bewegung" beschriwwen. Jidderee kann no sengem Goût eng vun de Meenungen wielen, awer wann hie se matenee vergläicht, wäert hie se net géigesäiteg widderspréchlech fannen.

Fir an Zukunft eng absolut Zoustëmmung zu eise Fuerderungen, wéi se an eisem Programm ausgedréckt sinn, ze garantéieren, an d'Beweegung virun de Schocken ze schützen, déi all Bewegung schuede kéinten, – duerch d'„Verbesserungsvirschléi“, déi vu professionelle an Amateurkritiker, Gemurrler a Bescheidswëssenschaftler gemaach goufen, huet den Adolf Hitler op enger Konferenz vun allen Distriktorganisateuren, déi den 11. Februar 1926 zu Bamberg ofgehale goufen, de Gottfried Feder formell zum leschte Riichter an alle Froen am Zesummenhang mam Programm ernannt.

Machine Translated by Google

3. Déi grondleeënd Iddien

Et ass eis Absicht, an dëser Broschür déi wesentlech Prinzipie vun der nationalsozialistescher Staatsopfaassung sou kuerz a vereinfacht wéi méiglech ze weisen. Mir wäerten an engem spéideren Artikel méi detailléiert op déi soziologesch, theoretesch a spirituell Aspekter vun där Opfaassung agoen.

Mir wäerten och net probéieren, déi verschidden aner politesch Aspiratiounen oder déi, déi se an de verschiddene Parteien a Verbänn representéieren, ze beschreiwen - dat ass eng Aufgab fir sech - mä mir setzen hei nëmmen déi wesentlech Punkte vun eise Fuerderungen op.

D'Welt ass aus Chaos entstanen, Uerdnung aus Onuerdnung, Organisatioun aus wëller Duercherneen.

Haut ass Chaos op der Welt verbreet - Duercherneen, Kampf, Haass, Ënnerdréckung, Iwwerfall, Grausamkeet, Egoismus. Brudder ass vum Brudder entfremdt. Membere vun der selwechter Natioun attackéieren sech géigesäiteg, stiechen e Mann dout, just well hien e Kräiz mat engem Hakenkreuz dréit. Si leiden all ënner de selwechte Laaschten, de selwechte Nout; awer wien huet jeemools an dëse leschte Méint vun marxisteschen Aarbechter héieren, déi hir Patronen, hir Parteileit, Bankieren a Bluttsauger vun der Bourse oder all déi grouss Profiteuren attackéieren oder ëmbréngen? Dat eenzegt Affer fir de Chaos ass de gudden, einfache Aarbechter. D'Marxisten hunn de Kapp verluer a drécke sech zesummen, fir sech mat de Plënderer vun hirer eegener Klass ze verbannen, während se sech grausam géint déi wenden, déi bereet sinn, se ze retten.

Déi nationalistesch an aner Parteien sinn an der Regierung oder kämpfen domat, mat deenen an d'Regierung ze kommen, déi hir national Idealer zerstéiert hunn an doduerch souwuel Éier wéi och Charakter verléieren. D'Verdeedegungsverbänn beméien sech, "an de Staat" anzedringen - de Staat vu Severing a Grzesinsky - Pazifisten, Internationalisten a Judden, mat deenen se gleewen, datt se d'Regierung kënne féieren.

Si sinn aus dem Kapp gaangen! Déi sougenannt Rechtskreise gesinn net, datt Adler a Schlaangen, Wëllef a Lämmcher, d'Mënschheet an de Cholera-Bazillus net zesumme kënne schaffen. Si setzen all hir Kraaft an, fir der Onuerdnung, dem politesche Chaos an der politescher Effetenz en Androck vun "Uerdnung" ze ginn. Mee si stellen sech géint d'Nationalsozialisten, dës "Fanatik", a si voller verréckter Angscht, datt déi lescht hinnen e puer vun hire fréiere Privilegien a Positioune kéinte beréieren, - a vergiessen, datt si duerch genau déi Leit verluer hunn, vun deenen si elo en "Undeel un de politesche Brout a Fësch" fuerderen.

D'Industrie, grouss oder kleng, hunn nëmmen een Zil virun Aen - Profitter -, nëmmen eng Sehnsucht - Kreditter -, nëmmen ee Protest - géint d'Besteierung; si fäerten a respektéieren nëmmen eng Saach - d'Banken; si zidderen mat de Schëlleren iwwer d'nationalsozialistesch Fuerderung, d'Knechtschaft vun den Zënsen ofzebriechen.

Hire eenzege Wonsch ass et, "Scholden ze maachen". Déi grouss Steieren, déi ouni Problemer oder Aarbecht duerch Kreditter vun de Banken entstinn, betruechten si als perfekt an der Rei. Si hunn Parteie vun der Spuersamkeet gegrënnt a fir d'Dawes-Gesetzer gestëmmt, déi d'Haaptursaach vun de schwéiere Besteierunge sinn.

D'Éier ass aus dem Geschäft fortgaangen, dat alles an den Hänn vu mächtege Firmen ass. D'Produzenten hunn sech der Héichfinanz, hirem gréisste Feind, erginn. D'Patronen an de Fabriken a Büroen, déif verschëldt, musse sech mat dem klengsten Aarmut zefridde ginn, well all d'Gewënn vun der Aarbecht an d'Täsche vun der onperséinlecher Geldmuecht a Form vun Zënsen an Dividenden fléissen.

D'Leit, déi d'Kontroll hunn, sinn guer net fäeg, de Chaos ze stoppen. Vun uewen duerch Steieren an Zënsen zerquetscht, vun ënnen duerch d'Gegrëmme vun den Ënnerwaasserbewunner bedroht.

Machine Translated by Google

Aarbechter, si hunn sech blann un e Staat gebonnen, dee vum Kapitalismus kontrolléiert gëtt, während d'Ausbeuter vum aktuelle Chaos se nëmmen als Sklaventreiber iwwer d'Aarbechtermassen un der Muecht loossen. Hire Roserei riicht sech net géint de Wahnsinn vum Marxismus, mä géint d'Dréier vum Gehaakte Kräiz. Si vergiessen, datt mir, an nëmmen mir, d'Tragödie vun der däitscher Wirtschaft gesinn hunn, erkannt hunn a gewisen hunn, wéi Däitschland, wann et rechtzäiteg ageholl gëtt, aus eegener Kraaft d'Gläichgewiicht kéint erëm hierstellen.

Associatiounen ënner all méiglechen Nimm, vernünfteg an hire Grondideen - hoffnungslos am aktuelle Chaos vum ëffentleche Liewen - sichen no enger Manéier, Uerdnung ze schafen. Et ass alles ëmsoss, well se net a Kontakt mat der Natioun als e grousst sozialt Ganzt stinn. All sinn nëmmen drop aus, kleng Virdeeler fir hir eege Kaste ze klauen; ouni all politeschen oder wirtschaftleche Prinzip gëllen se fir all politesch Partei. Si verbéien sech virum bestehenden System a béien sech virun der sougenannter ieweschter Autoritéit.

Si hunn déi däitsch Natioun onzielbar Zomme kaschten, déi un onzähleg Organisateuren, Direkteren a Schleefer bezuelt goufen, awer keen dovunner mécht dat Geringst. D'Inflatioun – eng kriminell Moossnam – huet all Klassen, déi Spuersam, Membere vu Veräiner, Handwierker vun hire Spueren beraubt.
Eng nei Steier, direkt vum gréngen Dësch, zerstéiert d'Hoffnungen, déi op Jore vun Aarbecht baséieren. E Virdeel, deen no onzähllege Reuniounen, Diskussiounen an Delegatiounen un d'Regierung gewonnen gouf, gëtt normalerweis duerch eng Erhéijung vun de Liewenskäschten, eng Erhéijung oder e Réckgang vun de Präisser annuléiert.

Chaos a Wahnsinn! Wéi kann e Bauer ënner sou enger Verfollegung liewen? Wéi kann den Aarbechter kafen, wann d'Präisser stänneg eropgoen? Wat bréngt et, d'Pai vun de Beamten an den Employéen ze erhéijen, wann den Index vun de Liewenskäschten weider eropgeet. Si sichen an hirer Gläichgläwegkeet no Hëllef vum Staat, dem Staat, deen all d'Verarmung an d'Ënnerdréckung verursaacht huet, deen net de "Papp vun der Natioun" ass, mä den Tyrann an den Steierenentwéckler vum Gelddespotismus.

Also wenden se sech ëmmer erëm un déi al Parteien, soen, si këmmeren sech net ëm Politik a gehéieren dozou. zu kenger Partei, an zur selwechter Zäit déi ellen Parteistreit weidergoe loossen wéi virdrun.

Déi grouss Aufgab, déi den Nationalsozialismus sech virgeluecht huet, ass d'Entschlossenheet, d'Form erëm hierzestellen, de Chaos ze verdreiwen, d'Welt, déi aus den ale Regierungen ofgestigen ass, erëm an Uerdnung ze bréngen an dës Uerdnung ze schützen - am héchste platonesche Sënn.

Et sollt hei gesot ginn, datt mir als 'Uerdnung' weder déi scheinbar Uerdnung vun engem Polizeistaat, nach d'Raub vu Finanzen, déi vum Brauch geheiligt an duerch Gesetz erlaabt sinn, nach d'Verschwörunge vu Syndikater, Trusts an aner organiséierte Moossname vum nationale Verrot betruechten, egal wéi gutt se 'funktionéieren'. Och eng Bande vu Raiber huet 'Uerdnung', Prisongen hunn hir 'Reglementer'. Mee an der Natioun, als organescht Ganzt geholl, weist all Aspekt vun eisem ëffentleche Liewen Péng, Knechtschaft, Ënnerdréckung, Onéierlechkeet a stellt e chaotescht Bild vun engem Kampf vun alle géint all duer.

Regierung géint Vollek, Partei géint Partei, gläichzäiteg schléissen se déi onnatierlechst Allianzen, Patron géint Mataarbechter, Händler géint Produzent a Konsument, Vermieter géint Pächter, Aarbechter géint Bauer, Beamten géint d'Ëffentlechkeet, Aarbechter géint ...
'Bourgeoisie', Kierch géint de Staat, jidderee blann no sengem Géigner ausriicht a just un seng eegen egoistesch Interessen, säi Fortschrëtt a seng Suebeutel denkt. Keen denkt drun, datt deen aneren e Recht huet ze liewen, oder datt d'Verfollegung vu senge eegenen egoisteschen Ziler bedeit, datt een aneren dofir bezuele muss. Keen denkt un d'Wuel vu senge Noperen oder un seng méi héich Flichten géintiwwer der Gemeinschaft. Eng otemlos Verfollegung vu perséinleche Gewënn. Dréckt Äre Noper fir weiderzeklammen, trampelt op säi Kierper, wann Dir eppes domat erreeche wëllt - firwat sech dofir interesséieren? Dat ass modern Wirtschaft.

Loosst eis eis net täuschen. Mir sinn an der Mëtt vun engem grousse Weltwandel, an et ass natierlech, datt einfach Séilen, aarm wandernd Geeschter, kee Wee aus dem Chaos gesinn, Erliichterung sichen an ...

Machine Translated by Google

Suizid maachen, oder mengen, d'Welt géif ënnergoen a sech beim Rennen no dem gëllene Kallef umellen a blann an de Whirlpool lafen. "Genéisst et soulaang Dir kënnt - no eis d'Sonn."

Sou e schreckleche Schlag fir d'Moral vun enger Natioun ass nëmme méiglech an erkläertbar, wann déi ganz intellektuell Grondlag vun der Gesellschaft gerëselt oder falsch ass, - an tatsächlech gesi mir, datt de Marxismus, de Kapitalismus an d'Leader vun eisem ëffentleche Liewen all deeselwechte Gott ubidden - Individualismus. Perséinlecht Interesse ass den eenzegen Ureiz, - Virdeeler fir déi eege schmuel Klass am Liewen ze kréien.

Méi spéit wäert e weidere Bäitrag zu dëser Serie erschéngen, deen enger virsiichteger Erklärung gewidmet ass. soziologesch Studie vun der Opbau vun der Gesellschaft.

Hei wäert ech nëmme kuerz probéieren, e komparativt Bild vum Ënnerscheed tëscht den organesche Feeler an der haiteger Staats- a politescher Ekonomie an dem Wesen vun engem nationalsozialistesche Staat ze weisen. Déi haiteg Doktrin ass: D'Gesellschaft ass d'Zomm vun den Eenzelpersounen - de Staat a sengem beschte Fall eng praktesch Zesummestellung vun Eenzelpersounen oder Associatiounen.

Mir kënnen dës Doktrin iwwer d'Gesellschaftsopbau mat engem Koup Steng vergläichen. Dat eenzegt wat wierklech dorunner ass, sinn déi eenzel Stécker Steng. Seng Form ass eng Zoufallsfro; ob e Steen uewen oder drënner läit, ass egal. D'Resultat ass weder méi nach manner wéi en Koup Steng.
Steng.

Nom selwechte Vergläich ass de Staat, deen eiser nationalsozialistescher Gesellschaftsdoktrin a Philosophie vum Staat entsprécht, d'Haus. Mechanesch gesinn, besteet d'Haus och aus sou villen eenzelne Zillen - Sand, Zement, Balken, Fënsteren, Dieren, Biedem, etc. Mee jidderee kann gesinn, datt en Haus, e Raum, eng méi héich Eenheet ass, eppes Neies an Eegentes an Komplettes u sech, méi wéi eng einfach Zomm vun zesummegehaufte Zillen. Jidderee kann verstoen, datt en Haus net entsteet andeems een eng Rei eenzel Deeler op en Haufe stapelt, mee nëmmen andeems een dës Deeler no engem bewossten Plang zesummesetzt.

Sou ass et mat enger Natioun. Eréischt wann de Chaos organesch, duerch e bewossten Plang, an Uerdnung bruecht gouf a Plaz fir Form gëtt, eréischt wann e vernünftegt Ganzt aus der Mass vun Deeler zesummegesat gouf, kann de richtege Staat optrieden. Eréischt dann huelen d'Bestanddeeler eng zweckméisseg Form un. Den Othmar Spann, fréiere Rektor vun der Universitéit Wien, huet a sengem Buch "Der wahre Staat" an a senger Gesellschaftslehre bewonnernswert déi soziologesch Grondlage vum haitegen individualistesche Staat am Géigesaz zum héijen Ideal vun der universeller Uerdnung an engem Staat, deen op wëssenschaftleche Prinzipie baséiert ass, erkläert.

Mir Nationalsozialisten hunn de Saz geprägt, deen all Mënsche verstoe kann:

D'Gemeinschaft virum Eenzelnen.

Nëmmen andeems een dem allgemengen Intressi als Member vun der nationaler Gemeinschaft déngt, erwacht den Eenzelnen zu engem méi héije Liewen, jidderee op senger eegener Plaz. Nëmmen esou wäert jidderee de richtege Sozialismus, d'Gemeinschaftsgefill, dat richtegt Liewen erreechen, e Bewosstsinn vu Sécherheet gewannen a realiséieren, datt nëmmen ënner der Herrschaft vun dëser Iddi eng organesch, national Regierung aus dem haitege System vum Raub entsteet a fir d'Gemeinschaft a fir all Member vun der Gemeinschaft profitéiere kann.

Haut ass den Eenzelnen en hëlleflosen Affer vun de Kräften, déi ëm d'Meeschterschaft kämpfen; seng Associatiounen sinn ouni Muecht, him ze hëllefen. Et ass net kloer erkannt, wien de richtege Feind ass - de leegleche Profiter an Ausbeuter. Trotz dem marxistesche Ruff géint de Kapitalismus, de fromme Aussoe vum Zentrum, de Reklamatioune vun der Geschäftswelt iwwer d'Laascht vun ...

Machine Translated by Google

Besteierung an Zënsen, keen realiséiert de Weltfeind, d'Finanzen, déi d'Welt iwwerschiedegt, an hire Vertrieder, de jiddesche Magnat.

All Klassen hunn d'Schlag vun den Zënsen gespuert; de Steierzueler dréckt schwéier op all Schicht vun der Bevëlkerung, - awer wien traut sech géint d'Muecht vu Banken a Boursen ze stellen? De Kapital verkënnegt säi Charakter andeems en, am Géigesaz zu all Erfahrung soss anzwousch op der Äerd, souzesoen ausserhalb vu sech selwer wiisst, ouni Mühen oder Aarbecht, duerch Zënsen an Dividenden, a andeems en all Minutt méi grouss a méi mächteg gëtt. Dat däiwelescht Prinzip vun de Ligen huet den Ustand vun der kreativer Aarbecht iwwerwonne.

Zesummebriechen, d'Flüchtlingsrecht vum Interessi ass eise Krichsruff.

Ech weess, datt dës Fuerderung, déi all aner zugronn läit, net a senger voller grousser Bedeitung richteg verstanen ass, och net an eisen eegenen Reien. Ganz wéineg vun eise Riedner trauen sech zum Beispill, dës fundamental Fro unzegräifen, obwuel déi meescht vun hinne spieren, wéi wichteg se ass; well ee vun eise Parteisloganen ass "Bekämpft d'Kapital an d'Bourse". Awer wat d'"Fleege vun den Interessien" wierklech ass, wéi se sech op d'Liewe vun der Natioun an dem Eenzelnen auswierkt, wéi d'"Finanzen" d'Bevëlkerung versklavt hunn, a wat déi richteg a praktesch Methode sinn, déi musse benotzt ginn, fir se ze briechen, a wat d'Resultater vun engem Zesummebroch fir déi ganz Bevëlkerung wieren - ass fir ganz wéineg kloer genuch, fir se et mat hiren eegene Wierder z'erklären.

A sengem grousse Wierk, Mein Kampf, (Bd. I, S. 224-225) huet den Adolf Hitler déi grouss Wichtegkeet vun dëser Fro wéi follegt ugedeit: *"Wéi ech dem Gottfried Feder seng éischt Virliesung iwwer d'Ofbriechen vun der Knechtschaft vun den Zënsen am Juni 1919 gelauschtert hunn, wousst ech direkt, datt dëst eng theoretesch Wourecht war, déi immens wichteg fir d'Zukunft vun der däitscher Natioun war. De Kampf géint den internationale Kapital a·Finanzen ass zum Haaptpunkt am Programm fir de Kampf vun der däitscher Natioun fir Onofhängegkeet a Fräiheet ginn."*

All eescht Nationalsozialisten deelen dës Iwwerzeegung, well d'Léisung vun dëser Fro eng Léisung vun der jiddescher Fro implizéiert, - a vill méi wéi dat.

Antisemitismus ass a gewësser Weis d'Grondlag vum Gefill, dat eiser ganzer Bewegung zugronn läit.
Jiddereen Nationalsozialist ass en Antisemit, awer net all Antisemit muss en Nationalsozialist sinn.
Antisemitismus ass negativ; den Antisemit erkennt de Träger vum nationale Peschtkeim, awer dëst Wëssen entwéckelt sech normalerweis an Haass géint den eenzelne Jud an den Erfolleg vun de Judden am Geschäftsliewen. Dann, am beschte Fall, kënnt den Antisemitismus op, fir de Jud aus eisem Staats- a Wirtschaftsliewen ze verdreiwen. Den Antisemit mécht sech keng Suergen iwwer "Wéi a Wat als nächst".

Wann, och nodeems de Jud verdriwwen war, de Prinzip vun der haiteger jiddescher Dominanz - Eegeninteresse virum Allgemenginteresse - an dat jiddescht Banken- a Kreditsystem nach ëmmer bestoung, géif et nach ëmmer genuch Bastardjudden, oder souguer 'normal Däitscher' vu gemëschter Rass ginn, déi genee sou bereet sinn, an d'Schong vun de Judden ze trieden a géint hir eege Rass ze rosen, wéi et d'Judden haut sinn, a mir sollten eventuell vill 'Antisemitten' do gesinn, wou d'Judden fréier souzen.

Elo ass den Nationalsozialismus mat senger Haaptfuerderung, dem Ofbriechen vun der Interessi-Knechtschaft, am Fong konstruktiv. E geet méi déif, an d'Konsequenze si vill méi ëmfaassend.

A mengem Essay, Das Herzstück unseres Programms (Nat.Soc. Jahrbuch, 1927), hunn ech op déi speziell Positioun higewisen, déi d'Nofro eis am Verglach mat all anere Parteien a Verbänn gëtt. An all eisen anere Fuerderunge fanne mir ähnlech an parallel Asprécher an de Parteie vu Riets a Lénks. Keng aner Partei ausser eis kann e Géigestand vun dëser enger Fuerderung weisen.

Machine Translated by Google

Mir all wëssen, datt weder déi Lénk, mat hirem falschen Opruff "Nerve mam Kapitalismus", nach déi Riets mat hire Phrasen iwwer d'Vaterland, fäeg sinn, eng nei Weltepoch unzefänken, well weder d'Marxisten nach d'Reaktionäre kéinten eppes un der Natur vun eiser Wirtschaft änneren, mä nëmmen zerstéieren, wéi d'Kommunisten a Russland et maachen. Si sinn net fäeg, opzebauen -
wéi d'Kommunisten a Russland.

Wat menge mir mat Thralldom of Interest?

D'Situatioun vun de Vëlker ënner der Gelddominanz vun de Finanzen vum Weltjudentum.

De Grondbesëtzer ass ënner dësem Sklav, deen Kreditter muss ophuelen fir seng landwirtschaftlech Aktivitéiten ze finanzéieren, - Kreditter mat sou héijen Zënsen, datt se bal d'Resultater vu senger Aarbecht opfrëssen -, oder deen gezwongen ass, Scholden ze maachen an d'Hypotheken hanner sech ze zéien wéi sou vill Bläi.

Sou ass et och mam Aarbechter, deen a Geschäfter a Fabriken fir e Sauerei produzéiert, während den Aktionär Dividenden a Bonusen kritt, fir déi hie net geschafft huet.

Sou ass et och mat der verdéngender Mëttelklass, där hir Aarbecht bal ganz dozou fëllt, d'Zënsen op Bankiwwerzéiungen ze bezuelen.

Sou sinn et och all déi, déi hiert Brout duerch geeschteg oder kierperlech Aarbecht verdénge mussen, während e verhältnesméisseg klengen Undeel, ouni Aarbecht oder Problemer, grouss Gewënn aus hiren Dividenden, Spekulatiounen a Bankaktien an d'Täsch stéckt. Mir schwätzen net vun de spuersamen Spuerer a klenge Kapitalisten -
obwuel si och hir Gewënn engem falsche System schëlleg waren, oder haten, -, awer hiert ganzt Liewe laang gouf hinnen dacks de Betrag vun hire klenge Zënsen a Form vu Steieren ewechgeholl, sou datt mir et eis einfach leeschte kënnen, hinnen an hirem Alter en Deel vun hirem vollen Akommes zréckzebezuelen, deen ewechgeholl gouf. Ech wäert spéider méi doriwwer soen.

Sou ass et och mam Industriellen, deen säi Geschäft mühsam opgebaut an et mat der Zäit an eng Firma ëmgewandelt huet. Hie ass net méi e fräie Agent, mä muss och de gierige Verwaltungsrot a seng Aktionäre zefridden stellen - wann hie net erausgedréckt wëll ginn.

Sou sinn et och all Natiounen, déi hir Defiziter mat Hëllef vu Kreditter ofdecken.

Dës Sklaverei bedeit de Ruin fir all Natioun, déi der Geldmuecht, de Banquieren, hir souverän Rechter doheem, d'Kontroll iwwer hir Finanzen, hir Eisebunnen, a Steieren an Douane iwwergëtt, wéi Däitschland et gemaach huet andeems et d'Dawes-Gesetz akzeptéiert huet.

Kreativ Aarbecht ass ënner der selwechter Knechtschaft, wa se virun allem un d'Suen denkt. Haut D'Geld, den "Dénger vum Geschäft", ass zum Meeschter ginn, tatsächlech zum brutalen Tyrann vun der Aarbecht.

D'Fettlechkeet vum Interessi ass den eigentlechen Ausdrock fir d'Antagonismen, Kapital géint Aarbecht, Blutt géint Geld, kreativ Aarbecht géint Ausbeutung.

D'Noutwennegkeet, dës Sklaverei ze briechen, ass vu sou enger grousser Bedeitung fir eis Natioun an eis Rass, datt eleng dovunner d'Hoffnung vun eiser Natioun ofhänkt, sech aus hirer Schimmt a Sklaverei opzereegen; tatsächlech d'Hoffnung, Gléck, Wuelstand a Zivilisatioun op der ganzer Welt erëmzefannen.

"Et ass de Schwéierpunkt, ëm deen sech alles dréint; et ass vill méi wéi nëmmen eng Noutwennegkeet vun der Finanzpolitik. Wärend seng Prinzipien a Konsequenzen déif an dat politescht an ekonomescht Liewen bäissen, ass et eng féierend Fro fir d'wirtschaftlech Studien, an dofir betrëfft et all eenzel Persoun a verlaangt eng Entscheedung vun all eenzelen: - Déngscht un d'Natioun oder onlimitéiert privat Bereicherung. Et bedeit eng Léisung vun der sozialer Fro."

All 'Weltfroen' kënne mat engem Wuert beschriwwe ginn, dat wéi eng Flam aus dem Chaos opstécht; gläichzäiteg kënnen onzähleg Prophéiten a Bicher net all Froen ausschöpfen, déi aus dësem Wuert entstinn.

Machine Translated by Google

Méi kënne mir de Moment iwwer dëse grousse Grondprinzip vum Nationalsozialismus net soen. All wesentlech Säit vum Problem hunn ech schonn a menge Pamphlete beliicht: Das Manifest zur Brechung der Zinsknechtschaft — München, 1926 (elo aus Drock); Der Staatsbankrott, Die Rettung — Jos. C. Huber, Diessen, 1919; Der kommende Steuerstreik — Diessen, 1921; an Der Deutsche Staat auf nationaler und sozialer Grundlage — Frz. Eher Nachf., München, (alles ze kréien iwwer d'Bibliothéik vun eiser Partei zu München, Thierschstr. 11).

Fir d'Detailer vun dësem Problem ze beherrschen, ass eng intensiv Studie noutwendeg, well déi praktesch Ekonomie vun de leschte 50 Joer der kapitalistescher Iddi sou enk gefollegt ass, datt all déi, déi domat opgewuess sinn, eng komplett Orientéierungsännerung brauchen, fir sech dovunner ze befreien.

E Broschür zu dësem Thema wäert geschwënn erauskommen, deen eise Memberen eng Erklärung zu dëser héich wichteger Aufgab vum kommende nationalistesche Staat gëtt.

Nieft den zwou zimlech neie Grondprinzipie vun eisem Programm, déi uewe genannt goufen, muss aner am Zesummenhang mat der allgemenger Politik vum Staat nennen.

De Prinzip, deen eiser Staatspolitik zugrond läit, ass kuerz wéi follegt: Dat Däitscht Räich ass d'Heemecht vun den Däitschen.

Et ass dat grousst Prinzip fir eis ganz Aussepolitik, an ëmfaasst d'politesch Befreiung vun Däitschland, all d'Ufuerderunge vun eiser Rassepolitik, an d'Konditioune vun der Memberschaft am Staat.

Eist Wirtschaftsprinzip ass: D'Pflicht vun der nationaler Wirtschaft ass et, déi néidegst Saachen ze liwweren. vum Liewen an net fir déi héchstméiglech Gewënn fir de Kapital ze sécheren.

Dëst Prinzip vun der Wirtschaftspolitik ëmfaasst eng fundamental Astellung vum Nationalsozialismus zum Privatbesëtz, a wat déi verschidde Geschäftsformen ugeet, vun de ganz klenge bis zu de ganz grousse – Syndikater, Trusts – an och déi grouss moralesch Froen, déi eng lieweg Kraaft am Geschäft musse sinn, wann d'„Nationalwirtschaft“ net zu enger renger Ausbeutung vun der Natioun soll ginn a just fir de Profit bedriwwe soll ginn!

Eis Prinzipie wat d'Finanzen ugeet, sinn folgend:

D'Finanzen sollen zum Wuel vum Staat existéieren; d'Finanzmagnaten däerfen keng ... bilden Staat am Staat.

Dëst Prinzip bedeit eng seismesch Ännerung. Et betrëfft déi praktesch Moossnamen, déi musse getraff ginn, fir d'Knechtschaft vun den Interessen ze briechen, - d'Nationaliséierung vun der Finanzwelt, d'Kontroll vum Kreditsystem an dem Bankesystem.

All eenzel vun dësen Aufgaben ass aus der Siicht vun eisem Programm vun der gréisster Wichtegkeet. Si betreffen all Steiergesetzgebung, mat der ultimativer - an scheinbar onméiglecher - Zil vun engem Staat ouni Besteierung.

Eis Prinzipien a Saache soziale Sujeten sinn folgend:

D'allgemeng Wuelbefannen ass dat héchst Gesetz vun allen.

Dëse Prinzip vun eis steet am direkten Widdersproch zur haiteger Praxis, no där all Klass, all Beruff, probéiert, Virdeeler fir seng eege Grupp an der Sozialpolitik ze gewannen, ouni Rücksicht op dat allgemengt Interesse. Mir wëllen et jidderengem erméiglechen, eng Wunneng ze fannen an e Liewensënnerhalt ze verdéngen, an e generellt System vun der Betreiung vun den Eeleren aféieren.

Wat de Bildungs- a Moralfortschrëtt ugeet, ass et eist onverännerlecht Prinzip: datt all Aarbecht an där Richtung eleng aus der Siicht vun der däitscher Nationalitéit gemaach soll ginn. Et kann net duerch Uerder oder duerch Gewalt sinn, datt déi moralesch an intellektuell Kräfte vun eiser Natioun eng nei Renaissance, eng nei klassesch Epoch an der Konscht aféieren. De Schued, deen erlidden ass, muss en Enn gesat ginn.

Machine Translated by Google

duerch eist däitscht kënschtlerescht an intellektuellt Liewen duerch d'Hänn vun der jiddescher Diktatur, besonnesch duerch d'Vergëftung vun der Press.

Nieft dësem wichtege Beräich vum ëffentleche Liewen gëtt et natierlech vill aner Verbesserungen, déi ze berécksiichtegen sinn.

Et ass kloer, datt eist Rechtssystem muss ugepasst ginn, fir der Villfalt vun neien Institutiounen gerecht ze ginn; datt de Skandal vun der Wal an d'Parlament duerch demokratesch Ofstëmmung muss ewechgeholl ginn, an datt mir no der Iwwergangsperiod vun enger Diktatur iwwer déi äusserlech siichtbar Form vum Staat an déi intern Funktioune vun de Bundesstaaten entscheede mussen.

Mir kënnen awer schonn an dëser kuerzer Iwwersiicht déi grouss Dimensioune vun dëse Froen gesinn. wa mir mat de gewaltegen Grondprinzipie vun eisem Programm konfrontéiert ginn.

Et ass net fundamental - tatsächlech ass et eis egal, ob et eng Monarchie oder eng Republik soll sinn, ob mir eng Federatioun vu 5 oder 25 Staaten sollen hunn, virausgesat datt et all däitsch Staaten sinn, déi ënner enger staarker Zentralregierung kombinéiert sinn, wa se vis-à-vis vum Auslänner stinn, a virausgesat datt nëmmen d'Bierger vum däitsche Staat doheem glécklech a zefridden liewen kënnen.

Machine Translated by Google

4. D'Programmufuerderunge am Detail

wéi formuléiert vum Gottfried Feder an Der deutsche Staat.

Et wäert Kloerheet bréngen, wann nei Memberen ageschriwwen ginn, fir de Programm an der folgender Form ze benotzen. Déi kleng Klauselen sinn ënner de méi wichtegen Iwwerschréften opgedeelt, déi de Prinzipien entspriechen, déi am virege Kapitel formuléiert goufen.

D'politesch a wirtschaftlech Programm vun der NSDAP

Eist Zil ass - d'Wiedergebuert vun Däitschland zur däitscher Fräiheet am däitsche Geescht.

D'Mëttel fir dëst Zil z'erreechen sinn:

1. De politesche Prinzip: Dat Däitscht Räich ass d'Heemecht vun den Däitschen.

    a. An der Aussepolitik:

        • Bildung vun engem homogenen Nationalstaat, deen déi ganz däitsch Rass ëmfaasst.

        • Eng energesch Vertriedung vun däitschen Interessen am Ausland.

    b. An der Rassismuspolitik:

        • Bildung vun engem homogenen Nationalstaat, deen déi ganz däitsch Rass ëmfaasst.

        • Eng energesch Vertriedung vun däitschen Interessen am Ausland.

    c. An der interner Politik:

        • Nëmmen Däitschen, déi sech zu enger ganzer Gemeinschaft mam Geescht a mam Schicksal vun Däitschland bekennen, däerfen d'Rechter vun engem Staatsbierger ausüben.

        • Wien keen Däitschen ass, däerf nëmmen als Gaascht am däitsche Staat liewen a steet ënner auslänneschem Recht.

        • D'Rechter vun den Däitsche sollen d'Virrang virun deene vu Bierger vun auslännesche Natiounen hunn.

2. Eist wirtschaftlecht Prinzip: D'Pflicht vum Staat ass et, déi néideg Liewensbedürfnisser ze liwweren an net fir déi héchstméiglech Gewënn fir d'Kapital ze sécheren.

    a. Den Nationalsozialismus erkennt de Privatbesëtz als Prinzip un a schützt en duerch Gesetz.

    b. D'national Wuelbefannen verlaangt awer, datt eng Limit fir d'Sammlung vu Räichtum an den Hänn vun Eenzelpersounen gesat gëtt.

    c. All Däitscher bilden eng Gemeinschaft fir d'Förderung vum allgemenge Wuelbefannen a Kultur.

    d. Bannent de Grenzen vun der Verpflichtung vun all Däitschen ze schaffen, woubäi d'Hellegkeet vum Privatbesëtz respektéiert gëtt, ass all Däitsche fräi ze verdéngen an iwwer d'Resultater vu senger Aarbecht ze verfügen.

Machine Translated by Google

e. Déi gesond Kombinatioun vun alle Geschäftsformen, kleng a grouss, an all Beräich vum Wirtschaftsliewen, och an der Landwirtschaft, soll gefördert ginn.

f. All existent Geschäfter, déi bis elo a Gesellschaftsform waren, mussen nationaliséiert ginn.

g. Wucher a Profitéiere a perséinlech Bereicherung op Käschten an zum Schued vun der Natioun soll mam Doud bestrooft ginn.

h. Aféierung vun enger Joer laanger Aarbechtspflicht (fir de Staat), déi fir all Persoun gëllt Däitsch.

3. Eist Finanzprinzip: D'Finanzen sollen zum Wuel vum Staat existéieren; d'Finanzmagnaten däerfen kee Staat am Staat bilden. Dofir eist Zil, d'Knechtschaft vun den Interessen ze briechen.

a. Befreiung vum Staat, an domat vun der Natioun, vu senger Verscholdung géintiwwer de grousse Finanzhaiser, déi géint Zënsen ausléinen.

b. Verstaatlechung vun der Reichsbank an den Emittenten. c. Bereitstellung

vu Sue fir all grouss ëffentlech Objeten (Waasserkraaft, Eisebunn, asw.), net duerch Kreditter, mä duerch d'Vergab vu zënsfräie Staatsanleihen oder ouni d'Benotzung vu prettege Sue.

d. Aféierung vun engem fixe Währungsstandard op enger gesécherter Basis.

e. Schafung vun enger Nationalbank fir Geschäftsentwécklung (Währungsreform) fir d'Vergab vun zënsfräie Kreditter.

f. Grondleeënd Ëmmodelléierung vum Steiersystem no sozialökonomesche Prinzipien. Befreiung vum Konsument vun der Belaaschtung vun indirekten Besteierungen, a vum Produzent vun der lähmender Besteierung (Steierreform a Steiererliichterung).

4. Eist sozial-politischt Prinzip: D'allgemengt Wuelbefannen ass dat héchst Gesetz vun allen.

a. Eng grouss Entwécklung vun der Altersversécherung duerch d'Verstaatlechung vum Rentensystem. Jiddweree Member vum däitsche Staat soll genuch Liewensënnerhalt hunn, wann hien e bestëmmten Alter erreecht oder, wann hien permanent invalid ass, virun dësem Alter.

b. Participatioun vun allen, déi a produktive Betriber engagéiert sinn, un de Gewënn no Effizienz an Alter. D'Verantwortung gëtt och gedeelt fir d'Aufgab aus nationaler Siicht ze erfëllen.

c. Beschlagnahmung fir sozial Zwecker vun alle Gewënn, déi aus dem Krich an der Revolutioun gemaach goufen, déi net op éierlech Aarbecht zougeschriwwe goufen, an och vum Verméige vu Wucher a Geldgräifer.

d. D'Linderung vum Wunnmangel duerch extensiv Neibauaarbechten am ganze Räich mat de Mëttelen, déi an Nr. 20 virgeschloe goufen (eng nei Nationalbank).

5. Eist kulturellt Zil ass, datt all Wëssenschaften a Konscht op der Basis vun engem politesch fräien, wirtschaftlech gesonde Staat bléien. D'Mëttel fir dëst z'erreechen sinn:

a. Déi Jonk opzebauen, fir gesond am Kierper a fräi am Geescht ze sinn, no der grousser Traditioune vun der däitscher Kultur.

b. Vollstänneg Fräiheet vu Glawen a Gewëssen.

c. Besonnesche Schutz fir déi chrëschtlech Konfessiounen.

d. Decouragéierung vun Dogmen, déi géint den däitsche moraleschen Instinkter stinn a Saachen enthalen, déi dem Staat an der Natioun schueden.

Machine Translated by Google

e. Entmutigung vun all béisen Aflëss an der Press, an der Literatur, der Bühn, de Konscht an de Kinoen.

f. Fräiheet vum Ënnerrecht an den däitschen Secondairesschoulen; Bildung vun engem Reglement Klass vun héichgeeschtege Männer.

6. Militäresch Affären.

a. D'Natioun effizient ze maachen, andeems jidderengem fräien Däitschen erlaabt ze déngen an ze droen Äerm.

b. Ofschafung vun der bezuelter Arméi.

c. Schafung vun enger nationaler Arméi fir d'national Verteidegung ënner dem Kommando vun engem héichqualifizéierte Korps vu professionelle Offizéier.

7. Aner Empfehlungen.

a. Pressereform. Ënnerdréckung vun allen Zäitschréften, déi géint dat nationalt Wuel wieren. Strikt Verantwortung fir all falsch an absichtlech gefälscht Geheimdéngschter.

b. Ännerung vun de Walrechtsgesetzer, fir déi demoraliséierend Methode vu Walekonkurrenzen an d'Immunitéit vun de Gewielten ze eliminéieren.

c. Grënnung vu spezielle Kummeren fir Handwierk a Beruffer.

d. Justizreform wat d'Landgesetzer ugeet - Unerkennung vun de Besëtzrechter um Land als Prinzip; kee Recht, vu private Quellen op Sécherheet vum Land ze léinen; de Staat soll d'Virrecht hunn, besonnesch am Fall vun Auslänner a Judden; de Staat soll d'Muecht hunn, Besëtz am Fall vun enger schlechter Gestioun vum Besëtzer ze verwalten.

Zivilrecht - e staark verstäerkte Schutz vun der perséinlecher Éier a Gesondheet, am Géigesaz zum eensäitege juristesche Schutz vun de Besëtzrechter, deen hautdesdaags dominéiert.

e. Reform vum Staatsrecht.

Déi Staatsform, déi am beschten dem däitsche Charakter entsprécht, ass déi souverän Kontroll, déi an enger zentraler perséinlecher Muecht vereenegt ass. D'Natioun muss spéider entscheeden, ob dës zentral perséinlech Muecht vun engem gewielte Monarch oder engem President ausgeübt gëtt.

De federale Charakter vum Räich.

D'Konstitutioun vun der däitscher Natioun aus enger Rei vu Länner, déi duerch Rass a Geschicht enk matenee verbonne sinn, mécht et néideg, datt all eenzel vun de Staaten a bannenzegen Affären ganz extensiv onofhängeg ass.

Et ass d'Saach vum Räich, déi däitsch Natioun am Ausland ze vertrieden, a fir Päss, Douane, och fir d'Arméi an d'Marinn ze suergen.

Et ginn dräi Haapthindernisser fir d'Ëmsetzung vun dësem nationale Programm vun nationalen Sozialismus: Marxismus, de parlamentaresche System an d'kapitalistesch Magnaten.

1. Eis antimarxistesch Kampagne riicht sech géint déi zerstéierend Doktrinen vum Jud, Karl Marx - déi vum Klassenkampf, deen d'Natioun spléckt, déi vun der Ofschafung vum Privatbesëtz, déi d'Geschäft onméiglech mécht - a géint déi ganz wirtschaftlech materialistesch Vue op d'Geschicht.

Machine Translated by Google

2. Eis Kampagne géint d'Parlamenter riicht sech géint de Manktem u Verantwortung vun de sougenannte Vertrieder vum Vollek, déi – well se immun sinn – an der Praxis ni geruff kënne ginn, fir d'Resultater vun hiren Entscheedungen ze verantworten; och géint all d'Iwwel, dat aus dem System entsteet (moralesch Korruptioun, Vetternwirtschaft, Vergütung), wat alles zum leschte Iwwel féiert – enger Regierung, déi vun esou engem Parlament ofhängeg ass.

3. Eis Kampagne géint de Mammon, déi iwwer déi aner zwee stécht, riicht sech géint déi weltëmfaassend Muecht vum Geld, also géint déi stänneg Ausbeutung vun eiser Natioun duerch déi grouss Kreditgeber.

Et ass och e gewaltege Kampf géint de séiletötende, materialistesche Geescht vu Gier a Raubdéieren mat all senge stéierende Begleeder an eisem ëffentlechen, kommerziellen a kulturelle Liewen.

Déi Haaptschluecht ass eng tëscht zwou Welttheorien, déi duerch zwou wesentlech ënnerschiddlech Strukturen representéiert ginn - de Geescht, deen erschaf huet a kreativ ass, an den onrouegen, gräifende Geescht. De kreative Geescht, déif verwuerzelt, awer dem Rescht vun der Welt an der spiritueller Erfahrung iwwerleeën ass, gëtt gedroen; haaptsächlech vun der arescher Rass; - De gräifende Geescht, ouni Wuerzelen iergendwou, deen nëmmen op materiell Saachen, kommerziell, zielt, gëtt haaptsächlech vun de Judden representéiert.

Den Nationalsozialismus, wéi den Antisemitismus, betruecht de jiddesch-materialistesche Geescht als Haaptursaach vum Béisen; hie weess awer, datt dëse gréisste Kampf an der Geschicht net nëmmen dobäi däerf ophalen, de semitesche Geescht ze zerstéieren; dofir geet dat grousst Programm vum Nationalsozialismus wäit iwwer den antisemitesche Wonsch no Zerstéierung eraus, well et e positivt konstruktivt Bild bitt, dat weist, wéi den nationalsozialistesche Staat vun der Aarbecht an der Leeschtung ausgesi soll, wann en fäerdeg ass.

Soubal dëst héicht Zil erreecht ass, wäert d'Nationalsozialistesch Partei sech automatesch opléisen; well den Nationalsozialismus dann dat ganzt Liewe vun der ganzer däitscher Natioun wäert sinn. D'NSDAP ass keng politesch Partei am gewéinleche Sënn vum Wuert, mä dee Sektioun vun der Natioun, déi zouversiichtlech a sécher iwwer d'Zukunft ass, déi sech ëm staark a fest entschlossene Leader versammelt huet, fir Däitschland aus Schimmt an Onméiglechkeet am Ausland a vun der Demoraliséierung doheem ze befreien, an et am Ausland nees staark a respektéiert ze maachen, a moralesch an ekonomesch gesond doheem.

„D'Däitscht Räich ass d'Heemecht vum däitsche Vollek.“

All Wuert vun dësem Prinzip vun der Staatspolitik ass e Schnëtt mat enger Peitsch, wann ee sech den miserabelen Zoustand vun de Saachen haut ukuckt.

Dat 'Däitscht Räich' - wou gëtt et haut en Däitscht Räich? Kann Däitschland behaapten, en onofhängege Staat genannt ze ginn? Nee! Net emol déi selbstgefällegst Experten am Staatsrecht kéinten e Land, wéi Däitschland et haut ass, als ee beschreiwen, dat all seng Souveränitéitsrechter voll genéisst.

Déi fënnef wichtegst Rechter vun engem Staat sinn: Souveränitéit iwwer säin Territoire, seng Arméi, seng Finanzen, seng intern Verwaltung a Kommunikatioun, a schliisslech seng Justiz.

Dir musst d'Saach just op dës Manéier engem Laie virleeën, ouni weider Erklärungen iwwer d'Rechter vun enger Natioun no internationalem Recht, a se mat der haiteger Positioun vun Däitschland vergläichen, an et gëtt kloer, datt et onméiglech ass ze behaapten, datt et e souveränt 'Däitscht Räich' méi gëtt.

Eis Kontroll iwwer eist Territoire ass eng Spott, well wann Frankräich et wëll, kann et däitscht Land ouni Erlaabnes an ouni Widderstand besetzen. Tschechen, Polen, Dänen

Machine Translated by Google

konnten sech ouni Angscht virun engem Hindernis op all Manéier an däitscht Gebitt trauen. Dat 'verfluchtent aalt Regime' huet déi klengst Grenzverletzung ganz anescht interpretéiert. E militäreschen Asaz an däitscht Gebitt huet dunn e 'Krichszoustand' implizéiert.

Fir hir territorial Souveränitéit ze schützen, brauch eng Natioun eng Arméi, déi fäeg ass, all Ugréff op hiert Land, an domat op d'Liewe an d'Gléck vun hire Bierger, ofzewieren. E fräie Staat kann enger auslännescher Muecht net erlaben, seng Handlungen ze kontrolléieren oder d'Recht ze hunn, iwwer d'Stäerkt, d'Ausrüstung, d'Rüstung an d'Garnisounen vun hirer Arméi ze entscheeden; wann dat de Fall ass, ass si sécherlech net "souverän"; si kann hir Muechtmëttel net beherrschen; si huet d'Kontroll iwwer hir Militärkräften opginn. Däitschland huet dat gemaach, andeems si de feindleche Kommissioune fir Ofrüstung a Kontroll noginn huet.

Däitschland hat dës Demütigung schonn ënner de Waffestëllstandsbedingunge gelidden an hat seng international Rechter verluer.

Trotzdeem hätt si vläicht en Deel vun hirer interner Kontroll behalen; awer soubal d'militäresch Kontroll zerstéiert war, hunn d'Finanzmagnaten d'Geleeënheet fir eng grenzelos Ausbeutung vun der däitscher Aarbechterschaft genotzt.

Als éischt ass de schlammege Stroum vun der Revolutioun iwwer Däitschland ausgebrach; dann hunn d'Wucher a Profiteuren, d'sozialdemokratesch Verréider, d'Sënne vum Chaos, d'Deserteuren, d'Gefangenschaftsvullen d'Muecht mat den Demokraten an dem Zentrum gedeelt, an hannert an iwwer all de Finanzéierer hunn d'Judden hiert Geschäft gemaach. Séier goufen d'Fräimaurer vun de sougenannte Nationalparteien, besonnesch de Brudder Stresemann, ageruff. De leschte Schlag sollt geschwënn kommen. D'Experten mat hirem Dawes-Gesetz hunn Däitschland d'Kontroll iwwer seng Finanzen beraubt, déi un eng Handvoll Judden, déi däitsch an auslännesch Finanzmagnaten, ofgetauscht goufen. De Reichstag huet d'Eisebunnen lassgelooss, an domat all d'Kontroll iwwer d'Kommunikatioun, och e groussen Deel vun der Kontroll iwwer d'Steieren an d'Douane, andeems hien se dem Reparatiounskommissär iwwerginn huet.

Kontroll vun der Justiz gëtt et kaum méi. Déi besat Distrikter falen ënner auslännescht Militärrecht; speziell Reglementer gëllen fir de Rescht vun Däitschland, wéi zum Beispill déi fir d'Verdeedegung vun der Republik; Onsécherheet vun de Rechter, organiséiert ëffentlech Iwwerfäll duerch déi sougenannt Aufwertungsgesetze, déi d'Geriichter forcéieren ze erklären, datt falsch richteg ass.

Däitschland ass kee souveräne Staat méi. Si ass eng Kolonie vu Sklaven. Däitsche ginn ënnerdréckt, an de Prisong gehäit, hir Meenungsfräiheet verweigert - einfach well se nach ëmmer "Däitsch" sinn a wëllen hir Sklaverei ophalen.

Jo, mir wëllen Däitschland erëm fräi hunn, an dëst kommend däitscht Räich soll d'Heemecht vun den Däitschen sinn, - net nëmmen eng Maschinn fir d'Uerdnung ze halen, net nëmmen e 'Staat', eng 'Autoritéit', eng 'Regierung', eng Sinekür fir eng Handvoll regéierend Haiser, mee en Heem, dat Wuert vum Charme - Léift zum Heem, schéin, sonneg, beléift. De Geroch vun der Heemechtsäerd kënnt erop, de Wanderer freet sech, wann hien den Heemechtsbuedem ënner senge Féiss spiert; hie ass duerch Bluttverbindungen domat verbonnen.
D'Gefill vum Heemechtsliewen ass d'Gefill vu Sécherheet, an dovunner bléit déi schéi Blumm vun der Léift fir d'Heemechtsliewen. De Staat an d'Natioun kënnen kee besser Zil hunn wéi dëst.

Et ass méi grouss wéi eng virsiichteg Sozialpolitik, wéi d'Aarbechtslosenversécherung, wéi Wunnengsprogrammer, obwuel en eegent Haus tatsächlech ee vun de stäerksten Ureizer fir d'Léift zum Heem ass.

Heemecht ass méi wéi en 'keeserleche Staat', deem een déngt, egal ob aus Begeeschterung oder ënner Zwang.

Et ass méi wéi eng Verwaltung, méi wéi d'Verteidegung vun den eegenen Interessen, méi wéi eng Wieg fir Véi oder e Schutz fir Persoun a Besëtz. All dës ëffentlech Objete mussen der Konzeptioun vum Heem déngen. Genee wéi d'Iddi vum Heem e besonnesche Charme vun de Kanner an engem richtegen ... huet.

Machine Translated by Google

organiséiert Famill, well en eegent Zëmmer ganz aner Gefiller erweckt wéi en Zëmmer an engem Hotel oder enger Prisongszell; Heem ass eppes onbeschreiflech Zärtleches an awer Mächteges, iwwerleeën der Iddi vun enger Associatioun fir en Zweck, déi déi liberal - parlamentaresch - demokratesch Opfaassung vum soziale Staat ass.

Politik vum Staat

Prinzip: Dat Däitscht Räich soll en Heemechtsland fir d'Däitscher sinn - net fir Judden, Russen (Kommunisten), Sozialdemokraten, déi kee Pappeland hunn, dat Däitschland (Crispien) heescht, nach fir all d'Auslänner, déi e méi laangen oder méi kuerzen Openthalt op däitschem Buedem maachen.

Mir sinn am schaarfen a fundamentalen Oppositioun géint d'Weimarer Verfassung, déi nëmme vun "däitsche Staatsbierger" schwätzt, awer d'Konzept vun "däitschen" am nationalen, oder éischter rasseschen, Sënn ignoréiert.

(a) Aussepolitik.

1. Schafung vun engem zolidde Nationalstaat, deen all Branchen vun der däitscher Rass ëmfaasst.

   All däitscht Blutt, egal ob et ënner franséischer, dänescher, polnescher, tschechescher oder italieenescher Souveränitéit lieft, soll an engem Däitsche Räich vereenegt ginn. Mir fuerderen weder manner nach méi wéi dat, wat vun eise Feinde gefuerdert gouf - d'Recht vun den Däitschen ze entscheeden, zu hirer Heemecht, dem Däitsche Staat, ze gehéieren.

   Mir fuerderen all Däitschen an Sudeten-Däitschland, Elsass-Lothringen, Polen, der Bundeskolonie Éisträich an de Staaten, déi dem ale Éisträich nokomm sinn. Dës Fuerderung schléisst awer ausdrécklech all Tendenz zum Imperialismus aus; et ass déi einfach an natierlech Fuerderung, déi all staark Nationalitéit als hir natierlech Fuerderung virstellt.

2. Eng staark Vertriedung vun däitschen Interessen am Ausland ass eng weider an néideg Konsequenz vum Punkt a.

   Et sinn normalerweis déi Bescht, fläissegst an ënnerhuelegst – Ingenieuren, Entdecker, Professeren, Händler, Dokteren – déi an d'Ausland reesen an déi däitsch Kultur mat sech bréngen. Si sinn Memberen vun der grousser däitscher Nationalfamill, an där si ni verluer däerfen. Si hunn d'Recht, Schutz vun doheem aus ze erwaarden, wa se am Ausland sinn. Si sollten net nëmmen Verbreeder vun der Kultur sinn, mä déi bewosst Virworf vun der germanescher Iddi an der Welt; net 'Apostele vun der Mënschheet', mä Träger vun der nordescher Iddi.

   Déi, déi Däitschland am Ausland representéieren, sollten sech keng auslännesch Iddien uschaffen, mä un hirem iwwerleeënen däitsche Charakter halen. Eist Ausseministère muss mat engem eiserne Besen gereinegt ginn. Mir mussen mat der Ënnerwürfegkeet géintiwwer dem Auslänner no der Aart a Weis vum Erzberger a Stresemann ophalen, an et wäert sech weisen, datt eng staark Vertriedung vun däitschen Interessen ganz anescht respektéiert gëtt, an d'Opmierksamkeet op däitsch Wënsch amplaz vun der Veruechtung d'Resultat wäert sinn.

(b) Rassismuspolitik.

3. Ausschluss vu Judden an all Net-Däitschen vun all verantwortungsvollen Positiounen am ëffentleche Liewen.

   Dës Fuerderung ass sou natierlech fir eis Nationalsozialisten, datt keng weider Erklärung néideg ass; awer et ass net méiglech, iwwerzeegend Argumenter kuerz fir déi ze ginn, déi d'Prinzipie vun eiser Rassdoktrin net verstoen.

Machine Translated by Google

Jiddereen, deen e Jud als 'Bierger vum Staat vun der jiddescher Relioun' betruecht - an net als en heterogent, segregéiert Vollek, parasitär am Charakter, wäert d'Essenz vun dëser Fuerderung net verstoen. Wann ee géif soen oder denken, datt e Kabes, deen zoufälleg an der Mëtt vun enger Äerdbierplanz gewuess ass, eng Äerdbierplanz wier, an datt gutt Äerdbieren dovunner kéinte kommen, da géif hie sech sou falsch leien, wéi wann hie géif mengen, datt e Léiwewelpen, deen an eng Schofsherd gewuess ass, doduerch zu engem Schof géif ginn. En Däitsche wier net gutt als Regierungsbeamten a China oder Indien, a mir géife kee Chinamann oder en Hottentott als Finanzbeamten oder Buergermeeschter vun enger däitscher Stad gär hunn.

An awer wier et besser, en Enver Pasha oder e Chang Kai Chek an Däitschland un der Muecht ze hunn, wéi e Jud, deen fräie Spillraum fir seng zerfallend Rassencharakteristiken huet.
Wat sécher ass, ass datt d'Revolutioun d'Bänner vun der Uerdnung am Staat geléist huet, an datt déi laang etabléiert jiddesch Banquieren, souwéi d'Judden aus dem Osten, déi viru kuerzem an Däitschland immigréiert sinn, sech beräichert hunn, andeems se Däitschland verarmt hunn. Mir all hunn dat gesinn an erlieft; et ass ëmmer lassgaang, dësen Zerfall vun den nordeschen Institutiounen. "Et gëtt nëmmen ee Wee fir dëst lëstegt Vollek, - et huet näischt ze hoffen, soulaang d'Uerdnung erhale bleift." (Goethe op der Messe zu Plundersweilen)

Dofir fuerderen mir:

4. Datt d'Immigratioun vun ostleche Judden an aner parasitären Auslänner gestoppt gëtt, an datt ongewollt Auslänner a Judden deportéiert sollen.

Zu der Zäit vun der grousser Inflatioun sinn d'Judden aus Galizien a Polen wéi Ongedéier an d'Stied vun Däitschland gestrëmmt. Obwuel et e grousse Manktem u Haiser gouf, ware si séier ganz gutt ënnerbruecht, während d'Däitschen an d'Lächer hu misse schleichen. Si hunn hiert dreckegt Geschäft ugefaangen andeems si alles opkaaft hunn - Pärelen, persesch Teppecher, Diamanten, Gold, Sëlwer, Platin, Krichskredit, Dausendmark-Schäiner, Koffer, Bläi, Literatur, Theateren, Kären (d'Verdampfergesellschaft). Si goufen séier siichtbar räich - an hunn an den Ae vun den 'normalen Däitschen' de Rang vun Däitschen ugeholl.

Kompromësser sinn absolut net zoulässeg fir dëse Fall ze bewältegen. Mir mussen Administrateuren hunn, deenen hir rassesch Iwwerzeegungen kloer an onbuegbar sinn. D'Gesondheet vun der Rass muss duerch praktesch Uwendung vun der antisemitescher Behandlung restauréiert ginn, an eis Natioun muss no Norden gedréint ginn am Sënn vun der nordescher Iddi.

Dës Fro gehéiert vläicht net richteg zum "provisoresche Programm" vun der NSDAP; awer mir mussen all kloer verstoen, datt net vill mat der däitscher Natioun gemaach ka ginn, bis se "entbastardiséiert" ass.

Mee mir kënnen hei an elo feststellen, datt déi schrecklech Rassismus-Dekadenz nëmmen - op d'mannst an der Theorie - gestoppt gouf, wéinst dem bemierkenswäerte Interessi, dat allgemeng duerch Froen iwwer Rassismus geweckt gëtt, an duerch d'Tatsaach, datt et eng Rei vu Bicher iwwer dëst Thema gëtt; awer nëmmen eng zolidd an kontinuéierlech Aarbecht kann eis erlaben, richteg Fortschrëtter ze maachen.

(c) Wat d'Staatsbiergerschaft ugeet, fuerdere mir:

5. Datt nëmmen Däitschen, déi un déi däitsch Kultur an dat gemeinsamt Schicksal vun ... gleewen, all Däitscher, sollen d'Rechter vun engem Staatsbierger genéissen.

Machine Translated by Google

Och hei musse Grenzen gezunn ginn. Leit, déi, obwuel se an Däitschland gebuer sinn, bewosst op eng Manéier handelen, déi der Natioun an dem Staat schuedlech ass, an Uerder aus dem Ausland kréien a respektéieren - dat heescht, keen Undeel um gemeinsame Schicksal akzeptéieren, däerfen d'Rechter vun der Biergerschaft net zougestane ginn; et gëtt vill, deenen mir déi héich Éier, dës Rechter ze genéissen, verweigeren mussen.

6. Net-Deitscher däerfen am däitsche Staat nëmmen als Gäscht wunnen a gëllen als als auslännesche Recht ënnerworf.

   Dëst ass e néidege Prinzip, dee berechent ass, fir der éiweger Ënnerwürfegkeet géintiwwer dem Auslänner fir ëmmer en Enn ze setzen. Mee et heescht net, datt mir d'Bierger vun engem frieme Land net häerzlech wëllkomm heeschen a se net gutt als Gäscht behandelen, soulaang se sech uerdentlech behuelen; mee

7. D'Rechter an d'Interesse vun den Däitschen hunn Virrang virun deene vun den Ënnertanen vun enger friemer Natioun.

   Eis weider Ufuerderunge mussen net am Detail an eisem Programm abegraff sinn. Zum Beispill gëtt d'Form, déi d'Gesetzer iwwer Auslänner ugeholl hunn, spéider geregelt, an och d'Methode fir d'Juden auszeschléissen. E Prinzipieprogramm kann net als Aktiounsprogramm erwaart ginn, deen taktesch Detailer gëtt, wéi d'Iwwerleeënheet geséchert soll ginn, etc. Ech sinn absolut dogéint, eise Programm ze streng ze fixéieren, well mir an dësem grousse Kampf als éischt d'Prinzipie musse bestëmmen, vun deenen mir ni zréckzéien, an net d'Methode vun de Stëmmefanger vun de bourgeoise a sozialistesche Parteien imitéiere mussen.

Wirtschaftspolitik

Et ass d'Pflicht vun der nationaler Regierung, déi néideg Liewensmëttel ze liwweren an net déi héchstméiglech Gewënn fir de Kapital ze garantéieren.

Et kéint einfache Leit mat kloere Gedanken iwwerleeën, datt et iwwerflësseg ass, dës offensichtlech Tatsaach als Prinzip ze verkënnegen. Et ass alldeeglech fir de Produzent, de Bauer, den Handwierker, de Fabrikant, datt dat, wat hie mécht, entweder benotzt oder konsuméiert gëtt - vu sech selwer oder, als Handelsartikel, vun aneren.

A senge Ae ass eng Entreprise, déi sech net mat Produktioun oder Konsum beschäftegt lächerlech, onméiglech, géint de gesonde Mënscheverstand.

Dëst bréngt eis zu enger vun de groussen intellektuellen Schwieregkeeten an eiser Rekrutéierungsaarbecht. Eis Landsleit sinn gebonnen ze soen: - Natierlech ass Äert natierlecht Gefill beim Denken iwwer d'Bedeitungen an d'Ziler vun der Aarbecht an der Wirtschaft ganz richteg, awer leider entsprécht eis sougenannt politesch Wirtschaft vun haut dëser natierlecher Fuerderung guer net. Wann Dir méi genee kuckt, wäert Dir déi schrecklech Charakteristiken entdecken, déi komplett géint déi offensichtlech Pflicht vun all nationaler politescher Wirtschaft stinn.

Well, wat ass mat de Geldkreditgeber a Profiteuren? Denken dës universell Plënderer drun, d'Liewensbedarf ze garantéieren? Nee! Si beschäftegt sech mat der Schafung vu Wäerter, produzéiere si eppes? Nee! Si sinn Raiber a Verréider am wirtschaftleche Sënn a sammelen nëmme Räichtum fir sech selwer.

A wat mat de Banken? Si circuléieren Sue a ginn 'Kredit'. Jo; awer d'Post mécht dat, a méi bëlleg, méi séier a besser; a wiem ginn d'Banken Kredit? — Un den

Machine Translated by Google

Bedürfteger, déi schaffend Massen, déi kee eegent Doheem hunn, oder fir Haiser ze bauen, fir de schrägende Besoin u Wunnengen ze decken? Nee! Oder un d'Baueren, oder un déi, déi Geschäfter bedreiwen a produzéieren an déi wirtschaftlech Noutwennegkeete verdeelen? Net gratis, an nëmme wa Sécherheet ugebuede gëtt, iwwer déi natierlech Verpflichtung zur Réckbezuelung eraus; ausserdem berechnen si Zënsen. Ass et de Banken egal, ob d'Clienten vun de Produzenten gutt, bëlleg a prompt bedient ginn, oder ob wirtschaftlech Noutwennegkeete séier, bëlleg a mat der néideger Opmierksamkeet geliwwert ginn? Nee! Hire eenzege Gedanke ass, hire Profit aus den Zënsen, der Kommissioun oder wéi och ëmmer de Bankprozess vun der Ausnotzung vun der Geldversuergung genannt gëtt, ze maachen. Wéi produzéieren d'Banken? Näischt! Wat verdénge si? Grouss Zomme Suen.

Sou liwweren d'Geldkreditgeber, d'Profiteuren, d'Banken an d'Finanzéier keng Noutwennegkeet, mä si zéien amplaz enorm Profitter aus dem herrschende kapitalistesche System - tatsächlech tyranniséieren an ausbeuten si dat antisozialt Wirtschaftssystem vun haut. Déi Haaptaufgab vun der Ekonomie ass et ze garantéieren, datt d'Zënsen op Prêten sécher sinn, d.h. d'Aarbechter si gezwongen, en Deel vun hirem Akommes un d'Stad ofzeginn. Wat mécht de Fabrikbesëtzer, oder wéi d'Aarbechter hien nennen, den "Ausbeuter" an de "Bluttsauger"? Andeems hien déi niddregst méiglech Léin bezuelt, mannerwäerteg Material benotzt, duerch Masseproduktioun, Duerchschnëtts- a Verkafspräisser héich Präisser, probéiert hien de gréisste méigleche Profit fir sech selwer ze maachen.

Hie schenkt keng Gedanken un d'Aarmut vu senge Mataarbechter; et ass him egal, ob seng Wueren séier als Dreck ewechgehäit musse ginn, - ëmsou besser, well et méi Aarbecht a méi Gewënn fir hie bedeit. Déi domm Leit lafen ëmmer erëm no bëllegem Dreck, wann en nëmmen attraktiv ausgestallt gëtt.

D'Rendement vu sengem Kapital kënnt bei him un d'éischt Plaz, d'Versuergung mat den néidege Liewensmëttelen kënnt op eng schlecht zweet Plaz.

Hie mécht awer eppes. Hie liwwert Aarbecht.

De richtege Fabrécksbesëtzer ass eppes ganz anescht, deen, deen sech senger héijer Aufgab als wirtschaftleche Leader bewosst ass. Hie muss en héije moralesche Wäert hunn - zumindest am wirtschaftleche Sënn. Seng Aufgab ass et, déi richteg wirtschaftlech Bedierfnesser vun de Leit z'entdecken - wann hien och en Erfinder ass, mécht hien dës Pionéieraarbecht selwer. Hie muss seng Käschten sou niddreg wéi méiglech halen an se optimal notzen, d'Präisser sou niddreg wéi méiglech halen, fir seng Wueren op de Maart ze kréien; souwuel d'Qualitéit wéi och d'Quantitéit vun der Produktioun erhalen, seng Mataarbechter gutt bezuelen, fir datt se fräi Wueren akafe kënnen, a muss ëmmer un d'Verbesserungen an d'Erneierung vun de Fabriken an den Handelsmethoden denken. Wann hien all dat a sengem Geschäft un d'éischt Plaz setzt, 'liwwert hien d'Liewensbedierfnesser' am beschten an héchste Sënn, an d'Gewënn entstinn vun sech selwer, ouni datt hien se zu sengem éischte Zil mécht. 'Dat bescht an allgemeng bekanntst Beispill vun dëser Zort vu Produzent ass den Henry Ford. Et gëtt aner Nimm an eiser eegener Schwéierindustrie, déi gläich héich stinn, - Krupp, Kirdorf, Abbe, Mannesmann, Siemens, a vill anerer.

De Charakter vun esou Betriber ass ganz anescht, wa se net perséinlech vu Männer mat héije moralesche Qualitéiten kontrolléiert ginn, déi sech ëm d'Interesse vun hire Mataarbechter këmmeren, mä un onperséinlech Gesellschaften mat limitéierter Haftung iwwerginn sinn.

Soulaang de Grënner vun engem Betrib och den Haaptaktionär ass a kann de Standard vun der Exzellenz vu senge Produkter erhalen, kann alles gutt sinn; awer soubal d'Konversioun stattfënnt, gëtt se vun den Interessen vun den kapitalisteschen Aktionären iwwerwältegt. Déi fréier Besëtzer, d'Manager, hänken elo vum Verwaltungsrot of, deen d'Aktionären representéiert, fir Verbesserungen an de Geschäftsmethoden an den Aarbechtsbedingungen, - an d'Aktionäre hunn keen Interessi (ausser deem vum Sklaventreiber) um Wuelbefannen vun den Aarbechter an der Exzellenz vun der Aarbecht, soulaang den

Machine Translated by Google

D'Dividenden, déi dorauskommen, si gutt a grouss. D'Aféierung vun eegenen Aktien hat en zerstéierenden Afloss, well all zoufällege Spekulant d'Aktien an de Grëff kritt a tatsächlech Besëtzer vu grousse industrielle Wierker gëtt, ouni eppes driwwer ze wëssen. Fir d'Bourse sinn Aktien a Wäertpabeieren nëmme sou vill Pabeier, mat deem si spille kënnen. Si interesséiere sech net fir Produktiouns- a Aarbechtsbedingungen, déi meescht vun hinne kéinten net soen, wat d'Produkter oder d'Konditioune vum Marketing, der Aarbecht, de Léin an der Ënnerhaltung an deem Geschäft sinn, vun deem si gesetzlech Besëtzer sinn. (!) A Besëtzer sinn se tatsächlech, just well se zoufälleg d'Aktien vun där oder där Fabréck um Maart an de Grëff kritt hunn.

Loosst eis dësen Zoustand elo am Liicht vu sengem Afloss op d'politesch Wirtschaft ënnersichen, fir de korrupten Charakter vum kapitalistesche System ze erkennen.

Hautdesdaags sicht d'Geschäft just no enger Kapitalrendite.

Déi grouss Geschäfter verfollegen ënnerschiddlech Methoden. Si kultivéieren 'Attraktioun', 'Bluff', 'Moyenne', 'Luxusartikelen', an de Wonsch no Net-Noutwendegkeete wecken, wéi ech uewe gewisen hunn.

Grouss Palaiser, gebaut mat all de Konscht vun der Raffinesse, invitéieren zum Kaf vun scheinbar bëllegen, awer meeschtens zimlech nëtzlosen Artikelen, an andeems se einfach Bezuelungsbedingungen ubidden, verlocke se hir Clienten, all méiglech Zomme fir pure Luxus auszeginn. Toilette sinn zur Verfügung gestallt, fir datt d'Leit eng laang Zäit an de Geschäfter verbrénge kënnen, déi doduerch zu nëmme Bëscher fir Extravaganz ginn, well keen sech virstellen soll, datt hien eppes als Kaddo kritt. Wierklech räich Leit kafen net a grousse Geschäfter; si wëssen, wat deen Aarme net weess - wien bëlleg kaaft, kaaft deier. Stellen d'Leit, déi an dëse Palaiser kafen, sech vir, datt se anescht wéi mat hire gespuerten Zénger gebaut goufen? Mengen si, datt se dovunner ofkommen, fir d'Rolltrapen, d'Liften, d'Toilette, déi fairy-ähnlech Beliichtung ze bezuelen?

Verstitt och, datt déi grouss Geschäfter de Ruin fir déi kleng Geschäftsleit bedeiten, datt se d'Hausaarbechter an hir Mataarbechter grausamst ausbeuten, datt dat wat hiergestallt gëtt meeschtens Dreck ass. Déi besser Artikelen si meeschtens méi deier wéi a respektablen spezialiséierte Geschäfter, eng Tatsaach, déi eise Kampf géint déi grouss Geschäfter rechtfäerdegt. Mir betruechten se als eng speziell Form vun der kapitalistescher Iddi am praktesche Gebrauch, déi keng Liewensbedarf liwwert, mä nëmme fir den Zweck do ass, enorm Gewënn fir d'Aktionären ze produzéieren.

Ënner Berécksiichtegung vun dëser féierender Opfaassung vun der Versuergung vun de Liewensbedierfnesser (déi, wéi mir bemierken, näischt mam kommunistesche Schema vun der Wirtschaft ze dinn huet), steet d'Fro an eiser Astellung zum Privateigentum op der éischter Plaz.

8. Den Nationalsozialismus erkennt de private Besëtz vun Eegentum als Prinzip un a schützt en duerch Gesetz, - well en éierbar kaaft a benotzt gëtt. Mir kënnen et hei net diskutéieren, awer jiddereen, deen de Begrëff 'Aarbecht' richteg versteet, wäert séier gesinn, datt d'Produkt vun der 'Aarbecht' de Besëtz vun deem muss sinn, deen schafft. E Produzent wäert net verstoen, firwat seng Aarbecht, oder hire Wäert, de Besëtz vun enger vague 'Gemeinschaft' soll sinn, an hie wäert och net direkt zouginn, datt d'Friichte vu senger Aarbecht un en Eenzelnen, de Kapitalist, solle goen. Dofir féiert e richtegt Verständnis vun der Bedeitung vun 'Aarbecht' natierlech zur Unerkennung vum private Besëtz.

   Schlussendlech gëtt et nach en anert Thema - d'Konzept vum Heem. D'Heem ass keng Realitéit, ausser et ass wierklech dem Mënsch säin eegent Besëtz, a säin eegent Heem seng eege Famill ënnerhält. E Mann säin eegent Uebst a Geméis aus sengem eegene Gaart schmaacht besser wéi e Molzecht, dat an engem iwwerfëllten Iesshaus giess gëtt. Jiddereen, deen d'Verlaangen no Besëtz weder nach d'Freed um Besëtz kennt, wäert d'Wichtegkeet vun der Unerkennung vum private Besëtz net verstoen. Sou e Mënsch huet néierens Wuerzelen, et ass komesch, datt...

Machine Translated by Google

De juegende Mënsch ass ëmmer neidesch, sicht ëmmer eppes Neies fir ze besëtzen, während den nordesche Mann, de solide Mann vum Buedem, absolut bescheiden a senge Iddien ass. Hie wëll net méi wéi hie mat senger Aarbecht verdénge kann. En Aarbechter wëll keng schéi Villa hunn, déi hie ni kéint verdéngen; hie wëll en schéint klengt Haus fir sech selwer, net en gemietetent, fir dat hien am Laf vu sengem Liewen dräi oder véier Mol sou vill bezuele géif wéi d'Haus kascht huet ze bauen. Mee de Jud, de Kapitalist, - hie wëll un keng Stéck Land gebonnen sinn; säin Ideal ass e grousse Safe gefëllt mat Schëlder, Hypothekenakten a Schuldverschreiwungen. Räichtum, net a Besëtz, mee am hypothekéierte Besëtz vun anere Leit, ass säin Zil. Hie schafft net, awer hie rascht net bis hien Bündel Obligatiounen gesammelt huet, déi him d'Peitschhand iwwer all déi ginn, deenen hie Sue geléint huet. Déi nächst Fuerderung vun eisem Programm ass opgestallt fir dësem en Enn ze setzen.

9. D'Wuelbefannen vun der Natioun verlaangt, datt eng Limit fir d'Sammlung vu Räichtum gesat gëtt.
an den Hänn vun Eenzelpersounen.

Räichtum ass u sech net schiedlech; am Géigendeel, gutt verwaltet Besëtz mécht jidderengem gutt, deen domat verbonnen ass. Mee nach eng Kéier, et ass de kapitalistesche System vu Prêten, deen de Räichtum vun engem Segen an e Fluch verwandelt huet; et ass Iwwerfall. Déi grouss Mass vun ouni Besëtz Aarbechter 40 an déi verschëlde Mëttelklass gi méi a méi wäit vun de Räichen getrennt; onzähleg kleng Besëtzer gi wéinst Scholden agespaart, an d'Muecht vun de Finanzéierer, déi kee Pappland, kee Heemechtsland kennen, gëtt ëmmer méi béiswëlleg, wärend se an hire moderne Raiberbaroneschlässer, de Banken, sëtzen. Fir dësem gerecht ze ginn, soll den Nationalstaat dofir suergen, datt:

10. All Däitscher sollen zu enger Aarbechtsgemeinschaft fir d'Förderung vun der
Gemeinschaftswuelstand a Kultur.

Dës Iddi vun der Aarbechtsgemeinschaft implizéiert den ekonomeschen Ëmstuerz vun der universalistescher Opfaassung vun der Gesellschaft. All Aarbecht a Produktioun mussen an déi méi héich Iddi vum Déngscht un d'Gemeinschaft abegraff sinn. Si ass a kenger Hisiicht am Géigesaz zu perséinlecher Ustrengung a Flichten, awer si bedeit, datt den individuellen Fortschrëtt net op Käschte vun de Matmënsche soll goen. De folgende Punkt gëtt dëser Fuerderung Ausdrock.

11. Am Kader vun der allgemenger Aarbechtspflicht, déi all Däitschen huet, a mat der Unerkennung vum Privatbesëtz als Prinzip, ass all Däitsche fräi, op all Manéier ze verdéngen, déi hie wëll, a fräi, iwwer d'Resultater vu senger Aarbecht ze verfügen.

Dat Virdrun verwërft ausdrécklech d'Sozialiséierungsschemae vum Marxismus a vun der Héichfinanz. De Staat soll déi gréisstméiglech Zuel vu fräien Existenzen enthalen, déi duerch d'sozial Iddi vum Déngscht verbonne sinn. - Et ass natierlech net a Fro, Minnen, Héichuewen, Walzwierker a Schëffswerfen a klengem Moossstaf ze bedreiwen, awer honnertdausend fräi an onofhängeg Meeschterschongmécher si besser wéi fënnef Monsterschongfabrécken.

Déi grouss Grondbesëtzer am Norden an Osten vun Däitschland si méi produktiv, wa se a groussem Moossstaf bedriwwe ginn, wéi wa se vu klenge Baueren mat eegenem Besëtz geréiert ginn. Kleng Grondbesëtzer deier sech am beschten, wa se a kuerzer Distanz zu Stied an Dierfer leien. Eise nächste Punkt verlaangt, datt:

12. Eng gesond Kombinatioun vu Betriber vun allen Zorten, grouss a kleng, dorënner och Landwirtschaft,
soll bäibehalen ginn.

13. Grouss Betriber (Syndikater, Trusts) gi verstaatlecht. Dës Fuerderung entsprécht eisem allgemenge Kampf géint déi kapitalistesch Iddi. — Dat éischt Zil vu Syndikater an Trusts an all spezifescher Produktiounszweig ass et, sech mat anere ähnleche Betriber ze vereenegen.

Machine Translated by Google

fir d'Präisser ze diktéieren. Si gi vun engem Wonsch regéiert, gutt Wueren zu engem bëllege Präis ze verdeelen. Sou 'Réng' gi besonnesch vun neie Geschäfter ugezunn, déi gutt lafen. Nei Firmen an der selwechter Branche ginn opkaaft a gescheitert, dacks zu engem ganz héije Präis als Kompensatioun. D'Offer gëtt duerch Pooling reguléiert, wouduerch si d'Präisser am Aklang mat engem scheinbar echten 'Offer an Nofro' reguléiere kënnen. Dat ass wat d'Aktionäre betrëfft, déi kee Wonsch hunn, d'Präisser duerch Konkurrenz niddreg ze halen. Nei Iddien an Erfindunge gi mat engem feindleche Bléck ugesinn, a léiwer ënnerdréckt, wann hir Adoptioun d'Bezuelkapazitéit vun eelere Betriber a Gefor bréngt. Sou Geschäfter, déi als riseg Vertrauensverhältnisser vun enger grousser Zentral aus bedriwwe ginn, si kloer 'reif fir d'Sozialiséierung', dat heescht si hunn opgehalen, iergendeng vun de Servicer fir d'Gemeinschaft ze erfëllen, déi den individuellen Konkurrenz leeschtet. Si si vun Ufank un paralyséiert a déngen nëmmen der Gier vum Kapitalismus.

14. Wucher a Profiteuren, a rücksichtslos Selbstberäicherung op Käschte vun der Natioun, ginn mam Doud bestrooft.

D'Gesetz, sou wéi et elo ass, gëtt dem individuellen Eegentum e besonnesche Schutz. Kleng Déifställ ginn onmënschlech bestrooft, während d'Gesetz keng Méiglechkeet bitt, grouss Bedrüger ze fänken, déi eng ganz Natioun mat 'kapitalistesche Methoden' berauben. Mir bezéie eis besonnesch op déi, déi d'Inflatioun gefördert a vun där profitéiert hunn. Et war dat éischt Mol an der Geschicht, datt eng ganz fläisseg Natioun duerch en Inflatiounsverbriechen an deem grousse Moossstaf vun hire ganze Spueren beraubt gouf, wéi et an Däitschland geschitt ass.

D'Gier vun de Banken no der Stabiliséierung war méi schlëmm wéi e Stroosseräub. Méi Däitscher sinn Affer vun de Praktike vun de 'Krichsgesellschaften' ginn ewéi vun iergendenger organiséierter Raiberband.

Wann d'Zäit kënnt, wäerte mir eis méi am Detail mat dëse Saachen beschäftegen a musse eng juristesch Formel dofir fannen. Mee jidderee wäert averstane sinn, datt "organiséierte Bedruch géint d'Natioun" esou streng a souguer méi streng bestrooft muss ginn wéi kleng Gelddéifstäl oder Bedruch.

15. Aféierung vun engem obligatoresche Joer vun der Aarbecht oder dem Déngscht fir all Däitschen.

D'Verpflichtung, duerch Aarbecht ze déngen, wäert de siichtbare Ausdrock fir d'Ëffentlechkeet vun der Déngschtpflicht sinn. Si soll pädagogesch sinn a jidderengem Däitschen e Beispill vun der ganzer Gemeinschaft weisen, déi als ee Mann zesumme schafft. Si wäert jidderengem Däitschen de Segen vun der strikter Erfëllung vun der Pflicht beim Schaffe fir den Déngscht vun der Natioun weisen.

Finanzpolitik

D'Fräiheet vum Interesse briechen.

Eis Prinzipien zu dësem Thema sinn am zweete Kapitel sou ausféierlech festgeluecht ginn, datt mir wäert hei nëmmen déi Moossname beschreiwen, déi gëeegent sinn, fir eist Zil an der Praxis z'erreechen.

16. Befreiung vum Staat, an domat vun der Natioun, vu senger Verscholdung a vun der Verpflichtung, Zënsen un déi grouss Finanzhaiser ze bezuelen.

De Staat däerf keng Scholden opmaachen - well en net onbedéngt néideg ass, dat ze maachen. Et gëtt kee Verglach tëscht dem Staat an der Privatpersoun, déi vun Zäit zu Zäit Kreditter brauch a gezwonge ass, Scholden opzemaachen. De Staat kontrolléiert d'Mënz; si kann also Sue verdéngen, wat d'Privatpersoun net kann! Hien huet dat op eng verréckt Aart a Weis gemaach:

Machine Translated by Google

wärend der Inflatioun. Datselwecht huet et mam Rentenmark gemaach, an datselwecht - nodeems et seng Kontroll un déi sougenannt Reichsbank ofginn huet - mam sougenannte Reichsmark.

De Staat kéint dëst Recht op Sueverdénge vill besser notzen, ouni datt d'Gefor vun enger Inflatioun dobäi ass. — Awer nëmmen wann als éischt:

17. D'Reichsbank an all déi ausstellend Banken ginn verstaatlecht, an
18. Wann et Sue fir all grouss ëffentlech Objeten (Waasserkraaft, Eisebunnen, asw.) net duerch Kreditter, mä duerch d'Verleihung vun zënsfräie Staatsanleihen oder ouni d'Benotzung vu prettgebonnene Sue gëtt.

An anere Wierder: — Onbewosst Drécke vu Banknoten, ouni nei Wäerter ze schafen, bedeit Inflatioun. Mir hunn dat all erlieft. Mee déi richteg Conclusioun ass, datt eng Emissioun vun net-zënsdroenden Obligatiounen duerch de Staat keng Inflatioun produzéiere kann, wa gläichzäiteg nei Wäerter geschaf ginn.

D'Tatsaach, datt haut grouss wirtschaftlech Entreprisen net ouni Réckgréff op Prête kënne gestart ginn, ass pure Wahnsinn. Hei kënnt eng vernünfteg Notzung vum Recht vum Staat, Suen ze produzéieren, déi déi nëtzlechst Resultater kéinte bréngen.

Et muss jidderengem kloer sinn, datt zum Beispill eng grouss elektresch Anlag, déi Waasserkraaft benotzt, gutt op déi folgend aussergewéinlech Manéier gebaut ka ginn:

D'Regierung stellt e Gesetzentworf am Legislative Conseil vir fir d'Ausnotzung vun der Waasserkraaft vu Bayern, Sachsen, etc., andeems all wirtschaftlech Ufuerderungen erfëllt ginn. Déi lokal Landtag oder en anert Organ entscheet iwwer de Bau a bevollmächtegt de Finanzminister oder d'Staatsbank, eng Serie vu Banknoten auszeginn, déi speziell markéiert sinn, fir ze weisen, datt se vollstänneg vun den neie Wierker ofgedeckt sinn. Dës Noten ginn duerch de kombinéierte Kredit vum Staat oder dem Räich ënnerstëtzt. Keen kann eppes géint d'Inflatioun opweisen. De Bau fënnt mam zousätzleche Kredit vum Conseil, deen d'Natioun representéiert, statt, an d'Noten ginn zu gesetzleche Bezuelmëttel wéi de Rescht.

Wann d'Aarbecht fäerdeg ass, ginn Nitrater oder Stroum géint dëst Geld un d'Clienten geliwwert, an no e puer Joer kann d'Ausgab zréckgeruff a zerstéiert ginn. Resultat: De Staat, d'Natioun, huet eng nei Aarbecht agefouert, déi hinnen eng grouss nei Akommesquell garantéiert, an d'Natioun ass doduerch méi räich ginn.

Fir d'Dommheet vum aktuelle System ze beweisen, loosst eis dat Virdrun mat deem vergläichen, wat elo leeft.
elo un.

E Prêt gëtt opgeholl. E puer Kapitalisten maachen, wat déi ganz Natioun, och wann d'Parlament dofir stëmmt, net maache kann; si erlaben dem Staat, Sue vun hinne léinen ze loossen. Amplaz seng direkt Autoritéit zum Wuel vun der Natioun ze benotzen, engagéiert sech de Staat, permanent Zënsen fir déi Zomm ze bezuelen, déi fir d'Ofschléisse vun enger bestëmmter Aarbecht noutwendeg ass, an hänkt domat e Mühlesteen ëm den Hals. An, wat am deiersten ass, gëtt hien Obligatiounen aus a schaaft domat "nei Kafkapazitéit". An der Bilanz mécht et keen Ënnerscheed, ob déi nei Aarbecht duerch nei Pabeiergeld oder nei Obligatiounen duergestallt gëtt.
Mä d'Gemeinschaft leid Schued, well d'Obligatiounen implizéieren, datt déi nei Aarbecht dem Kapital verpflicht ass, wat sech natierlech zimlech sécher mécht, d'Präisser diktéiert an d'Gewënn hëlt. Sou sinn et eigentlech d'Finanzéier, déi duerch d'Entwécklung vun der nationaler Waasserkraaft am räichsten sinn; si sinn indifferent wat d'Réckbezuelung ugeet; si hunn gär Monopoler wéi permanent Mëllechkéi. D'Bevëlkerung ass gezwongen...

Machine Translated by Google

deier fir elektresche Stroum oder Nitrater ze bezuelen, an nach eng Kéier gëtt en Deel vum nationale Besëtz am Interessi vun de Finanzéierer ëmgewandelt.

Ech muss de Lieser op meng fréier Schréften hiweisen, besonnesch op "Der deutsche Staat", déi dës Froen méi detailléiert behandelen, wéi et an dëser Broschür méiglech ass. Verschidden Nummeren an dëser Serie behandelen ausserdem verschidde speziell Aspekter vun den neie Methode vum kommende Staat fir d'Schafe vu Sue.

19. Mir fuerderen d'Aféierung vun engem fixe Mënzstandard. Dee mir zouginn elo hunn, awer de Raub bleift dee selwechte wéi virdrun. Mir Nationalsozialisten haten alles prett, nodeems mir un der Muecht waren, fir dem Inflatiounsbedruch direkt en Enn ze setzen an en neie garantéierte Mënzstandard anzeféieren.

20. Grënnung vun enger neier Nationalbank fir Entwécklung a Wirtschaft.

Dës Fuerderung gëtt am Pamphlet 8 vun der Nationalsozialistescher Bibliothéik komplett erkläert: Die Wohnungsnot und die Sociale Bau - und Wirtschaftsbank als Retterin aus Wohnungselend, Wirtschaftskrise und Erwerbs1osene1end. Et ass bemierkenswäert, datt dës Fuerderung vun eis no enger Finanzpolitik déif an aner politesch Kreesser nieft eisen eegenen agedrongen ass.

1921 hunn ech dës Fuerderung der bayerescher Regierung a Form vun engem voll ausgearbeetene Gesetzesprojet virgeluecht. Ufanks gouf et vill Sympathie fir d'Iddi: awer nodeems d'"Experten" - d'Bankgemeinschaft - an d'Consultatioun agezunn goufen, huet d'Regierung d'"Feder's Utopia" verworf.

Nom erfollegräiche Wale vun Thüringen am Februar 1921 huet eis Partei am Landtag do haart fir d'Grënnung vun enger sou enger Bank geschafft a fonnt, datt de Finanzminister von Kluchtzner bereet war, zesummenzeschaffen; och déi bourgeoisesch Sektioun huet Sympathie gewisen. Duerch eng Majoritéitsstëmmung am Landtag gouf d'Regierung ermächtegt, eng Sozialbank fir Entwécklung a Wirtschaft ze grënnen. Duerno huet d'Regierung vum Räich, ënner Drock vun der Reichsbank, d'Ëmsetzung vum Wëlle vum Vollek verbueden.

An der Tëschenzäit hat ech et fäerdeg bruecht, e Gesetzentworf am Reichstag virzeleeën, deen ähnlech Banken an de verschiddene Staaten virgesinn huet; an der kuerzer Sessioun vum Dawes-Joer (1924) gouf en awer vun de Regierungsparteien virsiichteg bis zur Opléisung am Hierscht vun deem Joer verréckelt.

E Gesetzesprojet fir eng Bank louch beim Landtag vu Mechelenburg. D'Resolutioun gouf duerch d'Zweiwel vum däitschen nationalistesche Finanzminister, och wéinst den Hindernisser, déi d'Reichsbank am Wee leeë sollt, onwierksam gemaach.

D'Iddi, déi der Bank fir d'Entwécklung zugronn läit, ass net manner einfach wéi de Plang, deen uewe beschriwwe gouf, fir Sue fir grouss ëffentlech Zwecker ze schafen.

Eng kombinéiert Wirtschaftsgesellschaft, wéi d'Bank fir Wirtschaftsentwécklung, sollt d'Recht kréien, Sue fir d'Entwécklung (Baumark-Scheinen) auszeginn, déi vum Wäert vun den nei gebauten Haiser ofgedeckt sinn. Dës kéinten dann ouni déi grouss Belaaschtung vun den Zënsen gebaut ginn, déi et haut eleng onméiglech mécht, a genuch Quantitéiten ze bauen.

Jiddereen Däitsche mat sengem eegenen Heem. E fräit Vollek op onbelastem Land.

Machine Translated by Google

21. Komplett Ëmmodelléierung vum Steiersystem no sozial-politesch-ökonomesche Prinzipien. Befreiung vum Konsument vun der Belaaschtung vun indirekten Besteierungen, an dem Produzent vu Steieren, déi seng Aktivitéiten behënneren.

Sozialpolitik

Sozialpolitik ass dat Liiblingsmotto vun eisen aktuellen politeschen Heelmëttelen. Et kléngt sou schéin, mécht se populär a zitt Stëmme fir d'Partei un, déi versprécht, alles an d'Rei ze bréngen.

Wann all Partei dem Beamten zum Beispill eng Gehaltserhéijung versprécht, nennen si dat Sozialpolitik.

Et ass d'selwecht, wa se verspriechen, d'Wënsch vun de Beamten an den Aarbechter ze erfëllen; oder wa se e bëssen ënnerhuele fir Leit mat klengen Akommes, oder Krichsleider, oder jonke Léierpersonal, oder Däitschen am Ausland z'ënnerstëtzen.

An all d'Leit lafen dëse politesche Rattefänger hannert, wa se op hirer 'sozialer' Flütt spillen .

Et muss fir d'éischt kloer gemaach ginn, datt Sozialpolitik den ëffentleche Wuelstand als héchst Gesetz bezeechent, an datt, sou wéi et haut verstanen ass, Sozialpolitik eigentlech eng vun Eegeninteressen ass, ouni Rücksicht op den allgemenge Wuelstand. All méiglech onvirsiichteg Versprieche ginn gemaach, an déi, déi se maachen, musse vun Ufank un wëssen, datt et onméiglech ass, se ze erfëllen.

Elo wou Däitschland politesch, wirtschaftlech a finanziell sou ouni Muecht ass, - wat sech fir d'éischt an den Dawes-Gesetzer an elo am Young-Gesetz ausdréckt, an an der sougenannter Erfëllungspolitik, déi eiser Natioun Laaschten opgeluecht huet an d'Liewen bal onméiglech gemaach huet - ass et souwuel falsch wéi och lächerlech, vun enger "Sozialpolitik" ze schwätzen. Elo wou d'Liewen am Däitschland sou enk ass, wou all Mënsch säin Noper trëppelt a probéiert, him virunzekommen an op d'Säit ze drécken, wou déi verschidde Klasse vun der Bevëlkerung sech net eens sinn, versprécht et, eng Grupp op Käschte vun enger anerer ze favoriséieren, net eng "Sozialpolitik fir dat Allgemengwuel", mä eng Politik, déi eng Klass géint eng aner ophiewt. Si wëssen ganz genau, datt eng momentan "Verbesserung" duerch méi héich Liewenskäschten an méi héich Besteierungen annuléiert gëtt.

Sozialpolitik bedeit eppes ganz anescht - eng Entschlossenheet, dat sozialt Problem ze léisen.

Déi Pechlos, déi ausgebeut Aarbechterklassen gleewen, datt hire gerechte Loun, hir richteg ... hir Positioun an der sozialer Uerdnung gëtt hinnen zréckgehalen - dofir de Klassesche Krich.

Et ass jidderengem kloer, datt eist wirtschaftlecht Liewen ënner déiwe Verletzungen leid; batterer Ongerechtegkeet. An awer sinn d'Conclusiounen, déi de Marxismus mat sengem 'Klassenkampf' a senge 'sozialen an ekonomesche Fuerderungen' vun der 'Expropriatioun vum Expropriateur' a vun der 'Sozialiséierung' zitt, komplett falsch, well dat all déi richteg Ufuerderunge vun enger echter Sozialpolitik widdersprécht, där hiert héchst Gesetz dat allgemengt Wuelbefannen ass.

De féierende Prinzip vum Klassenkampf – als Politikprinzip – ass den Haass. D'„Enteignung vum Enteigner“ mécht aus dem Näid e Prinzip vun der Wirtschaft, a „Sozialiséierung“ bedeit d'Ënnerdréckung vun der Perséinlechkeet an der Féierung an d'Opstelle vum Materialismus, der Mass, amplaz vum Intellekt an der Effizienz.

2 Eng Allusioun op de Rottefänger vun Hameln.

Machine Translated by Google

Näischt weider ass néideg fir den komplette Zesummebroch vun de marxistesche Doktrinen ze beweisen, andeems een de komplette Bankrott vum kommunistesche Wirtschaftssystem an de miserabele Versoen vun der däitscher Revolutioun vun 1918 gesäit.

Ech géif meng Lieser besonnesch drop opmierksam maachen, datt dëse Pseudo-Sozialismus, deen aus dem Marxismus entstanen ass, weder op gesonde Mënscheverstand nach op iergendenger 'sozialer' Iddi baséiert, net konstruktiv ass, mä an den déifste Déifte vum politesche Gedanke verstoppt bleift, datt en op dem selwechte generelle Prinzip vum krasse an chaoteschen Individualismus baséiert, wéi mir en ëmmer kannt hunn. Et gëtt nëmme vun enger Rei vun Eenzelpersounen gegleeft, déi duerch Gefiller vun Haass an Näid - net duerch iergendeen konstruktiven Zweck - géint déi aner Hallschent vun der Natioun vereenegt sinn. Kënne mir iwwerrascht sinn, datt d'sozial Fro net op dës Manéier geléist gëtt a kann, an datt hir eenzeg Léisung Haass an de Wonsch no Plënde sinn; datt e liewege Staat net aus der marxistescher Bourse-Revolt entstinn kéint, mä nëmmen en Haufe Ruinen.

Nach eng Kéier fënnt den Nationalsozialismus dat richtegt Wuert: Bourse-Revolt. De Marxismus ass en Ausdrock vu kapitalisteschem Verrot. Kapitalistesch, well wann eng Gesellschaft, déi op Individualismus baséiert ass, an de Chaos geroden ass, fällt se onbedéngt ënner d'Herrschaft vum grousse Finanzmagnat.

Déi sozialpolitesch Theorien, déi sech als 'antikapitalistesch' ausginn (Marxismus, de Krich tëscht de Klassen) - Sozialpolitik, wéi se haut verstanen gëtt - sinn onbedéngt kapitalistesch, well se datselwecht intellektuellt Prinzip deelen. Si hunn net de Wonsch, Member fir Member organesch opzebauen, mat schmerzhafter Suergfalt déi verschidde Klassen, déi ënner der héijer Konzeptioun vun der nationaler Eenheet schaffen, zesummenzebréngen, mä hir Ambitiounen sinn reng egoistesch, hire Wonsch ass et, hir eege Positioun ouni Rücksicht op anerer ze verbesseren.

Kapitalismus a Marxismus sinn een an datselwecht! Si wuessen um selwechten intellektuellen Stamm.
Et gëtt e ganze Weltënnerscheed tëscht hinnen an eis, hire battersten Géigner. Eis ganz Opfaassung vun der Gesellschaftsopbau ënnerscheet sech staark vun hirer. Et ass weder e Klassekampf nach e Klassenegoismus, mä – eist Haaptgesetz ass dat allgemengt Wuelbefannen.

22. Grouss Entwécklungen an der Altersversécherung duerch d'Verstaatlechung vun de Liewensrenten. Jiddweree Member vun der däitscher Natioun soll genuch Liewensënnerhalt hunn, wann e bestëmmten Alter erreecht, a virun deem Alter, wann e permanent invalid ass.

Dat ass d'Léisung vum soziale Problem.

Et ass net sou vill direkt Onzefriddenheet mat Léin, Gehälter an Akommes, déi sozial Spannungen verursaacht, wéi Onsécherheet, d'Angscht vun engem Mann iwwer seng spéider Joren, aus Angscht datt hien op d'Strooss gehäit gëtt. Et ass dës knaschteg Angscht, déi déi verschidde Beruffer dozou bréngt, sech a Schein-sozial Organisatiounen vum marxisteschen a kapitalisteschen Typ ze vereenegen an d'Animositéit tëscht Patron a Mataarbechter ze verbitteren. Si setzt déi niddregst Instinkter op béide Säiten fräi, an d'Resultat ass géigesäiteg Animositéit. Dat richtegt Liewenszil vum Aarbechter verschwënnt am Kampf fir eng momentan Léinerhéijung, an hie realiséiert ni, wat dat grousst Zil vun der Sozialpolitik soll sinn, eng adäquat Versuergung fir eeler Leit.

Alter.

Mir bemierken nach eng Kéier, wéi de Staat eng gutt a luewenswäert Léisung am Fall vun der Beamtenklass fonnt huet, andeems hien se no der Pensioun versuergt huet. Et ass déi richteg a glécklech Léisung vum kapitalisteschen Ideal vum Akommes, nämlech et an dat richtegt Ideal vum Staat vun der Versuergung ëmzewandelen, baséiert op perséinlecher Aarbecht an Effizienz.

Machine Translated by Google

Et wäert dat héchst an nobelst Zil vum Nationalsozialismus sinn, dëse Standard vum allgemenge Wuelbefannen ze realiséieren.

23. Gewënndeelung fir all.

D'NSDAP identifizéiert sech mat dëser Fuerderung. Et ass tatsächlech eng reng sozialistesch Fuerderung am richtege Sënn vum Wuert; trotzdem kënnt se eis als attraktivt, awer korrupt Geschenk vum Kapitalismus.

D'Deele vu Gewënn, déi aus der Aarbecht vun aneren entstinn, fällt ënner d'Kategorie vun onverdéngten Akommes, wat vum Nationalsozialismus am schaarfsten ugegraff gëtt. D'Deele vu Gewënn aus der eegener Aarbecht vun engem Mann ass eng sou natierlech a sozial sou gerecht Fuerderung, datt näischt dogéint als Prinzip virgedroe ka ginn.

Et ass bei der Ëmsetzung dovun, datt d'Schwieregkeet entsteet, dat heescht, d'Héicht vum Undeel ze limitéieren, deen der Produktioun, der Fäegkeet an der Aarbecht vum Aarbechter zougeschriwwe gëtt, an dovun der Gehirnaarbecht vum Erfinder, dem Comptabel, dem Händler, der Direktioun an aneren Ëmstänn, déi mam Geschäft zesummenhänken.

Et ass natierlech ganz wichteg, datt d'Parteien, déi de Wäert vun engem Produkt erhéijen, net aus der Berécksiichtegung gelooss ginn. Och ënnert dem aktuelle System kéint en Deel vun der Beute, déi de Kapital aus engem Betrib eraushuele wëll, fir den Aarbechter zeréckgewonne ginn.

Mir wäerten hei net d'Fro diskutéieren, wéi den nationalsozialistesche Staat dëst Problem spéider léise wäert.

Ech perséinlech war der Meenung, datt eng allgemeng Präissenkung, gläichzäiteg d'Léin um aktuellen Niveau ze bäibehalen, de bessere a méi praktesche Wee wier, fir d'Nofro no der Deelung vun de Gewënn vun eiser ganzer nationaler Produktioun ze erfëllen.

Et ass awer méiglech, datt den nationalsozialistesche Staat d'Problem op eng vill méi ëmfaassend Manéier léist, wéi et haut vu Gehirer mat enger marxistescher a kapitalistescher Tendenz virgestallt gëtt. Déi aktuell Fuerderung no Gewënndeelung entsteet entweder aus engem Wonsch no Gewënn (am Wesentlechen kapitalistesch) oder aus Näid (am Wesentlechen marxistesch).

Nëmmen am Idealstaat, sou wéi mir en virstellen, ass et gerechtfäerdegt, well mir, wa mir et léisen, déi kapitalistesch Method vermeiden mussen, fir e klengen Undeel un der Entreprise ze gewähren, deem säin eenzegt Zil et ass, de gréisseren Aktionären hiert Recht op hir Dividenden ze sécheren, an och déi marxistesch Iddi vum Näid, well dat de perséinleche Faktor erofsetzt an der Allgemengheet schued.

Mir ginn e puer Beispiller fir d'Kloerheet.

Et bréngt den "Gewënndeelungs"-Aarbechter an enger Schongfabréck näischt, e puer Aktien am Geschäft oder e klenge Bonus oder e Paar Schong zum Kaafpräis ze kréien, wa se grad esou deier fir hir Hemden, Kostümer, Socken, Iessen an Gedrénks bezuele mussen, well d'Schneider, Bäcker a Brauereien d'Gier vun de Kleederhändler, Bäckereien a Brauereien duerch hir eege "Gewënndeelung" decken.

D'Senkung vun de Präisser ass de Charme, deen all Member vun der Natioun en Undeel un de Gewënn vun der nationaler Produktioun muss ginn.

Machine Translated by Google

Et wäert d'Gefill vu sozialer Gerechtegkeet vun engem echten Nationalsozialist net erfëllen, wann d'Stroossefeierer, d'Dageleeër, d'Eisebunnsleit, d'Bréifdréier, d'Transportaarbechter, d'Spidolsaarbechter - fir nëmmen e puer ze nennen -, d'Landwirtschaftsaarbechter, d'Biergaarbechter, d'Bauaarbechter, d'Aarbechter, vun der Gewënndeelung ausgeschloss solle ginn, einfach well dës Klassen net zur Wäertsteigerung bäidroen. Och wat d'Landwirtschaft ugeet (an där net nëmmen d'Detailer vun der Landwirtschaft berécksiichtegt musse ginn, mä och d'Millioune vun aneren domat verbonnenen Entreprisen) muss een soen, datt se sech a Joren "bezuelt", wou d'Ernte gutt ass; och an de Schwéierindustrie bréngen d'Minnen nëmmen e klenge Gewënn wéinst dem Drock vum Weltkonkurrenz.

Kënne mir behaapten, datt dës Millioune vun Aarbechter a Mataarbechter, déi dacks an de wichtegste Branchen vun der Industrie beschäftegt sinn, awer wéinst den Ëmstänn net op en direkten Undeel un de Gewënn hoffe kënnen, manner Géigeleeschtung kréien wéi déi villfälteg Klass, déi vläicht als Wäscher oder Träger an engem Nuetsclub oder engem tierkesche Bad schaffen, oder an enger optescher oder chemescher Fabréck, déi e Monopol genéisst a ganz Welt beliwwert? Sollen déi Lescht d'Gewënn an d'Dividenden vun der Luxusproduktioun deelen, solle si et der Majoritéit vun der Natioun ëmmer méi onméiglech maachen, dës Virdeeler z'erreechen?

Mir denken gär un eng Dusch vun Dividenden, Bonusen, Chrëschtkaddoe vu Suen, déi op Aarbechter a Beamten ausgeschott ginn, déi Joer laang eng wonnerbar Aarbecht fir e Betrib gemaach hunn. Sou Asprëch vun enger sozialpolitescher Natur brauchen an dësem Traité iwwer allgemeng Prinzipien net diskutéiert a diskutéiert ze ginn. D'Fuerderung, wéi d'Saache sech elo stellen, ass eng wichteg Fuerderung, an eng déi Unhänger unzéie sollt. 'Gewënn' hänken haaptsächlech vun der allgemenger Geschäftssituatioun an dem technesche Gescheck a Verkafskonscht vum Management of; Echec kann duerch falsch Konstruktiounen oder e Feeler an de Berechnungen entstoen. Wéi qualifizéiert d'Aarbechter och sinn, wéi fläisseg och ëmmer, si kënne wéineg oder guer keen Afloss op d'Resultater vun der Aarbecht vum Joer oder op d'Gewënn oder Verloschter hunn.
Hir Effizienz rechtfäerdegt hinnen, e passenden a genuch Gehalt ze fuerderen, awer et gëtt keng moralesch oder wirtschaftlech Grënn, fir en Undeel un de Gewënn ze fuerderen. Si géifen zu Recht der Suggestioun widderstoen, datt si all Verloschter vum Geschäftsjoer aus hire Spueren ofdecke sollten; si géifen zu Recht widderstoen, datt si duerch eng Senkung vun de Léin fir schlecht Gestioun oder extravagant Liewen vun den Direktere verlaangt ginn. Awer 'Gewënndeelung' ass nëmme gerechtfäerdegt, wann et d'Fäegkeet a Bereetschaft gëtt, Risiken a Verloschter ze deelen, oder wann eng besonnesch Effizienz et rechtfäerdegt.

Hei ass een Aspekt vun der allgemenger Gewënndeelung.

Firwat zum Beispill sollten déi grouss Faarwen an Däitschland, mat hirer iwwerherrschender Monopolpositioun, weiderhin nëmmen eng kapitalistesch Mëllechkou fir d'Aktionäre vun der IG Farbenindustrie sinn, a beschtens, andeems se d'Präisser erhéijen, hiren Aarbechter a Beamten en Undeel un de Gewënn ginn?

Et wäert d'Aufgab vum nationalsozialistesche Staat sinn, dofir ze suergen, datt enorm monopolistesch Gewënn duerch eng ganz generéis Präissenkung der Allgemengheet zur Verfügung gestallt ginn.

Et ass kloer, datt d'Problem keng Fro vun der Sozialpolitik ass, mä enk mat der haiteger kapitalistescher Gesellschaftsuerdnung (Fuerderunge vun den Aktionären) verbonnen ass.

Machine Translated by Google

Mir wëlle dës kuerz formuléiert Prinzipien uwenden; a mir loossen eis vun hinne leeden, fir d'Gewënndeelung sou wäit wéi méiglech an alle Geschäfter ëmzesetzen, bei deenen d'Gewënn ausschliisslech an d'Täsche vu professionelle Finanzéierer fléissen.

24. Enteignung vun alle Gewënn, déi net duerch éierlech Aarbecht gemaach goufen, mä duerch de Krich, d'Revolutioun - a weider - d'Stabiliséierung an d'Neibewertung vun der Mark; och dem Besëtz vu Geldkreditgeber a Gräifer.

Dëst ass eng Moossnam vu Strof a Gerechtegkeet, déi keng Erklärung ënner iergendengem Prinzip brauch.

25. D'Bekämpfung vum Wunnengsmangel duerch extensiv Bauaarbechten am ganze Räich mat de Mëttelen, déi ënner Nr. 20 (d'Bank fir d'Entwécklung) virgesi sinn. Dëst schléisst d'Lëscht vun de sozialpolitesche Fuerderungen of. Iwwer déi technesch finanziell Fro kann an dëser Broschür net vill gesot ginn, well et e ganz grousst Spezialthema ass, an eent, dat, et schéngt, nëmme Finanzkäpp verstinn, a wat tatsächlech vun hinne muss ëmgesat ginn. Broschür 8 vun der NS-Bibliothéik behandelt dëst Thema ausféierlech.

Relioun a Konscht

Et ass net méiglech, zu dësem Thema méi wéi e puer féierend Prinzipien am Kader vun engem Programm ze nennen. Dat ass scho gemaach ginn. Fir de Rescht muss et eise Prinzip sinn, Froen vun der Relioun net an Aussoen iwwer d'allgemeng Politik anzebannen; obwuel mir de korrupten Afloss vun de geheime Doktrinen vum Judaismus gutt als Objet fir ëffentlech Aussoen an Attacken behandelen kënnen.

Datselwecht gëllt fir all déi domm Attacken op d'Chrëschtentum. Ausdréck wéi "d'Chrëschtentum huet nëmme Schued ugedoen" weisen nëmmen, datt de Mann, deen se seet, weder mënschlech nach politesch Intelligenz huet.

Een kann d'Kierch gutt dofir verantwortlech maachen, sech an d'Politik amëschen ze loossen, an all gutt Chrëschten wäerten d'Grausamkeeten, déi am Numm vum Kräiz vun der Inquisitioun praktizéiert goufen, an d'Prozesser fir Hexerei ofleenen, awer et ass falsch, am Allgemengen dat gréisst Phänomen an der mënschlecher Geschicht fir d'Feeler an d'Verdorwenheete vun Eenzelpersounen ze mëssbrauchen. Déi chrëschtlech Relioun huet Milliounе vu Milliounе erhuewen an opgebaut a si duerch de Wee vum Leed zu Gott bruecht.

D'Kultur vum Mëttelalter stoung am Zeeche vum Kräiz; Leeschtungen, Opfer, courageiert Glawen hunn hir Wuerzelen am Chrëschtentum. Dofir musse mir virsiichteg sinn, den inneren geeschtleche Kär vum Chrëschtentum vun de verschiddene Forme vun Auswuess ze ënnerscheeden, déi op sengem Wee duerch d'Geschicht opgetruede sinn.

Eis Partei steet op der Basis vum positive Chrëschtentum.

Dëst ass net de richtege Plaz fir all d'Problemer, d'Hoffnungen an d'Wënsch ze diskutéieren, ob déi däitsch Natioun iergendwann eng nei Form fir hir reliéis Iwwerzeegungen an Erfarunge kéint entdecken; dëst sinn Themen, déi ganz iwwer d'Grenze vun engem Programm wéi deem vum Nationalsozialismus erausgoen.

Et ass vun dringender Wichtegkeet, eis géint all déi zerstéierend Aflëss ze stellen, déi eiser Natioun am Beräich vun der Konscht, der Literatur, der Wëssenschaft, der Bühn, de Filmer a virun allem an der ganzer Press schueden. Eist Programm vun de Prinzipien - déi 25 Punkten -
geet sou wäit an d'Detailer, datt et net néideg ass, méi zu dësem Thema ze soen.

Machine Translated by Google

Militär- a aner Reformen

Déi national Arméi, d'Handwierkskummeren, d'Reform vum Walrecht an d'Gesetz sinn esou grouss Froen, déi d'ëffentlecht Liewen betreffen, datt se net a puer Sätz ofgedoen kënne ginn. Déi wichtegst Iddien sinn am Programm selwer festgeluecht, awer d'Aufgab, se auszedenken an auszeschaffen a virun allem an d'historesch Vergaangenheet ze integréieren, wäert dat grousst Problem vun de kommende Joren sinn, wou mir hoffen, datt d'politesch Muecht eis gëtt, a wou mir mat der néideger Kraaft a Wëssen ekipéiert sinn, fir d'Geschäfter vum Staat ze iwwerhuelen.

Hei hu mir e räicht Fuerschungsfeld ënnert dem Nationalsozialismus.

D'Bedeitung vum Nationalsozialismus weist sech doduerch, datt e kee Beräich vum nationale Liewen onberéiert léisst; well e stellt eng ganz nei Basis duer, op där mir dëst Liewe musse opbauen.

Machine Translated by Google

5. Wat mir net wënschen

Fir déi positiv Säit vun eisem Programm ze stäerken, wier et gutt, kuerz ze soen wat mir net wëllen.

Mir wëllen net, datt d'Rieder vun der Geschicht zréckdréinen, nach datt Dynastieë lieweg ginn, déi duerch hir eege Schold verschwonne sinn a kaum eng Spuer hannerlooss hunn. Mir wëllen och net, datt déi ofgesate Klassen erëm an hir fréier privilegéiert Positiounen zréckgesat ginn.
D'Offizéiersklass an d'Beamte si wierklech net méi héich oder besser wéi all aner professionell Klass, souwäit se wierklech mat eiser Iddi zesummeschaffen, der Natioun virun allem ze déngen.

Et ass net Uniform oder Goldspëtz, mee Performance, déi e Mann ausmécht.

Mir wënschen eis keng eenzeg Virléift oder künstlech Erhiewung vun der Aarbechterklass, nach iergendeng Aart vu proletarescher Diktatur. Kee Mënsch däerf sech selwer dovun iwwerzeegen, datt iergendeng Klass, einfach well se an der Vergaangenheet ënnerdréckt gouf, e Recht op Muecht ka maachen. Sou Asprách féieren, wa se a Realitéit ëmgesat ginn, onweigerlech zu schreckleche Konsequenzen, wéi déi, déi mam Bourse-Revolt vum November 1918 begleet hunn. Bis elo ass et net den "ënnerdréckten" Deel vun der Bevëlkerung, deen uewen ass, mä eng Masse vu politesche Bedrüger, gierige Abenteurer, Profiteuren, Schwätzler a Narren, déi sech d'politesch Maschinn an d'Administratioun a Besëtz geholl hunn. Déi versprach Diktatur vum Proletariat huet sech zu ... verwandelt.

D'Diktatur vum 'Profitariat'.

Och eng nei Staatsuerdnung ënner dem Nationalsozialismus hätt keng Hoffnung op Erfolleg, ausser si hätt e ganz grëndlech ausgebilte Personal vu resolutéierte Männer zur Verfügung, déi komplett vun de Prinzipie vun eisem Programm duerchdrongen sinn, eescht Männer mat Energie an Erfahrung. Och bei eis géifen ze vill reng Demagogen sech duerchsetzen a vun der neier Uerdnung profitéieren.

Et ass vill méi einfach, d'Feeler vun enger zerstéierender sozialer Uerdnung ze kritiséieren, wéi konstruktiv Aarbecht drun ze maachen.

Mir brauchen net nëmmen eng nei Partei, déi sech lues a lues am Parlament an an der Verwaltung etabléiert, an dann vläicht een oder zwee Posten an engem Koalitiounsministère akzeptéiert, nëmme fir um Enn hire Réck gebrach ze kréien, - well dann wier eis Roll an der Geschicht eriwwer, genee wéi d'Sozialdemokratie haut als politesch an intellektuell Kraaft an Däitschland fäerdeg ass. Datselwecht gëllt fir déi däitsch Nationalisten, déi schonn op hir Haaptprinzipie zréckgetruede sinn, fir Sëtz an der Regierung ze kréien.

Mir wëlle keng Ministeren, déi hiren Amt nëmme fir hir Positioun oder fir Muecht unhuelen, mä mir wäerten all sou eng Positioun als eng Etapp a Richtung vun eisem grousse Zil betruechten. Tëscht eis an dem Rescht ass ëmmer dat flammend Schwäert vun eiser Welttheorie.

Op der enger Säit de Staat; oder éischter de Scheinstaat, mam liberal-demokratesch-parlamentaresche Stempel, aus Noutwennegkeet gezwongen, d'Tyrannei vun de Finanzéierer ze maskéieren, an zu senge Féiss eng kachend Mob vu jiddesche Lagerunhänger a Plazjeeër, déi kämpfen, fir mam System hire Liewensënnerhalt ze verdéngen.

Op eiser Säit, de Kampf fir d'Befreiung an d'Reinigung vun eisem Vollek, bis mir den richtegen Zoustand vu sozialer Gerechtegkeet an nationaler Fräiheet erreechen.

Machine Translated by Google

6. Schlussfolgerung

D'Aufgab vun dëser éischter Broschür vun der NS-Bibliothéik ass et, dem Nationalsozialist ze léieren, wat hie iwwer de Parteiprogramm wësse soll. Mir hunn ëmmer erëm dat eenzegt Haaptprinzip gesinn, dat sech wéi e scharlachroude Fuedem duerch all eis Argumenter zitt: Den Nationalsozialismus ass eng Welttheorie, déi a schaarfer Oppositioun zu der haiteger Welt vum Kapitalismus a senge marxisteschen a bourgeoise Satellitte steet.

Eist Liewen ass e Kampf am Déngscht vun dëser mächteger Iddi, e Kampf fir en neit Däitschland.

Mir Nationalsozialisten schwenken eis Sturmbannéier virun der Welt. Ëmmer jonk, glänzend a glänzend an der Sonn, erhieft sech d'Hooked Cross, d'Symbol vum nei erwächenden Liewen.

Machine Translated by Google

De Manifest fir d'Ofschafung vun Thralldom vum Interessi

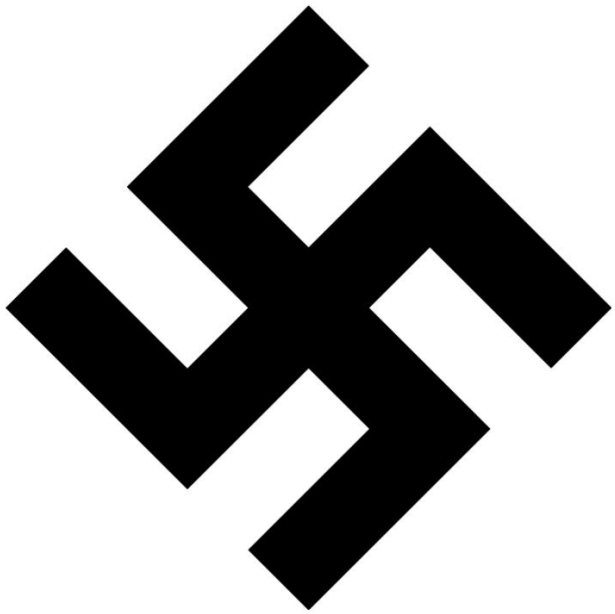

Machine Translated by Google

De Mammonismus ass déi schwéier, allëmfaassend an iwwerwältegend Krankheet, un där eis zäitgenëssesch Kultursphär, an tatsächlech déi ganz Mënschheet, leid. Si ass wéi eng zerstéierend Krankheet, wéi e verschléngend Gëft, dat d'Vëlker vun der Welt a Grëff huet.

Ënnert Mammonismus soll verstanen ginn:

op der enger Säit déi iwwerwältegend international Geldmuechten, déi iwwerregierungslech Finanzmuecht, déi iwwer all Selbstbestëmmungsrecht vun de Vëlker tront, dat internationalt Grousskapital, déi reng Goldinternationale;

op der anerer Säit eng Denkweis, déi de breede Krees vu Vëlker a Gefecht geholl huet; déi onsätteg Begier no Gewënn, déi reng weltlëch orientéiert Liewensopfaassung, déi scho zu engem erschreckenden Ënnergang vun alle moralesche Konzepter gefouert huet a just zu méi féiere kann.

Dës Denkweis verkierpert sech a erreecht hiren Héichpunkt an der internationaler Plutokratie.

Déi Haaptkraaftquell vum Mammonismus ass dat mühelos an onendlecht Akommes, dat duerch Zënsen produzéiert gëtt.

Aus der duerch a duerch immoraler Iddi vun Zënsen op Prêten ass d'Gold International entstanen.
Déi geeschteg a moralesch Konstitutioun, déi aus der Begier no Interessen a Profitéiere vun all Zort entstanen ass, huet zu der erschreckender Korruptioun vun engem Deel vun der Bourgeoisie gefouert.

D'Iddi vun den Zënsen op Prêten ass déi diabolesch Erfindung vum grousse Prêtkapital; eleng mécht et dat faul Drohnenliewen vun enger Minoritéit vun Tycoonen op Käschte vun de produktive Vëlker an hirem Aarbechtspotenzial méiglech; et huet zu déiwen, onversöhnleche Differenzen, zu Klassenhaass gefouert, aus deem de Krich tëscht Bierger a Bridder gebuer gouf.

Déi eenzeg Heelung, dat radikalt Mëttel fir d'leidend Mënschheet ze heelen ass

d'Ofschafung vun der Interessensfängnis.

D'Ofschafung vun der Versklavung duerch Zënsen op Geld bedeit déi eenzeg méiglech an
déi definitiv Befreiung vun der produktiver Aarbecht vun de verstoppte zwangsfäege Geldmuechten.

D'Ofschafung vun der Versklavung vum Zënssaz bedeit d'Restauratioun vun der fräier Perséinlechkeet, d'Erléisung vum Mënsch aus der Sklaverei, vum Fluch, duerch de Mammonismus seng Séil gebonnen huet.
Wien de Kapitalismus bekämpfe wëll, muss d'Versklavung vum Zënssaz ofschafen.

Wou muss d'Ofschafung vun der Versklavung vun den Zënsen ufänken? *Mam Prêtkapital!*

Firwat?

Well de Prêtkapital, am Verglach mat all industriellem Grousskapital, sou iwwermächteg ass, datt déi grouss Geldmuechten nëmme effektiv duerch d'Ofschafung vun der Zënssklaverei bekämpft kënne ginn. 20:1 ass de Verhältnes vum Prêtkapital zum industrielle Grousskapital. Dat däitscht Vollek muss all Joer méi wéi 12 Milliarden un Zënsen fir de Prêtkapital a Form vun direkten an indirekten Steieren, Loyer an de steigende Liewenskäschten opbréngen, während och an de Boomjore vum Krich d'Zomm vun allen Dividenden, déi vun den däitschen Aktiengesellschaften ausgedeelt goufen, nëmmen 1 Milliard belaf huet.

Dat *Lawinenähnlecht Wuesstem* vum Prêtkapital iwwerschreit all mënschlech Berechnungsfäegkeeten, duerch éiwegt, endlos an ouni Ustrengung Akommes aus Zënsen, a vun Zënsen op Zënsen.

Wat fir e Segen bréngt d'Ofschafung vun der Versklavung duerch d'Zënsen fir d'Aarbechter?
vun Däitschland, fir d'Proletarier vun alle Länner vun der Äerd?

D'Ofschafung vun der Versklavung duerch d'Zënsen gëtt eis d'Méiglechkeet, *d'Ofschafung vun allen direkten an indirekten Steieren ze verfollegen.* Héiert dëst, Dir wäert produzéierend Männer vun alle Länner, alle Staaten a Kontinenter: all Staatsakommes, déi aus direkten an indirekten Quelle fléissen, fléissen stänneg an d'Täsche vum grousse Kreditkapital.

Machine Translated by Google

D'Gewënn vu staatleche Betriber, dorënner d'Post, den Telegraph, den Telefon, d'Eisebunn, d'Minnen, d'Bëscher, asw., gi ganz aus fir d'Finanzéierung vun all wesentleche staatleche Verpflichtungen fir Schoulen, Universitéiten, Geriichter, administrativ Behörden a Sozialhëllef.

Sou wäert kee richtege Sozialismus der Mënschheet e Segen bréngen, soulaang de Profit dovunner ëffentlech Betriber bleiwen dem grousse Kreditkapital ënnerworf.

Dofir fuerdere mir als Grondgesetz vum Staat, fir d'éischt fir déi däitsch Vëlker, dann als Grondgesetz fir all déi verwandte Vëlker, déi mat eis an d'Kulturgemeinschaft vun engem Vëlkerbond wëlle goen, folgendes:

1. Krichsanleihen, zesumme mat all anere Scholdinstrumenter vum Däitsche Räich, zesumme mat all anere Scholdinstrumenter vun den däitsche Bundeslänner, besonnesch Eisebunnsanleihen, souwéi Obligatiounsanleihen vun alle lokale Regierungen, ginn, ënner Opléisung vun der Verpflichtung zu Zënsen, als gesetzlecht Bezuelmëttel fir de Nominalwäert erkläert [oder éischter a Bankkredit ëmgewandelt].

2. Bei all anere festverzënsleche Pabeieren, gedeckte Obligatiounen, industrielle Obligatiounen, Hypotheken, etc., gëtt d'Verpflichtung zu Zënsen duerch d'Verpflichtung ersat, den Haaptbetrag zréckzebezuelen; sou gëtt no 20 oder 25 Joer, ofhängeg vum Zënssaz, dat geléinte Kapital zréckbezuelt an d'Schold ofbezuelt.

3. All Immobilieschelden, Hypotheken, etc., mussen a Raten ofbezuelt ginn, déi deeselwechte Betrag hunn, wéi déi bis elo verlaangt Bezuelungen, am Aklang mat de Käschten, déi am Kadaster opgeholl sinn. D'Immobilie vun Haiser a Land, déi op dës Manéier vun de Scholden befreit gëtt, gëtt deelweis am Besëtz vum Staat oder der lokaler Regierung. [Op dës Manéier ass de Staat besser positionéiert fir d'Loyeren ze kontrolléieren an ze senken.]

4. De ganze Geldsystem soll ënner der Zentralbank vum Staat stoen. All privat Banken och; Postscheckbanken, Spuerkassen a Kreditgenossenschaften, ginn all als Filialen affiliéiert.

5. All Kreditter fir Immobilien ginn nëmmen iwwer d'Staatsbank zougestanen. Perséinlech Kreditter a Geschäftskreditter sinn de Privatbanker ënner enger Konzessioun vum Staat obligatoresch.
Dës Konzessioun gëtt op Basis vun der Bedarfsberécksiichtegung accordéiert, mat engem Verbuet fir d'Grënnung vu Filialen fir bestëmmte Distrikter. De Präissaz gëtt vum Staat festgeluecht.

6. Aktien ginn op déiselwecht Aart a Weis wéi festverzënslech Obligatiounen zu engem jäerleche Prozentsaz vu 5% ofbezuelt. Iwwerschësseg Gewënn ginn deelweis un d'Aktionären als Kompensatioun fir "riskant" Kapital ausbezuelt (am Géigesaz zu festverzënslechen a mat Mënzen ënnerstëtzte Obligatiounen), während de verbleiwenen Iwwerschoss, duerch dat souveränt Aarbechtsrecht, entweder sozial verdeelt oder fir d'Reduktioun vun de Präisser vu Produkter benotzt gëtt.

7. Fir all Persounen, déi aus kierperleche Grënn (héijen Alter, Krankheet, kierperlech oder geeschteg Aarbechtsbehënnerung, extrem Jugend) net an der Lag sinn, hire Liewensënnerhalt ze verdéngen, ginn d'Zënsen aus dem aktuelle Kapitalverméigen weiderhin als Pensioun um selwechten, a schlussendlech souguer erhéichten Niveauen, am Géigenzuch fir d'Liwwerung vu Wäertpabeieren, ausbezue

8. Fir d'aktuell Inflatioun vum Pabeiergeld ze reduzéieren, gëtt eng universell, staark graduéiert Steier op Krichsobligatiounszertifikater an aner Scholdinstrumenter vum Räich a vu Staaten agefouert. Dës Pabeieren solle verpaakt ginn.

9. Duerch intensiv Opklärung vum Vollek soll dem Vollek kloer gemaach ginn, datt Geld näischt anescht ass a soll sinn wéi e Bong fir ofgeschloss Aarbecht; datt, obwuel all héich entwéckelt Wirtschaft natierlech Geld als Mëttel brauch

Machine Translated by Google

Austausch, d'Funktioun vum Geld endet och domat, an a kengem Fall däerf dem Geld eng iwwerméisseg Kraaft geléint ginn, fir vu sech selwer duerch Zënsen op Käschte vun der produktiver Aarbecht ze wuessen.

Firwat hu mir dat alles net schonn gemaach, wat sou selbstverständlech ass, wat muss ugesi ginn? als d'Ee vum Kolumbus fir déi sozial Fro?

Well mir an eiser Mammonistescher Blannheet net méi geléiert hunn, kloer ze gesinn, datt d'Doktrin vun der Hellegkeet vun den Zënsen eng monstréis Selbsttäuschung ass, datt d'Evangelium vun den Zënsen, déi eleng ee geseent maachen, eis ganz Denken an dat gëllent Netz vun der internationaler Plutokratie verwéckelt huet. Well mir vergiess hunn a vun den allmächtege Geldmuechten bewosst a Verwirrung gehale ginn, datt - ausser am Fall vun e puer räiche Leit -
Den Zëns, deen esou schéin schéngt a sou bei den Onbedenklechen esou beléift ass, gëtt komplett duerch Steieren ausgeglach. All eis Steiergesetzgebung ass a bleift, soulaang mir keng Befreiung vun der Versklavung vun den Zënsen hunn, nëmmen eng Tributverpflichtung un de Grousskapital, a net, wéi mir eis virstellen, e fräiwëllegt Affer fir d'Leeschtung vun der Aarbecht fir d'Gemeinschaft.

Dofir ass d'Befreiung vun der Versklavung vun den Zënsen um Geld dat kloert Motto fir déi global Revolutioun, fir d'Befreiung vun der produktiver Aarbecht aus de Ketten vun de suprastaatleche Geldmuechten.

Ëmsetzungen a Begrënnung

Mir stinn an der Mëtt vun enger vun de schlëmmste Krisen, déi eist aarmt Vollek a senger schmerzhafter Geschicht erdroe muss. Schwéier krank ass eist Vollek; schwéier krank ass déi ganz Welt.
Hëlleflos stotteren d'Natiounen; eng passionéiert Sehnsucht, e Ruff no Erléisung geet duerch déi düster Massen. Mat Laachen an Danz, mat Kino a Show, versicht d'Vollek säin eegent trauregt Schicksal ze vergiessen - seng desillusiounéiert Hoffnungen, den déiwe bannenzege Schmerz ze vergiessen,
iwwer déi schrecklech Enttäuschung iwwer dat, wat ee sou gären "Gewënn vun der Revolutioun" géif nennen.
Mä wéi konnten mir eis dat alles anescht virstellen? Wéi sinn all déi schéi Verspriechen anescht ausgelaf? Alles, wat mir an der Däischtert vun der Nuecht, an der Däischtert vun eisem militäreschen Zesummebroch, gehofft hunn ze kréien, huet ausgesinn wéi blénkegt Gold, mä elo, wou den groe Dag d'Fonds beliicht, sinn et alles verfault Stécker Holz. Elo stinn mir hei verluer. Fir dës verfault Stécker Holz, déi sou schéin an der Nuecht geglänzt hunn, hu mir alles ewechgehäit, wat eis bis elo léif a wäertvoll war, an hunn all eis Täsche mat dësem bedauerleche Schatz gefëllt. Kee Wonner, datt d'Roserei vun der Verzweiflung genee déi Äermst vun den Aarme gräift, an datt si a sënnloser Roserei géint hir eege Bridder rosen, an an hirer déiwer Sehnsucht no Erléisung versichen, alles ze zerstéieren, wat am Wee steet.
Dësen Zoustand muss zu purem Wahnsinn féieren, wa Gewësselosegkeet an Dommheet d'Leit weider ustiechelen.

An wouhin dëse Wahnsinn féiert, gesi mir am bolschewistesche Russland. D'Nationaliséierung, wéi Sozialiséierung a Russland genannt gëtt, huet sech als Echec erwisen, erkläert en onverstéierte Lenin. D'Wirtschaft ass zerstéiert, d'Kafkraaft vum Geld op näischt reduzéiert, d'Intelligentsia ëmbruecht, den Aarbechter ouni Brout. Verzweiflung am ganze Vollek; nëmmen den bluddegen Terror, deen op chineseschen a lettesche Söldner baséiert, kann déi rout Diktatoren virun der Rache vum verrodene Vollek schützen. Och bei eis wäert d'Entwécklung dësem Wee verfollegen, wa international Spekulanten, obsesséiert Parteifanatiker, Vertrieder vun der am schwéiersten belaaschteter Bourgeoisie a Memberen vun enger Rass, déi dem däitsche Vollek am déifsten friem ass, weider an der Regierung erlaabt sinn.

Machine Translated by Google

Wat waren dat eigentlech fir schéin, schéin Wierder, déi een eis an d'Ouer geflüstert huet?
Fridden, Vëlkerbond, Parlamentarismus, Souveränitéit vum Vollek, Demokratie, Diktatur vum Proletariat, Sozialismus, Zerstéierung vum Kapitalismus, Befreiung vum Militarismus, an aner sou schéin Parolen. E neit fräit Vollek sollt opkommen, dat säin eegent Schicksal bestëmme soll. Näischt dovun ass wouer ginn, konnt wouer ginn, oder kéint jee wouer ginn, wa mir net mat der héchster moralescher Eescht all dës Erscheinungen, all dës Parolen ënnersichen - wa mir net gewissenhaft d'Symptomer vun der Krankheet testen wéi en intelligenten, besuergten Dokter, an den aktuellen Zoustand vun der kranker Persoun grëndlech diagnostizéieren, ouni Ustrengung ze spueren fir erauszefannen, wou dës eescht kritesch Krankheet hierkënnt.

卐卐卐卐卐

D'Krankheet vun eiser Zäit nennt sech Mammonismus.
Wat ass Mammonismus?

De Mammonismus ass déi béiswëlleg, onsichtbar, mysteriéis Herrschaft vun de groussen internationale Geldmuechten. De Mammonismus ass awer och eng Denkweis; et ass d'Verehrung vun dëse Geldmuechten duerch all déi, déi mam mammonistesche Gëft infizéiert sinn. De Mammonismus ass déi onlimitéiert Hypertrophie vum - u sech gesonden - mënschleche Begier no Erwerb. De Mammonismus ass d'Begier no Geld, déi zu engem Wahnsinn gewuess ass, déi kee méi héicht Zil kennt, wéi Geld op Geld ze stapelen, déi mat ongegläicher Brutalitéit probéiert, all Kräfte vun der Welt an hiren Déngscht ze zwéngen, a muss zu der wirtschaftlecher Versklavung, zu der Ausbeutung vum Aarbechtspotenzial vun alle Vëlker vun der Welt féieren. De Mammonismus ass d'Denkweis, déi zu engem Réckgang vun alle moralesche Konzepter gefouert huet. De Mammonismus, als weltwäit Phänomen ugesinn, ass mat brutalen, rücksichtslosem Egoismus beim Mënsch gläichzesetzen. De Mammonismus ass de Geescht vun der Gier, vum grenzelose Wonsch ze herrschen, vun der Mentalitéit, déi ganz drop konzentréiert ass, d'Gidder an d'Schätz vun der Welt ze gräifen; et ass a sengem Kär d'Relioun vum reng weltlëch orientéierte Mënschentyp.

De Mammonismus ass dat direkt Géigendeel vum Sozialismus. De Sozialismus, deen als déi héchst moralesch Iddi konzipéiert gëtt, als d'Iddi, datt de Mënsch net nëmme fir sech selwer op der Welt ass, datt all Mënsch Flichten géintiwwer der Gemeinschaft, géintiwwer der ganzer Mënschheet huet, an datt hien net nëmme fir dat momentan Wuelbefannen vu senger Famill, vun de Membere vu sengem Stamm, vu sengem Vollek verantwortlech ass, mä datt hien och onerschütterlech moralesch Verpflichtungen géintiwwer der Zukunft vu senge Kanner a sengem Vollek huet.

Méi konkret musse mir de Mammonismus als déi bewosst Zesummenaarbescht vun de machtbegieregen Grousskapitalisten vun alle Vëlker gesinn. Bemierkenswäert dobäi war ëmmer déi verstoppt Arrivée vum Mammonismus.

Déi grouss Tycoonen lauere wierklech als déi ultimativ Treibkraaft hannert dem weltëmfaassenden angloamerikaneschen Imperialismus; näischt anescht. Déi grouss Geldmuechten hunn tatsächlech déi schrecklech Massemorden vum Weltkrich finanzéiert. Déi grouss Geldmuechten hunn tatsächlech, als Besëtzer vun alle grousse Zeitungen, d'Welt an e Netz vu Ligen gewieft. Si hunn mat Zefriddenheet all ënnescht Leidenschaften opgepeitscht, hunn d'Wuesstem vun den aktuellen Tendenzen fläisseg gefördert an hunn duerch clever Pressepropaganda de franséische Revanchismus zum Kachen bruecht. Si hunn déi panslawesch Iddi, déi serbesch Virstellung, eng Groussmuecht ze sinn, an de Besoin vun dëse Staaten no Geld virsiichteg gefërdert, bis zu deem Punkt, datt de Weltbrand muss entzünden.

Och bei eis an Däitschland de Geescht vum Mammonismus, deen nëmme méi Exportzuelen, nationale Räichtum, Expansioun, grouss Bankprojeten an international Finanzgeschäfter wësse wollt,

Machine Translated by Google

huet zu engem Ënnergang vun der ëffentlecher Moral gefouert, zum Ënnergang vun eisem Herrscherkrees a Materialismus an Hedonismus, zu enger Iwwerflächlechkeet an eisem nationale Liewen, all Faktoren, déi mat Schold um erschreckenden Zesummebroch sinn.

卐 卐 卐 卐 卐

Mat Erstaunen musse mir eis froen, wou de Mammonismus hierkënnt, wou den internationale Grousskapital seng onwiderstehlech Muecht hierkënnt.

Et däerf net iwwersinn ginn, datt déi international Zesummenaarbecht vun de grousse Geldmuechten e komplett neit Phänomen duerstellt. Mir hunn dofir kee Parallel an der Geschicht. International Verpflichtungen vun monetärer Natur ware praktesch onbekannt. Eréischt mat der opkomende Weltwirtschaft, mam allgemenge Welthandel, huet sech d'Iddi vun der internationaler Interessenwirtschaft etabléiert, an hei beréiere mir déi déifst Wuerzel, hei hu mir déi bannenzegst Quell vun der Kraaft getraff, aus där d'Gëlle Internationale hir onwiderstehlech Kraaft zitt.

Zënsen, den ouni Ustrengung an onendlechen Zoufloss vu Wueren, baséiert op dem einfache Besëtz vu Geld ouni zousätzlech Aarbecht, hunn déi grouss Geldmuechten zum Wuesse bruecht. D'Kreditzënsen sinn dat diabolescht Prinzip, aus deem d'Goldinternational gebuer gouf. De Kreditkapital huet säi Blutttrichter absolut iwwerall fest befestegt. Wéi d'Äerm vun enger Anemone huet de grousse Kreditkapital all Staaten, all Vëlker vun der Welt agefaangen.

Staatskreditter, Staatsanleihen, Eisebunnsanleihen, Krichsanleihen, Hypotheken, Verpflichtungen zur Verfügung gestallter Obligatioun – kuerz gesot, Kreditinstrumenter vun all Zort hunn op eng gewëss Aart a Weis eist ganzt wirtschaftlecht Liewen agefaangen, sou datt vun elo un all d'Vëlker vun der Welt hëlleflos an de gëllene Netzer wéckelen. Fir de Prinzip vum Zënsen, am Aklang mat enger komplett verréckter politescher Illusioun, datt all Zort vu Besëtz en Usproch op Akommes mat sech bréngt, hu mir eis der Versklavung vun den Zënsen op Suen ënnerworf. Et kann keen eenzege richtege, valabele moralesche Grond uginn ginn, firwat de Besëtz vu Suen e Recht op éiweg Zënsbezuelunge mat sech bréngt.

Dësen inneren Opstand géint d'Zënsen, an géint all Zort Akommes ouni datt et produktiv Aarbecht gëtt, erstreckt sech duerch d'Séileliewen vun alle Vëlker an Zäiten. Mee ni ass dësen déiwen inneren Widderstand géint d'Muecht vum Geld fir d'Natiounen esou bewosst ginn wéi an eiser Zäit.

Ni war de Mammonismus op eng sou weltëmfaassend Manéier virbereet fir d'Weltherrschaft unzefänken. Ni huet en all Nidderschlag, Muechtsucht, Rachelust, Gier, Näid a Falschheet op eng sou clever verstoppt an awer brutal opdrénglech Manéier wéi elo a sengem Déngscht gestallt. De Weltkrich ass a sengem Kär eng vun de gréissten Entscheedungen am Evolutiounsprozess vun der Mënschheet am Kampf fir ze entscheeden, ob an Zukunft déi mammonistesch-materialistesch Weltanschauung oder déi sozialistesch-aristokratesch Weltanschauung d'Schicksal vun ... bestëmme soll.
d'Welt.

卐 卐 卐 卐 卐

Op der Uewerfläch war déi mammonistesch angloamerikanesch Koalitioun ouni Zweiwel ufanks siegreich. Als Reaktioun dogéint ass de Bolschewismus am Osten entstanen, a wann een eng grouss Iddi am Bolschewismus gesi wëll, dann ass dat ouni Zweiwel déi diametral Géigendeel vun der mammonistescher Weltanschauung. D'Methoden, déi de Bolschewismus dofir benotze wëll, sinn awer déi verpasst Heelmëttel vun engem Dr. Eisenbarth. Si sinn de Versuch, engem kranken un enger innerer Vergëftung mat engem Skalpell ze hëllefen, andeems säi Kapp, Aarm a Been amputéiert ginn.

Machine Translated by Google

Géint dës Rampage vum Bolschewismus, géint dës sinnlos Ëmdréiung, musse mir eng praktikabel nei Iddi presentéieren, déi mat vereenegender Kraaft all Aarbechterklassen vereenegt, fir dat Gëft ze verdreiwen, dat d'Welt krank gemaach huet.

Ech gesinn dat bedeit an der Ofschafung vun der Versklavung duerch Zënsen op Geld.

Et ginn dräi Faktoren, déi d'Zënsen op Prêtkapital als déi authentesch an tatsächlech Ursaach vun eisem finanzielle Misär opfälleg maachen.

Éischtens, déi monstréis Disproportion vum fixéierten Zënskreditkapital, also vum Kapital, dat aus eegenem Wëllen ouni Asaz vu kreativer Aarbecht wiisst, a tatsächlech fir ëmmer weider wiisst.
Bei eis an Däitschland huet dëst Prêtkapital mat 250 Milliarden schonn en Niveau erreecht, deen mir net als ze héich betruechten. Am Géigesaz zu dëser enormer Zomm läit dat industriellt Betriebskapital vun eiser ganzer däitscher Industrie bei nëmmen 11,8 Milliarden. Zousätzlech kommen nach déi 3,5 Milliarden Kapital vun den 16.000 industrielle Gesellschaften mat beschränkter Haftung [GmbH], sou datt mir am Ganzen nëmmen ongeféier 15 Milliarden Industriekapital hunn, déi mir kënne berechnen. 20:1 ass déi éischt fundamental Erkenntnis3 .

Dës Bewäertung bedeit, datt a finanzielle Problemer vun der gréisster Bedeitung all Moossnamen, déi sech mam Prêtkapital bezéien, sech als 20-mol sou effektiv erweisen mussen, wéi Moossnamen, déi sech géint dat industriellt Grousskapital riichten.

Zweetens: D'Zënsbezuelung op dat uewe genannt Prêtkapital, déi op 250 Milliarde geschat gëtt, an hirer Gesamtheet fir all Zäiten, belauft sech op ongeféier 12½ Milliarden jäerlech. Am Géigesaz dozou huet d'Zomm vun allen industriellen Dividenden, déi am Joer 1916 ausgedeelt goufen, am Joer 1915 op ongeféier eng Milliard Mark gelaf. An de virdru Joerzéngte louch dës Zuel am Duerchschnëtt bei ongeféier 600 Milliounen. An de leschten zwee Joer vum Krich [1914-1918] kéint se ganz gutt däitlech eropgaange sinn, awer wäert fir dat lafend Joer [1919] en nach méi grousse Crash opweisen.

Déi duerchschnëttlech Rentabilitéit vun allen däitschen Aktiengesellschaften [AG] louch bei 8,21%; also nëmmen ongeféier 3½% méi héich wéi déi duerchschnëttlech Rendement op festverzënsbar Kreditter.

Sou, ech resuméieren, wäert dat däitscht Vollek an Zukunft ongeféier 12,5 Milliarden [jäerlech] fir déi verschidden éiweg Zënskäschte vum Grousskreditkapital bezuele mussen, während d'Rendement vum Industriekapital am gréissten Opschwongsjoer 1 Milliard war, an an Zäite vun ongestéiertem Wuelstand nëmmen 0,6 Milliarden. Sou gesi mir hei erëm e Verhältnis an der Gréisstenuerdnung vun 20:1 bis 12:1.

Den drëtten a geféierlechste Faktor ass dat enormt Wuesstem, dat de grousse Prêtkapital duerch Zënsen an duerch Zënsen op Zënsen iwwerschreit. Ech muss hei e bëssen méi ofwäichen an hoffen, datt ech duerch eng kleng Rees an d'héich Mathematik d'Problem erkläre kann. Als éischt e puer Beispiller.

Déi charmant Geschicht vun der Erfindung vum Schachspill ass bekannt. De räiche indesche Kinnek Shihram huet dem Erfinder, als Merci fir d'Erfindung vum kinnekleche Spill, d'Erfëllung vun engem Wonsch geschenkt. De Wonsch vum Weise Mann war, datt de Kinnek him ee Weesskorn um éischte Feld vum Schachspill géif ginn, zwee um zweeten, véier um drëtten, an domat ëmmer op all Feld duebel sou vill wéi um virdrun. De Kinnek huet iwwer de scheinbar bescheidene Wonsch vum Weise Mann gelächelt an huet bestallt, datt e Sak Weess bruecht soll ginn, fir datt fir all Feld d'Weesskorn verdeelt kéinte ginn. Wéi mir all wëssen, war d'Erfëllung vun dësem Wonsch och fir de räichste Prënz vun der Welt onméiglech. All d'Ernte vun der Welt an dausend Joer géifen net duergoen, fir déi 64 Felder vum Schachbriet ze fëllen.

[3] Natierlech ass 17:1 méi genee, awer vläicht berécksiichtegt de Feder d'Wahrscheinlechkeet, datt d'Proportioun eropgeet.

Machine Translated by Google

Nach e Beispill: Vill wäerten sech nach aus hirer Schoulzäit un d'Folter vun der Berechnung vu Kompositzënsen erënneren; wéi de Cent, deen zur Gebuert vu Christus investéiert gouf, sech mat Kompositzënsen multiplizéiert, sou datt en sech all 15 Joer verduebelt. Am Joer 15 no der Gebuert vu Christus ass de Cent op 2 Cent gewuess, am Joer 30 n. Chr. op 4 Cent, am Joer 45 n. Chr. op 8 Cent a sou weider. Ganz wéineg wäerten sech drun erënneren, wéi e Wäert dëse Cent haut géif representéieren: e Volumen u Gold, deen dem Volumen vun der Äerd, der Sonn an all de Planéiten zesummen entsprécht, wier net ausreechend, fir de Wäert vun dësem mat Kompositzënsen investéierte Cent ze representéieren.

En drëtt Beispill: D'Verméige vum Haus Rothschild, der eelster internationaler Plutokratie, gëtt haut op ongeféier 40 Milliarde geschat. Et ass bekannt, datt den ale Buergermeeschter Amschel Rothschild zu Frankfurt ëm d'Joer 1800, ouni e nennenswäerte Räichtum, d'Grondlag fir dat risegt Verméige vu sengem Haus geluecht huet, duerch d'Ausbezuele vu Milliounen, déi de Grof Wilhelm I. vun Hessen him zur Verwahrung uvertraut hat.

Wier d'Zouhuele vu Sue duerch Zënsen an Zënsen op Zënsen mam Rothschild nëmme mat engem bescheidenen Taux vum Cent gelongen, wier d'Kurve net sou géi eropgaangen, wéi se et gemaach huet. Mee wann een dovun ausgëtt, datt de kollektive Räichtum vun de Rothschilds nëmmen mat engem Cent zougeholl huet, wier d'Verméige vun de Rothschilds am Joer 1935 80 Milliarden, am Joer 1950 160 Milliarden, am Joer 1965 320 Milliarden, an domat géif et de gesamte däitsche Nationalräichtum scho wäit iwwerschreiden.

Aus dësen dräi Beispiller kann e mathematescht Gesetz ofgeleet ginn. D'Kurv, déi den Opstig vum Rothschild-Verméigen duerstellt, d'Kurv, déi aus der Zuel vun de Weesskären fir d'Schachbriet ofgeleet ka ginn, an d'Zuel, déi d'Multiplikatioun vum Penny ass.

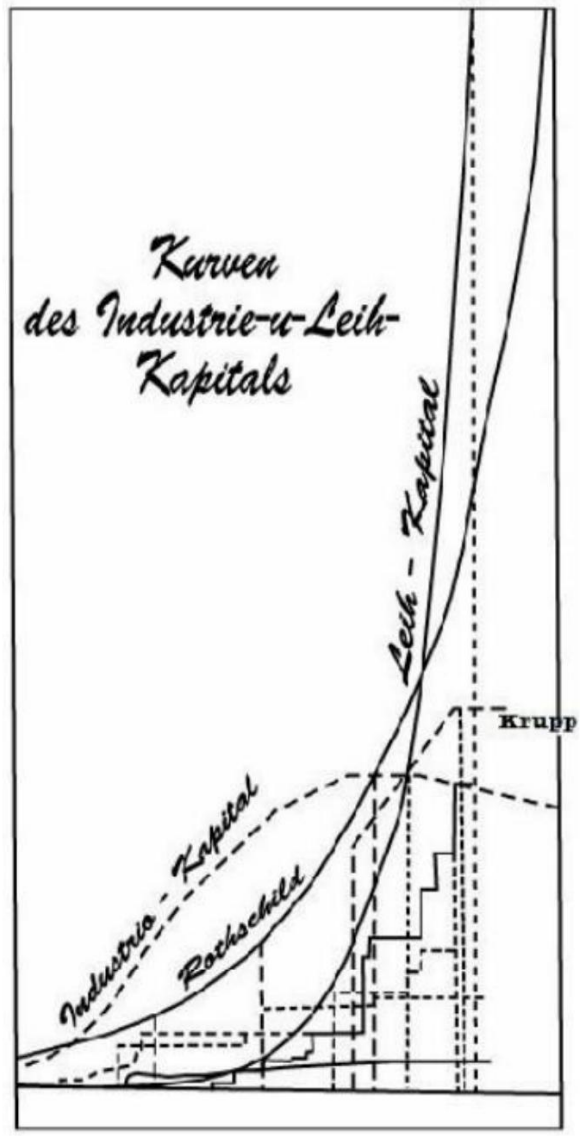

produzéiert mat zesummegesate Zënsen, sinn einfach mathematesch Kurven. All dës Kurven hunn dee selwechte Charakter. Nom ufanks moderaten a graduellen Opstig gëtt d'Kurv ëmmer méi steil a kënnt séier praktesch un d'Onendlechkeet.

Ganz anescht verleeft awer d'Wuestumskurve vum Industriekapital.
Och meeschtens aus klenge Ufäng entstanen, erschéngt séier eng staark Eskalatioun vun de Kurven, bis eng gewëssen Sättigung vum Kapital erreecht ass.
Dann lafen d'Kurven méi flaach, a wäerten a bestëmmte Branchen vläicht souguer liicht ofhuelen, wa nei Erfindungen zu der Devaluatioun vun existente Fabriken, Maschinnen, asw. gefouert hunn. Ech géif hei nëmmen ee Beispill eraussichen, d'Entwécklung vun de Krupp-Wierker. Am Joer 1826 ass den ale Mann Krupp bal ouni Verméigen gestuerwen. Am Joer 1855 krut den Alfred Krupp säin éischten Optrag fir 36 Kanounen am Optrag vun der egyptescher Regierung.
Am Joer 1873 hat Krupp schonn 12.000 Aarbechter beschäftegt. Am Joer 1903 huet d'Fra Berta Krupp déi ganz Fabréck an d'Propriétéit un den Alfred Krupp verkaaft.

Machine Translated by Google

Aktiengesellschaft fir 160 Milliounen. Haut belauft sech de Gesamtwäert vum Aktienkapital op 250 Milliounen. Wat bedeit den Numm Krupp fir eis Däitschen? Den Héichpunkt vun eiser industrieller Entwécklung. Den éischte Produzent vu [Stol]kanounen op der Welt. Eng riseg Zomm vun der zäher, zweckméissegster, intensivster Produktivitéit. Fir Honnertdausende vun eise Vollekskameraden huet d'Krupp-Bestriewung Brout a Aarbecht bedeit. Fir eis Natioun Waffen a Verteidegung - an awer ass et en Zwerg am Verglach mat de Rothschild-Milliarde. Wéi eng Bedeitung huet de Wuesstem vum Krupp-Verméigen an engem Joerhonnert am Verglach zum Wuesstem vum Rothschild-Verméigen duerch mühelos an endlos Zouwuess aus Zënsen an Zënsen op Zënsen?

Déi zwou Kurven, déi a fettgedréckte Linnen gezeechent sinn, representéieren d'Zënsen vum Prêt, an tatsächlech weist déi iewescht Kurv d'Entwécklung vum Rothschild-Verméigen, an déi ënnescht Kurv, déi ufanks flaach an dann séier eropgeet, weist op eng ganz allgemeng Aart a Weis déi charakteristesch Entwécklung vun all dëse Kurven, bei där e klenge Virsprong op der horizontaler Achs eng Verdueblung vum Wäert op der vertikaler Achs féiere kann. Déi schrafféiert Linn weist d'Entwécklungskurv vun eiser Gesamtindustrie am Laf vun de leschte 40-50 Joer. Déi ënnerschiddlech schrafféiert fein Linnen weisen d'Entwécklung vu verschiddene zoufälleg ausgewielte groussen Industriebetriber, vun deenen den allgemenge Charakter vun der schrafféierter Kurv vum Industriekapital ofgeleet ass.

Et muss ausdrécklech bemierkt ginn, datt d'Kurve vum Prêtkapital staark kompriméiert duergestallt ginn. Sou muss zum Beispill d'Kurve vum Rothschild-Verméigen 80 Mol sou héich gesat ginn wéi d'Krupp-Kurve. Den Zweck vun der Zeechnung vun de Kurve ass natierlech nëmmen den fundamental ënnerschiddleche Charakter vun den zwou Aarte vu Kapital ze demonstréieren. D'Kurve vum Prêtkapital weisen ufanks eng zimlech lues eropgoend Entwécklung; d'Entwécklung geet dann méi séier, bis se sech, ëmmer méi wild an alles mat sech zéiend, wäit iwwer déi mënschlech Konzepter eraus erhieft a Richtung Onendlechkeet streift.

D'Kurve vum Industriekapital bleift dogéint am Endleche! Wéi staark d'Divergenzen och sinn, déi eng Spuer am Detail weist, am Allgemengen wäert de fundamentale Charakter vun der industrieller Entwécklung ëmmer sou sinn, datt no enger staarker initialer Entwécklung eng gewëssen Zäit vu Reife, vun der Sättigung, folgt, duerno kënnt fréier oder spéider den Ënnergang.

卐卐卐卐卐

Näischt weist eis méi kloer den déiwen essentiellen Ënnerscheed tëscht Prêtkapital an Industriekapital. Näischt kann eis den Ënnerscheed tëscht den zerstéierende Konsequenze vum Prêtkapital an de Geschäftsgewënn (Dividenden) vum Geschäftskapital, deen a grousse Industriebetriber agesat a riskéiert gëtt, méi kloer maachen, wéi dëse Verglach.

Et kann net genuch betount ginn, datt d'Unerkennung vun de mathematesche Gesetzer, deenen de Prêtkapital an den Industriekapital folgen, eis eleng de kloere Wee weist, wou de Hebel soll agesat ginn, fir eis zerstéiert Finanzwirtschaft op d'Rei ze bréngen. Mir erkennen kloer, datt net déi kapitalistesch Wirtschaftsuerdnung, net de Kapital u sech an als solch, d'Plag vun der Mënschheet ass. *Den onsättleche Zënsbedürfnis vum grousse Prêtkapital ass de Fluch vun der ganzer schaffender Mënschheet!*

Kapital muss sinn! Aarbecht muss sinn! Aarbecht eleng kann wéineg maachen. Kapital eleng kann näischt maachen!

Kapital ouni Aarbecht kann nëmme steril sinn! Dofir ass déi wichtegst Fuerderung, déi nobelst Aufgab vun der Revolutioun, déi vernünftegst Bedeitung vun enger Weltrevolutioun d'Ofschafung vun der Versklavung duerch d'Zënsen um Geld.

D'Haus Rothschild gëtt haut op 40 Milliarde geschat. D'Milliardäre vun der amerikanescher Héichfinanz, d'Häre Cahn, Loeb, Schiff, Speyer, Morgan, Vanderbilt an Astor, ginn zesummen geschat.

Machine Translated by Google

op d'mannst 60-70 Milliarden. Bei engem Zënssaz vun nëmmen 5% bedeit dat en Akommes fir dës aacht Familljen vun 5-6 Milliarden, wat laut de Fuerschunge vum Karl Helfferich ongeféier 75% vum Joresakommes ass, dat all Steierzueler a Preisen am Joer 1912 haten. (Et gouf deemools ongeféier 21.000.000 Steierzueler, 75% dovun wieren ongeféier 15.000.000. Fir all Steierzueler gëtt et am Duerchschnëtt 1,56 Familljememberen; also 23 Millioune Familljememberen.)

Ongeféier 38.000.000 Däitscher hu missen domat vun deem liewen, wat déi uewe genannte Milliardäre als Joresakommes hunn. Sécherlech sinn déi amerikanesch Milliardäre keng reng Kreditkapitalisten am selwechte Sënn wéi d'Haus Rothschild a sou weider. Et ass mir guer net wichteg, doriwwer ze diskutéieren, ob déi amerikanesch Milliardäre wierklech "100-Milliounen-Dollar-Millionäre" oder "1000-" sinn. „Milliounemark-Milliardären“; am éischte Fall misst een nëmmen een oder zwee Dosen zousätzlech Krösusen zielen. Oder loosst eis einfach dem Rathenau seng „300“ akzeptéieren; dann ass eisen Inventar sécherlech an der Rei. Hei ass et net wichteg, eng genee Zuel ze nennen, awer dat unerkannt Verhältnis vun 300 zu 38.000.000 mécht eis d'Aen op fir déi brutal Herrschaft vum internationale Kreditkapital.

Dofir loosst eis dës schrecklech Ketten ofwerfen, déi nëmmen all energesch Aarbecht erdrossele kënnen; loosst eis dem Geld d'Kraaft ofrappen, Zënsen ze droen, an ëmmer erëm Zënsen ze droen, bis déi ganz Mënschheet dem internationale Kreditkapital komplett fir Zënsen verflicht ass.

Sou sinn et dës dräi Punkten, déi eis fir d'éischt Kéier kloer maachen, wou eleng den Hiewel kann effektiv agesat ginn, fir eis intern finanziell Nout ze linderen.

Ausserdeem erkennen mir un, datt den Ugréff vun der ganzer sozialistescher Iddienwelt géint den industrielle Kapital komplett falsch war, well souguer eng virgesinn komplett Reguléierung oder Sozialiséierung vun all Entrepreneurialprofit - ënner der Viraussetzung vun enger onverschwächter Wirtschaft - géif eng lächerlech mickreg Zomm bréngen, am Verglach mat de enormen finanzielle Belaaschtungen vun de Budgets vun eisem Räich an eisem Staat.

Duerch d'Ofschafung vun der Versklavung duerch d'Zënsen op Suen kann déi ganz finanziell Onrou mat engem Schlag eliminéiert ginn. Mir fille eis direkt erëm feste Buedem ënner de Féiss; et muss a wäert eis direkt kloer ginn, datt mir eis selwer mat dëser elleneger Obligatiounswirtschaft nëmmen op déi groteskst Manéier bedrunn hunn.

Well, wat ass soss Prêtkapital ausser Scholden? *Prêtkapital ass Scholden!* Dat kann een net dacks genuch widderhuelen. Wat fir eng Form vu Wahnsinn ass et, wann dat däitscht Vollek a senger Gesamtheet 150 Milliarden fir säi Krich geléint huet? Wann et sech dofir souguer eng Zomm vu 7½ Milliarden Zënsen versprach huet a sech elo an déi vun Ufank un inévitabel Situatioun geréckelt fillt, ze versichen, dës 7½ Milliarden a Form vu komplett fantasievollen Steieren vun sech selwer ze kréien?

卐 卐 卐 卐 卐

Dat Tragescht un dëser Selbsttäuschung ass derweil manner d'Dommheet vun dëser ganzer Krichsobligatiounswirtschaft, déi mir ëmmer sou vill besser ausgenotzt hunn wéi de Rescht vun der Welt, wéi d'Tatsaach, datt nëmmen eng relativ kleng Zuel vu Grousskapitalisten enorm Virdeeler dovunner huet, während dat ganzt Aarbechtervolk, dorënner déi mëttelgrouss a kleng Kapitalisten, souwéi Geschäfter, Handel an Industrie, d'Zënsen bezuele mussen. An hei kënnt déi politesch Säit vun der ganzer Iddi un d'Liicht. Hei kënne si erkennen, datt tatsächlech dat grousst Prêtkapital an nëmmen dëst [also net Industriekapital] de Fluch vun der ganzer schaffender Mënschheet ass. Ee kann d'Saach dréinen a wenden, wéi ee wëll, awer ëmmer muss d'Mass vun allen haart schaffende Leit um Enn d'Käschte vun den Zënsen um Prêtkapital droen. Déi mëttelgrouss a kleng Kapitalisten hunn näischt fir hir léif Zënsen ze weisen; kënnen näischt hunn ze weisen, well d'Zomme vun

Machine Translated by Google

Zënsen mussen komplett besteiert ginn. Egal ob a Form vun direkten Steieren oder indirekt a Form vun indirekten Steieren, Timberen, Tariffer oder aner Belaaschtungen um Handel, déi haart schaffend Leit sinn *ëmmer de Schnëppel* an *d'Grousskapital* de Profitant. Et ass elo zimlech erstaunlech ze gesinn, wéi déi sozialistesch Iddienwelt vum Marx an Engel

Et ass elo zimlech erstaunlech ze gesinn, wéi déi sozialistesch Iddienwelt vum Marx an Engels, vum Kommunistesche Manifest bis zum Erfurter Programm (besonnesch Kautsky), a souguer déi aktuell sozialistesch Leader, d'Interesse vum Prêtkapital verschounen, wéi wann se op Kommando wieren. D'Hellegkeet vun den Zënsen ass Tabu; d'Zënsen sinn dat Allerhellegst; nach keen huet sech getraut, se a Fro ze stellen. Wärend Besëtz, Adel, Sécherheet vu Persoun a Besëtz, d'Gesetzer vun der Kroun, Privilegien a reliéis Iwwerzeegung, Éier vun Offizéier, Pappland a Fräiheet méi oder manner verbueden sinn, sinn d'Zënsen helleg an onerreechbar. D'Konfiskatioun vu Räichtum a Sozialiséierung, also direkt Verstéiss géint d'Gesetz, déi nëmme liicht verschwommen sinn, souwäit se anscheinend am Numm vun der Gesamtheet vun den Eenzelpersounen begaange ginn, sinn d'Uerdnung vum Dag: all dat ass erlaabt, awer d'Zënsen, d'Zënsen sinn den *noli me tangere,* den "beréier-mech-net".

D'Zënsbezuelung op d'Schold vum Räich ass den Alpha an den Omega vum Staatsbudget. Säi gigantescht Gewiicht zitt d'Schëff vum Staat an den Ofgrond an awer ... et ass alles e grousse Bedruch ... eng monstréis Selbsttäuschung, déi nëmmen an eleng zum Virdeel vun de grousse Geldmuechten gefërdert gëtt.

Hei géif ech elo kuerz op d'Einwänn agoen, déi sech mat de klenge Pensionären beschäftegen, déi spéider diskutéiert ginn, fir datt een net doriwwer nodenkt. Bei der Iwwerleeung vun de ganz grousse Froen ginn dës net berücksichtegt, awer et versteet sech vu selwer, datt dës Kompensatiounen duerch déi breetst méiglech Ausbau vun de Sozialleeschtungen erfëllt ginn.

Bedruch, hunn ech gesot! *Interessenbedruch!* E staarkt Wuert. Mee wann dëst Wuert eng Rechtfertigung huet, wat während dem Krich vläicht dat meescht benotzt Wuert um Feld an doheem war, dann huet et déi gréisst Rechtfertigung wat den Interessenbedruch ugeet.

Mä wat ass mat de Krichsanleihen? Mat den éischte 5 Milliarden huet d'Räich aus den Täsche vun de Leit d'Spuermoossname geholl, déi tatsächlech existéiert hunn. D'Suen sinn erëm zréckgefloss. Dann koum den neie Prêt fir d'Suen erëm opzesaugen, an domat déi lescht Reschtspuermoossnamen. An erëm koum d'Pompel an huet d'Milliarde opgesaugen, an erëm sinn se erëm zréckgaangen, bis d'Räich, nodeems dëst charmant Spill néng Mol widderholl gouf, 100 Milliarden u Scholden ugehaange hat.

Am Géigenzuch haten d'Leit natierlech 100 Milliarden u fein gedrécktem Pabeier an den Hänn – am Ufank hu mir eis virgestallt, datt mir sou vill méi räich gi wieren – awer dann kënnt de Staat a seet: "Ech stinn viru Faillite."

Jo, awer firwat? – Ech selwer kann sécherlech net faillite goen, och wann ech heiansdo en Honnertmark-Schäin aus der ieweschter rietser Täsch huelen an an déi lénks leeën. Sécherlech wier et déi gréisst Dommheet vun allen, wa mir d'Dommheet vun eiser Krichsobligatiounswirtschaft weiderféiere géifen, andeems mir Faillite erkläert géifen4 .

Loosst eis d'Versklavung vun den Zënsen op Suen opbriechen! Loosst eis d'Krichsobligatiounszertifikater als gesetzlecht Bezuelmëttel erklären, mat annuléierten Zënsen, an den Albtraum vum Staatsbankrott wäert eis wéi de Mäerzschnéi ënner der Sonn verschmëlzen.

4 De Feder betruecht hei déi däitsch Natioun als eng vereenegt Entitéit anstatt eng einfach Zesummefaassung vun Eenzelpersounen: d'Suen, déi vun e puer Däitschen un aner Däitscher transferéiert goufen, bleiwen an der däitscher Natioun, dat heescht, datt et an der Muecht vun der däitscher Regierung läit, d'Verdeelung unzepassen, vläicht zum direkten Nodeel vun e puer Eenzelpersounen, awer zum Wuel vun der Natioun als Ganzt.

Machine Translated by Google

D'Leit soen zu mir; d'Annuléierung vun den Zënsbezuelungen ass e verstoppte Staatsfaillite. Nee, dat stëmmt net! – De Gespenst vum Staatsbankrott ass eigentlech nëmmen e Mäerchen an e Schläger, deen vun de Mammonistesche Kräften erfonnt gouf.

D'Buch vum Franz Röhr, Was jeder vom Staatsbankerott wissen muß [Wat jidderee iwwer Staatsbankerott wësse sollt], hänkt komplett an der mammonistescher Denkweis fest.
Och wann den Auteur am Allgemengen zimlech kloer déi wirtschaftlech Problemer erkennt, déi eis duerch d'Sozialiséierung menacéieren, an och wann hien nodrécklech a richteg riet, datt um Enn nëmmen en Neiopbau vun eiser Wirtschaft eis rette kann – kann hien sech net vum awerglaubigen Glawen un d'Hellegkeet vum Zënssaz befreien, an dofir stellt hien de Staatsbankrott ganz am Aklang mam Interesse vum Mammonismus als eng komplett erschreckend Katastroph duer.

Et ass interessant ze bemierken, datt de Röhr, trotz besserem historesche Wëssen, sech net vun der Mammonistescher Vue befreie kann, a säi Schlusswuert feststellt: "Wann déi ruinéierend wirtschaftlech Katastroph net ofgewiert gëtt, bleift keen dovunner verschount", während hien op Säit 81 zougëtt, datt d'Konsequenze vun der schlechter Gestioun vun de staatleche Finanzen deelweis ganz séier ëmgedréit goufen, an op Säit 68 seet, datt et awer kee Zweiwel däerf ginn, datt Russland (am leschte Joerhonnert) dës Währungskrisen ouni dauerhaft Problemer iwwerwonne huet. Op Säit 76 seet hien, beim Ënnersich vun den Auswierkunge vu Staatsbankrotten, datt obwuel natierlech déifgräifend wirtschaftlech Problemer etc. opgetruede sinn, am Groussen a Ganzen weder d'Zerstéierung vum Staat nach déi vu senger wirtschaftlecher Stäerkt gefouert huet. *Am Géigendeel, eng séier Erhuelung vun der nationaler Wirtschaft an eng Erhuelung vun de Staatsfinanzen goufen dacks genuch observéiert.* Wann den Auteur dann nach dräi Zeilen weider seet, datt Staatsbankrott absolut eng wirtschaftlech Katastroph bedeit a onendlecht Misär verursaacht, bedaueren ech, datt ech dëser Logik net verfollege kann.

Mä zréck zu eisem spezifesche Fall! Wat wier méi éierlech? Pharisäeresch iwwer d'Oniwwerwannebarkeet vu Krichsobligatiounen ze schwätzen, während d'Leit mat enger schrecklecher Steierlaascht ënnerdréckt ginn? Oder, wann e Finanzminister de Courage hätt, sech oppe bei d'Leit ze wenden an ze erklären: "Ech kann d'Zënsen op de Krichsobligatiounen net bezuelen, oder ech kann dat nëmme wann ech genau deeselwechte Betrag u Steiere vun iech kréien."... Mee deemools wärend dem Krich hat ech absolut Sue gebraucht; näischt Schlaues (kuckt England) ass mir an de Kapp komm, an dofir hunn ech de Bedruch mat de Krichsobligatiounen mat héijem Zënssaz gemaach. Dir musst mir verzeien, léif Leit; et war schlussendlech alles fir iech, awer wa mir net méi Versteck spille wëllen... Ech, de Staat, wäert keng Zënsen méi bezuelen, an Dir, de Steierzueler, musst keng Steiere bezuelen fir dës Zënsen ze decken... Dat vereinfacht eis Transaktiounen grëndlech; mir vermeiden déi enorm Steierbürokratie an och déi enorm Zënsbezuelbürokratie, a spueren doduerch eng immens Quantitéit u Sue a Schaffpotenzial."

Ech hunn laang domat gewaart, dëse Bedruch opzedecken, awer ech halen en fir absolut fundamental.
hei däerf een zu kengem Zäitpunkt dat grousst Ganzt aus den Ae verléieren.

卐卐卐卐卐

Laut bayresche Steiererklärungen ass de Krees vu Leit, déi leiden géifen - soe mer mol, genee déi, déi no hirer Steiererklärung iwwer 30.000 Mark un Zënsen kritt hunn - 822 Leit, wat nëmmen 0,4% vun deenen ausmécht, déi Steiere bezuele mussen (Bayr. St-Z. 1913) a ganz Däitschland, also ongeféier 10.000. (Déi iewescht 10.000!)

Loosst eis elo sou kuerz wéi méiglech fir eis selwer déi wichtegst Aspekter vun dëser revolutionärer Fuerderung erklären, a loosst eis d'Froen tatsächlech fir d'éischt aus eiser nationaler Perspektiv betruechten.

Machine Translated by Google

Dofir brauch een als éischt e kloere Bléck op eis aktuell Situatioun. De Staatssekretär Eugen Schiffer huet a senger grousser Ried an der Berliner Handelskammer erkläert, datt et "onméiglech ass, et ze ignoréieren". Dat ass nëmmen deelweis richteg. Et ass méiglech, déi enorm Verscholdung vun eiser nationaler Wirtschaft an déi ongehéiert Devaluatioun vun eiser Währung ze ignoréieren -
kuerz gesot, d'Tatsaach, datt mir iwwer Nuecht zu engem aarmte Vollek gi sinn.

D'Laascht, déi eis duerch de Friddensvertrag opgeluecht ginn, kënnen awer net ignoréiert ginn. Déi aktuell existent Scholdzertifikater belafe sech, wéi mir gesinn hunn, op ongeféier 250 Milliarden. Loosst eis als éischt dovun ausgoen, datt d'Entente eis zousätzlech 50 Milliarden u Krichsreparaturen an iergendenger Form opléist: dat mécht insgesamt ongeféier 300 Milliarden u Scholden.

Wéi staark et och déi enk Grenzen vun dësem Traité belaaschte kann, mussen awer e puer Wierder iwwer d'Gréisst vum däitsche Nationalverméigen gesot ginn. D'Ënnersich vum Helferrich a Steinmann-Bucher schätzen de däitsche Nationalverméigen op ongeféier 350 Milliarden. Een kann dëse Resultater nëmme ganz limitéierte Wäert zouschreiwen, egal wéi virsiichteg se och ofgeleet gi sinn. Si si nëmme fir Zäiten vun ongestéierter wirtschaftlecher Aktivitéit valabel. Awer si sinn och zimlech irféierend, well staatlech a kommunal Propriétéiten abegraff sinn, also zum Beispill och Stroossereparaturen, Waasserweeërännerungen, asw. Et ass kloer, datt, obwuel d'Produktioun vun esou Wierker enorm Sue kascht huet, si awer strikt geholl keen intrinsesche Wäert hunn. E bessere Moossstaf fir de Nationalverméigen ass de sougenannte steuerbare Verméigen, wéi en aus de Steiererklärungen fir de Verteidegungsbäitrag oder d'Krichsverméigensteier ervirgeet. Dofir resultéiert eng Zomm vun 192 Milliarden, also vill manner wéi d'Zuel vum Helfferich. Zu dëser Zomm kënnen awer, laut Erfahrung, ongeféier 10% fir déi gesetzlech steierfräi kleng Verméigen an ongeféier e gläiche Betrag fir "stille Reserven " bäigefüügt ginn.5

Op alle Fall schéngt et mir iwweroptimistesch, vun engem nationale Räichtum vu méi wéi 250 Milliarden ze schwätzen. Mee och dës Zuel huet nëmmen eng ganz limitéiert Bedeitung. Dat Richtegst wier, sech komplett vun der Iddi vun engem nationale Räichtum ofzebriechen, deen iwwerhaapt numeresch gräifbar ass, an zu der Erkenntnis ze kommen, datt den nationale Räichtum säin Ausdrock ausschliisslech am mentalen a kierperleche Aarbechtspotenzial vun der ganzer Natioun fënnt, an domat zu Gréisstenuerdnungen gehéiert, déi kee Bezuch zum méi enke Konzept vum Kapital hunn. Tatsächlech musse mir nach eng weider Quell vum nationale Räichtum a Präsenz vu Mineralressourcen, dem Räichtum vum Bësch a fruchtbarem Buedem gesinn, awer dës Saache kënnen och net numeresch gräifbar sinn, well hire Wäert tëscht Null an Onendlechkeet schwankt, jee nodeem ob d'Mineralressourcen net ausgenotzt sinn, oder, baséiert op engem geologesche Bericht, fir Milliarden Tonnen Kuel berechent kënne ginn a ...
sou weider.

Loosst eis net vergiessen, datt Däitschland wierklech e armen Land ass. Wat d'Monopoler ugeet, huet et bal keng. Wat de Räichtum u Mineralressourcen ugeet, steet et wäit hannert de meeschte vu senge Noperen, ganz ofgesi vun den onvergläichleche Mineralressourcen vun de chineseschen, indeschen an amerikanesche Räicher. Wat d'Fruchtbarkeet vum Buedem ugeet, ass et wäit ënner dem Rand am Verglach mat de geseenten Felder vum schwaarze Buedem vu Russland a mat de mühelos produktive Flächen vun tropeschen a subtropeschen Lännereien. Dofir hu mir um Enn ëmmer nëmmen de Potenzial an de Wëlle vun eisem Vollek ze schaffen, souwéi d'Disponibilitéit vu genuch Aarbecht, a mir musse kloer verstoen, datt et an dësem Zoustand net vu gesécherte Scholden, vu Sécherheeten fir eis Scholdeninstrumenter ka geschwat ginn...

5 „Stëll Reserven“ sinn d'Resultat vun der Ënnerschätzung vu positiven Wäerter an der Iwwerschätzung vu negativen Wäerter an der Comptabilitéit, sou datt fir den Androck vun engem sou niddregst méigleche Verméigen ze schafen.

Machine Translated by Google

Egal ob et zënsdroend Krichsanleihen oder net-zënsdroend Räichsgeldscheiner sinn, hannert hinnen steet nëmmen an eleng d'Steierpotenzial vum ganze Vollek – a wat ass Steierpotenzial anescht wéi eng Funktioun vun der Aarbechtskraaft vun der gesamter schaffender Bevëlkerung?

卐 卐 卐 卐 卐

Mir mussen eis elo nach en anere relevante Komplex vu Froen klären, an natierlech déi wichtegst Elementer vun eise staatleche Recetten- a Ausgabenquellen. Et gëtt e bemierkenswäerte Kontrast tëscht dem breede Raum, deen d'Suerg ëm d'Suen ze verdéngen an eisem Privatliewen anhëlt, an der Opmierksamkeet, déi mir de grousse Froen vun eiser staatlecher Finanzverwaltung schenken, an awer gëtt et tëscht der individueller Wirtschaft an der nationaler Wirtschaft guer keen wesentlechen Ënnerscheed.

Déi wichtegst Elementer fir d'Staatsakommes sinn: éischtens, d'Nettogewënn vun de Postämter an den Eisebunnsbüroen; zweetens, déi vun de Minnen, Forstverwaltungen an anere Staatsbetriber; drëttens, Maut an indirekt Steieren; véiertens, direkt Steieren.

Fir keng reng theoretesch Diskussiounen an esou eminent praktesche Froen ze förderen, wëll ech déi eenzel Elementer aus dem bayresche Staatsbudget vum Joer 1911 no hirer Gréisstenuerdnung erklären. Post, Telegraph a Bunn hunn 120 Milliounen bruecht; Bëscher, Minnen, etc., ongeféier 40 Milliounen; indirekt Steieren, 53 Milliounen; direkt Steieren, 60 Milliounen. Weider 67 Millioune koumen aus Stempelgebühren, Taxen, Ierfschaftssteieren, Grondsteieren, Akommestransferten aus dem Räich, asw.

Wat ass mat den Ausgaben? Mir fannen hei als éischt d'Bezuelunge fir Zënsen op d'Staatsschold, dorënner d'Eisebunnsscholden mat 85 Milliounen. Fir d'Kinnekshaus, 5 Milliounen; Justizverwaltung, 27 Milliounen; intern Verwaltung, 40 Milliounen; Kierchen a Schoulen, 51 Milliounen; Finanzverwaltung, 13 Milliounen; Ausgaben fir Zwecker am Zesummenhang mam Räich, 50 Milliounen; Pensiounen, 36 Milliounen. Verschidden Ausgaben 5 Milliounen. Deemools an dësem gléckleche Joer vun de bayresche Finanzen huet de Joresbudget en Akommesiwwerschoss vun 27 Milliounen hannerlooss.

Am Kader vun eisem Denken betreffen eis awer nëmmen déi Ausgaben, déi duerch d'Ofschafung vun der Zënssklaverei ewechgelooss kënne ginn. Hei steet d'Zënsbezuelung op d'Staatsschold natierlech op der éischter Plaz mat 85 Millioune Mark; dobäi kënnt de gréissten Deel vun eiser Bezuelung fir d'Finanzverwaltung mat ongeféier 10 Milliounen; ausserdem e groussen Deel vun de Bezuelunge fir räichsbezunn Zwecker, vun deenen d'Halschent, 25 Milliounen, an zum Schluss déi 5 Milliounen u Bezuelunge fir d'Kinnekshaus elo fort sinn: insgesamt 125 Milliounen.

D'Verschwanne vun dësen Entréeën bedeit d'Méiglechkeet, op d'Aféierung vun *allen direkten an indirekten Steieren ze verzichten,* déi, wéi mir gesinn hunn, 53 Milliounen respektiv 60 Millioune Mark bruecht hunn, insgesamt 113 Millioune Mark!

Mir sinn elo guer net der Meenung, datt een direkt an indirekt Steiere komplett ofschafe soll; onbestreitbar, bannent vernünftege Grenzen, déngen se op der enger Säit zur Bildung, op der anerer Säit zur Reguléierung. Et ass sécherlech net méi wéi richteg a fair, datt d'Gewënn aus fräiem Besëtz enger moderater, graduéierter Steier ënnerworf bleiwen, well de Staat natierlech och e séchert Besëtz bei senge Polizeibehörden muss behalen. Et schéngt genee sou ubruecht, datt den Handel an d'Industrie verflicht sinn, Steierbäiträg ze leeschten, déi hirem Aarbechtsgewënn entspriechen, well de Staat sech och ëm d'Ënnerhalt an d'Entwécklung vun ëffentleche Geschäftsweeër fir si këmmeren muss. Eng entspriechend Mindeststeier fir all Wahlberechtegte Bierger ass och e ...

Machine Translated by Google

Ufuerderung vun der Fairness, well d'Suerg ëm d'Sécherheet vun der Persoun a sengem Besëtz och vum Staat verlaangt gëtt.

Am Beräich vun den indirekte Steieren huet eng staark Ausweitung vun alle pure Luxussteieren e regulatoreschen Effekt am beschte Sënn, während all einfach Liewensmëttel a Bedierfnesser vun de Leit steierfräi gehale solle ginn!

D'Resultat vun enger sou enger Steierpolitik géif manner an héijen Einnahmen ze fanne sinn – iwwer déi et net ze schwätzen gëtt, well fir déi grouss Mass vun der Bevëlkerung d'Besteierung keng richteg Belaaschtung soll sinn, mä nëmmen eng Erënnerung drun, datt d'Persoun net nëmmen eng individuell Essenz ass, mä och e Bierger vum Staat, an datt si nieft de Biergerrechter och biergerlech Flichten huet.

Steierrecetten sollten manner néideg sinn fir d'Scholden vu staatleche Betriber ofzebezuelen, deenen hir Nettogewënn, wéi mir gesinn hunn, duergoen, fir déi normal Ausgaben vum Staat fir Schoulen, Universitéiten, Justizverwaltung, intern Verwaltung, etc. ze decken. Steierrecetten sollten benotzt ginn, fir speziell kulturell Aufgaben vum Staat ze fërderen, fir déi ni adäquat Ressourcen am Kader vum normale Staatsbudget verfügbar waren. Hei denken ech haaptsächlech un Weesenheiser, Instituter fir Blanner a Behënnerter, Crèchen, Versuergung fir erwaardend Mammen, d'Kämpf géint Tuberkulos, Alkohol a Geschlechtskrankheeten, an de Bau vu Gaardestied a Siidlungen, besonnesch fir d'Ënnerkunft an d'mënschlech Versuergung vun eise Krichsbehënnerten.

卐卐卐卐卐

Eis Vue gëtt méi breet. Mir gesinn onfruchtbaart Land. Kéint d'Ofschafung vun der Zënsen-Sklaverei d'Ofschafung vun alle Steieren bedeiten? Dat géif bedeiten, wa mir aus dësem risege Kampf als siegreich Vollek erauskomm wieren. Wéi et elo ass, loosst eis net ze frëi feieren; d'Laascht, déi eis vun eise Feinde opgeluecht gëtt, wäerten dofir suergen, datt mir dat net maachen. Awer op alle Fall gesi mir onfruchtbaart Land baséiert op dem tatsächlech zimlech einfache Beispill vun eisem bayresche Staatsbudget, deen mir just benotzt hunn...

Am Allgemengen fanne mir zimlech ähnlech Bezéiungen an den aneren däitsche Bundeslänner, an et ass net ze vill ze soen, datt aus den Iwwerreschter vun de staatleche Betriber, den Eisebunnen, Postämter, Telegrafen, Bëscher, Minnen, asw., all staatlech Ausgaben fir déi ganz Justizverwaltung, fir all intern Verwaltung, inklusiv staatlech Bauprojeten, all Ausgaben fir Schoulen an Universitéiten, genee wéi fir kulturell Zwecker, ouni Schwieregkeeten ofgedeckt kéinte ginn. Sou eng perfekt ideal Konditioun.

Firwat ass dat net de Fall? D'Zënsen hunn sech ageschlach. Wéinst der Bezuelung vun Zënsen ginn d'Liewensmëttel vun der Bevëlkerung deier; wéinst den Zënsen droen Zocker a Salz, Béier a Wäin, Streichholzstécker an Tubak an onzähleg aner Noutwendegkeete vum deegleche Besoin indirekt Steieren.
Wéinst den Zënsen mussen direkt Steiere erhéicht ginn, déi sech a Grondsteiere ënnerdeelen, déi a Form vu méi héije Präisser fir Kären weiderginn, Haussteiere, déi d'Loyer an d'Luucht dreiwen, Betribssteiere, déi ...
d'produktiv Aarbecht belaaschten, Akommessteieren, déi de Liewensstandard vun de Beamten a Leit mat fixe Gehälter onvermeidbar erofsetzen, an um Enn, bescheiden am Giewen, awer onsättigend beim Unhuelen, bezilt de Prêtkapital Steieren op Kapitaldividenden. No de Steiererklärungen vum Joer 1911 goufen vun 253 Milliounen u Kapitaldividenden, déi a Bayern kritt goufen, ganzer 8,1 Milliounen u Staatssteiere bezuelt.

Mir hunn gesinn, datt all Kapitalderividenden, all Zënsen op Kapital, letztendlech duerch d'Aarbecht vum ganze Vollek gesammelt musse ginn. Mir hunn gesinn, datt d'Zënsbezuelung op ëffentlech Scholden

Machine Translated by Google

stellt dee gréisste Posten an eisem Staatsbudget duer, a mir hunn gesinn, datt déi, déi Steiere op Zënsen bezuele mussen, nëmmen e ganz limitéierte Bäitrag zu de Staatseinnahmen leeschten.

Wat d'relativ Gréisst ugeet, huet de Kapitalist 8 Millioune vun insgesamt 60 Milliounen un direkten Steieren bezuelt, wat nëmmen en Aachtel bis e Sechstel vun den direkten Staatssteieren ass, déi 1911 a Bayern bezuelt goufen. Direkt Steiere maachen awer nëmmen ongeféier e Fënneftel vun de gesamte Staatsakommes aus. Dofir dréit de Prêtkapital nëmmen ongeféier en drëssegstel bis aachtanzwanzegstel vum Gesamtbedarf vum Staat bäi.

Et sollt net ofgestridden ginn, datt d'Steiergesetzgebung während dem Krich, besonnesch an de leschte Joren, op eng méi staark Steier op Kapitaldividenden zréckgegraff huet, awer déi méi staark indirekt Besteierung huet méi oder manner domat matgehalen, sou datt déi relativ Gréisst kaum geännert huet.

D'Bild gëtt düster, wa mir de Budget vum Räich betruechten. Hei sinn d'Proportiounen u sech scho vill manner gënschteg. D'Räich huet net déiselwecht Steierquellen wéi déi eenzel Bundeslänner. Direkt Steiere sinn de Bundeslänner reservéiert; d'Entreprisen vum Räich sinn op d'Post an d'Eisebunn vum Räich limitéiert (bemierkt datt dëst net d'preisesch Staatseisebunnen enthält), an dofir bleiwen nëmmen d'Maut an d'indirekt Steieren.

D'Gréisstenuerdnungen vun den Einnahmequellen vum Räich *(kuckt Statistisches Jahrbuch für das Deutsche Reich fir d'Joren 1917 an 1918)* louch am Joer 1915 bei 1 Milliard un indirekten Steieren, 0,8 Milliarden un speziellen Einnahmen (Krichsbäitrag, Studiengebühren) asw. Och hei dat selwecht Bild. Méi wéi en Drëttel, genee 1,3 Milliarden, gouf schonn am Joer 1915 duerch d'Bezuelung vun Zënsen op d'Schold vum Räich verschléngt. Och hei huet sech de Prêtkapital nees duerchgesat. Och hei brauch en all direkt Steieren, fir en ze decken. Zocker bezilt 163 Milliounen, Salz 61 Milliounen, Béier 128 Milliounen, Tubak, Schnaps, Sekt, Lampenbrennstoff, Streichholz, Spillkaarten an onzähleg aner Artikelen hu misse besteiert ginn, fir eng Milliard Mark zesummenzekratzen, déi dann komplett an d'Täsche vun de Kapitalisten fléisst.

Haut ass et e Rätsel, wéi een d'Zënsen op d'Schold vum Räich bezuele kann. D'Zënsen eleng verschléngen 8 Milliarden [jäerlech], baséiert op 100 Milliarden u Krichsobligatiounen plus aner Krichskreditter. D'Akommes vun der Post an der Eisebunn kënnen kaum weider erhéicht ginn. Eng weider Erhéijung vun de Mauten wäert kaum toleréiert ginn; dofir bleift wahrscheinlech nëmmen eng fënnef- oder zéngfache Erhéijung vun den indirekte Steieren iwwreg - eng Onméiglechkeet! - oder déi kloer Erkenntnis, datt nëmmen an eleng d'Ofschafung vun der Versklavung duerch d'Zënsen op Suen eis d'Erléisung brénge kann. Eng enorm Selbsttäuschung war déi ganz Krichsobligatiounswirtschaft. Déi däitsch Natioun huet sech honnert Milliarden fir hire Krich geléint. Dofir huet si sech selwer 5 Milliarden Zënsen versprach; si muss dofir 5 Milliarden Steiere bezuelen. De ganze Virdeel geet un de Grousskapitalist, deen esou vill Kapitalderividenten zitt, datt hien se net méi benotze kann, an awer gëtt nëmmen e ganz bescheidene Prozentsaz duerch d'Steier op Kapitalderividenten ewechgeholl, wéi mir gesinn hunn.

卐卐卐卐卐

Ech hoffen, datt ech elo duerch d'Haaptpunkte vu menger Presentatioun schonn déi mënschlech verständlech Angscht verdriwwen hunn, déi vill Lieser eventuell hunn, datt se schlussendlech d'Zënsenakommes vun hire schéine Zertifikater verléieren. Loosst et just ganz kuerz mat engem Beispill demonstréieren, datt déi ganz Zënswirtschaft eng grouss Selbsttäuschung ass, an domat wëll ech och op en ieweschte Niveau vu solidem Mëttelklassakommes kucken.

Mir huelen un, datt de Stotchef en Akommes aus Aarbecht vun 10.000 Mark huet, an doriwwer nach 5000 Mark aus Kapitalendividenden. Als éischt ginn ongeféier 1500 Mark dovun un direkten Steieren bezuelt; dann ginn op d'mannst 1000-1200 Mark a Form vun héije Loyeren...

Machine Translated by Google

ewechgeholl fir éiweg Zënsen. Weider 1000 Mark ginn wahrscheinlech a Form vun indirekte Steiere fir eng Famill vu fënnef oder sechs Persounen ofgezu, an elo mierkt een, datt net vill vun de schéine Kapitaldividenden iwwereg ass, déi déi kleng a mëttelgrouss Kapitalisten ënner de gléckleche Steiersätz vu fréiere Jore genoss hunn. Tatsächlech kann een haut schonn net méi vu "Iwwerschoss" schwätzen; am Géigendeel, wann een haut selwer déi aktuell fantastesch Steiervirschléi ënnersicht, da gëtt wahrscheinlech däitlech méi Akommes aus Aarbecht besteiert.

Natierlech schéngt d'Situatioun fir de Grousskapitalist ganz anescht ze sinn, deen, zum Beispill, nëmmen 1 Millioun u Kapitalderdividenden kritt. (Sou Leit gëtt et haut zimlech vill an Däitschland.) Vun der Steier op Kapitalder bezillt dëse gléckleche Mann maximal 50-60 dausend Mark. Un indirekte Steiere bezillt hien och net méi wéi de Familljepapp vum virege Beispill. Mat sengem Budget kann hien awer mat 40-50 dausend Mark nach ëmmer ganz komfortabel liewen, och an der aktueller deierer Ära. Wa ronn 900.000 Mark Cash fir hie bleiwen, kritt hien dofir mat 5% Zënsen op Kreditter am nächste Joer weider 45.000 Mark, an dat gesetzlech op Käschte vun der schaffender Bevëlkerung.

De klenge Pensionär, deen nëmme vu senge Zënsen lieft, géif ouni Zweiwel geschued ginn. Wann hie fäeg ass ze schaffen, da muss hie sech natierlech dofir entscheeden, en Akommes duerch Aarbecht ze verdéngen. Domat positionéiert hie sech dann vill besser wéi déi Milliounе vu senge Vollekskameraden, déi näischt anescht hunn wéi hiert kierperlecht oder geeschtegt Aarbechtspotenzial. Wann hie dat net wëll, da muss hie säi Räichtum opfressen. Schlussendlech huet hien 20 Joer Zäit, fir ëmmer erëm drun ze knabberen, wann hie weiderhin déi jäerlech Zomm konsuméiert, déi hie mat 5% Zënsen kritt. Fir Persounen, déi net fäeg sinn ze schaffen, oder duerch Krankheet oder Alter geschwächt sinn, muss natierlech en ugepassten Ënnerhalt duerch d'Entwécklung vu soziale Wuelstand fir all Schichte vun der Bevëlkerung arrangéiert ginn.

Ech stelle mir de Sozialhëllefswiesen esou vir:

Loosse mer dovun ausgoen, datt eng eeler Damm, eng Witfra, déi bis dohin vun den Zënsen vun enger Kapitalinvestitioun vu 60.000 Mark liewen huet missen, duerch déi gesetzlech proklaméiert Ofschafung vun der Zënssklaverei vun hirer Akommesquell entzunn gëtt. Hei géif duerch déi breetst Expansioun vum Pensiounssystem der uewe genannter Persoun d'Méiglechkeet ginn, eng Pensioun ze kréien, déi hirem Kapital entsprécht, wouduerch d'jäerlech Pensioun souguer am Verhältnes zum viregten Zënsrendement erhéicht kéint ginn, fir och dësem Krees vu Leit eng gewësse Kompensatioun fir de reduzéierte Wäert vum Geld ze ginn. Sou kéint zum Beispill am Austausch fir déi ofginn 60.000 Mark a Scholdinstrumenter vum Räich, vun de Staaten oder a gedeckte Obligatiounen eng jäerlech liewenslaang Pensioun vu 4000 Mark ginn. Wann d'Witfra Kanner huet a si hinnen en Deel vum Räichtum testamentéiere wëll, da kann et hir erlaabt ginn, datt nëmmen 40.000 Mark an eng Pensioun ëmgewandelt ginn, während déi reschtlech 20.000 fir d'Kanner gehale ginn. Vun de 40.000 Mark kéint, ofhängeg vum Alter vum Pensiounsbewerber, bis zu 1/12 vum empfaangenen Kapital jäerlech ginn. Ausserdeem soll hei och bemierkt ginn, datt mat der Ofschafung vun den dréngende Steieren als Resultat vun der Ofschafung vun der Zënssklaverei d'Liewenskäschte fir Witfraen zimlech däitlech erofgesat ginn.

Et géif de Kader vun dësem Essay wäit iwwerschreiden, d'perséinlech Interessen vun all Schicht vun der Bevëlkerung am Detail z'ënnersichen. Sou eng revolutionär Fuerderung kann net ëm perséinlech Interessen goen; trotzdem, wann d'Iddi a Wierkung trëtt, wäert een feststellen, datt déi gesondheetlech Konsequenzen um Enn jidderengem perséinlech zugutt kommen.

Genau duerch dat uewe scho isoléiert Problem, wéi een d'Zënsen op Krichsobligatiounen befreit, hunn ech scho probéiert kloer ze maachen, datt kleng Kapitalisten - domat mengen ech all déi Honnertdausende, déi duerch eng hyperamerikanesch Reklamme gezwonge goufen -

Machine Translated by Google

Kampagne maachen, fir hir Spueren fir d'Abonnement op Krichsanleihen ze benotzen - net nëmmen kee Virdeel vun den Zënsen kréien, well se et natierlech selwer mat Steiere bezuele mussen, mee mussen, mat Steiergesetzgebung, déi op de Schutz vum Grousskapital zougeschnidden ass, Zënsbezuelunge fir Abonnementer vu Millioune Mark ënnerstëtzen.

Et schéngt mir, datt, ofgesinn vun dësen direkten Iwwerleeungen, en Appel un all fir d'Wuelbefannen vun hire Kanner u sech den ängschtleche Obligatiounshalter muss iwwerzeegen, den Ofzuch op éiweg Zënsen op d'Scholden vum Räich als komplett natierlech ze akzeptéieren. Wat verléiert an dësem Fall de Patriot, deen 10.000 Mark sengem Heemechtsland an dringender Nout ginn huet, wierklech, ausser engem Wucherfuerderung, bannent honnert Joer 50.000 Mark Zënsen ze kréien, ouni d'Haaptzuel ze reduzéieren? Éiweg musse seng Kanner an Enkelkanner schaffen, just fir all d'Zënsen ze bezuelen.

卐卐卐卐卐

D'Fro vun der Réckbezuelung vun de Prêtsomme kann op verschidde Weeër geléist ginn. A menge kuerz formuléierten Haaptideen iwwer de Problem, déi ech der Regierung vum Volleksstaat Bayern [ënner dem Kurt Eisner] den 20. November vum leschte Joer [1918] virgeluecht hunn, hunn ech einfach virgeschloen, d'Réckbezuelung amplaz vun der Zënsbezuelung mat engem Joressaz vu 5% fir 20 Joer ze loossen. Ech mengen, datt ech am Folgenden nach e vill bessere Virschlag maache kann, deen duerch seng Einfachheet sécherlech d'Virléift verdéngt: "D'Krichsobligatiounszertifikater ginn no der Annulatioun vun den Zënsen als Währung erkläert." Dat ass d'Ee vum Kolumbus. De Virdeel vun dëser Moossnam ass virun allem, datt keen wierklech eppes dovunner spiert. D'Krichsobligatiounszertifikater leien weiderhin an den Depoten; awer keng jonk Leit kréien se, genee sou wéineg wéi e Buch, e Schaf oder en anere nëtzlechen Objet, deen een sengem Frënd léine géif.

Wann een Sue brauch, dann hëlt een einfach e Krichsobligatiounsschäin eraus a bezilt domat. Krichsobligatiounsnoten hunn jo genee sou vill Schéinheet a Pabeierwäert wéi eis aner 10-, 20-, 100- an 1000-Mark-Noten. Et kann sécherlech net dovunner geschwat ginn, datt de Maart mat Währung iwwerschwemmt gëtt bei sou engem onkomplizéierten Iwwergank vun der Zënswirtschaft an déi zënsfräi Nationalwirtschaft. Wirtschaft. All d'Krichsobligatiounszertifikater sinn tatsächlech scho gutt geschützt a gelagert a Banktresore oder aner sécher Versteckplazen, wéi zum Beispill e Wollstrëmp oder e Mëschthiwwel. Tatsächlech kann et net ofgestridden ginn, datt eis ausgestallt Pabeierwärung, ongeféier 40 Milliarden, och net am Ëmlaf ass, mä gréisstendeels op déi uewe beschriwwe Manéier gehamstert gëtt. Eise Besoin u Wärung an den Zäite vum Wirtschaftsboom virum Krich war och nëmmen ongeféier 4-6 Milliarden, an et ass ondenkbar, datt mir haut an der ëmmer méi üblecher bargeldloser Wirtschaft méi wéi duebel sou vill brauchen géifen .

卐卐卐卐卐

D'Annuléierung vun den Zënsen soll fir all Verméigen mat festen Zënsen op genau déiselwecht Manéier gemaach ginn. Fir dës Verméigen, genee wéi fir Verméigen mat Dividenden, gëtt déi urspréinglech proposéiert "Réckbezuelung" a jäerleche Pensiounen iwwer 20 oder 25 Joer recommandéiert, besonnesch fir Hypotheken.

D'Ofschafung vun der Zënssklaverei fir Hypotheken bedeit ouni Zweiwel d'Léisung vum Wunnengsproblem, d'Befreiung vun iwwerdriwwen héije Loyeren. Et ass guer net kloer, firwat den Inhaber

6 An enger spéiderer Sektioun seet de Feder, datt hien decidéiert huet, datt et net einfach ass, Krichsobligatiounszertifikater als Währung ze benotzen bescht Iddi. Hie proposéiert, datt se amplaz a Bankkredit ëmgewandelt solle ginn.

Machine Translated by Google

vun enger Hypothéik sollt den éiwege Virdeel vun den Zënsen op eng eemol geléinte Zomm hunn, firwat him en ouni Ustrengung an onendlechen Zoufloss vu Wueren zougestane soll ginn, firwat déi grouss Mass vun engem Vollek, nëmme fir dëst ongesond Prinzip vun den Zënsen, Joer fir Joer héich Loyeren bezuele soll. Loosst et ganz kuerz agebrach ginn, datt et selbstverständlech net vun enger kompletter Ofschafung vun der Loyer ka geschwat ginn, well natierlech d'Gestioun an d'Ënnerhalt vun Haiser konstant Aarbecht a Sue verlaangen. Eng Senkung vun de Loyeren kann also nëmme geschéien, souwäit se aus eegenem Wëllen duerch déi komplett Réckbezuelung vun Hypothéiken resultéiert.

Nëmmen eng Saach sollt schaarf betount ginn, datt d'Ofschafung vun der Versklavung vum Zënsen näischt mat eiser gesamter wäert produzéierender Aarbecht ze dinn huet, souwäit kee Hindernis fir den Entrepreneursgeescht, fir d'produktiv Aarbecht, fir d'Produktioun vu Wueren, fir d'Erwerbung vu Räichtum op iergendeng Manéier gestallt gëtt. Am Géigendeel, wéi mir gesinn hunn, gëtt déi ganz Aarbechterbevëlkerung vun enger erstickender, onraisonnabeler, schwéierer Laascht befreit; eist Séileliewen gëtt vun engem berouschenden Gëft gereinegt.

卐卐卐卐卐

Mir kënnen erkennen, wéi richteg d'Fruchtbarkeet vum Zënsproblem am Laf vun der Geschicht erkannt gouf, andeems mir gesinn, datt d'Geeschter an all Zäitalter a bei alle Vëlker sech domat beschäftegt hunn...

A verschiddene Passagen aus dem Alen Testament, wéi zum Beispill Levitikus 25 an Deuteronomium 15, fanne mir Reglementer iwwer d'Ophiewe vun den Zënsen an der Form, datt dat siwent Joer ëmmer eng Akzeptanz oder e Jubiläum soll sinn, an deem all Scholden vun de Vollekskameraden ofgeschaaft solle ginn.

Am Joer 594 v. Chr. huet de Solon d'Sklaverei mat perséinleche Scholden duerch e Gesetz ofgeschaaft. Dëst Gesetz gouf déi grouss Seisachtheia (Ofschüttelen vun de Laaschten) genannt.

Am antike Roum huet d' *Lex Gemicia* vum Joer 332 v. Chr. réimesch Bierger abrupt komplett verbueden, Zënsen ze berechnen.

Ënnert dem Justinian gouf e Verbuet vu Kompositumzënsen agefouert, mat der Regulatioun, datt keng Zënsen méi gefuerdert däerfen ginn, wann iwwerfälleg Zënsen dem Niveau vum urspréngleche Prêtbetrag ugesammelt sinn.

De Poopst Leo I. (de Groussen) huet am Joer 443 e generellt Verbuet fir d'Zënsen ze froen dekretéiert; bis dohin war et nëmme Kleriker verbueden, Zënsen op e Prêt ze fuerderen. D'Zënsverbuet war elo Deel vum kanonesche Recht an och eng verbindlech Reglement fir d'Laien. Och déi weltlëch Gesetzgebung huet sech lues a lues un d'kanonesch Meenungen ugepasst a souguer mat Strofe fir d'Zënsen ze froen gedreet. Mir fannen dat an de Polizeiverordnungen vum Hellege Réimesche Räich fir d'Joren 1500, 1530 an 1577.

Natierlech goufe sou Gesetzer elo staark dogéint a goufen dacks ëmgaangen, an an dëser zimlech kuerzer historescher Réckbléck kann et nëmmen als erstaunlechen historesche Fakt ernimmt ginn, datt, obwuel ënnert dem kanonesche Recht vum 11. bis 17. Joerhonnert d'Zënsen ze berechnen fir Chrëschten verbueden war, et fir Judden erlaabt war.

Et wier aussergewéinlech charmant, a jiddwer Fall z'ënnersichen, wéi eng wirtschaftlech Tumoren zu dëse mächtege Belaaschtungen gefouert hunn. Et wier besonnesch wäertvoll ze gesinn, wéi eng Muechten a Kräften ëmmer erëm géint d'Verbueter vun Zënsen verstouss hunn.

Am Mëttelalter gouf Wucher sécherlech dacks kuerzfristeg belaascht; d'Baueren oder d'Bierger, nodeems se ausgeblutet waren, hunn sech zesummegedoen an d'Profiteuren doutgeschloen. Haut hu mir...

Machine Translated by Google

an eng komplett aner Phas vum Interessenproblem agaangen. Sou Pogrome gi ganz déif ofgeleent.

Et geet och net méi ëm individuell, lokal limitéiert Krankheetssymptomer, déi duerch d'Entfernung vun der Eeterbeutel bekämpft kéinte ginn; wat geschitt ass eng eescht Krankheet vun der ganzer Mënschheet.

卐卐卐卐卐

Et sollt ganz nobel betount ginn, datt grad eis zäitgenëssesch Kultur, grad d'Internationalitéit vun den wirtschaftleche Bezéiungen, de Prinzip vun den Zënsen sou mörderesch mécht.
Déi virdru genannte historesch Réckbléck sollt och net als Analogie fir déi haiteg Ëmstänn ugesi ginn. Wéi d'Babylonier d'Assyrer, d'Réimer d'Karthager, d'Germaner d'Réimer iwwerwonne hunn, dann gouf et keng weider Versklavung duerch d'Zënsen; et gouf keng international Weltmuechten. D'Kricher goufen och net duerch Kreditter finanzéiert, mä mat Schätz, déi am Fridden gesammelt goufen. Den David Hume gëtt e ganz schéinen Iwwerbléck doriwwer a sengem Essay on Public Credit. Nëmmen déi modern Zäit mat hirer Kontinuitéit vum Besëtz an hirem internationale Recht erlaabt et, datt de Prêtkapital an d'Onendlechkeet eskaléiert. De Cent, deen zum Zäitpunkt vun der Gebuert vu Christus mat Zënsen investéiert gouf, existéiert net méi, well zënterhier all Besëtzrechter e puermol der Gewalt musse Plaz maachen; am Géigesaz dozou existéiert de Cent, deen den ale Rothschild mat Zënsen investéiert huet, nach ëmmer, a wäert et, wa et internationalt Recht gëtt, fir all Éiwegkeet existéieren.

Zousätzlech sollt een bedenken, datt grouss Deeler vun der Äerd eréischt an der moderner Zäit vun der Naturwirtschaft an d'Geldwirtschaft iwwergaange sinn. Et ass an dësem Zesummenhang besonnesch wichteg, datt eréischt Mëtt vum 19. Joerhonnert all Restriktioune fir d'Zënsen ze berechnen, an och all Verbueter vun Zënsen, ofgeschaaft goufen: sou England am Joer 1854, Dänemark 1856, Belsch 1865, Éisträich 1868.

Sou ass den haitege Konzept vun Zënsen als onzertrennlech vum Besëtz vu Geld net vill méi al wéi en halleft Joerhonnert. Mee genee dëst Zënskonzept huet dozou gefouert, datt Geld fir d'éischt Kéier an déi dämonesch Kraaft vun esou enger universeller Zwangskraaft verwandelt gouf, déi mir kennegeléiert hunn.

Déi ufänglech an duerno ëmmer méi grouss Verscholdung vun de Staaten géintiwwer Kapitalisten geet och eréischt op d'Mëtt vum 19. Joerhonnert zréck. Eréischt zënter där Zäit gesi mir, wéi de Staat vum Verwalter vun der Volleksgemeinschaft zum Verwalter vun de kapitalisteschen Interessen degradéiert ass. Dës Entwécklung huet hiren Héichpunkt a Krichsobligatiounen erreecht, déi mir an alle Länner begéinen, déi ausschliisslech, wéi mir erkannt hunn, nëmmen de mammonisteschen Interessen déngen, déi mat dem risege Kredittgebai vun engem Weltkredit gekréint sollte ginn.

卐卐卐卐卐

Dës kuerz Réckblécker sollten et eis méi einfach maachen, endlech vun der Viraussetzung lasszegoen, datt dem Prêtkapital déi iwwerallgemeng Kraaft muss geléint ginn, fir éiweg an onendlech vu sech selwer ze wuessen. Mat engem erschreckende Potenzial fir auszesaugen. Mir mussen eis vun der Iddi lassléisen, datt de Prêtkapital, onberéiert vu weltlechen Doten a Mëssdoten, iwwer de Wolleke soll sëtzen, onberéiert vun der Vergänglechkeet, onberéiert vun de Kräfte vun der Zerstéierung, onberéiert vun de Schëss vun eise risege Kanounen. Well, wa souguer Haiser an Hütten, Eisebunnen a Brécken, déi vu Granaten zerstéiert goufen, a Stëbs an Äsch ënnergoen, da bestoen d'Hypotheken ëmmer nach;

Machine Translated by Google

D'Eisebunnsobligatiounen an d'ëffentlech Scholdenzertifikater ginn doduerch net geläscht. Wa Dierfer a Stied, ganz Provënzen Affer vun der wahnsinniger Zerstéierung vum Krich ginn, wat ass d'Resultat? Nei Scholdenzertifikater, dat heescht dat. Mat Aen, déi op Gier blénken, kuckt d'Gold International, déi iwwer de Wolleke getroont ass, dem wahnsinnegen Ugréff vun der Mënschheet no. An net méi laang ewech ass d'Zäit, wou déi ganz Mënschheet schliisslech nëmmen als Interessensklaven vum Mammonismus dénge wäert.

D'Iddi ass international; si muss déi ganz Welt befreien. Éier der Natioun, déi als éischt...

traut sech de courageierte Schrëtt. Geschwënn wäerten aner folgen.

D'Fro, déi mir dacks gestallt gëtt, ob d'Iddi iwwerhaapt national ëmsetzbar ass, hunn ech äntwert mat jo. Mir sinn intern verschëldt.

Géint auslännesch Zënsfuerderungen si mir natierlech fir de Moment ouni Muecht; dës mussen einfach bezuelt ginn. Exzessive Kapitalausfluss muss sou wäit wéi méiglech blockéiert ginn, awer sou wéineg wéi de Gesetzgeber sech dovunner ofhält, Gesetzer géint Mord, Totschlag, Bedruch, etc. auszeschaffen, well et ëmmer nach Schurken géif ginn, genee sou wéineg soll e Vollek a senger Gesamtheet sech dovunner ofhalen, e Schrëtt ze maachen, deen als néideg fir d'Heelung vu senge Staatsfinanzen unerkannt gëtt, just well net grad déi bescht Elementer vum Vollek probéieren, hir Beute ausserhalb vum Land a Sécherheet ze bréngen. Wa mir dovun ausginn, datt Honnerte vu Milliounen, souguer Milliarden u Krichsobligatiounszertifikater am Ausland ausginn géifen, kéint och dat kee bedeitenden Ureiz sinn, fir d'Zënssklaverei net ofzeschafen; well proportional muss vun de méi wéi 250 Milliarden Mark u fixverzënsbaren inlänneschen Investitiounsverméigen de wäiten Majoritéit nach ëmmer am Land sinn.

Loosst eis nach eng Kéier kuerz zesummefaassen. – D'Ofschafung vun der Versklavung duerch d'Zënsen ass dat radikalt Mëttel fir déi definitiv an dauerhaft Heelung vun eise Staatsfinanzen. – D'Ofschafung vun der Interessengemeinschaft bedeit d'Méiglechkeet, op dréngend direkt an indirekt Steieren ze verzichten, well d'staatlech Betriber, besonnesch no der Sozialiséierung vu weidere passenden Secteuren (Banneschëfffaart, Elektrizitéit, Loftverkéier, asw.), genuch Iwwerreschter an d'ëffentlech Kees ginn, fir all sozial a kulturell Aufgaben vum Staat z'ënnerstëtzen.

Nieft dëser finanzieller Iwwerleeung wäert d'Ofschafung vun der Interessengemeinschaft der produktiver Aarbecht an alle Beräicher d'Prioritéit ginn, déi se verdéngt. D'Sue ginn erëm an déi Roll zréckginn, déi hinnen zougehéiert, fir en Dénger am mächtege Undriff vun eiser nationaler Wirtschaft ze sinn. *Si ginn erëm dat, wat se sinn, e Bong fir ofgeschloss Aarbecht,* an domat ass de Wee fräi fir en héijer Zil, fir sech vun der rosender Geldbegier vun eiser Zäit ze entzéien.

D'Iddi weist op d'Schafung vun enger Eenheetsfront vun der ganzer schaffender Bevëlkerung hin: vum onbesëtzten Aarbechter, deen, wéi mir gesinn hunn, ganz schwéier mat indirekte Steiere fir d'Befriedigung vum Prêtkapital belaascht ass, iwwer déi ganz bourgeois Klass vu Beamten a Mataarbechter, vun der landwirtschaftlecher a klenghändler Mëttelklass, déi d'barmhäerzeg Tyrannei vum Geld a Form vun ellene Wunnengen, Akerlandpacht, Bankzënsen, asw. spieren, bis hin zu de féierende Cheffen, Erfinder a Direktere vun eiser grousser Industrie, déi all méi oder manner zesummen an de Klauen vum grousse Prêtkapital hänke bleiwen, fir déi déi éischt Aufgab vum Liewen ëmmer ass, fir Pensiounen, Dividenden an Zënsen fir d'Geldmuechten ze schaffen, déi hannert de Kulisse spillen. Net manner gehéieren all Kreesser vun der Intelligenz - Kënschtler, Schréftsteller, Schauspiller, Geléiert, souwéi aner onofhängeg Fachleit - zu dëser Grupp.

Och wann de Grousskreditkapital, als Grupp vu physikalesche Persounen oder als Personifikatioun vum Zënsprinzip, bewosst oder instinktiv versicht, d'Tatsaach vu senger grenzeloser Kontrollbegier ze verstoppen, an och wann eis ganz juristesch Traditioun, déi um réimesche Recht baséiert, also um Recht, dat zum Schutz vun enger Plutokratie déngt, ëmmer sou staark de Schutz vum Besëtz betount huet an domat de Gerechtegkeetssënn vun eisem Vollek duerchdrongen huet, ass *d'Ofschafung vun der Knechtschaft vun den Zënse*

Machine Translated by Google

D'Suen mussen kommen, als eenzege Wee aus der bedrohender wirtschaftlecher Versklavung vun der ganzer Welt duerch d'Goldinternational, als ee vun de Weeër fir d'Gëft vum Mammonismus mat senger Korruptioun a Kontaminatioun vun der Mentalitéit vun eiser Zäit ze verdreiwen.

D'Ëmwandlung vu Krichsobligatiounen a Bankkredit

D'Fuerderung an §1, fir Krichsobligatiounszertifikater etc. an gesetzlech Bezuelmëttel ëmzewandelen, gouf schonn e puermol mat dem Einwand begéint, datt dat bedeite géif, datt de Maart exzessiv mat Währung iwwerflut géif ginn. Dësen Einwand ass u sech zimlech falsch. Inflatioun geschitt duerch d'eleng Existenz vu Krichsobligatiounen.

Et ass awer wouer, datt, trotz hirer Ongerechtegkeet, d'Suerg iwwer d'physikalesch Präsenz vun dëse Pabeieren, déi als Währung deklaréiert ginn, net verschwënnt, an dofir kéint dës Suerg, obwuel se onrealistesch ass, onglécklech Niewewierkungen hunn, wéi wann tatsächlech eng nei Inflatioun stattfonnt hätt. Dofir fuerdere mir, andeems mir § 1 änneren, no der gesetzlecher Ophiewe vun der Verpflichtung, Zënsen ze bezuelen, d'Ëmwandlung vu Krichsobligatiounszertifikater, zesumme mat anere ëffentlechen Obligatiounen, [net a Währung, mä] a Bankkredit.

Dës Formuléierung huet de grousse Virdeel, datt d'physikalesch Existenz vu Krichsobligatiounen als Pabeier ophale géif; d'Krichsobligatiounszertifikater géife vun de Banken, Banquieren, Spuerkassen, etc. un d'Reichsbank geliwwert ginn a géife zerstéiert ginn, nodeems eng Gutschrift fir de Nominalwäert ausgestallt gouf. Doduerch géif bal all Persoun an Däitschland e Bankkredit kréien, en oppene Bankkonto, deen hie kéint benotzen.

Sou eng Prozedur hätt och de grousse Virdeel, datt d'Erhale vu gréisseren Investitiounen a privatem Besëtz net méiglech wier, well nom Oflaf vun enger bestëmmter Frist déi net geliwwert Zertifikater fir ongëlteg erkläert géife ginn.

Ausserdeem wier et op d'mannst méiglech ze kontrolléieren, wéi vill Krichsobligatiounen ausserhalb vum Land ausginn ginn [doduerch d'Handelsbilanz vun Däitschland beaflosst]. De leschte Punkt däerf awer op kee Fall d'Ëmsetzung vun der Ofschafung vun der Versklavung vun den Zënsen blockéieren. Well mir eis am Verglach zum Ausland wierklech ze schwaach fillen, musse mir (nëmmen) d'Zënsufuerderungen erfëllen, déi eis aus dem Ausland konfrontéiert sinn. Perséinlech sinn ech der Meenung, datt mir d'Annuléierung vun den Zënsen och fir auslännesch Obligatiounshalter sollten oprechterhalen. Mir brauche keng Angscht ze hunn, datt auslännesch Zënsufuerderungen mat Waffengewalt duerchgesat ginn, well et sou vill Fortschrëtter gouf, fir [vum Krichswahnsinn] zu eppes zréckzekommen, wat Selbstbewosstsinn gläicht, an nach ni an der Geschicht gouf eng kriegeresch Aktioun géint e grousse Staat wéinst finanzielle Moossnamen, déi Privatpersoune betreffen, duerchgefouert.
Et sollt een sech och net virstellen, datt souguer d'Fransousen Däitschland en Ultimatum géife stellen wéinst den Zënsfuerderungen vun den Häre Mayer, Schulze a Cohn aus Däitschland, baséiert op hiren däitsche Krichsanleihen, déi iwwer d'Grenz gedroe goufen.

Doriwwer eraus wier et méiglech, fir dem Rescht vun der Welt souguer den Androck vun engem Staatsbankrott ze vermeiden, eng Lotterie vun der Krichsobligatioun duerchzeféieren, déi dann natierlech einfach op Basis vu Statistiken, déi duerch déi erfuerderlech Liwwerung vu Zertifikater kritt goufen, manipuléiert kéint ginn, sou datt ufanks nëmmen d'Zuelen, déi wahrscheinlech Leit am Ausland gehéieren, gezunn a mat Reichsgeldscheiner ausbezuelt géifen.

Eng drëtt Saach wier awer déi wëllkomm Feststellung vun der Verdeelung vu Krichsobligatiounen, an déi domat verbonne Méiglechkeet, déi nach ëmmer besteet, fir eng aussergewéinlech einfach Erhiewung vun der Verméigenssteier, während d'Stipendië natierlech nëmmen d'Büroe vun der Reichsbank missten instruéieren, de Kont vum Här NN mat sou a sou vill Mark Steier ze belaste. Op dës Manéier Steier-

Machine Translated by Google

D'Bezuelunge wieren däitlech méi schmerzlos – obwuel d'Recht op Recours vun de Steierzueler natierlech a sengem vollen Ausmooss weider bestoen géif.

Mat sou enger Transformatioun (Ëmwandlung) vu Krichsobligatiounen a Bankkreditter kéint och eng gewëss sozial Ausgläichung erreecht ginn, souwäit méi kleng Investitiounen a Krichsobligatiounen, also all kleng Abonnementer vun all deenen, fir déi d'Abonnement vu Krichsobligatiounen wierklech als patriotesch Dot ze betruechten ass; soe mer bis zu 5 oder 10 dausend Mark, géifen zum Pari guttgeheescht ginn, während all méi grouss Abonnementer zu engem nach festleeë Taux guttgeheescht kéinte ginn. D'Kreditter fir all aner Regierungspabeieren géife genee sou behandelt ginn.

Besonnesch Bemierkungen zur Nofro no Gesetz an der Manifest

Zu § 1 Et

ass absolut onbedéngt néideg, datt all staatlech a kommunal Scholdenabonnementer gläich behandelt ginn, well nëmmen eng sou eng eenheetlech grouss Reguléierung vun eisem ganze Geldsystem, Hand an Hand mat der Ofschafung vun der Zënssklaverei, ëmgesat ka ginn.

Iwwer § 2

Et ass scho kloer, datt d'Ofschafung vun der Zënssklaverei gläichzäiteg op all déi aner festverzënslech Pabeieren ugewannt muss ginn, fir keen absurden Opschwong vun dëse Pabeieren ze verursaachen, deen offensichtlech géif optrieden, wann eleng d'ëffentlech Pabeieren zënsfräi erkläert géifen. D'Reduktioun vun der Schold als solch géif duerch jäerlech Réckbezuelung erreecht ginn, wouduerch eng konstant an konsequent Entschuldung vun alle scholdbelaaschte Objeten erreecht géif ginn.

Iwwer § 3

Dëse Paragraf hänkt ganz enk mat de virgange Paragrafen zesummen, souwéi mat der Fuerderung no der Nationaliséierung vun Hypothekekreditter am § 5. De Bauer oder Hausbesëtzer, deen mat Hypotheke belaascht ass, bezilt weider, wéi virdrun, de Betrag, deen hien u seng Gläubiger bezuele musst, awer net méi als éiweg Zënsen, mä éischter als Réckbezuelung. Sou gëtt no 20, 25 oder 30 Joer, ofhängeg vum virdru bestehenden Zënssaz, de Besëtz vu Land an Haus vu Scholden befreit. (D'Hypothekebank kann hirersäits natierlech och nëmmen an dëser Zäit weiderhin entspriechend Zënsen op gedeckte Obligatiounen un d'Inhaber vu gedeckte Obligatiounen bezuelen.) Hand an Hand mat dëser Befreiung vu Scholden entsteet d'Besëtzrecht vun der Gemeinschaft op den Immobilien, déi vu Hypotheke befreit sinn.

E universellt Wunnregister, oder besser gesot e Kadaster fir Immobilien, misst als éischt kommen; well scholdfräi Immobiliebesëtz natierlech och d'Recht op d'Réckbezuelung vum investéierte Kapital huet, an och e permanente Recht op en Deel vun der Loyer, fir all Käschten, Ausgaben asw. ze bezuelen, déi mam Immobiliebesëtz verbonne sinn, souwéi eng entspriechend Entschiedegung fir Aarbecht, déi de Besëtzer selwer mécht .

Loosst eis dat am Groussen a Ganzen mam Beispill vun engem städtesche Appartementshaus betruechten. D'Haus huet e Wäert vun 100.000 Mark. Géintiwwer deem gëtt eng Investitioun vun enger Hypothekebank vun 50.000 Mark zu 4% an der Positioun 1, eng net-korporativ Investitioun vun 20.000 Mark zu 5% an

7 D'Verbindung tëscht dem Wunnimmobilieregister an de Rechter vu scholdfräie Besëtzer ass rätselhaft, ausser d'Iddi ass, de Wuesstem vu Mietimmobilien esou ze managen, datt se raisonnabel rentabel bleift.

Machine Translated by Google

Positioun 2, an 30.000 Mark ass de Betrag, deen den Hausbesëtzer selwer bäigedroen huet. D'Akommes aus der Loyer sinn 7000 Mark. Doraus mussen 2000 Mark fir déi éischt Hypothéik, 1000 Mark fir déi zweet Hypothéik an 1000 Mark fir Ausgaben, Abgaben, asw. bezuelt ginn: am Ganzen 4000 Mark. Sou bleiwen dem Hausbesëtzer 3000 Mark als Zënsbezuelung [souzesoen] fir säin eegent investéiert Kapital vun 30.000 Mark.

Nom Ëmsetzung vun der gesetzlecher Ofschafung vun den Zënsen op Geld ass d'Situatioun no zéng Joer wéi follegt: 1. Hypothéik 30.000 Mark, 2. Hypothéik 10.000 Mark. Den Hausbesëtzer huet seng Kapitalinvestitioun komplett zeréckkritt, awer op der anerer Säit gëtt et en neit, ëffentlecht Eegentumsrecht an Héicht vu 50.000 Mark. Domat fänkt d'Recht vum Staat un, e Wuert iwwer weider Akommes aus Loyer ze soen an d'Héicht vun der Loyer ze bestëmmen .

Et wier elo ongerecht, wat d'Réckbezuelung ugeet, de Hausbesëtzer op datselwecht Niveau wéi Hypotheken ze stellen. Well säi Kapital ass kee rengt Prêtkapital am méi enge Sënn, dat vun der Ofschafung vun der Zënssklaverei betraff soll ginn; hei schwätze mer vu "Risikokapital", speziell vu Suen, déi an e wäertvollt Gut ëmgewandelt ginn, speziell en Haus. Et ass dofir um Hausbesëtzer, ob e méi laang Bezuelungsdauer oder e korrespondéierende Prozentsaz, deen permanent an d'Betribskäschte vum Haus abegraff ass, zoustëmmt.

Et kann hei net d'Zil sinn, verbindlech Virschléi ze maachen; hei ginn nëmme Virschléi gemaach, wéi och am Beräich vun der Immobilien e reibungslosen Iwwergank vun der Zënswirtschaft an déi zënsfräi Wirtschaft kéint geschéien.

Fir d'Beispill komplett ze maachen, loosst eis de Status no 25 Joer wéi follegt viraussetzen: bis dohinner sinn all Hypotheken ofbezuelt; nëmmen déi permanent Ausgaben sinn d'selwecht oder, wéinst dem méi héijen Alter vum Haus, vun 1000 Mark op vläicht 1500 Mark eropgaang. Loosst d'Rendement, deen dem Hausbesëtzer aus dëser Zomm entsteet, och ongeféier 1000 bis 1500 Mark sinn; dofir schéngt et, datt ongeféier 3000 Mark vun de Loyerrecetten fir net verhandelbar Käschten ausginn, während déi reschtlech 4000 vun den urspréngleche 7000 u Loyerrecetten fräi verfügbar wieren. De Staat huet also d'Méiglechkeet, d'Loyeren ëm méi wéi d'Halschent ze senken; hie mécht dat z.B. a Wunnengen fir Aarbechter, oder de Staat kann d'Loyeren ëm nëmmen 20, 30 oder 40% senken, an domat aus der Differenz eng enorm Akommesquell fir aner ëffentlech Noutwennegkeeten kréien, virun allem natierlech fir ëffentlech duerchgefouert Hausbau. Fir Villaen ginn d'Loyeren net oder net vill erofgesat, wouduerch ganz grouss zousätzlech Mëttelen och fir de bessere Bau vun Haiser oder fir speziell sozial Zwecker verfügbar ginn. Dësen zukünftegen Zoustand weist awer - an ech halen dat fir eng ganz fruchtbar Perspektiv - déi bannenzeg Rechtfertigung fir d'Gemeinschaft (de Staat) och elo schonn un der Festleeung vun der Loyerhéicht op déi Manéier deelzehuelen, déi ech uewe skizzéiert hunn, mat enger Senkung vun der Loyer fir Aarbechterwunnengen.

Am wuessende Recht vum Staat, um Immobiliebesëtz deelzehuelen, läit och den Grondlag fir eng solid Emissiounsbank, an d'Emissioun vu Kreditter un Hypothekarkreditgeber.

Zu § 4 an 5

Dës Paragrafen fuerderen d'Sozialiséierung vum ganze Geldsystem. Geld ass nëmmen an ausschliisslech e Bong fir ofgeschloss Aarbecht, deen vun enger Gemeinschaft ausgestallt gëtt, déi hir eege ... huet.

8 De Feder seet net, wéi hien un déi Zuel vu 50.000 Mark kënnt: et ass d'Halschent vum Wäert vum Appartementshaus, awer och gläich wéi de Betrag vun der Firmenhypothek. Déi wahrscheinlech wichtegst Tatsaach ass, datt et net méi ass wéi de Betrag, deen un Hypotheken schëlleg ass, an dofir dem Hausbesëtzer kee Péng verursaacht. Wahrscheinlech, wéinst dem Schwéierpunkt, deen de Feder op eng schmerzlos Iwwergank leet, géif de Staat no dem Feder sengem Plang, och wann de Betrag, deen un d'Haus schëlleg ass, manner wéi d'Halschent vum Wäert wier, ëmmer nach keen Undeel un der Besëtzung fuerderen, deen méi grouss ass wéi deen, deen un Hypotheken schëlleg ass.

Machine Translated by Google

Staat. D'Ausstellung vu Geldschäiner ass ee vun de souveräne Grondrechter vum Staat. D'Fälschung vu staatleche Geldschäiner ass mat de schwéierste Strofe bestrooft; *dofir ass et eng zimlech staark sozial Fuerderung, datt de Geldsystem ënner d'Kontroll vun der Kollektivitéit gestallt gëtt.* D'Aarbechtskraaft vun der Kollektivitéit ass dat eenzegt Substrat vu Geldschäiner, an nëmmen d'Netberécksiichtegung vun dësem fundamentale Fakt huet am Allgemengen zu enger Verschlechterung vun eise Staatsfinanzen an zu enger kompletter Anarchie vum Geldsystem am Allgemengen gefouert.

Mat der Ofginn vu perséinlechen a kommerzielle Kreditter duerch Privatbanker, wéi am § 5 virgeschloe gouf, gëtt e méi déiwe Schnëtt an dat gesamtt Kreditsystem gemaach. Fir de staatleche Kreditsystem, souwéi fir de kommunale Kredit a souguer fir Immobiliekreditter, muss een sech mat der gréisster Rigoritéit an Energie un der Ofschafung vun der Zënssklaverei halen, well si déi onentbierlech Viraussetzung fir de soziale Staat am Allgemengen ass.

D'Situatioun ass anescht mam perséinleche Kredit. Mir fuerderen och, u sech, d'Zënslosegkeet vum perséinleche Kredit; awer dës Fuerderung huet net déiselwecht enorm a prinzipiell Bedeitung. Mir erënneren eis un déi 250 Milliarden u festverzënste Kredittkapital am Verglach zu
déi eenzeg 12 Milliarden u Aktien, déi Dividenden ausbezuelen.

All sou Kreditter, Aktien, Participatiounszertifikater, Biergbauaktien, Aktienbesëtz, asw., si Risikokapital. D'Rendement vun dësem Kapital hänkt vun der Branche an der Effizienz vun de Persounen of, deenen d'Suen uvertraut goufen. Hei spillt also den Element vum Risiko a Gefor vu Verloscht eng Roll, zesumme mat der Fro vum perséinleche Vertrauen. Dofir schéngt eng gewëssen Entschiedegung vun enger spezieller Aart ëmmer nach onentbehrlech. De Besëtzer vun Aktien asw. gëtt op keng Manéier entschiedegt oder profitéiert, wann d'Entreprise, där hie säi Geld uvertraut huet, näischt verdéngt. Hie verléiert säi Geld komplett, wann d'Entreprise zesummebrécht.

Anescht ass et zum Beispill mam Besëtzer vun Obligatioune vun der Reicheisenbahn. D'Eisebunne vum Räich [zu Elsaß-Lothringen] gi mam Verloscht vun Elsaß-Lothringen komplett verluer. Trotzdem kritt den Inhaber vun den Eisebunnsobligatiounen weiderhin seng Zënsen. Vu wiem? Vun de Steiere vun der Kollektivitéit. D'Eisebunne kënne mat engem Defizit vun all Gréisst schaffen, wéi a Preisen a Bayern am leschte Joer; awer d'Obligatiounshalter kréien hir Zënsen trotzdem. Vu wiem? Vun Tribut, deen aus dem Aarbechtspotenzial an dem Konsum vun der schaffender Bevëlkerung bezuelt gëtt.

Een géif dës fundamental Ënnerscheedung just ganz kloer maachen, fir endlech fir ze erkennen, wou et ass, datt de Vampir vum Aarbechtspotenzial vun de Leit usprécht.

Sou soll de perséinleche Kreditt weiderhin, oder besser gesot erëm zougewise ginn, fir de perséinleche Geschäftsverkéier iwwer d'Privatbank. Déi perséinlech Effizienz vum Kreditbewerber, mat där de Banquier perséinlech vertraut ass, soll erëm den entscheedende Faktor fir de perséinleche Kreditt ginn. D'Käschten, déi vum Staat festgeluecht ginn, wäerten sech selwer reguléieren, am Aklang mat der Flëssegkeet vum Geld, déi awer mat der Ofschafung vun der Zënssklaverei ufänkt.

Iwwer § 6

Den Haaptpunkt vum § 5 gëllt och fir Dividendenverméigen am Besonneschen. Am Intressi vun der sozialer Staatsgemeinschaft muss gefuerdert ginn, datt eng Réckbezuelung vum ausgeleenen Kapital och fir déi grouss Industriebetriber probéiert gëtt - fir hei eng Reduktioun vun der Verscholdung vun den eenzelnen Industriebetriber géintiwwer deenen, déi nëmmen Investisseuren sinn, ze bewierken.

Well tatsächlech widderhëlt sech dat, wat mir an der Bezéiung vum Prêtkapital zu all Vëlker observéiere konnten, hei a méi klenger Skala. Och hei exploitéiert de Kapitalist den Aarbechter, den

Machine Translated by Google

Viraarbechter, Ingenieur, Entrepreneur, all gläichermoossen, well den Zwang, Dividenden ze verdéngen, d'Virrang huet9 .

Wa mir awer d'Befreiung vun Industrien a Betriber vum éiwege Zënssucker erreechen, dann ass de Wee fräi fir d'Senkung vun de Präisser vun de Produkter, an fir d'Liwwerung an d'Verdeelung vu Méiwäert, deelweis un d'Gemeinschaft, deelweis un d'Aarbechter, d'Mëttelmanagement an d'Verwaltungsréit vun de jeeweilege Betriber, also un déi, déi wierklech eleng d'Produktioun a Wäerter schafen.

Iwwer § 7

An dësem Paragraf kënnt natierlech och de ganze Beräich vun der Versécherung an d'Spill, deen op enger analoger zënsfräier Basis konstruéiert ka ginn. Déi bezuelte Prämië kënnen net duerch d'Zousätz vun Zënsen eropgoen; éischter ginn d'Versécherungsgesellschaften zu Spuerinstituter; mat anere Wierder, de Risiko an de Virdeel vun der Versécherung bleiwen erhalen. Dofir muss d'politesch Gemeinschaft verantwortlech sinn.

Iwwer § 8

Wat d'Devaluatioun vun eisem Geld ugeet, déi nëmmen duerch déi enorm Mass vun eisen onzuelege Scholdenzertifikater entstanen ass, fuerdere mir eng staark graduéiert Verméigenssteier. Mir leeën den Akzent dobäi op "staark graduéiert".

Eng [pauschal] Verméigenssteier [fir d'Zuel vun de Schäiner a sou weider ze reduzéieren, wier näischt anescht wéi eng Selbsttäuschung, mat där een de Leit Sand an d'Ae geheie kann. Well wann ech och d'Halschent vum ganze Räichtum iwwerall konfiskéieren an d'Bezuelung a Form vu Obligatiounen kréien an dës zu Pulp maachen, dann ass alles wat doduerch wierklech eng Reduktioun vun der Quantitéit u Pabeier erreecht gëtt, während am Géigenzuch e Konversiounsfaktor de fiktive Wäert vun der Gesamtheet vum zirkulierenden Pabeier op datselwecht Niveau wéi virdrun erhéicht. De reelle Wäert gehéiert ëmmer nëmmen zu Konsumgidder a Gebrauchsgidder, ni zu de Pabeierbongen fir ofgeschloss Aarbecht.

Eng aner Fro ass, ob de Wechselkurs vun eiser Markwährung verbessert ka ginn. Mee och dës Verbesserung vum Wechselkurs hänkt schlussendlech erëm nëmmen vum Aarbechtspotenzial a vun der Produktioun of, also vun der Produktiounsméiglechkeet vun eiser gesamter nationaler Wirtschaft.

D'Einwänn an hir Widderleeung

Ni konnt sech eng Iddi ouni Widderstand etabléieren, am mannsten eng Iddi, déi sou eng radikal Ofwäichung vun de laang etabléierte Viraussetzungen iwwer d'Hellegkeet an d'Onverletzlechkeet vun Interessen mécht. Mat den Einwänn, déi scho gemaach goufen, an deenen, déi erwaart goufen, gëtt et ëmmer eng duebel Observatioun ze maachen: et muss gefrot ginn, éischtens, wéi en Deel vun den Einwänn, déi gemaach ginn, baséiert op enger bewosster Verzerrung vun der Iddi vun der Ofschafung vun der Interessensklaverei, an zweetens, wat soll als Äntwert op all oprecht a faktbaséiert Bedenken gesot ginn?

Déi heefegst Einwand ass d'Behaaptung: ouni d'Berechnung vun Zënsen wäert keen Sue léinen.

9 Dëst ass e Problem vun Aktiengesellschaften. Firmen, déi fräi a kloer vu Famillje gehéiert ginn, wéi et an Däitschland üblech ass, hunn dës Charakteristik net.

Machine Translated by Google

Mir wëllen tatsächlech net méi, datt iergendeen säi Geld léint. Kreditt war den Trick, war den Fal, an déi eis Wirtschaft geroden ass, an an där se elo hëlleflos gefaange ass.

Wann d'Leit wierklech dringend méi Kapital brauchen, da kritt se déi néideg Sue zënsfräi an der Zentralstaatskees, woubäi nëmmen d'Zréckbezuelung néideg ass. Schlussendlech gëtt nei Banknoten erausginn. Firwat soll se zënsdroend Zertifikater erausginn?! Ob d'Pai Zënsen dréit oder net, spillt keng Roll! Seng eenzeg an eenzeg Ënnerstëtzung ass d'Aarbechtspotenzial an d'Steierpotenzial vum Vollek. Firwat all ëffentlech Ausgaben vun Ufank un mat dem blei schwéiere Gewiicht vun éiwege Zënsen belaaschten?

Jo, awer wéi soll de Staat seng kulturell Aarbecht fir d'Gemeinschaft erfëllen? Hie brauch nach ëmmer Suen a kënnen an dëser Aufgab nëmme fair sinn duerch Prêten, déi Zënsen berechnen.

Dës Ausso baséiert op enger komplett mammonistescher Denkweis. Si misst no enger grëndlecher Liesung vun dësem Manifest bewosst op Irrféierung berechent ginn; well mir als éischt bewisen hunn, datt no der Ofschafung vun der Zënssklaverei all kulturell a sozial Aufgaben vum Staat aus staatleche Betriber, aus den Einnahmen vun der Post, der Eisebunn, de Minnen, de Bëscher asw., ouni weideres ofgedeckt kënne ginn. Zweetens huet de souveräne Volleksstaat [Volksstaat] zu all Moment d'Muecht, sech ëm speziell kulturell Aufgaben ze këmmeren, andeems d'Emissioun vun zënsfräie Wäert-Tokens amplaz vun den zënsdroende Zertifikater, déi am mammonistesche Staat als Regel erkläert goufen. Et ass komplett onméiglech ze verstoen, firwat de Staat speziell kulturell Aufgaben, z.B. Eisebunns-, Kanal- a Waasserkraaftbau, fir sech selwer méi deier maache soll, mat engem éiwege Versprieche vun Zënsen, déi komplett onnéideg sinn. Wann hien d'Käschte vum Bau net aus den Einnahmen vu senge staatleche Betriber bezuele kann, da gëtt et kee Grond ze verstoen, firwat de Staat d'Suen net schafe soll; Dat souveränt Vollek muss tatsächlech dofir bezuelen, wärend et genee dëst Geld als Bezuelmëttel unerkennt. Firwat awer soll d'Vollek, mat sengem ganze Aarbechts- a Steierpotenzial, hannert engem weidere Pabeier (dem Zënskredit) stoen, deen dem Vollek a senger Gesamtheet nëmmen eng éiweg Zënsverpflichtung zum Virdeel vum Kapitalist opzwéngt!? Dofir, ewech mat dëser Obsessioun vum Mammonistesche Staat!

D'Kapitalisten huelen dann einfach déi erausginn Pabeiernoten op a sammelen Pabeier Suen.

Dëst gëtt op zwou Manéiere widderluecht. Éischtens, d'Fuerderung, datt de Besëtz vu Sue einfach onrentabel gemaach soll ginn, wier dann natierlech scho erfëllt, an d'Ofschafung vun der Zënssklaverei géif fräiwëlleg vun de Kapitalisten selwer iwwerholl ginn, well de Kapitalist aus eegenem Wëllen op d'Zënsen verzicht, wann hien seng Pabeierschäiner doheem opstapelt. Zweetens, d'Angscht vum Kapitalist ëm säi Geld mécht et onwahrscheinlech; ee muss sech nëmmen déi schloflos Nuechte vum Geldsammler virstellen, deen grouss Zomme Sue doheem opstapelt a säi Besëtz stänneg vun Déif, Raiber, Abriecher, Hausduerchsichungen, Feier an Iwwerschwemmung menacéiert muss gesinn. Ech sinn iwwerzeegt, datt de gerechte Bierger a kuerzer Zäit vun dëse Suergen midd wier a séier säi Wee an d'Staatsbank géif fannen. D'Staatsbank stellt eng Quittung aus a ass elo gesetzlech fir de Kont verantwortlech, awer net fir all Zënsbezuelungen. Soss bleift natierlech nach eng drëtt Méiglechkeet fir jiddereen op, nämlech mat sengem Geld ze schaffen, Wäerter ze schafen a Wueren ze produzéieren, un industriellen Ënnerhuele deelzehuelen, säi Liewen ëmmer méi räich a schéin ze maachen, Konscht a Wëssenschaft z'ënnerstëtzen, kuerz gesot, säi Geld nëtzlech ze notzen, während de Kult vum Mammon ofgeleent gëtt.

Et kann awer ëmmer nach geschéien, datt e private Kapitalbedarf fir bestëmmt Ziler sech dréngend optrëtt, z.B. fir d'Testen vun Erfindungen, d'Grënnung vu Betriber duerch jonk, kompetent Handwierker oder Geschäftsleit, asw.

Machine Translated by Google

Fir unzefänken, huet dat guer näischt mat der Ofschafung vun der Zënsensklaverei ze dinn! Well, éischtens muss een logesch dovun ausgoen, datt de Kapitalist, deen no der Ofschafung vun der Zëns-Sklaverei natierlech keng Méiglechkeet méi huet, säi Geld bombesicher ze investéieren an en onbrauchbare Konsum vun Zënsen z'erwaarden, éischter, wéi an enger fréierer Zäit, geneigt ass, säi Geld fir sou Zwecker ze riskéieren, sou datt e Manktem oder e Besoin an dëser Richtung dofir vill manner optriede wäert wéi bis elo. Oder huet een net am Géigendeel ëmmer erëm vun den effiziente Geschäftsleit, vun den cleversten Erfinder, genau d'Reklamatioun héieren, wéi schwéier et ass, am Mammonistesche Staat fir sou Zwecker Sue ze kréien, ausser eng "Dividende" kéint garantéiert ginn? Zweetens muss et d'Aufgab vum kommende Staat sinn, all kompetent Kraaft duerch generéis Ënnerstëtzung ze förderen. Et gouf tatsächlech schonn virdrun Ufanks dofir am ale bürokratesche Staat, awer sou klenghäerzeg, datt amplaz vun engem Stimulus eng Hemmung an Zréckhaltung entstanen ass, wéinst de belästegende Reglementer, déi mat der Zouweisung vun ëffentlecher Ënnerstëtzung begleet hunn. Drëttens soll festgestallt ginn, datt mat der Zouweisung vu verschiddene Millioune Mark enorm vill erreecht konnt ginn. D'Freed un der Aarbecht, d'Fleesch an d'Zähegkeet vum däitschen Erfinder, Ingenieur, Handwierker usw. ass sou grouss, datt duerch d'Recht vum Staat op Bedeelegung un de Resultater vu glécklechen Erfindungen d'Ausgaben héchstwahrscheinlech räich belount géife ginn (England als Beispill).

D'Ofschafung vun der Zënsensklaverei féiert onbedéngt zur Erschöpfung vum Räichtum.

Oho! Wien behaapt dat? Mee natierlech! Wien säi Liewen un de Konsum vu senge Kapitalzënsen ugepasst huet a sech net virhuele kann ze schaffen, mat him ass et sécherlech wouer: wann hien 5% jäerlech konsuméiert, huet hien säi Räichtum an 20 Joer komplett ausgeschöpft. Natierlech, mee dat ass wierklech ganz an der Rei! Wat mir wëllen ass genee d'Ofschafung vun der Zënssklaverei; mir wëllen, datt d'Liewen vun enger Pensioun ophält dat héchst Ideal vum Bierger ze sinn. Mir wëllen dëser Mammonistescher Dekadenz en Enn setzen; tatsächlech wëlle mir net méi toleréieren, datt een, datt vill, nëmme vun Zënsen op Prêten dauerhaft bequem liewen kënnen - also op Käschte vun aneren!

Ech widderhuelen: et ass och guer net wouer, datt d'Ofschafung vun der Herrschaft vun den Zënsen zur Eliminatioun an der Erschöpfung vum Räichtum féiere géif. Am Géigendeel, d'Ofschafung vun der Zënssklaverei géif d'Schafung vu Räichtum op Basis vun der Aarbecht förderen, déi Wueren hierstellt a Wäert produzéiert, entlaascht a befreit vun den éiwege Zënsausgaben. D'Ofschafung vun der Zënssklaverei féiert, wéi mir gesinn hunn, zu enger ëmfaassender Senkung vun de Käschten am ganze Liewen; si entlaascht eis vun der exzessiver Belaaschtung vun de Besteierungen, sou datt fir all schaffende Mënsch d'Méiglechkeet, Spueren ze sammelen, an Zukunft méi grouss muss sinn wéi bis elo. Nach eng Saach! Déi Wueren- a Wäertproduzéierend nationalwirtschaftlech Aarbecht vun der Industrie, dem Handel an dem Handel gëtt op kee Fall behënnert, mä duerch d'Ofschafung vun der Zënssklaverei maximal gefördert.

Wat kritt den Aarbechter, wann d'Kapitalisten keng Zënsen méi kréien?

Dës Fro sollt eigentlech net méi opkommen! Éischtens war et natierlech de stännege Kampfruff vun der Aarbecht, datt d'Kapitalisten d'Aarbechter ausbeuten géifen; zweetens hu mir tatsächlech kloer a kloer gesinn, datt et den Aarbechter ass, deen méi wéi all aner Persoun d'Zënsen op Prête bezuele muss. [Mat anere Wierder, wat den Aarbechter kritt, sinn méi niddreg Steieren an méi niddreg Liewenskäschten.]

D'Familljebande gi geschwächt a beschiedegt, wann ee kee Räichtum hannerléisst d'Kanner.

Jo, wat ass d'Realitéit hei? Ganz allgemeng mengen ech, datt Suen wéineg oder guer näischt mam Familljegefill ze dinn hunn. Oder huet een héieren, datt d'Kanner vu méi räiche Elteren sech un ... halen

Machine Translated by Google

hir Elteren méi gär hunn wéi déi vun aarme Elteren? Oder hunn räich Elteren hir Kanner méi gär wéi déi manner verméglech? Wat ass wahrscheinlech méi wichteg fir d'Kanner, datt hir Elteren hinnen déi beschtméiglech Erzéiung suergen an hinnen eng gewëssen Disziplin léieren, andeems se se zu fläissegen, gesonden a couragéierte Leit erzéien, oder datt se hinnen déi gréisstméiglech Suebeutel hannerloossen?

A besonnesche Fäll muss onbedéngt e gerechtfäerdegt Streben, d'finanziell Zukunft vun de Kanner ze sécheren, unerkannt ginn. Dëst Streben, an domat d'Spuersamkeet vun den Elteren fir hir Kanner, gëtt op kee Fall negativ vun der Ofschafung vun der Zënssklaverei beaflosst; am Géigendeel. D'Méiglechkeet ze spueren gëtt méi grouss, wann eis national Wirtschaft vum allëmfaassenden Drock vun der Zënssklaverei befreit gëtt.

Mir hunn um Beispill vum Mann mat engem Verdéngscht vun 10.000 Mark an engem Pensiounsakommes vu 5000 Mark gesinn, datt all mëttelgrouss a méi kleng Verméigen tatsächlech vun all beneficieller Wierkung beraubt ginn duerch de Krëmmwee vun den direkten an indirekten Steiere vun der Wunnengsloyer a sou weider. Ech kann et net dacks genuch widderhuelen: Zënsen op Obligatiounen fir Besëtzer vu klenge a mëttleren Räichtumsmengen sinn e Bedruch, eng Selbsttäuschung, e Kreeslaf, awer de Grousskapital huet duerch seng engagéiert Press ganz diabolesch de Glawen un d'Hellegkeet an d'Onverletzlechkeet vun den Zënsen op der ganzer Welt propagéiert a verkënnegt. Et erlaabt jidderengem, deen anscheinend um léiwen, anästhetiséierenden Konsum vun den Zënsen deelzehuelen, fir dat schlecht Gewëssen anzeschlofen, dat ëmmer de leere, aarbechtslose Konsum vun den Zënsen begleede muss - a fir Kameraden fir de Kampf ze rekrutéieren, fir d'Verdeedegung vun dësem héchste Gutt vum Mammonismus.

De Beamten, de Staatsmann, wäert soen: de Staat kann net op d'Verpflichtung verzichten, déi e géintiwwer senge Gläubiger op sech geholl huet.

Wat bedeit "Verpflichtungen"? Ass et iwwerhaapt moralesch, sech Verpflichtungen anzegoen, vun deenen de Staat vun Ufank un muss wëssen, datt en dës Verpflichtungen nëmme kann erfëllen, wann en d'Zënsen duerch direkt an indirekt Steieren an genau dem selwechte Betrag vun de Gläubiger ewechhëlt? Wou ass d'Moral dobäi? Oder ass et net vläicht méi éierlech zouzeginn: "Ech kann d'Zënsen nëmme bezuelen, wann ech genee sou vill Steieren kréien - awer fréier am Krich musst ech absolut Sue hunn, an dofir hunn ech de Bedruch mat der Krichsobligatioun gemaach; Dir musst mir verzeien, léif Leit; et war schlussendlech fir Iech, an elo wëlle mir kee Versteck méi spillen; ech, de Staat, bezuele keng Zënsen an Dir, de Steierzueler, musst keng Steiere fir d'Zënsen bezuelen; dat wäert eis Transaktiounen däitlech vereinfachen. Sou wäerte mir op déi enorm Steierbürokratie an och op déi aussergewéinlech Interessenbürokratie auskommen. Richteg? Hu mir en Deal?" An Dir, Här Scheidemann, setzt Ären Numm net méi op all Reklammpfeiler als Staatssekretär vun der aler kompromittéierter Regierung, ënner dommen Erklärungen iwwer d'Sécherheet an d'Onverletzlechkeet vun der Krichsverbindung. Dir bréngt Iech nëmmen an d'Verlegenheet: de Virdeel vun der ganzer Bedrucheri ass tatsächlech nëmmen an eleng un d'Grousskreditkapital gaangen.

Finanzbeamten a Bankexperten erklären, datt d'Ofschafung vun der Versklavung duerch Zënsen op Krichsanleihen a Staatsscholden onméiglech ass, well et synonym mat ëffentlecher Bankrott ass.

Dir wäert mir verzeien: no Äre Ried si mir tatsächlech souwisou ëffentlech bankrott oder musse mir et ginn. Eng oppe Erklärung vum ëffentleche Bankrott wier awer déi gréisst Dommheet, déi mir kéinte maachen: zu der tatsächlecher Inkompetenz vun den aktuellen Muechtsinhaber géif et virzäiteg déi historesch Bestätegung vun dëser Inkompetenz bäifügen.

Firwat soll ech Faillite erklären? Wann ech 3 Marken aus der rietser Hosentasch an déi lénks gesat hunn, Ech däerf dofir awer net de Faillite vun der rietser Hosentasch erklären!

Machine Translated by Google

Et war tatsächlech net anescht mam Krichskredit! D'Räich huet déi éischt tatsächlech präsent Milliarden aus den Täsche vum Vollek geholl, dann sinn d'Suen erëm zréckgefloss; dann koum den neie Kredit an erëm sinn d'Suen zréckgefléisst; nach eng Kéier koum d'Pompel an huet d'Milliarden agesaug an erëm sinn se zréckgaangen, bis, nodeems d'Spill néng Mol widderholl gouf, de Staat frou 100 Milliarden u Scholden generéiert hat. Dofir hat d'Vollek 100 Milliarden u fein gedrécktem Pabeier an den Hänn. Am Ufank huet d'Vollek sech virgestallt, datt et sou vill méi räich gi wier; dann koum de Staat a sot: "Et ass schrecklech; ech hunn 100 Milliarden u Scholden a stinn virum Faillite." - Jo, awer firwat? Dat ass awer nëmmen eng Selbsttäuschung! Ech selwer kann tatsächlech ni faillite ginn, wann ech all Kéier mäi Geld aus der enger Täsch huelen an an déi aner leeën. Dofir kënne mir roueg iwwer de Staatsfaillite sinn, wat eis intern Krichsscholden ugeet. Dofir brauche mir wierklech kee ëffentleche Faillite ze erklären a mir kënnen eis wierklech déi gigantesch Aarbecht mat den dommen Zënsbezuelungen an den héijen, awer nach méi domme Steieren erspueren.

Loosst eis eis tatsächlech endlech dovun befreien, dem Grousskreditkapital nozekommen! Nëmmen d'Grousskreditkapital profitéiert vun dësem Steierbetrug mat de Kreditzënsen, well dofir e méi schéine Stéck Gold iwwreg bleift an d'Aarbechter dëse Gewënn a Form vun indirekte Steiere bezuele mussen; an der Tëschenzäit awer verfollegt de klenge a mëttleren Kapitalist einfach säin eegene Schwanz.

De globale Wirtschaftsbeamten seet: D'Ofschafung vun der Zënsen-Sklaverei ass net méiglech fir eis eleng an Däitschland z'erreechen; et muss international gemaach ginn; soss verléiere mir all Kreditt, Kapital fléisst fort, a mir mussen nach ëmmer eis Zënsverpflichtungen géintiwwer dem Rescht vun der Welt erfëllen.

Ech muss zouginn, datt ech selwer eng ganz laang Zäit iwwer dës Fro net verstanen hunn. Et ass déi schwieregst Fro, well se eis Relatioun mam Rescht vun der Welt betrëfft; an der Tëschenzäit huet d'Saach zwou Säiten. Op der enger Säit ass d'Iddi vun der Ofschafung vun der Zënssklaverei de Kampfruff vun alle produktive Vëlker géint d'international Versklavung vun den Zënsen op Suen; op der anerer Säit ass et dat radikalt Heelmëttel fir eis intern finanziell Leed. Mee et ass wierklech kee Grond, sech vun engem Heelmëttel ze verzichten, just well de gläich kranke Noper et net gläichzäiteg benotzt. Et wier awer eng zousätzlech Dommheet, wa mir an Däitschland weider an engem verréckte Krees géife lafen a Steieren an Zënsen bezuelen, wann mir kloer erkannt hunn, datt dës lächerlech Aktivitéit nëmmen de Grousskapitalisten a kengem anere profitéiert. Dofir loosst eis mat eisem befreiende Beispill de Wee weisen; loosst eis eis vun der Versklavung vun den Zënsen op Suen befreien, a mir wäerten geschwënn gesinn, datt d'Kraaft vun dëser siegreicher befreiender Iddi d'Vëlker vun der Welt stimuléiere wäert, eis ze folgen.

Ech sinn tatsächlech iwwerzeegt, datt eis Initiativ – wa se net vun der Däitsch Mammonisten – wäerten déi aner Vëlker mat onwiderstehlecher Noutwennegkeet matféieren.

De Spartakus seet: Déi ganz Iddi kënnt nëmmen op e Schutz vum Kapital zréck; et ass ëmmer nach... bleift dann wéi et war: den Aarme Mann huet näischt an de Räiche bleift.

Jo, mäi Frënd; et ass am Allgemengen ganz schwéier, eng Diskussioun mat dir ze féieren - wann s du wierklech am Déifste vun denger Séil e Kommunist bass, a dofir tatsächlech behaapt, datt "alles alle Mënsche gehéiert"10 , an zousätzlech dozou sidd Dir tatsächlech mat den aktuellen Iddien vun de grousse bolschewistesche Leader a Russland, besonnesch dem Lenin, vertraut a betruecht se als korrekt, an deementspriechend déi nächst Aufgaben vun der Sowjetrepublik, déi vum Lenin designéiert goufen, "universell Ausschreiwung vun de Konten a Kontroll vun der ganzer Produktioun an Verdeelung", als mënschlech méiglech betruecht.

10 Peter Kropotkin, D'Eroberung vum Brout

Machine Translated by Google

Wann Dir awer ganz kloer sidd, datt dës Aufgab nëmme wierklech ënner enger schrecklecher Tyrannei machbar ass, wann iwwerhaapt, an Dir am Fong vun Ärem Häerz nach ëmmer en iwwerzeegte Kommunist oder Spartakist a sou weider sidd, da loosst eis net weider mateneen streiden; mir verstinn eis einfach net a schwätze verschidde Sproochen, an d'Zukunft wäert entscheeden, entweder fir de Zwangsjacke-Staat, deen letztendlech aus dem Chaos vum Bolschewismus entstoe kann, oder fir den neie Staat, op deen ech hoffen, mat enger nationaler Wirtschaft, déi vun der Interessensklaverei befreit ass.

Mee wann Dir am Déift vun Ärem kommunisteschen Häerz - wann Dir éierlech sidd - feststellt, datt Dir nach ëmmer un Fra a Kand denkt, no enger mënschlecher Séil verlaangert, déi Iech méi no steet wéi en Eskimo oder en Zulu-Kaffir, wann Dir während der Fabrécksaarbecht, déi vum Sowjetdirekter kommandéiert gëtt, denkt, datt et nach ëmmer schéin wier, Äert eegent klengt Haus, e klenge Gaart ze besëtzen, wann et tatsächlech am Déift vun Ärer Séil keng richteg Zefriddenheet géif ginn, datt Dir wéi en Hond op der Strooss d'Recht hätt, all Schlapp ze benotzen, déi Iech kräizt, wann Dir een Är Fra nennen wëllt, wann Dir nëmmen drun denkt, eppes vun Ärem Loun ze spueren, wat dann nëmmen Iech gehéiere soll, dann sidd Dir scho kee Kommunist méi; dann hutt Dir schonn an Ärem Häerz vun Ärem sou haart verkënnegten Slogan gebrach: "Alles gehéiert alle Mënschen"; dann ass genau dat, wat Dir net wëllt, datt alles alle Mënsche gehéiere soll; Dir wëllt, datt genau dat, wat Dir Iech selwer wënscht - Fra, Kand, Haus, Bauerenhaff, Spueren - egal ob Dir et scho hutt oder nëmmen hofft, et ze kréien, och dann nëmmen Iech gehéiere soll.

A gesäis du, mäi Frënd, wann s du nëmmen an dengem Häerz verdächtegs, datt et dir eppes kéint änneren, wann iergendeen zoufällegen Individuum kéim an dir einfach deng Spuer am Numm vun "allen" ewechhëlt, an wann hien dir en anert Kand bréngt an däint mathëlt, well all Kanner zu "allen" gehéieren, dann, mäi Frënd, loosst eis net weider komplett laanschteneen schwätzen.

Vläicht kéint ech Iech froen, ze iwwerleeën, ob déi kommunistesch Botschaft, datt alles alle Mënsche gehéiere soll, net onbedéngt *d'Enn vun all Kultur bedeit,* well de Manktem un all Konzept vum Besëtz de Mënsch mat iwwerzeegender Logik op d'Niveau vum Déier muss zwéngen.

Wann alles alle Mënsche gehéiert, wann eng Ausschreiwung vu Konten a Kontroll vun der ganzer ieweschter Produktioun an Verdeelung am Sënn vum Lenin kéint erzwonge ginn, dann géif am beschte Fall eng Ant-Kolonie entstoen. Mee an deem Fall kënne mir och ouni Sprooch, Séil a Gedanken auskommen; stëll an instinktiv kënne mir eis Zwangsaarbecht ausféieren. *D'Enn vum Mënsch ass do.*[11]

Mä elo genuch, Frënd Spartacus. Loosst dës fundamental Iwwerleeung déif an Äre Kapp an Häerz agesinn. Eng méi genee Äntwert op Är Fro kritt Dir dann am Gespréich mat den anere Parteien.

An elo, Dir Kameraden vun den zwou sozialisteschen Orientéierungen, moderat an onofhängeg![12]

Ech kann mir net virstellen, datt eescht Widersprëch oder Einwendungen géint d'Ofschafung vun der Zënsen-Sklaverei vun Ärer Säit kéimen, an awer muss ech mech kategorisch mat Iech beschäftegen, zesumme mat der ganzer sozialistescher Iddienwelt, vum Marx bis zu den aktuellen Leader Ebert, Scheidemann, Kautsky, asw.

1. De sozialistesche Wëllen: *d'Erhéijung vun der Aarbechterklass* ass eng Iddi, déi onbedéngt gebonnen ass, sech duerchzesetzen; *bis elo si mir eis eens.*

---

11 „D'Enn vum Mënsch“ kënnt aus dem Ezekiel. Do bedeit et den Zweck vum Mënsch, awer hei kéint et eng duebel Bedeitung hunn. Den Zweck vum Mënsch ënner dem Kommunismus gëtt eng gedankenlos Sklaverei, dat ass d'Zerstéierung vum Mënsch.

12 De Feder bezitt sech hei op d'Sozialdemokratesch Partei an hir pazifistesch Filial, d'Onofhängeg Sozialdemokratesch Partei.

Machine Translated by Google

2. D'Weeër, déi fir d'Erreeche vun dësem grousse Zil getrëppelt goufen, si bal komplett falsch, well si

3. baséieren op falschen Unnahmen.

4. Déi [marxistesch] sozialistesch Iddi vum Staat féiert onbedéngt zum Kommunismus, also zu Réckgang.

5. Well d'Sozialdemokratie awer en anert Zil huet, d'Erhiewung vun der Aarbechterklass, vun alle schaffende Leit am Allgemengen, steet se virun engem schrecklechen inneren Konflikt, well déi logesch Konsequenze vum Marxismus zum direkten Géigendeel vum prakteschen Zil vun der Aarbechterbewegung féieren.

6. Aus dëser bannenzeger Divisioun resultéiert déi offensichtlech Onsécherheet an der Richtung vun der Regierung.

7. Fir dat grousst praktescht Zil (d'Erhiewung vun der Aarbechterklass) muss eng méi schaarf Linn géint de Spartacus an de bolschewistesche Kommunismus gezunn ginn, an hir Methode musse mat all eiser Kraaft bekämpft ginn. Mee d'Sozialdemokratie, organiséiert duerch Gewerkschaften, fillt sech haut schwaach virun dëse radikale Gruppen, well se dat marxistescht Denken als Grondprinzip vun der Erzéiung ugeholl huet, a well all marxistesch Denkweisen logesch zum Kommunismus féieren.

Elo de Beweis: Punkt 2 seet, datt d'Weeër, déi vun der Sozialdemokratie gaange sinn, bal komplett falsch sinn.

Déi ganz Agitatioun, déi am ganze Land gefouert gëtt, huet zu enger déiwer Spaltung an der Bevëlkerung vun eiser Natioun gefouert. Déi stänneg widderholl Verleumdungen géint Patronen vun all Zort, souguer vun all bourgeoise Beruff, als Ausbeuter a Bluttsauger vun den Handwierker, déi anscheinend ouni Hëllef schaffen, hunn zu enger ongerechtfäerdeger Verbitterung an zur Arroganz vun der Aarbecht gefouert, déi haut onbedéngt säin Ausdrock an der Fuerderung no der "Diktatur vum Proletariat" (Kommunistescht Manifest) fënnt. Déi wesentlech Fuerderung vum Erfurter Programm - den Transfer vun de Produktiounsmëttelen aus dem Privatbesëtz an de Besëtz an de Betrib vun der Gemeinschaft - ass haut an de Ruff no "Sozialiséierung" kompriméiert ginn.

Et ass fir all seriéise Politiker komplett kloer, datt eng voll Sozialiséierung vun eisem wirtschaftleche Ruin eng komplett Staatsbankrott bedeite géif. Mee dat traut een sech net oppen an fräi dem Vollek zouzeginn.

Net Sozialiséierung, mä Desozialiséierung misst elo d'Motto sinn. Sou probéiert een de blatante Feeler vun all Sozialiséierung duerch delusional Steierprojeten ze kompenséieren an op dëse Wee fir d'zweet Kéier "d'Expropriateuren ze expropriéieren". All dat bedeit näischt anescht wéi déi ganz national Wirtschaft dem komplette Ruin ze iwwerloossen. Amplaz vu Wuesstem (eng Verdueblung vun der Produktioun, wéi déi ganz sozialistesch Literatur fir d'Period no der Revolutioun versprach huet, kënnt net a Fro) ass genau dat Géigendeel geschitt.

Dat Schlëmmst wier awer, wann déi aktuell sozialistesch Regierung drun denkt, grouss auslännesch Kreditter unzehuelen. Domat wier net nëmmen eisen wirtschaftlechen Ënnergang versiegelt, mä mir géifen eis och ganz an d'Zënssklaverei vun der Entente ausginn, aus där et kee Réckwee géif ginn.

De fundamentale Versoen, de Grondfehler, op deem dës ganz falsch Kette vu Verträg, Fuerderungen a Verspriechen un d'Vollek opgebaut gouf, ass eng komplett falsch Astellung zum Industriekapital a Prêtkapital. De Kommunistesche Manifest, den Erfurter Programm, Marx,

Machine Translated by Google

Engels, Lasalle, Kautsky, hunn den radikalen Ënnerscheed tëscht Industriekapital a Prêtkapital net erkannt.

Op dësem Punkt muss déi ganz Sozialdemokratie nei léieren; dëse fundamentale Feeler muss kloer erkannt a fräi zouginn ginn, ouni Reserv. Dann awer muss een och onbarmhäerzeg déi eenzeg méiglech Conclusiounen zéien. Dës bedeiten awer eng radikal Verzicht op dat Sinnlos, well et komplett falsch ass, Roserei géint d'Industrie, géint den Employeur. *Aarbechter a Mataarbechter gehéieren zesummen;* si hunn datselwecht Zil - Aarbecht, Produktioun; well ouni Produktioun, ouni Aarbecht, kann et kee Liewen, keng Kultur, kee Virwärt a kee No uewen ginn. Déi selbstverständlech an onvermeidbar Oppositiounen, déi tëscht de Mënsche bestinn, just well se Mënsche sinn, si vill manner wichteg wéi dat grousst gemeinsamt Interesse vu Patron a Mataarbechter. Dës Oppositioune sinn a waren duerch Gehaltsverträg a Gewerkschaftsorganisatiounen zur géigesäiteger Zefriddenheet vu béide Säiten ze léisen.

Mee loosst eis dës Froen, déi am Kader vun eisem Traité iwwer déi gréisst politesch Muechtlinne trivial sinn, net weider ausféieren, a loosst eis nëmmen ënnersträichen, datt d'Interesse vun der kollektiver Aarbecht perfekt mat eiser nationaler Industrie, mat der nationaler Wirtschaft vun eisem Vollek iwwereneestëmmen.

Wien anescht léiert an d'Oppositioune tëscht Patron a Mataarbechter als méi wichteg duerstellt, weist sech als onverantwortlech genau wat d'Aarbechter ugeet; well hie leet domat d'Axt un d'Wuerzele vum Bam, deen den Aarbechter erniert an ënnerstëtzt.

D'Sozialdemokratie huet dat awer gemaach, an domat huet si sech déi éiweg Schold virun der däitscher Aarbecht op sech gezunn; domat huet si eist Vollek onbeschreiflech Leed bruecht, well si all hir Verspriechen net hale kann, *well si eis de Fridden vum géigesäitege Versteesdemech net brénge kann, well si eis keng Aarbecht schafe kann, well si souguer eng Arméi géint eis opstelle muss, well si ouni den ëffentlechen Déngscht net auskomme kann, well si d'Verpflichtung zur Aarbecht fuerderen muss, well dat allgemengt gläichberechtegt an direkt Walrecht fir Männer a Fraen iwwer 20 Joer kengem hëlleft, säi Liewensënnerhalt ze verdéngen, well ouni d'Garantie vum Staat fir d'Sécherheet vu Persoun a Besëtz chaotesch Ëmstänn entstinn mussen, well ouni d'Integratioun an d'Ënneruerdnung vum Eenzelnen an d'Gesellschaft keng Vitalitéit vum Staat méiglech ass.*

Sou geet eng déif, verzweifelt Well vun Enttäuschung duerch dat ganzt Vollek. Wann Eenzelpersounen et nach ëmmer net verstoen, léien Ministeren, Parlamentsmemberen a Volleksdelegéiert sech weiderhin frou un, datt d'"Gewënn vun der Revolutioun" géint d'"Reaktioun" verdeedegt musse ginn: wat dës zwee Begréffer bedeiten, wann iwwerhaapt, géif kee éierleche Staatsmann dem Vollek kloer soen.

Déi negativ Aktiounen vun der Revolutioun, *d'Ofsetzung vun enger Serie vun veralteten Dynastien, d'Ofsetzung vun Offizéier, d'Ofschafung vum Adel, d'Opléisung vun der Arméi,* kuerz gesot, déi "Grouss Zerstéierung", sinn tatsächlech kee "Gewënn".

A Reaktioun?! Déi ofgekierzt, verfault Doktrin vum göttleche Recht huet néierens am ganze Vollek genuch moralesch Ënnerstëtzung, fir zu iergendenger gewaltsamer Aktioun ze féieren; d'Bourgeoisie ass, wat de richtege Bourgeoisie ugeet, vill ze feig, vill ze moralesch korrupt, fir sech géint déi klassenbewosst Aarbecht ze mobiliséieren: dofir ass et net néideg, datt déi herrschend Klass vun den Aarbechter sech iwwer eng dynastesch oder bourgeoisesch Reaktioun Suergen mécht.

Mee déi déif Enttäuschung vum Vollek iwwer déi sougenannt Gewënn vun der Revolutioun, mat anere Wierder iwwer de Manktem u wierklecher Verbesserung vun der Situatioun vum Vollek, dat ass déi grouss Gefor. Dës Enttäuschung féiert dozou, datt grouss Massen ëmmer méi wäit no lénks ewechstréimen, wou déi scho gemaachte Verspriechen wäit iwwerbueden ginn.

Machine Translated by Google

Schlussendlech kann een net méi Versprieche maachen, wéi zum Beispill "alles fir all Mënschen". Dat ass pure Wahnsinn, awer all Iddi, all Phänomen, all Aktivitéit, déi bis an d'Extrem ausgedehnt an iwwerdriwwe gëtt, gëtt um Enn Wahnsinn a verwandelt sech dann an hiert Géigendeel. Sou geet et och mat der kommunistescher Iddi, datt alles zu alle gehéiere soll, well dëst schlussendlech op en Enn geet a sech an alles opléist ... näischt ze hunn. Honger, Verzweiflung, Misär, Krankheet a Nout sinn a Russland ukomm; d'Leit hunn de leschte Rescht vu Courage a Freed um Liewen verluer.

Ech widderhuelen: dee risege Grondfehler an der sozialistescher Iddienwelt ass letztendlech op d'Neterkennung vum déiwen essentiellen Ënnerscheed tëscht Industriekapital a Prêtkapital zeréckzeféieren. *Zënsenfrëssend Prêtkapital ass d'Plag vun der Mënschheet.* Et ass dat éiwegt mühelos an onendlecht Wuesstem vum grousse Prêtkapital, net vum produktive Wuerproduktiounskapital, dem industrielle Betriebskapital, dat zur Ausbeutung vun de Vëlker féiert.

Ech kann hei net op d'Ënnersichung vun der Fro verzichten, firwat dësen essentiellen Ënnerscheed net unerkannt gouf; ob en wierklech net unerkannt gouf, oder ob en eventuell zum Virdeel vum grousse Kreditkapital verschleiert gouf; ob d'Cheffen an d'Cheffen am Kampf géint de Kapitalismus, ob d'Auteure vum Kommunistesche Manifest, vum Erfurter Programm an déi aktuell Leader ëmmer mat der néideger Gewëssenheet virgaange sinn.

Et ass dat eeschtst an schrecklechst, wann een un der absoluter Éierlechkeet an der fester Iwwerzeegung vun engem aneren Zweiwel werft; et schéngt ëmsou eescht, wat méi genau een no den Ursaachen a Bezéiungen sicht, déi mat de Liewensgeschichten zesummenhänken. Ech wëll dofir och op dës Fro selwer guer keng Äntwert ginn, mä nëmmen op grouss, obskur Verbindungen hiweisen, andeems ech eng Ausso vum Disraeli, dem gréissten englesche Premierminister, Lord Beaconsfield, zitéieren. Dëst schreift hien a sengem Roman Endymion:

„Kee Mënsch wäert de Prinzip vun der Rass mat Gläichgültegkeet behandelen. Et ass de Schlëssel vun der Geschicht, an de Grond firwat d'Geschicht dacks sou duerchernee bruecht gëtt, ass datt se vu Männer geschriwwe gouf, déi dëse Prinzip an all d'Wëssen, déi domat verbonne sinn, ignorant waren.“ [Baron Sergius un den Endymion]

Déi bourgeoisesch.

De Bourgeoisie, deem d'Rou als seng bourgeoisesch Pflicht erschéngt, ass sécherlech vun all neier revolutionärer Fuerderung gestéiert, wéi ëmmer mat all neier Iddi. Et bedeit Onrou fir hien; well vläicht misst hie souguer eppes doriwwer nodenken. All Ännerung ass him ofgräifend; hie wëll seng Rou hunn, a wee deem, deen säi Geldbeutel begeeschtert. Elo wëll een tatsächlech vun him seng Zënsen, säin Akommes aus der Loyer vun Haiser, d'Zënsen aus senge gedeckte Obligatiounen, d'Zënsen, déi hie vun Hypotheken kritt; kuerz gesot, wat seng Rou, seng Zefriddenheet a säi Gléck ausmécht.

Trotzdeem musse mir froen, wat d'Membere vun de Klassen, déi Prêtkapital besëtzen, ze soen hunn. Si bilden, ofgesinn vun de richtege Bourgeoisie... Bourgeoisie ass en mënschlechen Typ, mat deem näischt méi ageweit ka ginn; de Bourgeoisie ass en Aascht um Bam vun der Mënschheet, deen ofgeschnidden soll ginn, wat méi fréi, wat besser. Dëst sinn déi selbstgefälleg, selbstzefridden Babbitten mat hirem bedauerlech enken Horizont, déi zu kengem Begeeschterung fäeg sinn. Si verbréngen hir Deeg an der éiweger Monotonie mat Kaffi, Moieszeitung, Moiesdrénk, Mëtteszeitung, Mëttespaus, Nomëttesschlof, Coupon-Ausschneiden, Nomëttesdrénk, Frënn am Pub, an heiansdo am Kino. Ouni Verständnis fir alles wat d'Welt beweegt, alles no deem d'Jugend sech sehnt, alles wat d'Leit, de Staat an d'Gesellschaft bedréit, ouni sech ëm Krich a Victoire Suergen ze maachen, vegetéieren a verfallen se, gläichzäiteg arrogant an ënnerwürfesch - awer d'Bourgeoisie ass sou eng breet Klass, datt se net ignoréiert ka ginn.

Machine Translated by Google

Sou gëtt duerch d'Ofschafung vun der Zënssklaverei d'Spuersamkeet zerstéiert; d'Leit landen am Aarmehaus.

Datt d'Ofschafung vun der Zënsen-Sklaverei ganz allgemeng hiren Afloss op d'Spuersamkeet kéint hunn, muss entscheedend ofgestridden ginn. Spuersamkeet huet genee sou wéineg mat den herrschenden ekonomesche Meenungen ze dinn wéi z.B. Verschwendung. Spuersamkeet a Verschwendung si mënschlech Qualitéiten, déi entweder präsent sinn oder net, gläichgülteg doriwwer, ob eng Zäit d'Iddi vun den Zënsen guttgeheescht oder net.

An Iwwergangszäiten kann vläicht eng Erhéijung oder Reduktioun vun der Spuersamkeet gefördert ginn. An dësem Fall tendéieren ech awer vill méi zu der Meenung, datt eng rational, wirtschaftlech bewosst Persoun sech Folgendes seet: "Ech kann an Zukunft net méi domat rechnen, eleng vu mengen Zënsen ze liewen. Ech wëll awer a spéidere Joren liewen an och nach eppes fir meng Kanner hannerloossen; dofir muss ech elo méi spueren." D'Ofschafung vun der Zënssklaverei muss menger Meenung no dësen Effekt op déi meescht Leit hunn. Wat déi eeler Leit ugeet, ginn se natierlech op ëffentlech Ënnerstëtzung verwisen.

Och hei muss ech nach eng Kéier nodrécklech betounen, datt, wéinst der aktueller Belaaschtung vun den direkten Steieren op Immobilie a vun den indirekten Steieren op all Liewensstil, näischt vun de schéinen Zënsbezuelungen iwwreg bleift, ausser am Fall vun där Persoun, fir déi – an et ass tatsächlech eppes Ongerechtes, wat ze bekämpfen ass – all Akommes nëmmen aus éiwege Zënsbezuelungen hierkënnt. Dofir ass e Réckgang vun der Spuersamkeet wahrscheinlech net ze fäerten.

Ass (wëlleg) Grousskapital wierklech sou komplett onfruchtbar? Huet et net och d'Mëttel fir e groussflächege Fortschrëtt geschaf, deen d'Mënschheet méi Friichten dréit wéi dat, wat d'Zënsen um Prêtkapital zerstéieren?

Nee! D'Stellung vun der Fro beweist nëmmen, datt déi mammonistesch Phraseologie eis kloer Siicht bewölkt huet.

Grousskapital huet net d'Mëttel fir e grousse Fortschrëtt geschaf; éischter ass Grousskapital aus Aarbecht entstanen! All Kapital ass kumuléiert Aarbecht. Grousskapital ass u sech onproduktiv, well einfacht Geld eleng eng komplett onfruchtbar Saach ass. Aus dem Geescht, der Aarbecht an de verfügbaren oder scho entwéckelte Réistoffer oder Mineralressourcen gi Wäerter produzéiert a Wueren hiergestallt - duerch Aarbecht a just duerch Aarbecht.

Well wann een esou vill Sue fir déi fruchtbarst Akerland, fir déi räichst Kuelegrouf ausgëtt, da bréngt d'Akerland dofir kee Kären, an d'Kuelegrouf spuckt och kee Kuel aus eleng aus! Loosst eis dat definitiv bestätegen.

Wann d'Leit Sue erfonnt hunn, ass et dofir ganz nëtzlech a vernünfteg; well a jiddwer Fall
An enger komplexer Wirtschaft brauch een dëse (universell unerkannten) "Bong fir ofgeschloss Aarbecht". Mee datt e Potenzial an dëse "Geldräicher" inherent ass, fir éiweg vun sech selwer an d'Enormitéit ze wuessen - a Suen maachen dat, wa se Zënsen droe kënnen - et ass dat, géint dat de Kär vun eisem Wiesen rebelléiert; et ass dat, wat Suen wäit iwwer all aner ierdesch Manifestatiounen erhieft; et ass dat, wat Suen zu engem Idol mécht. An all dat ass tatsächlech nëmmen déi enormst Selbsttäuschung vun der Mënschheet!

Näischt, guer näischt, kann eleng duerch Geld kommen. Dësch, Schaf, Kleeder, Haus, Handwierksgeschir, kuerz gesot, alles ronderëm eis huet e Wäert; um Enn kann een nach ëmmer e futtis Miwwelsteck als Brennholz benotzen fir sech ze wiermen, awer mat engem Zwanzeg-Mark-Schäin kann een näischt maachen;
Ech kann net emol e Stéck Kéis dran wéckelen. Eréischt nodeems d'Leit sech vernünfteg op d'Erliichterung vum Austausch vu Wueren fir de Konsum eens gi sinn, fir Gutscheiner fir ofgeschloss Aarbecht ze schreiwen, eréischt domat kritt de Pabeier Sënn a Zweck, an et ass ganz vernünfteg, datt de Bauer fir säi Kären vun der Kueleminnfirma net Kuel, mä Sue kritt; also e

Machine Translated by Google

Bong fir aner fäerdeg Aarbecht, z.B. Heechgafelen, Geschir, Plou a Séissel. Mee domat sollt d'Muecht vum Geld ophalen.

Sou ass de groussflächege Fortschrëtt vun der Mënschheet net duerch Sue gemaach ginn, mä duerch d'Männer selwer, hire këhnen Geescht, hire stolze Courage, hire schlaue Verstand, d'Kraaft vun hiren Hänn, hir gemeinsam, dofir sozial, fläisseg Aarbecht. Sou stolz a sou kloer musse mir gesinn. D'Männer waren d'Saach, sécher net déi erbärmlech Stécker Pabeier, déi d'Männer fir d'Vereinfachung vum Handel erfonnt hunn.

Weider Programm

Och wann d'Ofschafung vun der Interessensklaverei net dat endgültegt Zil vun der neier Staatskonscht ass; ass et wierklech déi schaarfst Dot, déi eenzeg Dot, déi all Vëlker zu engem richtege Vëlkerbond vereenege kann, géint d'Tyrannei vum Mammonismus, deen all Vëlker ëmfaasst. Mee et ass net d'Enn.
Am Géigendeel, d'Ofschafung vun der Zënsensklaverei muss zu weidere Schrëtt féieren, well, wéi mir gesinn hunn, packt se dat globalt Béist un der Wuerzel, a souguer un der Haaptwurzel.

Eréischt wann d'Grondfuerderung fir d'Ofschafung vun der Zënsen-Sklaverei erfëllt ass, gëtt de Wee fir d'éischt Kéier fir de Sozialstaat fräigemaach. Dëst muss kloer unerkannt ginn, an et muss trotz all mammonistesche Muechten erreecht ginn. De Ruff no Sozialiséierung [soulaang d'Zënsen-Sklaverei bestoe bleift] ass näischt anescht wéi de Versuch, d'Bildung vun engem Vertrauen vun alle Branchen ze bewierken an iwwerall riseg Konglomerater ze schafen, iwwer déi d'Grousskreditkapital, trotz all Verméigenssteieren, natierlech och an Zukunft den entscheedenden Afloss wäert hunn. E sozialistesche Staat op engem mammonistesche Fundament ass eng Absurditéit a féiert vun Natur aus zu engem Kompromëss tëscht der Sozialdemokratie, déi scho staark mam Mammonismus kontaminéiert ass, an dem Grousskapital.

Mir fuerderen dogéint eng radikal Ofleenung vum mammonistesche Staat an eng Rekonstruktioun vum Staat no dem richtege Geescht vum Sozialismus, an deem déi herrschend Grondidee d'Verpflichtung zur Ernärung ass - an där eng al Grondfuerderung vum Kommunismus hir rational an nëtzlech Erfëllung fanne kann - an der Form, datt all Member vum Vollek säin zougewisenen Usproch op de Buedem vun der Heemecht duerch d'Zouweisung vum Staat vun de wichtegsten Liewensmëttel kritt.

Mir fuerderen weider, als Skelett fir den neie Staat, eng Representatioun vum Vollek duerch d'Chamber vun de Volleksvertrieder, déi op der breetster Basis gewielt soll ginn, an nieft där eng permanent Chamber vun der Aarbecht, den Zentralrot, an deem d'Aarbechter vun der Natioun eng Stëmm am Verhältnes zu hirer Verdeelung no Beruff a wirtschaftlecher Klass hunn.
Schlussendlech fuerderen mir déi héchst Rechenschaftspflicht vun den Direktere vum Staat. Dës nei Opbau vum Staat op enger sozialistesch-aristokratescher Basis gëtt an engem zousätzleche Wierk behandelt.

dat geschwënn beim selwechte Verlag erschéngt. D'Viraussetzung fir all dës Konstruktioun bleift awer d'Ofschafung vun der Zënsen-Sklaverei.

Mäi onerschütterleche Glawen, nach méi, mäi Wëssen léisst mech kloer erkennen, datt d'Ofschafung vun der Zënsen-Sklaverei net nëmmen duerchsetzbar ass, mä iwwerall mat onbeschreiflecher Jubel opgeholl a muss ginn. Well bedenkt: am Géigesaz zu all aneren Iddien a Beweegungen a Bestriewungen, egal wéi gutt gemengt, déi d'Verbesserung vun der Mënschheet zum Zil hunn, wëll mäi Virschlag net probéieren, d'mënschlech Natur ze verbesseren; éischter setzt e sech géint eng gëfteg Substanz an, géint e Phänomen, dat kënschtleresch - nee, diabolesch - erfonnt gouf, komplett am Géigesaz zum déifste Gefill vum Mënsch, fir d'Mënschheet krank ze maachen, fir d'Mënschheet am Materialismus ze verlocken, fir hir dat Bescht ze klauen, wat se huet, d'Séil. Hand an Hand niewendrun

Machine Translated by Google

geet déi schrecklech, onbarmhäerzeg Tyrannei vun de Geldmuechten, fir déi d'Leit nëmmen Zënssklaven sinn, nëmme existéieren fir fir den Dividend, fir Zënsen ze schaffen.

Déif beonrouegt erkennen mir déi erschreckend Kloerheet a Wourecht vun den ale biblesche Spréchwierder, no deenen de Gott vun de Judden Jahve sengem erwählten Vollek versprécht: "Ech wëll dir all Schätz vun der Welt ginn; zu Äre Féiss wäerten all Vëlker vun der Äerd leien an du wäerts iwwer si regéieren."

Dës global Fro läit elo virun iech all. Global Froen léise sech net mat enger Handbewegung, mee d'Iddi ass kloer wéi den Dag. An d'Dot muss fläisseg verbreet ginn; mir mussen kloer verstoen, datt mir virum schrecklechste Feind stinn, de weltëmfaassende Geldmuechten. All Gewalt op der anerer Säit, op eiser Säit nëmme Gerechtegkeet, déi éiweg Gerechtegkeet vun der produktiver Aarbecht.

Reecht mir är Hänn aus, schaffend Leit aus alle Länner, vereenegt Iech!

Machine Translated by Google

Den däitsche Staat op engem Nationalen Sozialistesch Fondatioun

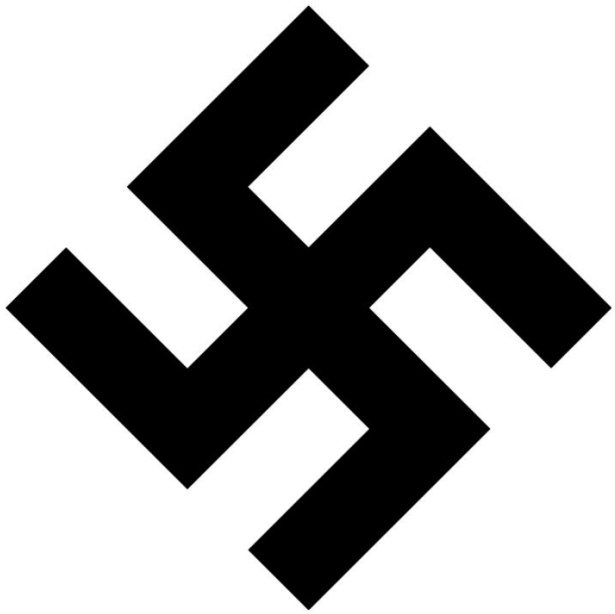

Machine Translated by Google

Virwuert

vun
Adolf Hitler

All grouss Iddi brauch zwou Saachen, de Wëllen zur Muecht a kloer Ziler. De Wëllen zur Muecht, zur Befreiung, läit glühend a staark an eisen Häerzer, de Gottfried Feder huet a sengem Buch "Der deutscher Staat auf nationaler und sozialistischer Grundlage" eis Ziler kloer an einfach an op eng fir jidderee verständlech Manéier presentéiert. Doran huet d'Hoffnung an d'Sehnsucht vu Millioune vu Leit eng Form an e staarken Ausdrock fonnt. D'Literatur vun eiser Bewegung huet doran hire Katechismus kritt.

München, den 8. November 1923

Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Virwuert
op déi fënneft Editioun

Hei erschéngt mäi Wierk, *Den Däitsche Staat op nationalem a sozialistesche Grondlag,* an der Serie vun der "Nationalsozialistescher Bibliothéik". Den Text ass am Fong onverännert bliwwen, awer d'Passagen, déi sech op d'Ëmstänn vun der Zäit bezéien, zu där dëst Wierk (1923) erschéngt ass, a Beispiller dovunner iwwerholl hunn, goufen ewechgeholl an d'Erklärunge vun der jiddescher Fro verkierzt, well engem spezielle Wierk e leschtgenannte gewidmet gëtt.

Déi nei Editioun sollt besonnesch beweisen, datt am Basisprogramm guer näischt geännert gouf.

Murnau, Oktober 1931

Gottfried Feder

Machine Translated by Google

'Glécklech sinn déi Leit, fir déi eng dréngend Noutwennegkeet

eng héich politesch Iddi imposéiert, déi,

grouss a einfach ze sinn,

forcéiert all aner Iddi vun der Zäit a säin Déngscht.

Heinrich von Treitschke

Machine Translated by Google

Aféierung
zur éischter Editioun

Mir kucken an d'Zukunft voller staarker Hoffnung a Sehnsucht. Däitschland wäert liewen, Däitschland kann net ënnergoen. Däitschland gëtt gerëselt wéi vun den iwwerwältegende Gebuertsweeën vun engem neien Zäitalter. Déi schrecklech Fesselen vun der Selbstschold, souwéi déi auslännesch Quäler, wäerten offalen a mat engem mächtege Schëllerzuck ofgeschüttelt ginn, an Däitschland wäert un der Spëtzt vun den Natiounen marschéieren.

Wann net sou vill Leed a Nout mam Zesummebroch an dem Ënnergang verbonne wieren, kéinte mir mat engem gewësse Gefill vu Gléck un den Deeg vun der Schafung vun enger neier Zäit deelhuelen. Wa mir eise Bléck op d'Verschlechterunge vum Dag werfen, op d'Duercherneen vun der Géigewaart, da gesi mir iwwerall e staarke Wëllen, eescht Aarbecht, inspiréiert Intuitioun. Déi däitsch Séil beweegt hir Flilleken op en neien héije Fluch.

D'Aufgaben haut si mächteg, méi grouss a méi schwéier wéi jee an der sou schmerzhafter Geschicht vun den Däitschen.

Also ass et néideg, déi duebel Aufgab ze léisen - net nëmmen de Staat an d'Wirtschaft "nei opzebauen" - mee hinnen eng nei Form ze ginn. An doduerch och eng nei Form fir dat kulturellt an intellektuellt Liewe vun eisem Vollek.

Déi al däitsch Sehnsucht no engem vereenegten Däitschland muss endlech Realitéit ginn, en neit Wirtschaftsgesetz wäert entstoen an déi albtraumhaft Form vun der interessenkapitalistescher Wirtschaftswëssenschaft ewechrühren.

Sou ëmfaassend an iwwerwältegend sinn d'Aufgaben, déi op eis waarden. Grav an ermahnend steet de Geescht vun der Vergaangenheet hannert eis; gefëllt mat Ehrfurcht virun deem, wat historesch geschitt ass, op dem feste Buedem vun der beschter däitscher Traditioun, baséiert op der fréister arescher Wäisheet, mussen d'Vollek an de Staat, d'Wirtschaft an d'Kultur nei geschaf ginn.

Hei mussen d'Aarbechter sech hirer enormer Verantwortung bewosst sinn, si gi jo vun der Hoffnung vun der ganzer Natioun gedroen - op d'Fräiheet!

Mä déi nationalsozialistesch Iddi ass vill méi wéi nëmmen eng Réckkehr oder en Ëmwee an al urspréinglech Gewunnechten, si brécht d'Ketten vun der marxistescher Staats- a Wirtschaftsform, si, als éischt an entschlossenst Iddi, kämpft bewosst de schwéierste Kampf géint déi mammonistesch Muechten, géint déi weltëmfaassend Muecht vum alljiddeschen Imperialismus, géint de Geescht vun der Gieregkeet, dem Egoismus an der Indifferenz.

Dës universell a grouss däitsch Fräiheetsbewegung fënnt hire mächtegsten, wëllesstarken a zielbewosststen Aktivist an der Nationalsozialistescher Däitscher Aarbechterpartei. D'Partei huet hir Ziler an engem kuerze Programm skizzéiert, deen d'Grondfuerderunge vun der Bewegung a 25 Sätz präzis zesummefaasst. Den Alfred Rosenberg, Chefredakter vum Nationalist Observer13, dem polemeschen Organ vun der Nationalsozialistescher Bewegung vu Groussdäitschland, huet op eng dankbar Manéier d'Programmpunkten eenzel an engem kuerze Wierk14 erkläert .

---

13 De Völkischer Beobachter gouf 1920 vun der NSDAP als Organ vun der Partei kaaft an ënner der Redaktioun vum Dietrich Eckart gefouert. bis zu sengem Doud am Joer 1923, wéi se vum Alfred Rosenberg geleet gouf.

14Rosenberg huet fir d'éischt säi Wesen, Grundsdtze und Ziele der Nationatsozialistischen Deutschen Arbeiterpartei publizéiert. Dass Programm der Bewegung 1923.

Machine Translated by Google

Op Basis vun dëser Aarbecht ass et op d'mannst méiglech, Frënn a Feinde ze soen, wat d'Nationalsozialistesch Däitsch Aarbechterpartei wëll. Op der anerer Säit feelt et an der Literatur vum Nationalsozialismus un engem ëmfaassenden Wierk, dat eng Beschreiwung vun de politeschen an ekonomeschen Iddien gëtt, vun deenen den Nationalsozialismus ausgeet, wéi eng Weeër e wat d'Nationalpolitik ugeet, schmiede wëll, fir säin Endzil, dat vum nationalsozialisteschen däitsche Staat, den Zoustand vun der Aarbecht a vun der Leeschtung z'erreechen. Déi aktuell Aarbecht wëll dës Aufgab erfëllen.
Mir mussen dofir den Ausgangspunkt, de Wee an d'Zil vum Nationalsozialismus beliichten, mir wäerten weisen, wou den däitschen nationalsozialistesche Staat sech wesentlech vum bestehenden Staat ënnerscheede wäert, wéi eng Beräicher wesentlech onberéiert bleiwen, a wéi enge Beräicher et wesentlech Reforme gëtt, a wou wesentlech nei Weeër agaange musse ginn.

Mir mussen nei Weeër fir d'ëffentlecht Liewen sichen an opdecken, besonnesch fir déi national Finanzpolitik, fir d'Behandlung vun der Rassfro an de Froen, déi domat verbonne sinn. Mir mussen eis weider fundamental mat feindleche Widdersproch, Verzerrungen a Ligen ausenanersetzen, déi scho laut ginn sinn.

D'Aufgab, déi mir eis gestallt hunn, ass extrem grouss an awer nëmmen en Deel vum gesamten Ëmfang vun der Erneierung vun Däitschland.

All Ustrengung wier ëmsoss, wann eng Entschlossenheet bis zum Doud an den ongebremste Wëlle vun engem De Leader huet net fir d'Effizienz vun den Iddien geschafft.

Dee stäerkste Wëlle wier onnëtz verluer, wa mir net onerschütterlech an eisen Häerzer e kloert Bild dovunner droen, wéi dësen däitsche Staat - Däitschland, d'Land vun eise Pappen a Kanner - *no eisem Wëllen - no eisem Victoire - ausgesi soll!*

Machine Translated by Google

1. D'Fundamenter

Déi moralesch Grondlagen

D'Grondlag vun der nationalsozialistescher Staatskonscht ass déi voll Verantwortung vis-à-vis vum Vollek a vis-à-vis vun sech selwer.

"Ëffentlecht Interesse virum Eegeninteresse" ass dat éischt Gesetz vum Nationalsozialismus.

Et kéint komesch schéngen, datt sou e Prinzip allgemeng fir e Staat muss etabléiert ginn, well mir aus der Geschicht Perioden erkennen, an deenen d'Wuel vum Ganzen an de Kapp vun de Herrscher als Grondlag vun hirer Staatsféierung war. Wann et haut néideg ass, dëse Prinzip virun all aner Iwwerleeungen ze stellen, dann ass dat nëmmen den Ausdrock vun der Tatsaach, datt déi haiteg ëffentlech Konditiounen alles anescht wéi den Ausdrock vun dësem eenzege richtege politesche Gefill sinn. Mir gesinn an dësem éischte Prinzip gläichermoossen, wéi enk Moral an Ekonomie matenee verbonne sinn.

Ëffentlecht Interesse virum Eegeninteresse ass als éischt eng moralesch Fuerderung. Mee et dréckt gläichzäiteg mat exzellenter sproochlecher Kloerheet déi hierarchesch Uerdnung tëscht dem Wuel vum Ganzen an dem gerechtfäerdegte Striewe vum Eenzelnen no perséinlechem Erwerb a Besëtz aus. Dëst nationalsozialistescht Prinzip schléisst dofir op kee Fall de Privatbesëtz aus. Am Géigendeel: Den Nationalsozialismus erkennt voll a ganz d'Bedeitung vum Besëtz un. Hie weess, datt de perséinleche Besëtz an d'Recht, fräi iwwer en Erwerb ze verfügen, d'Grondlag vun all Wirtschaftswëssenschaft an doriwwer eraus vun all héijer Kultur ass; mee den Nationalsozialismus huet gläichermoossen erkannt, datt et fir d'Unerkennung vum Privatbesëtz néideg ass, ganz kloer Grenzen ze zéien, dat heescht, wou de Besëtz zu engem einfache Muechtinstrument gëtt an op eng ausbeuteresch Aart a Weis géint de Wuel vum Ganzen ugewannt gëtt.

Et gëtt vläicht kaum eng eescht denkend Persoun, déi dësem éischte Prinzip an dëser allgemenger Form géif widderspriechen. D'Schwieregkeet läit an der richteger Bewäertung vun den ëffentlechen Interessen am Verglach mat deene vun der individueller Privatpersoun. Trotz dem zweifelhaft existéierenden Iwwereneestëmmung, datt d'Iwwerleeunge vum ëffentlechen Intérêt virun de private Interessen musse goen, bemierkenswäerterweis gouf et, no de juristesche Virstellungen, déi bei eis gëlteg sinn, grad wat d'Form vun der Notzung vum Eegentum ugeet, keng moralesch Limitatioun, déi iwwer déi kriminell eraus festgeluecht ass. Et ass sécherlech verbueden, mat Gewalt géint de Matmënsch ze handelen (Erpressung - Mord - Totschlag - Verrot an illegitim Bereicherung, etc.), awer et war ni a néierens verbueden, onmoossbar Räichtum ze sammelen an dobäi déi dacks zimlech zweifelhaft Bank- a Boursestechnesch Mëttelen ze benotzen. Ausserdeem gëtt d'Gesetz all Gläubiger d'Recht, engem schëllege Schëldner rücksichtslos säin Haus a Besëtz ze entzéien, wann ongënschteg Konditiounen - Krankheet, Doud, Mëssbildungen, schlecht Ernten a Hongersnout - maachen d'Erfëllung vun entstanene Verpflichtungen onméiglech. Jiddwereen erfuerene Riichter kann onzueleg Fäll erzielen, an deenen eist strengt Gesetz wirtschaftlech Existenzen zerstéiert huet, a Fäll, an deenen all gesonde Gerechtegkeetssënn sech géint d'Ausliwwerung vun engem haart schaffenden, fläissege Mann, deen awer vum Pech geplot war, temporär dem brutalen Drock a Grëff vum Gläubiger ausgeliwwert huet.

Déi grenzelos Unerkennung vum perséinleche Recht op korrekt a juristesch Usprëch am Allgemengen muss logescherweis zu enger Schiedung vum ëffentlechen Intérêt féieren duerch déi egoistesch Ausbeutung vun dëser am Fong ëmgedréinten antisozialer Rechtsidee am Géigesaz zu eisem Staatsprinzip "Ëffentlechen Intérêt virum Eegenintérêt".

Machine Translated by Google

Am Géigesaz zu der falscher Grondformuléierung, déi bei eis herrscht, ass déi kapitalistesch dat anert Extrem, déi marxistesch Iddi vum Staat an der Wirtschaft. Déi fundamental Iddi vun dëser Wirtschaftsform ass d'Verleugnung vum Privatbesëtz. Déi marxistesch Doktrin geet souguer sou wäit, datt se de Besëtz direkt als "Déifstall" (Proudhon) erkläert. Si fuerdert, am auslännesche Jargon, deen, besonnesch fir däitsch Proletarer, sou onkloer ass, d'"Entbesëtzung vun den Expropriateuren" - mat anere Wierder, d'Entbesëtzung vum Besëtz! Dës staatlech, Volleks-, Kultur- a Wirtschaftszerstéierungsdoktrin huet hir extrem, awer logesch Ëmsetzung am russesche Bolschewismus fonnt. An hirem wirtschaftlechen Aspekt kann dësen Extrem am Saz zesummegefaasst ginn:

"Alles gehéiert jidderengem".

Mir hunn et hei mat enger Depersonaliséierung vum Eegentum ze dinn, mat enger Iwwerdroung vun all Eegentum op dat anonymt Eegentum vum Ganzen.

Déi nach ëmmer ënner eis herrschend Extremitéit vun engem onbegrenzte Recht op Eegentum huet eis dogéint schonn op de leschte Schrëtt virum Tempel vum Gott Mammon gefouert, op deem seng Dier a gëllene Buschtawen steet: "Alles gehéiert dem Eenzegen". Och dës erschreckend wirtschaftlech Form muss gläichzäiteg zu enger Depersonaliséierung vum Eegentum féieren - nëmmen op eng aner Manéier - andeems schliisslech déi ganz schaffend Mënschheet hei an eng schrecklech Scholdensklaverei vun enger anonymer Finanzmuecht gedréckt gëtt

Am schrallste Géigesaz zu den elo grad beschriwwenen ekonomeschen Extremer vum marxistesche Sozialismus an dem héichkapitalistesche Mammonismus vun de westlechen Demokraten, verlaangt dat ekonomescht Ideal vum Nationalsozialismus d'Ëmsetzung vum Prinzip "Jiddereen säint".

Genau an dësem Prinzip sinn Moral a Wirtschaft erëm am enksten matenee verbonnen. D'Entfernung vu moralesche Prinzipien aus dem Geschäftsliewen ass tatsächlech sou charakteristesch fir déi haiteg Wirtschaft, an där just déi iwwerleeën Muecht vu méi grousse Besëtz, méi grousser Schläue, d'Konscht, d'Staatsautoritéit och an de geféierlechste Geschäfter ze vermeiden, d'Gläichgewiicht kippt. E Bléck op déi Dausende vu meeschtens däischtere Existenzen, déi hir Béises an alle Grousssttied maachen, déi iwwer fantastesch Zomme verfügen, e Bléck op déi verschidde Prozesser, déi trotz all dem Widderstand vun de Participanten zu engem Prozess kommen, weist eis, wéi schrecklech verduerwe déi haiteg Geschäftsmoral ass. Loosst eis am Géigesaz dozou dat schrecklecht Misär an de Kreesser vun der Mëttelklass a vun de bestuete Schaffer betruechten, déi keng Mëllech a Brout méi fir hir Puppelcher a wuessend Kanner bezuele kënnen, loosst eis kloer sinn, datt am Allgemengen a ville, ville Fäll mat éierbarer Aarbecht kaum déi grondleeënd Noutwendegkeete fir d'Liewen verdéngt kënne ginn, besonnesch...

wann et Kanner gëtt, déi versuergt a groussgezunn musse ginn. D'Nout vun den intellektuellen a fräie Beruffer iwwerschreit all Mooss; Kënschtler vum alleréischte Rang, besonnesch wann hir Orientéierung net der jiddescher Orientéierung vum Goût entsprécht, déi haut regéiert, gi platt dem Honger ausgeliwwert; echt däitsch Gedichter kënnen keng ëffentlech Opféierung erreechen. Awer ganz onbeschreiflech ass d'Nout vun deenen, déi duerch d'Mësswirtschaft vum Staat a Bezuch op d'Finanzpolitik ëm hir Spueren bedrunn goufen, d'Klengkapitalrentner a Rentner, déi Krichsbehënnert, déi gezwonge sinn, karitativ Hëllef ze kréien, souwéi all déi, déi sech op d'Sécherheet vun ëffentleche Obligatiounen souwéi op d'Stabilitéit vun eiser nationaler Währung an d'Golddeckung vun der Mark verlooss hunn. Sou en Zoustand ass eng Zersetzung vun der Wirtschaft - Anarchie. Aarbechtsfläis gëtt mat inadequater Entlohnung belount, Faulheet gëtt belount, éierbaren Handel leid ënner Nout, ongesonden Handel, Zwëschenhandel, Profitéiere bléie am beschten. Wat méi héich eng Produktioun a kulturellen Aspekter ass, wat méi schlecht ass d'Entlohnung, déi kritt ka ginn. Vertrauen gëtt mat ... belount.

---

15 De Pierre Joseph Proudhon (1809-1865) huet a sengem Wierk 1840 Qu 'est-ce que la proriete? datt "la propriete c'est le vol".

16 Dës Phrase, déi vum franséischen 'Texpropriation des expropriates' iwwerholl gouf, gëtt vum Marx a Das Kapital, I, Kap. 24 benotzt: "Déi lescht Stonn vum Privatbesëtz schléit, d'Expropriateure ginn expropriéiert".

Machine Translated by Google

Verrot, an tatsächlech vum Staat, deen de Beschützer vu Gesetz a Gerechtegkeet soll sinn, den Affekot vun der ëffentlecher Moral.

Mir brauche guer net méi op d'Korruptioun am ëffentleche Liewen, d'Judaiséierung an d'Verarmung vun der Press an déi miserabel machtlos an onwierdeg Féierung vun eiser Aussepolitik hinzeweisen, fir déi extrem Degradatioun vun eisem ëffentleche Liewen an eiser wirtschaftlecher Moral unzeweisen.

Géint dës materialistesch Verarmung a Kontaminatioun vum ëffentleche Liewen stellt déi nationalsozialistesch Iddi vum Staat dat laang bewährte Prinzip vu Staat a Wirtschaft op: *"Jiddereen säint* ", awer virun allem *"Allgemengt Interesse virum Eegeninteresse".* Mat der Erhiewung vun dësem Prinzip zum Leedprinzip vum nationalsozialistesche Staat bindt sech den Nationalsozialismus un déi bescht a glorräichst Perioden vun der däitscher Geschicht.

„Suum cuique“17 war schonn dat wirtschaftlecht Prinzip vum gesonden däitsche fréie Mëttelalter, awer besonnesch fir eng laang Zäit gouf et duerch d'Organisatioun vun de Gilden garantéiert, datt jidderee säin eegenen zougedeelt krut. D'Gemeinschaft vun der Aarbecht tëscht Meeschter a Léierling fir op d'mannst en hallwen oder en Drëttel vun engem Cent huet dem Aarbechter säin Akommes geséchert, besser Aarbecht a Leeschtung hunn hir Unerkennung a Belounung fonnt a bei aussergewéinlecher Leeschtung Ruhm a räicht Verdéngscht.

„Suum cuique“ verziert och den héchste preiseschen Uerden, den Uerden vum Schwaarzen Adler, obwuel hei an deem spezielle Sënn, datt seng Kroun enger besonnescher Verdéngscht zouzeschreiwen ass. Genee dës Interpretatioun entsprécht ganz besonnesch dem Nationalsozialismus - net sou vill well et hei ëm héiflech Dekorationsstécker oder d'eensäiteg Éierung vum Militärdienst geet, mä well de moraleschen Inhalt vun der belounter Erfëllung vun der Pflicht vis-à-vis vum Staat a vum Vollek doran säin Ausdrock fënnt, eng Erfëllung vun der Pflicht, déi selbstlos ouni Absicht an ouni virdrun Rücksicht op kléngend Léin gemaach gëtt, mat enger Verrécklung vu perséinlechen Interessen an den Hannergrond, gebuer aus engem inneren iwwerzeegenden Verantwortungsgefill vis-à-vis vum Staat a vum Vollek.

Mir Nationalsozialisten erweideren dëse Prinzip och an déi aner Richtung, mir addéieren dem "jedereen säin Eegent" vum däitsche Mëttelalter an der Iddi vum "Seng Kroun ze verdéngen" vum Friedrich sengem Staat, mat gréisster Betonung: *"Dem Verbriecher seng Strof!".* Jidderengem säin Eegent, seng Kroun ze verdéngen, all uerdentlech an éierbar Aarbecht hir adäquat Bezuelung, all speziell Leeschtung hir méi héich Entlohnung, all Aarme Mënsch an all Persoun, déi onschëlleg an Nout geroden ass, genuch Hëllef aus ëffentleche Gelder, awer gläichermoossen all déi, déi géint d'ëffentlech Moral an d'wirtschaftlech Respektabilitéit handelen - déi verdéngt Strof.

Mir betounen awer, datt et op kee Fall an de Beräicher vun den Aufgaben vum nationalsozialistesche Staat läit, de Staatsbierger individuell a wirtschaftleche Saachen ze iwwerwaachen, datt d'Wirtschaft am beschte sou wäit wéi méiglech fräi vu bürokratescher Tutelage leeft. Mir wëssen och, datt eng Reduktioun vum Risiko am Fall vun all eenzelne Staatsbierger duerch de Staat - éischter am Sënn vum Naumann sengem "risikofräie Mënsch", dat heescht vun engem Mënsch, fir deem seng Grondexistenz de Staat soll suergen - genau dat Géigendeel vun deem erreecht, wat den Naumann vun him erwaart huet.18 *D'Pflicht vum Staat muss sech drop beschränken, d'Viraussetzunge fir eng Wirtschaft ze schafen, déi sech selwer hält.*

---

17 Jiddereen säin eegent

18 De Friedrich Naumann (1860-1919) war e protestanteschen Theolog a liberale Politiker, deen 1896 d'DDP gegrënnt huet an eng Form vu sozialem Liberalismus duerch seng Zäitschrëft Die Hilfe verbreet huet. Nom Éischte Weltkrich gouf den Naumann den éischte President vun der Deutscher Demokratische Partei (DDP).

Machine Translated by Google

sou fräi wéi méiglech vun den erschreckende Wucherphänomener, déi mir am haitegen zënsenkapitalistesche Staat kennen.

D'Wuel vum Staat muss dofir erëm zum héchste Gesetz ginn, d'Effizienz vum Staat muss de Prinzip "Ëffentlecht Interesse virum Eegeninteresse" virun all aner Iwwerleeunge stellen.

Dëse Prinzip mécht et awer néideg, datt et fir Staatsmänner, Staatsbeamten an déi, déi a prominente Positiounen am ëffentleche Liewen stinn, eng Charakteristik ass, déi haut bal komplett aus der Regierung an dem ëffentleche Liewen verschwonnen ass - d'Verantwortung.

Eis ganz ëffentlecht Liewen steet haut direkt ënnert dem Zeeche vun der Verantwortungslosegkeet. D'Delegéiert sinn net verantwortlech fir - een seet "immun géint" - wat se am Parlament maachen a schwätzen. En verzweifelten Ausdrock, wann een sech drun erënnert, datt dësen Ausdrock aus der Medizin staamt, an där gesot gëtt, datt e Kierper scho sou mat Gëfter gesättigt ass, datt nei agefouert Gëfter dem Kierper vill manner oder guer net schueden, während e gesonde Kierper dovunner stierwe géif. D'Fraktioune sinn net verantwortlech fir d'Entscheedunge vun der Majoritéit, d'Ministeren sinn net verantwortlech fir d'Ausübung vun hirem Amt, well si nëmme Funktionäre vun de Parteien sinn, déi genee un der Bildung vun enger Regierung bedeelegt sinn. Wann eppes falsch leeft, leid d'Leit tatsächlech de schlëmmste Schued, awer de sougenannte verantwortungsvolle Minister gëtt nëmmen duerch en anere gläich onverantwortleche Parteifunktionär ersat. Vun der richteger Verantwortung gëtt näischt geschwat.

Schon den Appel un den Allmächtegen am Zäitalter vum göttleche Recht vun de Kinneken war leider nëmmen ze dacks eng ganz speziell Form vun der Verantwortungslosegkeet vun den regéierenden Hären - (rar Ausnamen, fir déi d'Verantwortung géintiwwer hirem Gott synonym mat hirem Verantwortungsgefill géintiwwer hirem Vollek war, ginn ausdrécklech unerkannt). Am Allgemengen awer war dëse léiwe Gott ëmmer, schlussendlech, nëmmen e gemittleche Schutzschild, hannert deem sech op der Trap vum Beamten, deen nëmme sengem Virgesetzten zoustänneg ass, vum Minister, deen nëmme sengem Kinnek zoustänneg ass, a vum Herrscher, deen nëmme sengem Gott zoustänneg ass, déi onheemlechst Verantwortungslosegkeet vun der herrschender Klass an hire Vertrieder am Bezuch op déi tatsächlech Liewensbedierfnesser vum Vollek verstoppe konnt.

Den Nationalsozialismus muss dës staatlech sanktionéiert Verantwortungslosegkeet radikal opklären.

„Déi héchst Verantwortung“ wäert a Buschtawen aus Eisen iwwer dem Entréespaart zum nationalsozialistesche Staat stoen. Een, deen d'Éier huet, eng féierend Positioun fir d'Interesse vun engem grousse Vollek ze besetzen, kann net genuch un seng Verantwortung erënnert ginn. Tatsächlech kann nëmmen hie e Leader sinn, deen dëst déifst Gefill vu Verantwortung a senger Broscht dréit. Fir all Staatsbeamten a fir déi, déi am ëffentleche Liewen stinn, soll dës Verantwortung besonnesch festgeluecht a mat rücksichtsloser Strengheet ëmgesat ginn. Nëmmen op dës Manéier kann eng Erhuelung tatsächlech erzwingt g Nëmmen esou kann dat Wäertvollst erëmbeliewt ginn a wuessen, wat et dem Leader an dem Vollek erlaabt, erëm eng richteg national an historesch Gemeinschaft ze ginn - d'Vertrauen. An aus dem Vertrauen kann dann erëm de Glawen wuessen, deen, mat der Verantwortung vum Leader, eng Erhuelung an Erneierung vun Däitschland bréngt, eng Erwäche vun der däitscher Séil, an engem nationalisteschen Zoustand vun Aarbecht a Leeschtung, an deem jidderee säin eegenen fënnt.

Machine Translated by Google

Déi wirtschaftlech Grondlagen

An enger gesonder Wirtschaft kënnen Moral a national Wirtschaft net getrennt ginn. Soss leid d'Wirtschaft op déi schwéierst Manéier, besonnesch wat déi éierbarst Aufgab vun all Wirtschaft ugeet – *d'Erfëllung vun der Nofro.* Ouni Glawen an den Handel, ouni Aarbechtsfläissegkeet, ouni d'Loyalitéit vun den Beamten an den Aarbechter kann keng Aarbecht erfollegräich sinn.
Effizienz, Gerechtegkeet, Entrepreneursgeescht, Energie, géigesäitegt Vertrauen tëscht all deenen, déi un enger wirtschaftlecher Aufgab deelhuelen, sinn déi onentbierlech Viraussetzunge fir de Wuelstand vun all Wirtschaft. All dës Saache mussen nëmme gesot ginn, fir an hirer aussergewéinlecher Bedeitung unerkannt ze ginn Jiddereen, deen an der Géigewaart an der rezenter Vergaangenheet wirtschaftlech aktiv musste sinn, weess, a wéi engem Mooss dës schéi Saachen haut feelen. A wien leid schlussendlech ënner de Schued vun de Rettungsdoktrinen vum Marxismus a senge Betribsmethoden, de Streiken, de Sabotage an déi fahrlässeg an onschleefeg Aarbecht? – Mee schlussendlech nëmmen d'Bevëlkerung selwer, déi duerch sou staatlech an zerstéierend Doktrinen all Gemeinschaftsgefill verluer huet a seng wichtegst Aarbecht am Klassekampf gesäit. Dofir mussen och un dës Säit d'Reklamatiounen geriicht ginn, déi besonnesch aus den nationalistesche Lager kléngen, datt mir kee Vollek méi sinn, datt mir als éischt erëm e Vollek solle ginn, wa mir eis verluer Muechtpositioun an international Positioun zréckerobere wëllen.

Dës Reklamatioune si berechtegt, awer mat Reklamatioune geet een net virun. De Marxismus huet net gezéckt, säin wirtschaftlecht a politescht Ideal ze verwierklechen, wéi en d'Muecht dofir hat, hien huet sech net virun der brutaler Ënnerdréckung vun Dissidenten zréckgezunn: a Russland huet en seng Feinde fir ëmmer zum Schweige bruecht, andeems en déi ganz bourgeois Intelligentsia, dorënner eis duerch d'Gesetzer zum Schutz vun der Republik, ofgeschluecht huet.19 D'Erwerbung vu politescher Muecht ass offensichtlech d'Viraussetzung vun all wirtschaftlecher oder nationaler politescher Reform. Dat wësse mir genee sou gutt wéi d'Kommunisten an d'Sozialdemokraten, awer mir wëllen d'politesch Muecht net fir sech selwer, net fir déi erwuerwen Muechtspositioun géint eng bestëmmt Klass auszenotzen, mä fir d'Viraussetzunge fir e wirtschaftleche Fridden tëscht den nationale Kameraden ze schafen, déi zu enger Aarbechtsgemeinschaft zesummegebonne sinn. *D'Erfëllung vun der Nofro20* ass d'Aufgab vun der nationaler Wirtschaft - net d'Rentabilitéit, déi haut bal eleng bei der Produktioun vu Wueren entscheedend ass. Mat dëser Grondastellung vum Nationalsozialismus triede mir an definitiv Oppositioun zu de grondleeënden wirtschaftleche Iddien vum kapitalistesche Staat. Net dat, wat néideg war, gouf vun Ufank un produzéiert, mä dat, wat rentabel war. Alles, wat net versprach huet, genuch Zënsen an Dividenden ze bréngen, gouf vun Ufank un net opgeholl. Als besonnesch kloert Beispill fir de Rentabilitéitswahnsinn vun der aktueller kapitalistescher Wirtschaft kann d'Tatsaach déngen, datt de Wunnengsbau, trotz dem schrecklechen Bedarf u Wunnengen - also trotz dem dréngendsten Bedarf - einfach net duerchgefouert gëtt, well en net rentabel ass! Datt de Wunnengsbau, nationalpolitesch am héije Sënn betruecht, tatsächlech rentabel wier, brauch hei keng weider Erklärung, awer ass direkt kloer aus deem, wat besonnesch iwwer d'sozial Aufgaben vum Staat gesot gouf. Ausserdeem, wann d'Leit Honger hunn a frieren, dann gesäit eng kapitalistesch Wirtschaft, déi op Profitt ausgeriicht ass, guer net hir Pflicht, dëse Besoin duerch d'Produktioun vu bëllegen a gudde Schong, Kleeder an Ënnerwäsch usw. ze erfëllen, well mat der reduzéierter Kafkapazitéit vun der Bevëlkerung ass dat net "rentabel". Op der anerer Säit ass d'Luxusindustrie an alle Beräicher voll beschäftegt, well ni virdrun gouf Räichtum sou ouni Ustrengung erwuerwe...

---

[19] Nokrichszäit Däitschland huet e ähnlecht Gesetz, d'Bundesgesetz zum Schutz vun der Verfassung. (Bundesverfassungsschutzgesetz), deen 1950 gestëmmt gouf.

[20] Ënnert der Erfëllung vun der Nofro versteet een d'Zefriddenheet, duerch bezuelbar Präisser, vun de Liewensbedierfnesser vun de Leit. d'Gesamtheet vun all deenen, déi zu enger nationaler Gemeinschaft zesummegebonne sinn.

Machine Translated by Google

sech wéi haut mat purem Luxus ëmginn. Mee déi kapitalistesch Iddi vun der Rentabilitéit gëtt tatsächlech zu engem wirtschaftleche Quatsch an de Branchen vun eiser Wirtschaft, déi haut alles beherrschen, am Banken- a Boursesystem. D'Tatsaach vun der Herrscherpositioun vun de Banken beweist am markantsten déi wirtschaftlech Sënnlosegkeet vun der kapitalistescher Iddi. Mat de "Produktiounen" vun de Banken a Boursen ass nach ni e Kand gefiddert ginn, nach ni e verfriessene Mënsch ugedoen ginn, am Allgemengen ass nach ni dee klengste Bedierfnes, deen néideg ass fir d'Liewen, erfëllt ginn. Dës Ausso ass guer keen demagogesche Slogan, si enthält net emol d'Verzichtbarkeet vun den Institutiounen vun de Geldtransaktiounen, si weist nëmme mat aller Kloerheet, wat fir en enormen Ënnerscheed et tëscht enger wierklech nationalwirtschaftlecher Erfëllung vun der Nofro, wéi nationalsozialistesch Wënsch, an enger komplett privat-kapitalistesch ausgeriichter gewinnorientéierter Wirtschaft gëtt.

Och den nationalsozialistesche Staat wäert seng Banken an aner Finanzinstituter hunn, awer si wäerten net méi d'Herrscher vun der nationaler Wirtschaft sinn, mä hir Dénger, d'Geld wäert net méi den Här vum Staat a vum Vollek sinn, mä nëmmen déi néideg Hëllef fir den Austausch vu Wueren.
Mir wëssen genee, datt dëse Kampf géint d'Bank- a Börsekapital déi haardst Schluecht fir d'nationalsozialistesch Bewegung bedeite wäert, well haut déi enormst Muecht, déi de Globus jee gedroen huet, am Bank- a Börsekapital konzentréiert ass.
Hei geet et ëm e Kampf op Liewen an Doud ëm d'Muecht, dat weess de Géigner besser wéi déi meescht vun eise Frënn a Follower. Dëse Kampf wäert vill méi schwéier sinn, well ganz Bevëlkerungsschichten nach ëmmer am Rentabilitéitswahnsinn gefaange sinn.

Eng fundamental Fro, déi hei nach eng Kéier mat aller Kloerheet beäntwert soll ginn, ass d'Fro, wéi den Nationalsozialismus grondsätzlech a Bezuch op d'Besëtz steet. Aus de fundamentalen Observatioune vum éischte Kapitel a besonnesch aus der fundamentaler Oppositioun, déi do zum marxistesche Sozialismus beschriwwe gëtt, resultéiert mat natierlecher Konsequenz fir den Nationalsozialismus déi *fundamental Unerkennung vum Besëtz.* Dës Unerkennung vum Privatbesëtz ass ze déif am aresche Liewen verankert. De kreative Geescht, deen d'Ëmwelt erkennt, deen d'Ëmwelt betruecht, fir hir Welt ze kreéieren an doraus ze formen, de kreative Mënsch, deen hir Friichten duerch haart Aarbecht aus der Äerd zitt, deen sech nidderléisst, sech Haiser a Stied baut, deen, nodeems hien sech am Krees vu senge Verwandten, senge Rassismuskollegen, niddergelooss a verwuerzelt huet, de Mënsch, deen dann op sou enger am Buedem verwuerzelter Infrastruktur zu enger méi héijer Kultur virugeet a sech seng - d' - Welt an engem méi héijen intellektuellen Sënn schaaft, an de Beräicher vu Philosophie, Poesie, Musek, Konscht a Skulptur - dëse Mënsch kann dat sécherlech net anescht virstellen, wéi datt d'Wierker vu senger Hand, déi aus senger eegener gebuer sinn, och säi Besëtz sinn. Aus dësem Wëssen vum kreative Mënsch entsteet direkt de Respekt fir de Besëtz vun aneren, an et entsteet Gesetz.

An engem fundamentalen an onversöhnleche Widdersproch zum kreative Geescht steet de gierige, klauege Geescht vun anere Mënschen, déi anescht disponéiert sinn, déi den Otem vun der Schöpfung ni kannt hunn, déi sech onroueg vu Plaz op Plaz beweegen, déi sech ni Wuerzele konnten schloen, déi sech net expansiv an aus dem Buedem, an enger laanger Entwécklung zu ëmmer méi héijer Kultur, erhuewen hunn, awer mat hirem onrouege beweegleche Geescht a mat hirem Geld vu Land zu Land geplënnert sinn, nodeems se déi eenzel Stied oder Landstécker "gegrast" haten. Och op de Felder vun de kreative Natiounen stoung de Jud am Fong zimmlech wäit ewech vun den aktuellen Produktiounen, mir kennen de Jud net als Bauer, net als Handwierker, net als Ingenieuren oder Meeschterbauer, net als Fabrécks- a Gehaltsaarbechter, an e richtegt kreativt Genie ass him och an de schéine Konscht an an de Wëssenschaften friem. De beweegleche Geescht fänkt seng charakteristesch Aktivitéit nëmmen do un, wou e Wierk vun enger kreativer Hand geschaf gouf, en Objet produzéiert gouf, do weess de gierige Geescht, dës Wueren ze kréien.

Machine Translated by Google

sech selwer an se zu sengem finanzielle Virdeel ze beweegen. Net fir déi national wirtschaftlech Nofro ze decken, mä fir sou e groussen Profit wéi méiglech fir sech selwer aus dësem Verkéier vun der Produktioun zum Konsum ze maachen, huet et sech tëscht Produzent a Konsument opgeriicht - den Händler ass entstanen. Haut ass den Händler a Geldwechsler zum Verwaltungsrot a Bankhär ginn. D'Wirtschaft vun der ganzer Welt gouf op déi sinnlosst Manéier op d'Kopp gehäit. De schlaue, erfinderesche, couragéierte, kreative a produktive Geescht regéiert net méi; de kromme Geescht, deen net fäeg ass, eppes Eegentes ze kreéieren, ausbeuteresch a gierig, regéiert. D'Geld regéiert iwwer Aarbecht a Blutt.

De beweegleche Geescht vum Jud konnt alles mobil maachen, souguer d'Land duerch Hypotheken, déi gréisst laang etabléiert Industrien duerch Anonymiséierung an duerch d'Aktiegesellschaft, an duerch d'Staatsanleihwirtschaft huet dat internationalt Kapital souguer d'Regierungen vun hire Vëlker getrennt. Haut sinn d'Regierungen all ofhängeg vu groussem Kreditkapital a si si a Bezuch op hir Vëlker nëmmen d'Zënsenkollektere fir hir anonym Häre op der Wall Street, der City vu London a Paräis.

Dës kuerz Observatioune weisen eis dat déifst Geheimnis vun der onversöhnlecher Oppositioun tëscht kreative Vëlker an dem gierige Jud. "Den Arier kreéiert, de Jud gräift sech d'Welt fir sech selwer."

Hei kann nach kuerz bäigefüügt ginn, datt et e ganz klengen Ënnerscheed tëscht Eegentum a Besëtz gëtt. Besëtz muss guer net onbedéngt Eegentum sinn, Besëtz kann net selwer geschaf ginn. Am Fall vun engem Besëtz gëtt den Urspronk vum Besëtz net a Fro gestallt. De Jud huet sech de Besëtz vun den aresche Vëlker a Besëtz geholl an regéiert elo d'Schëpfer duerch seng finanziell Muecht. Dës abstrakt Form vu Besëtz a Form vu juristesche Fuerderungen, Obligatiounen, Hypotheken, etc. huet déi ganz Welt haut *duerch Zënsen dem Kapital ënnerworf.* Déi zënskapitalistesch Wirtschaftsform kennt am Allgemengen keng Grenzen vum Besëtz, si léisst ganz Natiounen mat all hirer Aarbecht den Zënsen vun enger Handvoll Bank- a Boursemagnaten ënnerworf ginn.

Géint dës net wéineg erschreckend interessenkapitalistesch Raubwirtschaft setzt den Nationalsozialismus d' *Limit vum Eegentumsrecht.* De Prinzip fir dës Limitatioun läit am Saz: "Ëffentlecht Interesse virum Eegeninteresse". Datt dës Limit fir de Besëtz iwwerhaapt ganz héich ka gesat ginn, geet ervir aus der Tatsaach, datt den Nationalsozialismus net emol déi gréisst industriell Wierker ofleet, soulaang se am private Besëtz vun de Schëpfer bleiwen (mir denken u Krupp, Mannesmann, Thyssen, etc.), als Widdersproch zu den Interessen vum Ganzen, besonnesch wann d'Besëtzer vun dëse grousse Wierker e Gefill fir a Versteesdemech vu soziale Froen hunn a fäeg sinn, déi richteg Grenzen tëscht engem ugepassten Eegengewënn aus der Produktioun, enger adäquater Präisgestaltung fir de Verkaf an der Erfëllung vun der Nofro vun der nationaler Wirtschaft, an enger entspriechender a würdeger Form vun der Bedeelegung vun der Aarbechtskräfte un den Einnahmen vun de Wierker.

Hei komme mir zu kuerze grondleeënden Observatiounen iwwer déi extern Forme vun der Produktioun. Déi staark opkomende däitsch Wirtschaft virum Krich huet sech duerch eng ganz glécklech Mëschung aus groussen, mëttleren a klenge Betriber ausgezeechent. Am Allgemengen läit an der Tendenz zum Groussgeschäft tatsächlech eng Gefor fir d'Nationalwirtschaft, well et sech ëm den nächste Schrëtt iwwer dem Groussgeschäft handelt, deen net méi der Erfëllung vun der Nofro, mä ëm den héije kapitalisteschen Interessen vun der Dominanz vum Maart an der Diktatur vun de Präisser handelt. Trotzdem gëtt kloer zouginn, datt verschidden Industrien nëmmen als Groussbetriber funktionéiere kënnen. Dëst gëllt fir déi Industriebranchen, déi mir allgemeng als Schwéierindustrie bezeechnen. Ouni op dësem Punkt an d'Detailer ze goen, kann een am Fong feststellen, datt den nationalsozialistesche Staat kee Grond huet, sech fir fundamental Ännerungen an dësen externen Forme vun der Wirtschaft ze beméien. Den Nationalsozialismus refuséiert all Zorte vu "Sozialiséierung oder Nationaliséierung" am marxistesche Sënn. Eist wirtschaftlecht Ideal verlaangt sou vill wéi méiglech...

Machine Translated by Google

Zuel vun ekonomesch fräien Existenzen, grad an de mëttleren a klenge Betriber. Mir wëssen, datt nëmmen déi fräi an onofhängeg Männer, déi fräi iwwer hir Aarbecht a säin Aarbechtsakommes verfüge kënnen, mat engem eeschte Verantwortungsgefill fir hir Aarbecht gefëllt sinn, datt nëmmen op dësem Buedem mächteg Perséinlechkeeten entstinn an datt nëmmen op dem Buedem vu *Fräiheet a Verantwortung* de Gemeinschaftsgefill opbléie kann, deen déi, déi duerch gemeinsam Aarbecht zu enger Gemeinschaft vu Liewen a Schicksal gebonne sinn, vereent a se domat zu enger fräier, selbstbewosster Natioun mécht.
Nëmmen op sou engem Buedem kann d'Wuel vum Eenzelnen mam Wuel vum Ganzen vereenegt ginn.

Op de Grenze vum Staat an der Wirtschaft

De Manchesterismus21 an de Staatssozialismus sinn déi polar Géigendeeler, wann et drëm geet, d'Grenze festzeleeën, déi de Staat bei senger Interventioun an der Wirtschaft muss respektéieren. Déi éischt Doktrin fuerdert sou vill Fräiheet wéi méiglech vun all staatlecher Vormundschaft, si géif am léifsten gesinn, datt de Staat an d'Roll vun engem Nuetswuecht verbannt gëtt. De Staatssozialismus gleeft, datt déi meescht Geschäfter am beschte vum Staat selwer gefouert a verwalt kënne ginn. Déi extremst Forme vu Sozialiséierung oder Nationaliséierung, wat de russesche Begréff fir d'Gestioun vun den Entreprisen duerch all ass, hunn jidderengem gewisen, deen d'sozialistesch Experimenter onparteiesch a mat iwwerzeegende Kloerheet observéiert huet, datt sou kommunistesch Produktiounsformen op laang Siicht net machbar sinn.
Wien eis Erklärungen iwwer d'Grondlage vun der Wirtschaft gefollegt huet, wäert ouni Schwieregkeeten déi bannenzeg Grënn fir dëst Phänomen erkennen kënnen. Op der enger Säit muss d'Ënnerdréckung vun der entrepreneurialer Initiativ, de Manktem u Gewënnmotiv, d'Ofschafe vun der Konkurrenz, op der anerer Säit den Zwang zur Aarbecht, deen vun de Sowjets mat rücksichtsloser Gewalt ausgeübt gouf, de Virdeel vun der Produktioun op e Minimum reduzéieren.

Déi graduell, méi mëll Form vun der "Staatskontroll" vun de Betriber, wéi mir se aus eisem däitsche Wirtschaftsliewen kennen, soll nëmmen a verschiddene Beräicher vun der ëffentlecher Wirtschaft erfollegräich a virdeelhaft ugewannt ginn. An de Beräicher, déi a Konkurrenz mat der fräier Wirtschaft bedriwwe ginn, besonnesch am Beräich vun der grousser Industrieproduktioun (Kuel), ass den kommerziellen Erfolleg am Verglach mat der fräier Wirtschaft staark limitéiert, déi an der Lag ass, all wichteg Entscheedungen méi séier an onofhängeg ze treffen, wéi et am Fall vu Staatsbetriber onbedéngt méiglech ass. Fir e richtegt Uerteel ze hunn, wéi eng Betriber am Allgemengen fir d'Staatskontroll gëeegent sinn, musse mir kloer sinn, wéi eng Positioun de Staat am Gesamtbetrieb vun enger nationaler Wirtschaft anhëlt.

Mir hunn erkläert, datt den Nationalsozialismus d'Aufgab vun der Ekonomie an der Erfëllung vun der Nofro gesäit. Produzent a Konsument, Hiersteller a Benotzer, sinn déi zwee Haaptparticipanten an all Ekonomie. Elo wësse mir, datt d'Benotzung schlussendlech ëmmer an iwwerall reng individuell ass, oder ganz kloer ausgedréckt: all Stéck Brout kann tatsächlech nëmme vun enger Persoun konsuméiert ginn, Kleeder sinn och nëmme fir de perséinleche Gebrauch bestëmmt, e Fiat stellt zu all Moment nëmmen engem klenge verbonnene Krees en Daach zur Verfügung, den Aarbechtsplaz gëtt zu all Moment nëmmen enger vläicht méi grousser, awer ëmmer nach limitéierter Zuel vun Aarbechtskollegen eng Positioun, sou datt mir guer net vun engem gemeinsame Konsum oder Gebrauch vu Produkter kënne schwätzen. Wann de Konsum also schlussendlech individuell ass, gëllt datselwecht och fir d'Produktioun, fir d'Produktioun vu Wueren. Wat méi wäertvoll d'Produkt vun der produktiver Aarbecht ass, wat méi kloer ass et, datt dëst nëmmen aus enger héich perséinlecher kreativer Kraaft entste
Fir d'Wierker vum Geescht an de Beräicher vun der Wëssenschaft an de schéine Konscht, am Beräich vun den techneschen Erfindungen an Entdeckungen ass dat direkt kloer, awer och am Fall vun zesummegesate Wierker an

21 De Manchesterismus ass déi wirtschaftlech Denkweis, déi am 19. Joerhonnert zu Manchester als Reaktioun géint d'protektionistesch Cora-Gesetzer vun 1815 an 1846 entstanen ass. Si huet sech fir de Fräihandel agesat an d'Industriellen géint d'agrar Interessen vun der Grondaristokratie ënnerstëtzt. Déi wichtegst Unhänger vun dëser Bewegung waren de Richard Cobden (1804-1865) an de John Bright (1811-1889).

Machine Translated by Google

fabrécksähnlech Betriber, an deenen d'Mechaniséierung duerch Maschinnen bal ganz mënschlech individuell Aarbecht ënnerdréckt, ass et schliisslech nach ëmmer gélteg, datt dat Paar Schong, dat grad dësen Aarbechter hiergestallt, nëmme vun dësem an net vun engem aneren hiergestallt ka ginn. D'Qualitéit vun de Produkter fält awer mat der zouhuelender Mechaniséierung of. Schonn an der Landwirtschaft géllt déi al Regel: "D'A vum Här fettet d'Ranner", dat heescht, nëmmen d'perséinlech Betreiung vum Ziichter bréngt déi héchst Resultater.

All Versich vun der kommunistescher Wirtschaft sinn all Kéier mat engem komplette Echec op en Enn gaangen. Mir mussen dofir grondleeënd erklären, datt souwuel Konsum wéi och Produktioun géint d'Sozialiséierung goen. Soubal d'Mënschheet déi urspréinglech wirtschaftlech Forme vun der individueller Wirtschaft an der Famill opginn huet a sech duerch Aarbechtsdeelung op méi komplizéiert wirtschaftlech Forme konzentréiert huet a grouss Staatsgemeinschaften geformt huet, ass tëscht Produktioun a Konsum eppes Neies agegruewen - *Handel a Kommerz an de Finanzsystem.*

Dës ganz einfach wirtschaftlech philosophesch Observatioun gëtt eis de kloerste Beweis fir d'Beräicher, an deenen de Staat seng wirtschaftlech Aktivitéit muss limitéieren. Et ass tatsächlech direkt kloer, datt et hei ëm Saachen geet, un deenen all Eenzelpersoun gläichberechtegt interesséiert ass. An et ass nëmme logesch, datt de Staat hei säi Flichtenberäich als Verkierperung vun de gemeinsamen Interessen fënnt.

Wann eis Wirtschaftsphilosophie richteg ass, muss de Staat eppes exemplaires an engem vun dëse Beräicher geleescht hunn, falls en sech schonn emol domat beschäftegt huet. Dëst huet en och am *Beräich vum Transport geleescht.* D'Leeschtunge vun den däitschen Eisebunnsautoritéiten virum Krich waren einfach exemplaires, an dat sinn se och haut nach, souwäit déi al Pflichttreue a Gewëssensvollheet nach ëmmer regéieren. Et gëtt och dacks dem net-staatleche Eisebunnssystem an Amerika eng besonnesch Perfektioun zougeschriwwen; dat stëmmt och an engem bestëmmte Kontext, well de Verkéier vill méi fräi ofleeft, a vill kleng Schwieregkeeten, déi bei eis mam bürokratesche System verbonne sinn, hätten kaum vermeit kënne ginn. Souguer de Bau vu Lokomotiven vu groussen Dimensiounen an Amerika huet fréier bei eis Erstaunung ausgeléist, awer den Haaptgrond dofir war, datt déi méi breet Spuer vum amerikanesche Eisebunnsnetz dat tatsächlech technesch méi einfach méiglech gemaach huet. Awer dat ass keen Aspekt vum Transport, mä eng technesch Tatsaach, déi net zum Ëmfang vun eise Beobachtungen gehéiert. Op der anerer Säit ass vill méi wichteg fir eis Fro - d'Sécherheet vum Transport an der Eisebunn. An dësem Beräich waren sech déi däitsch Eisebunnen dës iewescht Aufgab vum Staatsverkéier stänneg bewosst a kënnen sech och de Ruff behaapten, technesch an organisatoresch alles gemaach ze hunn, wat méiglech war. Mat wéi enger onverantwortlecher Lecklosegkeet d'Liewe vun de Passagéier an dësem Beräich grad an den amerikaneschen a franséischen Eisebunnen a Gefor bruecht gouf, geet aus der Geschicht vun den Eisebunnsaccidenter op den amerikaneschen Eisebunnen an op de franséischen Eisebunnen virun der Nationaliséierung ervir, soulaang dës dem lecklose Profittverfollegung vun de Paräisser Rothschilds gedéngt hunn. – Och hei gesi mir also nach eng Kéier déi fundamental Géigesetzung tëscht der kapitalistescher Iddi vun der Rentabilitéit an der Iddi vun der Pflicht vun der Nofroerfëllungswirtschaft.

D'Aufgab vum Handel ass et, virun allem, der nationaler Wirtschaft ze déngen duerch den sécheren, schnellen an bëllegen Transport vu Wueren a Persounen op d'Benotzungs- oder Aarbechtsplazen. D'Fro vun der Rentabilitéit kënnt an engem Staatsbetrib eréischt op déi zweet Plaz, oder et ass nëmmen eng Fro vun der Tarifpolitik. Zum Handel gehéiert natierlech och de Post- an Telegraphesystem. Och hei brauch et nëmmen dat éierbart Erënnerung un d'Leeschtunge vun der däitscher Post- an Telegrapheverwaltung, fir ze weisen, wéi sécher, séier an zouverlässeg dës wichteg nationalwirtschaftlech Aufgab vum Staat erfëllt gouf.

Machine Translated by Google

Den Handel dogéint gouf ëmmer als exklusiv Aufgab vun der privater entrepreneurieller Initiativ ugesinn. Elo kann een net sou eendeiteg vum Handel schwätzen wéi vum Transportsystem. Fir eng staatlech Reguléierung kënnt vun Ufank un nëmmen eng bestëmmten Zort vu Wueren a Betruecht, tatsächlech Massekonsumgidder. Sou wéineg Verständnis wéi een virum Krich vun enger staatlecher Reguléierung vum Handel mat de wichtegste Liewensmëttel erwaarde konnt - well d'Fräihandelsdoktrin eis national wirtschaftlech Denkweis regéiert huet - sou wéineg kann een haut, am Hibléck op déi schamlos Wucher op déi wichtegst Liewensmëttel während der nach ëmmer onvergiesslecher Nokrichszäit, erwaarden, datt d'Iddi, datt et d'Aufgab vum Staat ass, fir d'Virbereedung, den Transfer an d'Verdeelung vun de wichtegste Liewensmëttel ze suergen, op fruchtbare Buedem fällt. Aussergewéinlech fanne mir, och ënner eisen Géigepolen am wirtschaftleche Beräich, de Bolschewisten, Versich, dëst Problem ze léisen, dat heescht duerch d'staatlech Kontroll vun der Produktioun an hirer Verdeelung. Wat do falsch ass, wéi mir scho gewisen hunn, ass d'Wëllen, d'Produktioun ëmmer op eng staatlech kontrolléiert Manéier ze féieren oder ze verstoen. Op der anerer Säit ass déi richteg Verdeelung vun der Produktioun ouni Zweiwel eng besonnesch wichteg staatlech Aufgab. Et ass bemierkenswäert, datt a Russland déi eenzeg bourgeoisesch Organisatiounen, déi erhale bliwwe sinn, d'landwirtschaftlech Produktiouns- a Konsumentekooperativen waren, also mat anere Wierder déi Organisatiounen, déi sech genee d'Aufgab gestallt haten, déi wichtegst Liewensmëttel am gemeinsame Interesse ze späicheren an ze sammelen an op der anerer Säit de Konsument am gemeinsame Interesse ze beliwweren. Eng Iwwersiicht iwwer eis däitsch...

D'wirtschaftlecht Liewen weist eis elo, datt dës Iddi och bei eis net komplett nei ass, mä datt d'Kooperatividee sech ëmmer méi iwwerall duerchgesat huet an domat d'Viraussetzunge geschaf huet, déi den Nationalsozialismus fir d'Reguléierung vun dëser aussergewéinlech wichteger Fro am Kapp huet. Déi kooperativ Notzung vun landwirtschaftleche Produkter garantéiert dem Bauer op der enger Säit d'Ofhuele vu senge Produkter zu adäquate Präisser, si garantéiert de kooperative Kaf vun Dünger, landwirtschaftleche Geräter, etc., a si mécht besonnesch Versich, d'Nofro duerch d'Ariichtung vu landwirtschaftleche Lagerhale ze erfëllen. Op der anerer Säit hunn d'Konsumentengewerkschaften hirersäits komplett praktesch Schrëtt ënnerholl, fir d'Produkter sou direkt wéi méiglech un d'Konsumenten ze liwweren an virun allem mat der Ënnerdréckung vum Zwëschenhandel. Eng Zesummeféierung vun de Produktiounskooperativen an de Konsumentengewerkschaften ënner staatlecher Opsiicht ass bestëmmt, dës Fro ze léisen.

Och hei ass de Kär vun der Fro nach eng Kéier: *Net d'Rentabilitéit, mä d'Erfëllung vun der Nofro ass déi éischt Aufgab vun der Wirtschaft.*

Fir den Handel bleift méi wéi genuch fir en ze beschäftegen, besonnesch an all de Beräicher, wou de perséinleche Risikofaktor a Fro kënnt. Fir e Liewensmëttelprodukt, dat ëmmer a bei alle Verkafsëmstänn sécher ass, ginn d'Faktoren, déi de Geschäftsmann charakteriséieren, vun Ufank un eliminéiert.

De Finanzsystem ass dat drëtt an wichtegst, wat ënner staatlech Reguléierung bruecht soll ginn. Sue ginn vu ville Finanztheoretiker als Austauschmëttel fir den Austausch vu Produkter erkläert; dës Erklärung ass zwar net falsch, awer och net komplett an net kloer. Trotzdeem dréckt dës Definitioun dat richtegt Gefill aus, datt Sue eng Hëllefsmëttel fir den Handel mat Wueren sinn. D'Tatsaach, datt de Staat sech d'Privileg vun der Mënzung virhëlt, beweist scho, datt de Staat Sue als e besonnesch wichtegt Gebitt vum ëffentleche Liewen ugesäit. D'Tatsaach, datt de Staat eng ganz Serie vu Paragrafen am Strofgesetzbuch erstallt huet, déi sech mat Fälschungen beschäftegen, beweist ähnlech, datt et sech ëm eng ëffentlech Saach vun éischter Wichtegkeet handelt. Tatsächlech huet de Staat och zënter laanger Zäit duerch seng eegen Autoritéit bestëmmt, wat als Sue ëffentlech gëlteg ass.

Machine Translated by Google

Handel. Eng speziell Orientéierung vu Finanztheoretiker – d'Chartalisten22 – representéiert d'Staatstheorie vum Geld, déi summarisch erkläert: "Geld ass dat, wat de Staat als Geld erkläert". Doduerch gëtt Geld komplett vun der Substanz vum Geld getrennt, an de Siegel vun der Staatssouveränitéit ass genuch, fir "Geld" aus Eisen, Aluminium, Porzellan a virun allem Pabeier ze maachen. D'Géigewaart léiert eis, datt dës Theorie tatsächlech Realitéit ginn ass. D'Géigner vun dëse Finanztheoretiker – d'Metallisten23 – halen un der aler Iddi fest, datt Geld en inneren Wäert muss hunn, also aus Edelmetall (Gold a Sëlwer) muss sinn. D'Verhältnisser vun der Géigewaart ënnerstëtzen dës Orientéierung net, well de Staat tatsächlech souguer Geld aus Pabeier mécht, a souguer Geld, mat deem ee wierklech eppes ka kafen, och wann d'Geldschäiner aus zimlech wäertlosem Pabeier sinn. Mee d'Fro vun der Kafkraaft vun dësem Geld ass eng aner Geschicht. Hei schéngt déi sënnend Kafkraaft vum Geld, déi ëmgedréint proportional zu der wuessender Quantitéit u Pabeiergeld steet, de Metallisten Recht ze beweisen, well tatsächlech hunn d'Gold- a Sëlwermënzen net de Verloscht vun der Kafkraaft vum Pabeiergeld verursaacht. Mee dat ass aus engem anere Grond zeréckzeféieren, nämlech dem Wuercharakter vum Goldgeld. Net well d'Goldgeld echt Gold ass, behält et seng Kafkraaft, mee well Goldgeld och eng Wuer ass. Déi zwanzeg Mark Mënz kritt haut hir Kafkraaft guer net vum gestempelten Staatswährungszeechen '20 Mark', mee aus hirem Inhalt vun der Wuer aus raffinéiertem Gold. Mee mir kënnen hei net méi laang bei dëse finanziellltheoretesche kontroverse Froen ophalen, mir mussen méi ausféierlech iwwer dës Froen an der Representatioun vum Staatsfinanzsystem no der Argumentatioun vun der nationalsozialistescher Reform schwätzen. Hei geet et drëms ze erkennen, datt de Finanzsystem, am Fall vun der Fro, déi eis am Moment iwwer d'Grenze vu Staat a Wirtschaft beschäftegt, souwisou zu de Beräicher gehéiert, déi, als eng eminent wichteg Saach vum ganze Wirtschaftsliewen, genee wéi den Handel an den Handel mat de wichtegste Liewensmëttelprodukter, definitiv der virsiichtegster Treuhandreguléierung vum Staat ënnerworf musse ginn.

D'Wichtegkeet vum finanzielle Problem u sech brauch haut keng speziell Erklärung. D'Muecht vun de grousse Finanzmuechten, déi alles beherrschen, ass jidderengem kloer, deen et wëll gesinn. De scharfsënnege Mënsch huet schonn zënter laangem erkannt, datt genee déi inkompetent, falsch Aart a Weis, wéi de Staat sech a Bezuch op de Finanzsystem positionéiert huet, de Grondgrond fir déi aktuell katastrophal Konditiounen an de Staatsfinanzen ass. D'Tatsaach, datt déi meescht vun de sougenannte Staatszentralbanke guer keng reng Staatsinstituter sinn, mä Aktiengesellschaften, bei deenen d'Regierungen nëmme bestëmmt Iwwerwaachungsrechter fir sech behalen hunn, gëtt schonn eng Iddi vun de verwirrte Konditiounen am Beräich vum ëffentleche Finanzsystem.

Déi national politesch Fundamenter

Kee Staat ouni Muecht an, ouni Autoritéit, keng Regierung. Näischt ass méi selbstverständlech, a méi direkt offensichtlech fir de gesonde Mënscheverstand. Een muss et der kompletter Vernoléissegung vun eisem ëffentleche Gedankegang zouschreiwen, wann een, ënner eis an de Regierungskreesser, haut nach gleeft, datt een iwwerhaapt fäeg ass ze regéieren ouni militäresch a politesch Muecht.

Muecht ouni Muechtinstrument ass ondenkbar; politesch Muecht a militäresch Muechtmëttel bedingen sech géigesäiteg, genee sou enk wéi Wirtschaft a Moral net getrennt kënne ginn. Fir verluer Muecht erëmzefannen, gëtt et nëmmen dat eenzegt Mëttel, e militäreschт Muechtinstrument ze schafen.

22 Chartalisten ënnerstëtzen d'Benotzung vu Fiat-Geld oder vun der Regierung ausgestallte Tokens (Latäin: charta) als national Währung.
23 Metallisten gleewen, datt Sue hire Wäert vun Edelmetaller ofleet a sinn dogéint, datt Fiatgeld keen intrinsesche Wäert huet.

Machine Translated by Google

Wéi schrecklech gouf eist aarmt Heemechtsland bestrooft, well et d'Iddi vun der Muecht ofgedoen huet a sech der pazifistescher Fanfare ënnerginn huet, déi mir elo all Dag a stonneweis erliewen. „Fir eng méi schlëmm Situatioun ze verhënneren“ hu mir eis selwer erginn an eis Waffen zerstéiert, „fir eng méi schlëmm Situatioun ze verhënneren“ hu mir den Diktat vu Versailles ënnerschriwwen, „fir eng méi schlëmm Situatioun ze verhënneren“ huet d'Berliner Regierung zu allem jo an Amen gesot, wat vun eis gefuerdert gouf, „fir eng méi schlëmm Situatioun ze verhënneren“ hu mir all Béiswëllegkeet, all Demütigung, all Ausbeutung géint eis erlaabt. Mat dësem schämlose Slogan vu Feigheet an Abjektizitéit gouf dat däitscht Vollek an ëmmer méi déift Misär gefouert. Mir hunn erfëllt, wat vun eis gefuerdert gouf, an e
De Minister, deen en Däitsche wollt sinn, den Dr. Rathenau24, huet sech getraut ëffentlech ze erklären: Et gëtt keng absolut Onméiglechkeet ze erfëllen, et geet nëmmen drëm, wéi déif e Vollek an d'Nout fale kann! Dat heescht mat anere Wierder - obwuel d'Wierder vum Rathenau scho kloer genuch sinn: déi däitsch Natioun ass komplett verdeedegungslos, si ass politesch komplett ouni Muecht, intellektuell ass si bal verstumpt ginn, si kann einfach weider schaffen. Si huet sech mat sou enger gigantescher Scholdlaascht belaaschte gelooss, datt d'Membere vum Ausgewielte Vollek mat dëse Reparatiounen fir ëmmer e glamouréist, aarbechtsfräit Liewen an alle Länner vun der Welt op Käschte vun der däitscher Aarbecht féiere kënnen. Mee elo besteet d'Gefor, datt souguer déi enorm Aarbechtskräfte vun den Däitschen ënner der fantastescher Laascht zesummebriechen. Dofir mussen d'Däitschen duerch Stimulanzer stänneg um Liewen gehale ginn a genee op dës Manéier um Grenz vun hirer kierperlecher Leeschtungskapazitéit gehale ginn, fir datt si all Kraaft kënne ruffen, ëmmer an der täuschender Hoffnung, datt si sech eng Kéier vun hire Laaschte befreien. "Et geet nëmmen drëm, wéi déif e Vollek an d'Nout fale kann!" Dëst war déi politesch Stëmmung vum Minister Rathenau, déi vun alle Republikaner sou gefeiert gouf.

Wann mir un dëst Paradigma vun der moderner däitscher Staatskonscht erënnert hunn, war et nëmmen fir dëst sou schrecklecht Beispill ze bestätegen, dat eis sou no läit, vun enger verdeedegungsloser a waffenloser Natioun, déi einfach alles, souguer all Spott, muss akzeptéieren. Géintiwwer deem gëllt fir eis de Glawen un e vun ausserhalb mächtege Staat, deen eleng Fridden a Fräiheet garantéiere kann. Mir verzichten op historesch Grënn, dat ass net d'Aufgab vun engem Manifest, mä eng Saach fir den Historiker.

D'Géigesték vun der Iddi vun der vun ausserhalb geriichter Muechtpolitik ass de vun bannen geriichte starre Rechtsstaat. Mir koumen dëser Idealzoustand am bismarckesche Muechtstaat zimlech no, awer an de Beräicher, déi de Finanzsystem an d'onlimitéiert Unerkennung vum Privatbesëtz an d'Ufuerderungen, déi dovun ofgeleet goufen, betrëfft hunn, stoungen eis juristesch Iddien vollstänneg ënner der kapitalistescher Iddi.

Et brauch keng speziell Betonung, datt den Nationalsozialismus a punkto intern Politik onbedéngt um Standpunkt vum Gesetz steet, souwäit jidderee virum Gesetz gläich soll sinn an et keng Ënnerscheeder an de soziale Uerdnunge soll ginn. Mee eng wesentlech Transformatioun muss...

am Bezuch op d'Grondidee vum Gesetz realiséiert ginn, déi fir den Däitschen en inneren Besoin bedeit, eng fräiwëlleg Ënneruerdnung vun den héijen Interessen vum Ganzen, während d'Rezepter vum Gesetz, déi haut bei eis gëlteg sinn, einfach als e Muechtgebot erschéngen an tatsächlech als Geboter vun enger Muecht, déi net am Déngscht vum Ganzen steet, mä, genee a Bezuch op d'Froen vum Eegentum, de Schutz vum Eegentum virum Schutz gestallt huet.

24 De Walther Rathenau (1867-1922) war e jiddeschen Industriellen a Politiker, deen 1922 Minister fir Rekonstruktioun a 1922 Ausseminister war. Seng Beharrlechkeet, datt Däitschland seng Verpflichtungen aus dem Traité vu Versailles erfëlle soll, huet d'Feindlechkeet vun den däitschen Nationalisten ausgeléist an hien ass am Juni 1922 ermuert ginn. D'Reaktioun vun der Weimarer Regierung op dësen Attentat war d'Veröffentlechung vum Republikschutzgesetz (Gesetz zum Schutz vun der Republik) am Juli 1922, op dat de Feder sech dacks bezitt.

Machine Translated by Google

vun der Persoun. D'Fro vun der neier Uerdnung vum ëffentleche Recht muss an enger anerer Sektioun méi detailléiert diskutéiert ginn.

Elo këmmere mir eis kuerz ëm d'Froen vun der externer Staatsform. Eng definitiv Entscheedung iwwer dës Fro ass op kee Fall dréngend. Si kann am Allgemengen eréischt no enger zimlech fundamentaler Reinigung vun eise bannenzege politesche Konditioune geléist ginn. Dee eenzege méigleche Wee zu dëser bannenzeger politescher Reinigung schéngt eis ausschliisslech duerch eng Diktatur ze sinn, déi mat totaler Entschlossenheet d'Quelle vun der Zersetzung a Krankheet an eisem nationale Kierper ofschneit a verbrennt.

D'Ufuerderungen, déi mir un esou e Leader stellen, si ganz héich; eng passionéiert Léift fir säi Vollek, en onbiegbare Wëllen, eng bal somnambulistesch Sécherheet an all senge Entscheedunge mussen hien auszeechnen. Datt seng intellektuell Fäegkeeten iwwer den Duerchschnëtt eraushiewe mussen, ass selbstverständlech, awer Wëssen a Fäegkeeten an de verschiddene Beräicher sinn net den entscheedende Faktor. Wëssen a Léieren kënne vun aneren realiséiert ginn - Wéi vill Männer et gëtt mat héijem Wëssen, grousser Kloerheet vum Denken, grousser Intuitioun, dem feinste kënschtleresche Talent - awer wann dat Lescht bei hinnen feelt, de passionéierte Wëllen, den oniwwertraffene Impuls, baséiert op der déifster moralescher Eescht, da wäerte si ni un der Spëtzt vun den Natiounen, als Pionéier a Leader, op nei Héichten trëppelen. Mir denken u reliéis Genies wéi Christus a Luther, Savonarola25 a Mohammed, Staatsmänner wéi Bismarck a Cromwell, Generäl wéi Friedrich de Groussen a Yorck26, etc. Den Diktator muss komplett fräi vun all onnéideger Restriktioun an Zweiwel sinn, fir hie kann et keng Onvermeidlechkeeten ginn, well et muss hien sinn, deen Geschicht schreift an hie gräift mat enger couragéierter, entschlossener Hand, wann seng Stonn ukënnt, hie verkierpert d'Sehnsucht vun der Natioun, an dofir mécht hie ni Feeler a gëtt vun der fanatescher Léift vun deenen gedroen, deenen seng Dot Befreiung bréngt. Hie muss fäeg sinn ze haassen, sou staark an rücksichtslos, wéi hie säi Vollek a seng helleg Aufgab gär huet. A Bezuch op seng Assistenten a Kollegen steet hien als den Éischten *ënner fräien a gläichberechtegte Mënschen.*

Dës al däitsch Iddi bildet d'Grondlag vun dëser eiserner Verbindung tëscht dem Leader a seng Frënn fir d'Saach.

Hie ass de Leader, well hie sech bewisen huet, a soulaang hie sech bewisen huet.

All Kraaft schéngt duerch seng Präsenz verduebelt ze ginn
Hie zitt all latent Energie eraus,
Jiddereen säin eegent Talent weisen,
Awer alles loossen, wat d'Natur se gemaach huet,
A kucken nëmmen datt se näischt anescht sinn
Op der richteger Plaz an Zäit.

(Schiller, Wallenstein)27

Hie ass streng a streng wat sech selwer ugeet, hie orientéiert sech no senge eegene Gesetzer. Hie huet Zäit fir jiddereen a lauschtert jidderengem zou, awer hie kann tëscht dem Wichtegen an dem Onwichtegen ënnerscheeden. Fir säin Zil z'erreechen, däerf hie keng Angscht hunn.

---

25 De Girolamo Savonarola (1452-1498) war en dominikanesche Pater, deen géint d'Korruptioun vum Staat a vum Klerus gepriedegt huet a prophezeit huet, datt Florenz e mächtegt Neit Jerusalem géif ginn, wann et seng moralesch Laster korrigéiere géif. Seng zousätzlech Verweigerung,

Ënnerstëtzung vum Poopst Alexander VI. senger Helleger Liga géint Frankräich, wat seng Exkommunikatioun am Joer 1497 an hir Hinrichtung am Joer duerno provozéiert huet Joer.

26 De Ludwig Graf Yorck von Wartenburg (1759-1830) war e preisesche Feldmarschall, deen sech géint d'Zesummenaarbecht vum preisesche General Julius von Grawert mat de Fransousen während dem Napoleon senger Invasioun vu Russland am Joer 1812 ausgeschwat huet a sou instrumental bei der Bildung vun der Sechster Koalitioun géint den Napoleon war, déi 1814 mam Exil vum Napoleon op Elba op en Enn gaangen ass.

27 Friedrich Schiller, Die Piccolomini, dat éischt Stéck a senger Wallenstein-Trilogie (1799). D'Iwwersetzung ass déi vum Samuel Taylor Coleridge.

Machine Translated by Google

Blutt a Krich, hie kann net raschten a relaxen, bis säin Zil erreecht ass, dann séchert hie seng Kreatioun weider sou wäit wéi et mënschlech méiglech ass, awer hie kann sech selwer zréckzéien, wéi den Diktator Sulla et gemaach huet, an doduerch seng Aarbecht op eng duebel Manéier sécheren, andeems hie vun enger Distanz operéiert, awer ëmmer nach net alles duerch seng staark Perséinlechkeet forcéiert, no aussergewéinleche Standarden ze moossen; op der anerer Säit kann sech eng méi fräi an onofhängeg Unhängerschaft entwéckelen, wann den Titan net stänneg den politeschen Alldag bestëmmt, mä am geeschtleche Sënn de Leader bleift. Sou eng Handlungsbrillanz wäert den Diktator auszeechnen, deen Däitschland erëm op eng Héicht féiert. Wann dann de Wee aus dem Dreck duerch d'Leeschtung vun engem aussergewéinleche Leader fonnt gëtt, déi intern an extern Viraussetzunge fir en onofhängegt nationalt Liewen erëmfonnt sinn, dann kann d'Natioun erëm iwwer déi extern Form vum Staat entscheeden.

Eis Vue op déi zukünfteg Staatsform wäert wesentlech vun der Aart a Weis beaflosst ginn, wéi verschidde Forme vum ëffentleche Liewen, besonnesch d'Walrecht an déi dovun ofgeleet Volleksvertriedung, konstituéiert ginn. Mir kéinten eis sécherlech un d'Méiglechkeet vun enger gesonder republikanescher Staatsform denken, ähnlech wéi am antike Roum. Tatsächlech weisen bal all historesch Erënnerungen an Däitschland op déi monarchesch Staatsform hin. Elo ass mat der monarchescher Staatsform op kee Fall onzertrennlech d'dynastesch Iddi verbonnen. Am Géigendeel, et schéngt, datt sech nëmmen ze dacks dynastesch Interessen staark zum Schued vun den Natiounen entwéckelt hunn. En anere Faktor ermanent eis zur extremer Vorsicht bei der Fro vun enger méiglecher Wiederaféierung vun der monarchescher Staatsform - d'Konsequenz vun der Ierflechkeet ënner Dynastien. An der schmerzhafter Geschicht vum däitsche Vollek kann een ëmmer erëm feststellen, datt déi drëtt Generatioun no engem bedeitende Herrscher d'Ierfschaft vu senge Virgänger verschwend huet, d'Éier an d'Wäert vun der Natioun beschiedegt huet, d'Muechtpositioun vum Räich verluer huet an de Fridden an d'Wuelbefannen vun de Bierger zerstéiert huet. Wat den Däitschen sech virstellt, wann hie vun de Virdeeler vun der Monarchie schwätzt, besonnesch ënner engem ierfleche Herrscherhaus, ass ëmmer de Gedanke vun deenen, deenen d'Geschicht den Epitheton "de Groussen" ginn huet. Mir denken dobäi un de Karl de Groussen, den Otto de Groussen28, de Friedrich de Groussen29 an déi wéineg, déi mat dëse richtege Herrscher gläichgestallt sinn; awer nëmmen eng flüchteg Erënnerung un d'Galerie vun Onfäegkeet, Faulheet, Egoismus, Verschwender, Fantasie, Distanz zum Vollek an aner geféierlech Charakteristiken, déi mat den Nimm vum Louis dem Fromme30, Otto III31, Wenzel32, Karl VI33 verbonne sinn.

---

[28] De Karl de Groussen (ongeféier 742-814) gouf 768 Kinnek vun de Franken a seng Herrschaft huet iwwer d'Franken eraus an e karolengescht Gebitt ausgebreet. Räich, dat de gréissten Deel vu Westeuropa ëmfaasst huet.

29 Den Otto de Groussen (912-973) war den Herzog vu Sachsen, deen 936 Kinnek vun den Däitsche gouf, 955 d'Magyaren besiegt huet an 961 d'Kinnekräich Italien eruewert huet. 962 gouf hie vum Poopst Johannes XII. zum Keeser gekréint a regéiert vu Roum aus als Hellege Réimesche Keeser.

30 De Louis le Pieux (778-840) war de Jong vum Karl de Groussen, mat deem hien zënter 813 als Co-Kaiser regéiert huet. Am Joer 817 huet hien säi Räich ënner seng dräi Jongen a sengem Neve Bernhard opgedeelt, deen als Kinnek vun Italien regéiert huet. De Bernhard huet sech awer géint säin Monni rebelléiert a gouf mat enger Verblendungsstrof bestrooft, kuerz drop ass hien gestuerwen. De Louis huet seng Grausamkeet ëffentlech versöhnt an domat e groussen Deel vu sengem Prestige als Herrscher verluer. D'fränkescht Räich war während dem Rescht vu senger Herrschaft vu Biergerkricher geprägt.

[31] Den Otto III. (980-1002) war vun 996 un am Hellege Réimesche Räich a war wärend senger Herrschaft mat vill Widderstand vun de slawesche Vëlker konfrontéiert, sou datt hie gezwonge war, d'keeserlech Gebidder östlech vun der Elbe opzeginn, obwuel hien et trotzdem fäerdeg bruecht huet, den Afloss vum Chrëschtentum a Polen an Ungarn ze konsolidéieren.

[32] De Vaclav I. (ongeféier 907-935) vun der Pÿemyslid-Dynastie war vun 921 un Herzog vu Béimen. Am Joer 929 gouf Béimen vum ostfränkesche Kinnek, dem Heinrich dem Fugeljäger, ugegraff a gezwongen, dem Leschten nees Tribut ze bezuelen. De Vaclav gouf vun enger Grupp vun Adlegen ermuert, déi a Bund mat sengem Brudder Boleslav waren, deen den nächste Herzog vu Béimen gouf.

33 De Charles VI. (1368-1422) gouf souwuel 'le bien-aime' (de Léifsten) wéi och 'le fou' (de Verréckten) genannt. Hie war verréckt a seng Herrschaft war geprägt vun de weidere Konflikter vum sougenannte Honnertjärege Krich. Dem Charles seng weider Fehd mat Burgund gouf vum Henry V. vun England ausgenotzt, deen d'Fransousen an der Schluecht vun Agincourt am Joer 1415 besiegt huet.

Duerch den Traité vun Troyes, deen 1420 ënnerschriwwe gouf, krut dem Henry d'Duechter vum Charles VI., d'Catherine, an d'Ierffolleg vum franséischen Troun.

Machine Translated by Google

De Friedrich Wilhelm III34, Wilhelm II35 geet duer fir kloer ze erkennen, datt déi dynastesch Staatsform a kenger Weis eng Garantie fir d'Wuel vun der Natioun enthält.

Dat, wat d'Neigung vum Däitschen zur Monarchie ausdréckt, ass de Besoin vum Däitschen no engem Leader, an d'Bereetschaft, sech engem Leader z'ënnerwerfen. Genee dës lescht Charakteristik ass vläicht eng besonnesch typesch Charakteristik vum Däitschen, mir kennen dës Eegeschaft vum däitsche Charakter nëmmen ze gutt a senge gudden a schlechten Aspekter. D'Loyalitéit bis zum Doud huet him erlaabt, fir déi mächtegst Victoiren ze kämpfen an ze gewannen, si huet him erlaabt, souguer auslännesche Fändelen ze verfollegen; awer si enthält och e groussen Undeel un Onofhängegkeet bei de schwaache Typen bis zum Punkt vun Wäertlosegkeet a Sklaverei, Léift fir Friemd a Manktem u Beurteelung.

D'Fro vun der Nofolleg ass dofir, an Däitschland selwer, net schwéier ze léisen.
Déi vill méi schwéier Fro läit am Problem vum Leader.

D'Auswiel vum Leader ass bis elo méi oder manner ëmmer dem puren Zoufall iwwerlooss ginn. Dat fürstlecht Bestietnesbett ass tatsächlech a kenger Hisiicht eng Garantie fir déi intellektuell Fäegkeeten an déi néideg Charaktereigenschaften, déi vun engem Monarch verlaangt musse ginn. A wa mir eis un déi modern däitsch Wirtschaft erënneren, wou d'Memberschaft an der Partei eleng iwwer d'Qualifikatioun fir déi héchst offiziell Posten entscheet, musse mir dëser Fro besonnesch Opmierksamkeet schenken.

D'Schwieregkeet läit awer doran, déi moralesch a charakteristesch Qualitéite vun deem ze schützen, an deem seng Hänn d'Schicksal vum Vollek soll leien. Wärend en Diktator d'Leedung awer vu sech selwer iwwerhëlt, als Träger vum nationale Sehnsucht, muss e zukünftege Leader tatsächlech aus dem bewossten Wëlle vun der Natioun als dee Beschten an am Beschten entstoen.
Doduerch kann et komplett oppe bleiwen, ob deen héchste Wäert an enger Persoun vereenegt soll ginn oder ob d'Staatsféierung aus zwou oder méi soll bestoen. Jiddefalls steet eng Saach fest fir eis, datt deen, deem d'Leedung vun den héchste Staatsangelegenheeten uvertraut ass, egal ob et gekréint Käpp oder en konsularescht Duumor-Triumvirat sinn, déi héchst Verantwortung am beschte Fall an der Verfassung verankert ass. Déi héchst Verantwortung wäert dofir déi wesentlechst national politesch Basis sinn, déi den nationalsozialistesche Staat vun de fréiere Herrschaftsformen ënnerscheet.

E besonneschen Aspekt vun de nationalpolitesche Grondlage vum nationalsozialistesche Staat ass d'Fuerderung no engem nationalistesche Staat, an deem d'Membere vu frieme Länner a Rassen vun der Féierung vun de Staatsangelegenheeten souwéi vun der Iwwernahm vun ëffentlechen Ämter ausgeschloss sinn.

Déi grouss Lektioun vun der ganzer däitscher Geschicht kann an der Tatsaach zesummegefaasst ginn, datt Däitschland ëmmer aarm, schwaach a miserabel war, wann seng Herrscher auslännesch Interessen verfollegt hunn a wann déi enk kleng Suergen vun den eenzelne Provënzen a Stied iwwer déi gemeinsam Affären vum Räich gestallt goufen; an och war Däitschland ëmmer staark a mächteg, wann et vereenegt war a seng Herrscher op däitsch Aart a Weis geduecht a gefillt hunn an d'Provënzen a Stied sech als Membere vum grousse gemeinsame Pappeland gefillt hunn. D'Natioun no baussen zoumaachen mat all Fräiheet an Diversitéit bannen. Dëst ass déi richteg Iddi vun engem däitsche Staat. De Bismarck-Räich huet schonn...

34 De Friedrich Wilhelm III. (1770-1840) war Kinnek vu Preisen vun 1797 un. Obwuel hien probéiert huet, eng Neutralitéitspolitik an den napoleonesche Kricher ze verfollegen an net der Drëtter Koalitioun bäigetrueden ass, gouf hie vun der pro-Krichspartei, déi seng Kinnigin Luise ënnerstëtzt huet, gezwongen, der Véierter Koalitioun vun 1806 bäizetrieden, déi zu der Schluecht vu Jena gefouert huet, an där Preisen vum Napoleon besiegt gouf.

35 De Wilhelm II. (1859-1941) war de leschten däitsche Keeser a regéiert vun 1888 bis November 1918. De Wilhelm huet dem Bismarck seng streng antisozialistesch Gesetzer net ënnerstëtzt an huet de Kanzler am Joer 1890 entlooss. Wéi Éisträich no der Ermuerdung vum Äerzherzog Franz Ferdinand zu Sarajevo gezwonge war, Serbien unzegräifen, huet hien decidéiert, Éisträich-Ungarn z'ënnerstëtzen, obwuel hie sech de Gefore vun engem Krich bewosst war, deen Russland, Frankräich an England kéint betreffen.

Machine Translated by Google

koum ganz no un dësem Ideal vun der Iddi vum däitsche Staat, just datt eis Rassbridder am däitschen Éisträich36 nach ëmmer baussent dem Räich bliwwe sinn.

D'Vereenegung vun allen däitsche Stämm an engem zouenen Nationalstaat ass dofir eist wichtegst nationalpolitesch Zil. Internpolitesch soll de föderalen a federalen Charakter vun de gréissere Provënzen, wéi en historesch entstanen ass, erhale bleiwen oder nei opgebaut ginn. Déi nationalpolitesch Grondlage sinn an dëser Hisiicht folgend: All Funktioune vum Räich, bei deenen et ëm d'muechtpolitesch Positioun vum Däitsche Räich géintiwwer dem Ausland geet, sinn Ugeleeënheete vum Räich. Dëst sinn d'Ausseministère, Ambassaden a Konsulater, de Passsystem, d'Kontroll vum Aussenhandel, den Douanesystem a virun allem d'Arméi an d'Marinn.

Intern politesch soll dogéint d'Iddi vun der wäitreechender Onofhängegkeet vun den eenzelne Provënzen oder Bundeslänner gefërdert ginn. Finanziell Onofhängegkeet ass d'Viraussetzung fir dat onofhängegt Existenz vun der Natioun, dofir muss d'Steiergesetzgebung haaptsächlech un d'Provënzen delegéiert ginn.

D'Gesetzgebung fir Zivil-, Handels- a Strofrecht gëtt vum Gesetz vum ... geregelt.
Reich, awer a Praxis de provinsielle Justiz- a Policeautoritéiten ënnergeuerdnet.

Op ähnlech Aart a Weis ginn d'Verkéiersanstalten sécherlech no den Direktiven vum Reichsgesetz geregelt, awer si bleiwen trotzdem, finanziell, administrativ an operationell, ënner der Provënzsouveränitéit.

Datt d'Reliounsfräiheet vollstänneg vun der Verfassung garantéiert bleift, brauch keng speziell Erwähnung; op der anerer Säit wäerten och Reliounen, deenen hir Schréften net komplett op däitscher Sprooch geschriwwe sinn a fir jiddereen zougänglech sinn, an deenen hiren Inhalt fir de Staat geféierlech Doktrinen enthält, dëse Schutz net genéissen.

Déi konstitutionell Form vum sozialistesche Grondcharakter vum Räich gëtt besonnesch am Beräich vum Aarbechtsrecht souwéi an de Beräicher vun der Krankheets-, Accident-, Alters- a Invaliditéitsversécherung betount a wäert besser ëmgesat ginn, wéi et haut geschitt.

Erkenntnesser a Zilsetzung

Wann all grëndlech Behandlung vu Saachen am Zesummenhang mat der Zäit eng Äntwert op déi dräi Froen verlaangt: Wéi ass et elo? Wéi ass et entstanen? a Wat elo? – well ouni dës Basisuntersuchung ass eng komplett a gewissenhaft Aarbecht ni ze erwaarden – gëllt dat an engem méi héije Sënn, wann et ëm den Opbau vun engem neie Staat geet. Eng Beschreiwung vun der aktueller Situatioun am Kader vun dëser Aarbecht huet natierlech nëmmen eng Plaz, souwäit et drëm geet, déi wesentlech Charakteristike vun den aktuellen kritesche Konditioune vum Staat a vun der Wirtschaft erauszefannen. Bei sou enger Aufgab muss een besonnesch vermeiden, Symptomer als Ursaachen ze huelen. Dëst ass genee d'Konscht vun all Diagnos, déi sech net vun Externalitéiten oder Auswurzelen täuscht, mä méi déif an de Grond vun de Saachen kuckt. Dëst gëtt am kloersten am medizinesche Beispill oder am Fall vun engem liewege Mënsch. Wann eng Schwellung iergendwou am Kierper optrieden, soll d'Ursaach als éischt an der Krankheet vum betraffene Kierperdeel gesicht ginn; d'Tatsaach, datt dësen Kierperdeel krank ass, huet seng Ursaach an engem schlechten Zoustand vum Blutt; mee och dëst Wëssen däerf net als déi lescht Ursaach ugesi ginn, mee de schlechten Zoustand vum Blutt wäert dann d'Konsequenz vu schlechter oder net genuch Ernärung sinn. Elo wier d'Kur net erfollegräich, wann den Dokter géint dës Ursaach kämpft.

36 D'Republik Däitsch Éisträich war den Numm vum Staat, deen 1918 nom Éischte Weltkrich aus den däitschsproochege Lännereien vum Éisträich-Ungaresche Räich gegrënnt gouf. Si huet, nieft den haitegen éisträicheschen Territoiren, Südtirol an Tarvisio (haut an Italien), Südkärnten a Südsteiermark (haut a Slowenien) souwéi d'Sudetenland an Däitsch Béimen (haut an der Tschechescher Republik) abegraff.

Machine Translated by Google

nëmmen dat externt Phänomen; doduerch géif am beschte Fall eng temporär Linderung agoen, eng Berouegung vun de Péng, awer d'Krankheet géif weidergoen. Och e Versuch vun enger Heelung duerch eng bluttreinigend Behandlung géif keng dauerhaft Heelung bréngen, wann d'Grondursaach, nämlech déi fehlend oder schlecht Ernärung oder déi aner schiedlech Ëmstänn, net ewechgeholl géif ginn. Nëmme sou eng Behandlung vun bannen no baussen kann eng richteg Heelung bréngen. Dat ass jidderengem kloer. Genee sou muss d'Enquête gemaach ginn, wann et ëm e kranke nationale Kierper geet. Och hei ass et ganz wéineg nëtzlech, wann déi extern Symptomer vun der Krankheet bekämpft ginn. Een fillt nëmmen ze gutt als traureg Wourecht dat bekannt Spréchwuert: "Déi kleng Béiser ginn gehängt; déi Grouss däerfen fräi goen". D'Heefegkeet vu Verstéiss géint dat gemeinsamt Interesse ass nëmmen dat externt Zeechen dofir, datt hannert de Kulissen Saache gespillt ginn, déi dem gemeinsame Wuelbefannen a groussen Mooss schueden. Well nëmmen wann eppes am Staat verfault ass, kënnen esou grouss Schued bestoe bleiwen an eng dauerhaft Gefor fir d'Existenz vum Staat selwer ginn. Wann de Staat selwer krank ass, da kann een dovun ausgoen, datt d'Ursaach dofir falsch intellektuell Astellungen a Bezuch op d'Bedenken vun der Bevëlkerung an déi tatsächlech Funktiounen an d'Autoritéit vum Staat selwer sinn. Eng Heelung kann dofir schlussendlech vun enger neier gesonder Iddi vum Staat erwaart ginn, duerch d'Schafung vun enger gesonder, mächteger Staatsféierung, déi voll onofhängeg ass a net mat de Sënne vun der Vergaangenheet belaascht ass. All Léisung, déi hire Standpunkt vun engem Kompromiss mat den existente Muechten ausgëtt oder déi sech erëm un déi zesummegebrach Forme vum fréiere Staat bannen wëll, dréit de Som vun hirem eegenen Zerfall a sech. An dësem Zesummenhang muss een och dovunner gewarnt ginn, sech un historesch Staatsformen ze bannen, déi u sech zwar net schlecht waren, awer trotzdem ganz séier engem Zesummebroch noginn hunn.

Wat sinn elo déi opfällegst Charakteristike vun der aktueller Kris?

Extern an uewerflächlech – wéi am Fall vu Féiwer – héich Temperatur oder, iwwersat a wirtschaftlech politesch Begréffer: Onrou, Spannung bei all Geleeënheet, Onrou an Onuerdnung. Et ass extrem bedeitend, datt all verstoppte a faul Persoun, awer och déi ganz Arméi vun den tatsächleche Scholden, ëmmer mat der lauter Stëmm "Rou an Uerdnung" als Heelmëttel gelueft hunn. Rou an Uerdnung sinn natierlech kee politescht Zil am Allgemengen, mä nëmmen eng Bedingung, déi weist, datt gesond Zoustänn am nationale Kierper herrschen. Mee wann eng Natioun krank ass, ass et ganz natierlech a selbstverständlech, datt sech dëst an Onrou an Onuerdnung manifestéiert. Eng politesch Astellung, déi nëmmen "Rou an Uerdnung" priedegt a probéiert ze etabléieren, ass dofir komplett falsch orientéiert; op der anerer Säit hëlleft se der Krankheet nëmmen ëmmer méi déif anzegoen, bis den Doud mat de schrecklechs Och Geschwëster an Eeter, déi als personifizéiert ugesi ginn, wënschen sech natierlech och, datt déi krank Persoun zimmlech roueg bleift, well d'Bazillen sech dann sou wonnerbar séier multiplizéiere kënnen a sech iwwer de ganze Kierper ausbreeden an en och bannen komplett verrotten. Nee, ganz am Géigendeel: ewech mat den Eeter! Dës musse geschnidden ginn, een kann d'Péng vum Operatiounsanfall net als Géigegrond uginn; de Patient muss aus sengem schlechten Ëmfeld erausgeholl ginn, a virun allem muss hie eng gesond a staark Ernährung kréien.

Déi weider Symptomer sinn d'Besetzung vu Staatspositiounen duerch onpassend Elementer, d'Ofwicklung vu Staatsangelegenheeten duerch Majoritéitsentscheedungen, d'Optriede vu sou Majoritéitsentscheedungen am Parlament, déi keng Verantwortung droen, d'Wal vun esou Parlamenter no engem Walrecht, dat extern zwar dat fräist an universellst ass, awer intern spekuléiert iwwer ... de Manktem u Beurteelung vun de Massen an ënnerdréckt einfach besser Ableck an e méi héicht Verantwortungsgefill. Eng Regierung, déi vun parlamentaresche Majoritéiten ofhängeg ass – déi reng zoufälleg entstinn a fir déi nëmmen déi parteipolitesch Iwwerleeungen entscheedend sinn – kann natierlech fir hiren Deel net méi den objektive Bewaacher vum gemeinsame Wuelbefannen sinn, mä si ass den

Machine Translated by Google

e Schlupfplatz fir ambitiéis Parteipolitiker a stur Doktrinären. All dës Symptomer kënne mat dem Wuert "Parlamentarismus" zesummegefaasst ginn.

Dëse *Parlamentarismus* ass déi grouss demokratesch Ligen iwwer d'Fäegkeet vum Vollek zur Selbstverwaltung. Natierlech kënne mir mengen, datt verantwortungsbewosst Staatsbierger voll a ganz fäeg sinn, op eng autoritär Manéier iwwer ëffentlech Ugeleeënheeten ze urteeléieren an d'Schicksal vun hirer Gemeinschaft oder hirem Land ze leeden, awer e Walrecht wéi dat universellt, direkt a geheim fir Persounen iwwer 21 Joer vu béide Geschlechter, dréit onbedéngt de Som vun der veruechter Herrschaft vun den Ënnergeuerdneten an Skrupellose.

Nieft der veruechter Herrschaft vun de Parlamenter an de Regierungen, déi dovun ofhängeg sinn, regéiert haut a Wierklechkeet, trotz all den antikapitalistesche Parolen vun de Marxisten, *e grousst Kreditkapital.* Déi héich Finanzwelt ass den onbeschränkten Herrscher vum Staat an der Wirtschaft. Keng Regierung traut sech, drastesch Moossname géint d'Gewënninteressen vun der Banken- a Boursewelt ze huelen. All d'Natiounen sinn duerch zimlech gigantesch Staatsscholden un dës iwwernational Weltmuecht a Zënsen a Maut gebonnen. D'Resultater vun dëser Zënssklaverei sinn enorm, si erschütteren déi ganz Welt a wirtschaftlechen a nationale politesche Bezéiungen op hir Fundamenter. D'Zënsenerfassung ass tatsächlech zur Haaptaarbecht vun de Regierungen ginn. Dëst bedeit fir d'Natiounen eng schrecklech Steierausbeutung an Ofdreiwung duerch déi verschidde Methode vun direkten an, besonnesch, indirekten Steieren, duerch eng onhaltbar progressiv Inflatioun, déi op hirem Héichpunkt zu enger Beraubung vun der ganzer Mëttelklass vun hire Spueren gefouert huet. Dës onbeschränkt Herrschaft vum Geldbeutel übt, hannert der Mask vum legale Recht op Zënsen, déi brutalst Herrschaft aus, déi jee d'Welt regéiert huet. Et féiert zu enger Verarmung an Pauperiséierung vun de Massen a besonnesch vun deene Kreesser, fir déi d'Erwerbung vu Sue kee Selbstzil ass a dofir net de zentrale Punkt vun hirem ganze Denken. Nëmmen doraus entsteet déi schrecklechst Konsequenz vun dëser absoluter Finanzherrschaft, nämlech d'moralesch Degradatioun vun de Vëlker, déi ënner dëser Herrschaft stinn. All Instinkter sinn op Erwerb a Besëtz geriicht, all Konzepter vu Loyalitéit a Glawen ënnergoen an der rücksichtsloser Verfollegung vum Gewënn, de respektable Mënsch ass gezwongen ze erliewen, datt hien als Belounung fir seng Respektabilitéit ëmmer méi déif ënnergoe muss, während Skrupellosegkeet gigantesch Gewënn am Fall vun alle méiglechen an onméigleche Geschäfter bréngt. Verzweifelt grouss Kreesser kämpfen ëm hire Liewensënnerhalt, en erdroelecht Akommes duerch Aarbecht eleng gëtt ëmmer méi schwéier.

An zouenen Frontlinnen versichen d'Aarbechter ëmmer méi héich Léin ze erpressen, Streiker erschütteren d'wirtschaftlech Aarbechtsplazen, laméieren hir Produktioun a schueden domat indirekt virun allem deenen, déi vun der gréisstméiglecher Produktioun vu Wueren fir d'national Wirtschaft ofhängeg sinn, genee den Aarbechter selwer.

Als Gesamtphänomen kënne mir dës Konditiounen ënner dem Konzept vum *"Mammonismus" zesummefaassen.*

D'Récksäit vun dësem *Mammonismus* ass déi *marxistesch Weltanschauung, déi* aus der intellektueller Stëmmung vun den Affer vun der Mammonistescher Verletzung entstanen ass. Mir wëssen ganz genau, datt d'Meeschtergeeschter vun de Marxisten dës intellektuell Stëmmung clever fir sech selwer als Handler vum internationale Kapital notze konnten an zur selwechter Zäit den Hass vun den Ausbeuteten vun sech selwer oflenken, awer mir hunn et hei mat enger intellektueller Dispositioun ze dinn, déi net nëmmen op eng obstruktiv, mee op eng ganz feindlech Aart a Weis géint d'Wiederherstellung vun enger gesonder nationaler...
Staat.

D'Essenz vum *Marxismus* musse mir an der Tatsaach erkennen, datt en de Privatbesëtz verleegnt an domat all Wirtschaft an doriwwer eraus all méi héijer Kultur ofschneit; weider an der Tatsaach, datt en d'Iddi vum Klassekampf gefërdert an domat d'Leit auserneegerappt huet a...

Machine Translated by Google

verschidde Klassen, déi sech géigesäiteg bekämpfen. Et ass genuch, op dat anonymt Leed vum russesche Vollek hinzeweisen, wou am sowjetesche Staat dës falsch Natiouns- a Wirtschaftsmorddoktrin am héchste Mooss an d'Realitéit ëmgesat gouf.

A wa mir elo no den tatsächleche Pathogenen vun der Krankheet sichen, stousse mir komescherweis iwwerall op Judden als Leader an Haaptprofiteuren.

D'jiddesch Fro gëtt zu enger Weltfro, op wiem seng Léisung d'Wuelbefannen an D'Leed vun de Natiounen wäert ofhängeg sinn.

Dëser Fro gëtt eng speziell Aarbecht an dëser Bibliothéiksserie gewidmet37 .

E Réckbléck op d'Geschicht weist eis, datt déi verzweifelt Natiounen ëmmer erëm versicht hunn, sech vun dësem Béisen duerch bluddeg Ënnerdréckung an Ausrottung vun eenzelne Judden ze befreien - awer no e puer Generatiounen sinn d'Juden no sou Pogromen erëm méi staark a finanziell méi mächteg zréckkomm.

Mir mussen dofir vermeiden, d'Léisung vun der jiddescher Fro op dës primitiv Manéier ze sichen - tatsächlech kann een de Peschtbazill net eenzel ëmbréngen, een kann en nëmmen ausrotten, andeems een seng Liewensbedürfnisser dovunner ofschneit.

Den Antisemitismus, deen op der ganzer Welt opflammt, ass d'Fackelsignal, datt d'Natiounen hire gréissten a geféierlechste Feind erkannt hunn, awer et ass elo eis Aufgab, dëst korrekt emotionalt Wëssen op eng korrekt a vernünfteg Manéier ze riichten.

De Kampf géint *de Marxismus* an domat géint d'Judden ass duerch déi onermiddlech Erzéiung vun de vergëfte Massen erfollegräich. Et ass déi éischt Etapp vun eisem Kampf.

D'Briech vun der Interessensklaverei ass déi lescht an haardst Schluecht am wirtschaftleche Beräich fir d'Befreiung vu Vollek a Staat vum gëllene Netzwierk vun der supranationaler Finanzwelt.
Muecht.

Eréischt nodeems dës Etappen duerchkämpft goufen, a wann de Victoire komplett erkämpft a geséchert ass, wier et Zäit fir all déi weider Reformen duerchzeféieren, déi dem geschwächten a kranke Nationalkierper en neie Liewenswëllen an eng nei Liewenskraaft ginn, déi als éischt dat realiséiere wäert, wat an eisem allgege Geescht ass, un dat mir all mat liewegen Häerzer gleewen a fir dat mir mat engem onbuegbare Wëlle streben:

D'Wiedergebuert vun Däitschland.

E neit, fräit, vereenegt Groussdäitschland an engem gesonden, festen a mächtege Staat vun Aarbecht a Leeschtung.

37 Dem Feder säi Wierk iwwer d'Juden, Die Juden, gouf 1933 als Vol.45 vun der Nationalsozialistische Bibliothek publizéiert.

Machine Translated by Google

2. De Programm

Den Urspronk vum Programm

All Aarbecht erfuerdert e Plang, all Realisatioun muss vun enger intellektueller Kreatioun virausgaange sinn. Wat méi kloer a besser ausgearbecht d'Baupläng sinn, wat méi schéin a méi séier d'Gebai opgeriicht gëtt. Och nei politesch Strukturen erfuerderen e kloere Bauplang, dëst gëtt hei e politescht Programm genannt.

D'Ufuerderungen, déi un e politescht Programm gestallt musse ginn, si ganz héich a ganz divers. Et geet ëm eng Aufgab mat der héchster Verantwortung, well d'Wuelbefannen an d'Leed vum eegene Vollek dovun ofhänken, ob de Plang gutt war. E Programm muss weiderhi mat der präzisster Kuerzheet all wichteg Beräicher vum ëffentleche Liewen behandelen, muss all Kritik standhalen, däerf sech net am Detail verléieren, däerf de Géigner keng onnéideg Schwachpunkten ubidden, däerf keng utopesch Hoffnungen erwächen, déi spéider net erfëllt kënne ginn. De Programm muss e trei Bild vum kommende Staat an der neier Wirtschaft sinn. E muss jidderengem a Konturen d'Skizz vun der gewënschter Staats- a Wirtschaftsuerdnung weisen, awer e däerf d'Ëmsetzung net och a senge Detailer beschränken oder viraussoen.

All Programm huet och eng Geschicht an eng Entwécklung, awer et ass sécherlech e Grondstee vun der fundamentaler Korrektheet vun enger Bewegung, wann no sou vill Joren näischt Wesentleches un hire Grondcharakteristike geännert muss ginn an nëmmen e puer Onkloerheeten ewechgeholl musse ginn. Nëmmen de wichtegsten a markantsten Programmpunkt vum ale Programm vum 24. Februar 1923, Nr. 11, "Ofschafung vum Akommes ouni Aarbecht an Ustrengung, Broch vun der Interessensklaverei" erfuerdert dringend eng grëndlech programmatesch Behandlung a nationaler, finanzieller a wirtschaftlecher politescher Hisiicht. Déi detailléiert Behandlung vun dësem Punkt war deemools keng sou absolut Noutwennegkeet, well deemools déi méi detailléiert Schréften am Zesummenhang domat, Manifest fir d'Broch vun der Interessensklaverei an de Staatsbankrott, seng Léisung, bal déi eenzeg existent Schréften waren a fir d'Grënner an déi éischt Unhänger vun der Bewegung voll bekannt a vertraut waren. An enger gewësser Hisiicht war et den intellektuellen Inhalt vun dëse Schréften, deen de sozialistesche Spillraum vun der Aktivitéit bäigefüügt huet -
mat Pläng, déi deemools schonn an hire grondleeënden Eegeschafte festgeluecht waren - zum Wëllen zur Erneierung, deen e klenge Krees ronderëm den Anton Drexler38 an den Adolf Hitler zesummebruecht hat, zum Krees vun nationalisteschen a populisteschen Iddien.

Et sinn genee dës Programmpunkten a Fuerderungen, duerch déi sech déi däitsch Fräiheetsbewegung vum Nationalsozialismus wesentlech a fundamental vun all anere populisteschen an nationalistesche Gruppen, Beweegungen a Parteien ënnerscheet, a duerch déi si sech besonnesch vun all sougenannte parlamentaresche Parteien ënnerscheet, déi hirersäits nëmmen eng Manifestatioun vun der mammonistesch-plutokratescher Herrschaft sinn.

Eng weider Noutwennegkeet bei der neier Formuléierung vum Programm war et, eng méi kloer Form an eng kloer Strukturéierung wat déi eenzel Beräicher vum ëffentleche Liewen ugeet. Dat ass geschitt.

Et ass meng Pflicht hei, un nach en anert banebriechend Wierk ze denken, dat säin Urspronk enger paralleler Manifestatioun vum Nationalsozialismus an Éisträich a Béimen verdankt, ech mengen d'Buch vun

38 Den Anton Drexler (1884-1942) war, zesumme mam Dietrich Eckart a Feder, ee vun de Grënner vum däitsche Pendant vun der urspréinglech éisträichescher Deutsche Arbeiter Partei zu München. Den Drexler war Éierepresident vun der Partei, vun där den Hitler schonn 1921 de kloere Leader gouf. Den Drexler huet d'Partei 1923 verlooss a koum erëm dobäi, wéi den Hitler 1933 un d'Muecht koum.

Machine Translated by Google

den Ingenieur Jung39, Vertrieder vun den Sudetendeutschen an der Tschechoslowakei am Prager Parlament.

Den éisträicheschen Nationalsozialismus geet a senge Grënn wäit zréck op d'Zäit virum Krich. Säi Gedankenspektrum baséiert éischter op dem Versuch, déi sozialistesch Iddienwelt mat der nationalistescher Iddi an Harmonie ze bréngen, während den däitschen Nationalsozialismus vum Räich, deen eréischt nom Zesummebroch entstanen ass – tatsächlech ouni d'Existenz vun dësem éisträicheschen Nationalsozialismus ze wëssen – vun Ufank un eng fundamental Kampfpositioun géint de Marxismus ageholl huet.

Haut sinn déi zwou Beweegunge bei hire gemeinsamen Ziler zesummekomm.

[39] Ingenieur Rudolf Jung, en Delegéierten aus Troppau

Machine Translated by Google

D'National- a Wirtschaftsprogramm vun der NSDAP

Eist Zil ass – d'Wiedergebuert vun Däitschland am däitsche Geescht zu enger däitscher Fräiheet.[40]

De Wee zu dësem Haaptzil ass:

I. Dat nationalpolitischt Prinzip: Dat Däitscht Räich ass d'Heemecht vun den Däitschen.

1. An der Aussepolitik:

1. D'Grënnung vun engem zouenen Nationalstaat, deen all Däitschen ëmfaasst.

2. Déi mächteg Vertriedung vun den däitschen Interessen am Ausland.

2. An der Rassismuspolitik:

3. D'Entfernung vun de Judden an all Net-Däitschen aus all verantwortungsvollen Positiounen an ëffentlecht Liewen.

4. Immigratiounsverbuet vun ostleche Judden an aner parasitären Auslänner. Problematesch Auslänner a Judden kënnen deportéiert ginn.

3. An der Biergerpolitik:

5. Nëmmen den Däitschen, deen sech der däitscher Kultur a Gemeinschaft engagéiert, kann d'Staatsbiergerrechter ausüben.

6. Een, deen net Däitscher ass, kann nëmmen als Gaascht am däitsche Staat liewen a steet ënner auslänneschem Recht.

7. D'Rechter an d'Interesse vun den Däitsche ginn iwwer déi vun de Membere vun auslännesche Natiounen.

II. De wirtschaftspolitesche Prinzip: *D'Aufgab vun der nationaler Wirtschaft ass d'Erfëllung vun der Nofro a net eng sou héich wéi méiglech Rentabilitéit fir Prêtkapital.*

8. Den Nationalsozialismus erkennt grondsätzlech Privatbesëtz un a setzt en ënner staatleche Schutz.

9. D'Wuelbefannen vun de Leit setzt awer eng Grenz fir déi aussergewéinlech Hamsterung vu Räichtum an den Hänn vun Eenzelpersounen.

10. All Däitscher bilden eng Aarbechtsgemeinschaft fir d'Förderung vum gemeinsame Wuelbefannen a Kultur.

11. Am Kader vun dëser allgemenger Aarbechtspflicht vun all Däitschen a mat fundamentaler Unerkennung vum Privatbesëtz ass all Däitschen eng fräi Méiglechkeet zougelooss, säin Aarbechtsakommes ze kréien an fräi ze verfügen.

12. Déi gesond Kombinatioun vu klenge, mëttelgrousse a grousse Betriber an alle Beräicher vum Wirtschaftsliewen, also och an der Landwirtschaft, bleift bestoen.

13. Gigantisch Entreprisen (Konzerner, Syndikater a Vertrauensvereenegungen) ginn bekämpft.

14. Wucher a Racketeering, souwéi rücksichtslos Bereicherung op Käschte a Schued vum Vollek, ginn mam Doud bestrooft. 15. D'Aféierung vun engem Joer Zwangsaarbecht fir all Däitschen.

[40] Fir eng detailléiert Diskussioun iwwer dës Punkte kuckt dem Feder säi Programm der NSDAP und seine weltanschaulichen Grundlagen, München, 1927; tr. ETS Dugdale, The Program of the NSDAP and its General Conceptions, Munche

Machine Translated by Google

III. De finanziellpolitesche Prinzip: *De Finanzsystem steet am Déngscht vum Staat, d'Finanzmuechten däerfen kee Staat am Staat bilden; dofir eist Zil: D'Interessesklaverei ze briechen duerch:*

16. Befreiung vum Staat an domat dem Vollek vu senger zënsgebonnener Schold ze grouss Prêtkapital.
17. Verstaatlechung vun der Reichsbank GmbH. an den Zentralbanken.
18. D'Finanzéierung vun alle groussen ëffentlechen Aufgaben (Entwécklung vun der Waasserkraaft, Stroossen, asw.) mat der Vermeidung vu Prêten duerch d'Ausstellung vun zënsfräie Staatsbongën oder duerch eng bargeldfräi Method.
19. D'Aféierung vun enger stabiler Währung op enger ofgedeckter Basis.
20. D'Grënnung vun enger gemeinnëtzeger Bau- a Wirtschaftsbank (Währungsreform) fir d'Gewährung vun zënsfräie Kreditter.
21. Eng grëndlech Ëmstrukturéierung vum Steiersystem no sozialisteschen, nationalökonomesche Prinzipien. Befreiung vum Konsum vun der Belaaschtung vun indirekten Steieren an der Produktioun vu restriktiven Steieren (Steierreform a Steierbefreiung).

IV. De sozialpolitesche Prinzip: *D'gemeinsamt Wuelbefannen ass dat héchst Gesetz.*

22. Generéis Entwécklung vun der Altersversécherung duerch Nationaliséierung vum Liewensrentesystem. Jiddwerem bedürftege däitsche Nationalkamerad gëtt eng adäquat Pensioun ab engem bestëmmten Alter oder am Fall vun enger virzäiteger Optriede vun enger dauerhafter Onméiglechkeet, säi Liewensënnerhalt ze verdéngen, garantéiert.
23. D'Deelung vun alle Leit, déi a produktive Betriber engagéiert sinn, no Leeschtung an Alter an den Einnahmen vun der Aarbecht mat engem begleedenden Undeel un der Verantwortung fir d'Erfëllung vun den nationalwirtschaftlechen Aufgaben vun der Aarbecht.
24. D'Konfiskatioun vun alle Krichs- a Revolutiounsgewënn, déi net op éierlecher Aarbecht baséieren, souwéi vu Besëtz, dat duerch Hamsteren a Wucher erwuerwe gouf, an hir Notzung fir d'Entwécklung vun der Sozialversécherung.
25. Eliminatioun vum Wunnengsmangel duerch ëmfaassend nei Wunnengsbau am ganze Räich mat Hëllef vun der neier, geméiss Artikel 21 ze schafen Bau- a Wirtschaftsbank.

V. An der Kulturpolitik: *Eng Bléi vun alle Wëssenschaften a Konscht op der Grondlag vun engem politesch fräien, wirtschaftlech gesonde Staat ass eist Haaptkulturzil.*

Dëst soll erreecht ginn iwwer:

26. D'Ausbildung vun der Jugend zu kierperlech gesonden an intellektuell fräie Männer no de groussen Traditioune vum däitschen intellektuellen Liewen.
27. Voll Reliouns- a Gewëssensfräiheet.
28. Besonnesche Schutz vum chrëschtleche Glawen.
29. Ënnerdréckung an Ausschluss vu reliéise Doktrinen, déi géint dat däitscht Moralgefill goen an deenen hiren Inhalt e staats- a nationszerstéierende Charakter huet.
30. Ënnerdréckung vun all schiedlechen Aflëss an der Literatur an der Press, der Bühn, der Konscht an Kino.
31. Fräiheet vum Ënnerrecht an den däitschen Universitéiten, Bildung vun enger herrschender Klass vu Männer mat Charakter.

Machine Translated by Google

VI. Militäresch:

32. D'Natioun verdeedegtbar maachen duerch d'Aféierung vu Militärrecht fir all fräi Persoun Däitsch.

33. Ofschafung vun de Söldnertruppen.

34. D'Schafung vun enger Milizarméi fir d'Verdeedegung vun der Heemecht ënner engem professionelle Offizéierskorps, deen duerch eng strikt hierarchesch Disziplin opgebaut soll ginn.

VII. Aner Reformen:

35. Reform vum Pressesystem. Ënnerdréckung vun alle Presseinstrumenter, déi géint d'Bedenken vum däitsche Vollek verstoussen. Déi striktst Verantwortung fir all Neiegkeeten, déi ... falsch oder tendenzéisch verzerrt.

36. Reform vum Walrecht mat der Ofschafung vun den aktuellen korrupten Forme vum Wahlkampf an dem Manktem u Verantwortung vun de Gewielten (Immunitéit).

37. Entwécklung vu Beruffskummeren.

38. Reform vun der Justiz am Beräich vun

Landrecht – (fundamental Unerkennung vum Besëtzrecht u Land, Net-Verpachtbarkeet vu Land duerch Privatkapital, Virverkaafsrecht vum Staat, a Réckgab vu Land un de Staat am Fall vun onvirsiichteger Gestioun).

Zivilrecht - (vill méi strenge Schutz vun der perséinlecher Éier a vun der Gesondheet, am Géigesaz zum eensäitege juristesche Schutz vum Eegentum, deen haut herrscht).

39. Verfassungsreformen:

Verfassung: D'Verfassung, déi dem däitsche Charakter entsprécht, ass eng souverän Staatsféierung, déi op eng héchst Positioun konzentréiert ass. - Ob dës héchst Positioun vun engem Monarch besat gëtt, deen vum Vollek gewielt gëtt, oder vun zwee oder dräi verantwortungsvollen héchste Räichsbeamten, muss spéider vum Vollek entscheet ginn.

Bundescharakter vum Räich: D'Zesummesetzung vum däitsche Vollek aus verschiddene Provënzen, déi intern duerch Stämm a Geschicht gebonnen sinn, bedéngt déi ëmfaassend Onofhängegkeet vun den eenzelne Bundeslänner a Bezuch op hir intern Affären.

D'Suerg vum Räich ass d'Representatioun vum däitsche Vollek no baussen, Päss a Maut, an ausserdem d'Arméi an d'Marinn.

Dräi Haaptgéigner stinn der Ëmsetzung vun dësem nationalen an ekonomesche Programm vum Nationalsozialismus am Wee. Marxismus, Parlamentarismus a virun allem Grousskreditkapital.

Eise antimarxistesche Kampf riicht sech géint d'staatlech zerstéierend Doktrin vum 1. Judd Karl Marx, géint d'Vollek zerstéierend Doktrin vum Klassekampf, géint d'Wirtschaft zerstéierend Doktrin vun der Verleugnung vum Privatbesëtz a géint déi reng wirtschaftlech materialistesch Geschichtsopfaassung.

2. Eise antiparlamentaresche Kampf riicht sech géint d'Onverantwortungslosegkeet vun de sougenannte Volleksvertrieder, déi - immun - ni tatsächlech Verantwortung fir d'Konsequenze vun hiren Entscheedunge mussen iwwerhuelen, souwéi géint all Schued, deen doduerch entsteet (Korruptioun, Vetternwirtschaft, Bestiechungsméiglechkeeten) an, als schlëmmst Konsequenz - eng Regierung, déi vun engem sou Parlament ofhängeg ass.

Machine Translated by Google

3. Eise anti-mammonistesche Kampf, deen iwwer déi aner zwou Schluechtfronten erausgeet, riicht sech géint déi weltëmfaassend Finanzmuecht, dat heescht géint déi permanent finanziell an ekonomesch Ausblutung an Ausbeutung vun eisem Vollek duerch grousst Prêtkapital.

Dëse Kampf ass awer op der anerer Säit och e mächtege intellektuelle Kampf géint de séilezerstéierende materialistesche Geescht vum Egoismus a Gier mat all senge begleedenden korrupten Manifestatiounen an alle Beräicher vun eisem ëffentlechen, wirtschaftlechen a kulturelle Liewen.

An der leschter an déifster Analyse geet et ëm de Kampf vun zwou Weltbiller, déi sech duerch zwou fundamental verschidden intellektuell Strukturen ausdrécken - de produktive a kreative Geescht an de mobilen, gierige Geescht. De kreative Geescht, deen am Buedem verwuerzelt ass an d'Welt an der metaphysescher Erfahrung erëm iwwerwënnt, fënnt seng Haaptvertrieder am aresche Mënsch - de gierige, wuerzellose kommerziellen a materialistesche Geescht, deen nëmmen op dat Weltlecht geriicht ass, fënnt säin Haaptvertrieder am Jud.

Den Nationalsozialismus, wéi den Antisemitismus, weist am jiddesche materialistesche Geescht déi primär Wuerzel vum Béisen, awer hie weess och, datt dës mächtegst Schluecht vun der Weltgeschicht net a reng negativen antisemitesche Fuerderungen stoe bleiwe kann, dofir erhieft sech dat ganzt nationalt an ekonomescht Programm vum Nationalsozialismus wäit iwwer déi sécherlech bahnbrechend, awer negativ antisemitesch Schluecht, andeems et positiv e kreativt konstruktivt Bild dovun gëtt, wéi den nationalsozialisteschen Zoustand vun der Aarbecht a vun der Leeschtung ausgesi soll.

Wann dëst Haaptzil erreecht gëtt, da gëtt d'Nationalsozialistesch Partei opgeléist. *Den Nationalsozialismus ass dann zum Liewensinhalt vum ganze däitsche Vollek ginn.* D'Nationalsozialistesch Däitsch Aarbechterpartei ass tatsächlech am Allgemengen keng Parlamentaresch Partei am übleche Sënn vum Wuert, mä nëmmen den entschlossenen, zukunftsorientéierten Deel vun der Bevëlkerung, deen sech ëm e Leader mat staarkem Wëllen a Geescht versammelt huet, fir Däitschland no baussen aus der Schimmt an der Muechtlosegkeet, no bannen aus der Zerstéierung a Korruptioun, no baussen an eng mächteg an imposant Positioun an no bannen an eng wirtschaftlech gesond, kulturell bléiend, intellektuell a moralesch héichgestallt Nationalgemeinschaft ze féieren.

Mir wëlle dat Räich vum däitsche Sehnsucht opbauen, wéi de Geibel41 et séngt:

Een vun baussen, mat engem mächtege Schwäert,
Ralliéiert sech ëm e héije Banner,
Innerlech räich a villfälteg,
All Stamm op seng eege Manéier!

41 Den Emanuel Geibel (1815-1884) war en däitsche Poet an Dramatiker, deen e puer patriotesch Gedichter geschriwwen huet, déi vum zäitgenëssesche liberale 'Jongdäitsche' Literaturkrees ronderëm déi jiddesch Schrëftsteller Heinrich Heine a Ludwig Borne attackéiert goufen, awer spéider vun den Nationalsozialisten ënnerstëtzt goufen.

Machine Translated by Google

3. D'Staatsstruktur vun der Nationaler Sozialistesche Staat

Déi nationalsozialistesch Iddi vum däitsche Staat

Schon am Kapitel iwwer déi muechtpolitesch Grondlage hu mir drop higewisen, datt all Ofwäichung vun den däitschen Herrscher vun hiren reng däitschen Aufgaben mat de schlëmmste Konsequenze fir dat däitscht Vollek begleet gouf. Wann een déi däitsch Geschicht iwwerpréift, fënnt een ëmmer erëm déi däitsch Sehnsucht no engem zouenen Nationalstaat, déi nëmmen a kuerzen historesche Perioden erfëllt gouf, ëmmer erëm ass dësen däitschen Dram verschwonnen, an ëmmer erëm ass Däitschland an Onmuecht an Zerfall zeréckgesackt. Doduerch steet aus der ganzer däitscher Geschicht eng Lektioun fest, datt nëmmen d'Zoumaache vun der Natioun an engem mächteg gefouerten Staat Däitschland erméiglecht, de enorme Geforen ze widderstoen, déi hir just duerch seng ongënschteg geopolitesch Situatioun entstinn. Bal néierens huet Däitschland natierlech Grenzen, bal iwwerall läit et fräi a geschützt géint feindlech Attacken. Weder d'Mier, dat England ëmgürtelt, nach déi héich Bierger, déi Spuenien an Italien vun hiren Noperen trennen, ginn Däitschland eng natierlech Verteidegung. Frankräich huet nëmmen eng oppe Säit géint eis, Russland och. Nëmmen Däitschland läit an der Mëtt tëscht den aneren Natiounen - als Häerz - an als Schluechtfeld vun Europa. Op däitschem Buedem hunn spuenesch, franséisch, englesch, schweedesch, russesch a mongolesch Arméie gekämpft, op däitschem Buedem goufen déi schrecklech Reliounskricher vum Drëssegjärege Krich ausgedroen, an am Géigendeel hunn d'Däitscher am Auslandsdéngscht fir auslännesch Interessen an alle Länner geblutt. D'Mutter Germania huet un Dausende vu Wonnen geblutt, déi vun hiren auslänneschen Arméie getraff goufen - an déi an hir duerch de Sträit vun hiren eegene Jongen getraff goufen. Onendlech tragesch ass déi däitsch Geschicht, sou tragesch, datt déi däitsch Sehnsucht no engem vereenegten, zouenen däitsche Räich a Mäercher, an de Sagen vun der aler Barbarossa an de Kyffhäuser42 opgeholl gouf. Iwwer Joerhonnerte blouf d'Realiséierung vun der däitscher Staatsidee bestoen - eng Sehnsucht an Hoffnung vun de beschte Leit vun der Natioun, bis 1871 e mächtege Schmadd d'Eenheet vun Däitschland geschmied huet. Vill ze wënschen blouf bei der Realiséierung vum Groussdäitsche Staat, deen all Däitscher sollt enthalen, déi a territorialer Verbindung mat der Heemecht liewen. Awer schonn dës deelweis Realiséierung vun der däitscher Sehnsucht huet eis eng héich Bléi vun der däitscher Geschicht geschenkt wéi seelen virdrun.

Mee mir mussen net mat 'wann' an 'awer' rechnen, mir mussen éischter aus der Geschicht léieren. Politik ass Geschicht, déi sech entwéckelt, a wann aus dem "Schafe vun der Geschicht" d'Erléisung fir eis Leit soll opbléien, dann muss eis Staatskonscht, eis national Politik, mat Respekt fir dat, wat an der Geschicht entstanen ass, d'Feeler vu fréiere Zäiten vermeiden a sech un déi bescht Traditioun bannen. De Mann, de Politiker ouni Geschicht, deen dogmatesch Geschicht vu sengem Still aus mécht, wäert nëmmen eng Katastroph iwwer e Vollek bréngen kënnen, wéi mir se an de leschte Jore vun den neien däitsche marxistesche Regierungs-Showmen erlieft hunn. Sou katastrophal a schiedlech den komplette Zesummebroch vun der aler Gesellschaftsform ass, besonnesch wann dës Zerstéierung identesch mat der Kraaft vun der marxistescher Bewegung ass, sou wéineg kann dat Ales erhale bleiwen, just well et al ass. Hei läit nach eng Kéier d'Tragödie vum konservative Geescht, deen, kreativ onfruchtbar an

42 D'Kyffhäuser-Biergkette tëscht de Bundeslänner Thüringen a Sachsen-Anhalt gëllt als d'Rouplaz vum Hellege Réimesche Keeser Friedrich Barbarossa (1122-1190), deen am Drëtte Kräizzuch am Floss Saleph an der Tierkei erdronk ass.

Machine Translated by Google

Ouni Fantasie verwërft et alles Neies, just well et nei ass, a well et sech un veralteten Forme hält, déi hir Substanz scho laang verluer hunn. Mënschen a Staat sinn keng Mumien a Konstruktiounen, mä lieweg Wesen; d'Kleeder, déi eemol geschnidde goufen, passen net fir ëmmer.
Nëmmen e puer zimlech grouss Grondcharakteristike ginn duerch d'Schicksal vun den Natiounen gezeechent, an d'Vernoléissegung vun dësem Grondwëssen huet sech ëmmer batter un den Natiounen rächt. Fir eis Däitscher ass déi fundamental historesch national politesch Doktrin: "Sidd vereenegt!"

D'Wuert "vereenegt"[43] bedeit awer net "Eenheet"[44], mä "eenheetlech sinn"[45]. Nëmmen aus der Eenegung vun den germanesche Stämm iwwer d'Prinzipie vun der externer an interner Politik kann als seng schéinst Blumm en intern fräie Staat wuessen, deen no baussen mächteg ass a mat internationalem Gewiicht.

Fir den däitsche Staat däerf et also keng europäesch oder international wirtschaftlech, kierchlech oder humanitär Motiver ginn, mä nëmmen ausschliisslech d'Wuel vun der ganzer däitscher Natioun. Ech mengen "Motiver" fir politesch Handlungen. Nieft deem lafen natierlech d'Aflëss vun engem kierchlechen, wirtschaftlechen a generell mënschleche Charakter, deen adäquat geschätzt a berécksiichtegt muss ginn. Mä de Prinzip muss sinn a bleiwen, datt den däitschen Nationalstaat nëmmen Däitscher representéiere muss, an dat souwuel an der interner wéi och an der externer Politik.

Eist nationalt politescht Zil ass dofir:

1. D'Grënnung vun engem zouenen Nationalstaat, deen all Däitschen ëmfaasst.

2. Déi mächteg Vertriedung vun allen däitschen Interessen am Ausland.

Déi nationalistesch Iddi

D'Viraussetzung fir d'Erwächen oder, besser gesot, fir d'Nei-Erwächen vun engem staarken nationale Bewosstsinn ass

d'Entféierung vun alle Judden an Net-Däitschen aus alle verantwortungsvollen Positiounen am ëffentleche Liewen.

Dee fest entschlossene defensive Kampf géint d'Invasioun vun de Judden a bal alle Beräicher vun eisem ëffentleche Liewen gëtt nëmme vum Nationalsozialismus mat totaler Energie gefouert. De Kampf géint d'Judentum ass de bewossten Kampf fir den däitsche Geescht a fir déi däitsch Fräiheet.

Den Afloss an den Effekt vun de Judden op hir Gaaschtvëlker kann guer net mat de Muechtverhältnisser an de Kämpf vun anere Vëlker verglach ginn, mä nëmme mam Kampf ëm Liewen an Doud tëscht engem gesonde Kierper an den déidleche gëftege Keimen, déi en ugegraff hunn. Wann e liewegen Organismus vu gëftege Bazillen ugegraff gëtt, ass d'Fro nëmmen: entweder gëtt déi gesond Kraaft vum Kierper Meeschter iwwer déi auslännesch Andränger - dann schneit se se aus - oder si ass net méi Meeschter iwwer si, dann stierft se wéinst hinnen. Sou gëtt et och fir d'Gaaschtvëlker vun de Judden iwwerall op der Welt nëmmen dëst: entweder schneit d'Judden aus dem nationale Kierper aus - oder stierft wéinst dem Jud.

Grad de Verglach mam mënschleche Kierper an de Keimen weist eis ganz grafesch, wéi schief déi beléift irféierend Meenung ass, datt d'Judden sech iwwerall nëmme wéinst hirer méi grousser Effizienz eropgeschafft hunn an et absolut falsch an ongerecht ass, se dofir unzegräifen a ze verfollegen. Et kann een net einfach soen, datt de Cholera-Bazill och sou vill méi staark an effizient ass wéi de Mënsch an dofir de gesonde Mënsch iwwerwonne huet – nee,

[43] 'einfach'
[44] 'Eenheet'
[45] 'Eenzegheet'

Machine Translated by Google

Et ass e Gëft fir de Mënsch. An, genee wéi an dëser Schluecht vum liewegen Organismus géint iwwerfalend Gëfter, speziell Vergëftungssymptomer optrieden, begleet vu Féiwerzoustänn, Krämp, Symptomer vun der Lähmung, etc., sou ausgedréckt sech de Kampf vun den Natiounen, déi vum Jud ugegraff ginn, a ganz ähnleche Krankheetssymptomer - Onrouen an Agitatioun am zivilen a politesche Liewen, staark Krämp am nationale Kierper, Onrouen, Terror, Biergerkrich, ofwiesselnd mat ganz typesche Lähmungssymptomer, besonnesch an den intellektuellen Deeler vun den Natiounen - an de Regierungen. Dann ass et nëmmen eng Fro, ob et de national bewossten Kreesser, déi de Feind erkennen, geléngt, d'Regierungen ze warnen an opzeklären oder d'Regierung ze bilden an d'Judden selwer ze neutraliséieren - dann trëtt d'Kur mat Sécherheet an; wann et net geléngt, dëst ze maachen, dann trëtt den nationale Doud gläich sécher an. Et gëtt keen drëtte Wee. Eng temporär Isolatioun - fir bei der medizinescher Bildsprooch ze bleiwen - bréngt nëmmen scheinbar Heelmëttel: fréier oder spéider briechen d'Bazillen nei an d'Bluttgefässer vum Kierper aus, d'Enn vun dësem zweete Kampf ass dann déidlech fir de Patient.

Entscheedend fir den endgültege Succès – wéi am Liewen am Allgemengen – ass de Wëllen zur Muecht. Ouni dëse Wëllen zur Muecht – ouni dëse Wëllen zur Erhalenung vun der Natioun, gëtt d'Natioun hëlleflos dem Ënnergang iwwerginn. Wat net wuertwiertlech erofgeet, gëtt e Sklav, Fellaheen, Knecht a Knecht vun der alljiddescher Weltmuecht.

Et ass eng Schluecht op Liewen an Doud. Vill effizient Zaldote sinn op de Wee gaangen - awer d'Majoritéit vun eise nationale Kameraden schlofen nach ëmmer. Bildung ëmmer erëm, onermiddlech, ass d'Léisung. Wat dës Bildung sou besonnesch schwéier mécht, ass d'Onkonscht an d'Weichheet vum Arier genau an dëse wichtege Rassefroen.

Déi staark Rassenmëschung an eisem däitsche Vollek selwer huet zweifelsfräi dat kloert an héicht Rassenbewosstsinn bei ze villen bal komplett begruewen, sou datt amplaz vun engem präzise Wëssen iwwer d'Rassengesetzer nëmmen en onbestëmmt Gefill vun Ofneigung géint déi rassefrëndlech Judden iwwreg bliwwen ass. De Jud sengersäits huet sech zënter méi wéi zweedausend Joer am strengsten un seng Rassengesetzer gehalen, am klore Wëssen iwwer déi aussergewéinlech Wichtegkeet vun der Erhaalung vun der Rengheet vum Blutt fir Charakter an Natioun46 .

Op der anerer Säit konnt hien d'Rassenagitatioun als veralteten Dreck duerstellen, wat him, wat d'Rassenmëschung an Däitschland ugeet, leider mat engem gewësse Schein vu Rechtfertigung méiglech war. Amplaz datt déi jiddesch Veruechtung vun der Rasswëssenschaft vun den Däitschen mat voller Entschlossenheet géint d'Fuerderung: "Däitsch, haalt Äert Blutt reng!", war den Däitschen och an dësem Beräich de psychagogesche Konscht47 vum Jud ënnerleeën. D'Joerhonnert vun der Opklärung mat hiren humanitären Idealer huet de Judden zwar d'Emanzipatioun vun de Ketten bruecht, déi vun eise Virgänger an hirer héijer Wäisheet géint d'Befall vum jiddesche Geescht vu Raiber a Wucher geschmied gi waren, awer fir eis selwer nëmmen Duercherneen an Onsécherheet iwwer dës fundamental Fro. Mam Saz: "d'Judden sinn och Mënschen" - e Saz, deen tatsächlech ni vun iergendeen a Fro gestallt gouf a gëtt - gouf den Zougang vun de Judden zu biergerleche gläiche Rechter accordéiert. De national-rassesche Widderstand géint déi jiddesch Auslänner vun enger ganz anerer intellektueller Struktur gouf domat berouegt an de Kampf géint d'biergerlech Emanzipatioun gouf domat vun Ufank un verkrëppelt.

Vun dëser Plattform aus huet elo d'Eroberung vun eiser ganzer Wirtschaft stattfonnt, an,

viru kuerzem, dem ëffentleche Liewen bis zur aktueller Situatioun vun der onbeschränkter Herrschaft vun de Judden.

46 Cf. d'Bänn vun der Nationalsozialistescher Bibliothéik iwwer Rass an d'Judden!

47 Konscht vun der Iwwerzeegung.

Machine Translated by Google

Eng ganz Serie vun Temoignage vun de Judden selwer weist, datt si sech als Staat am Staat fillen, datt si sech méi enk mat hire Rassismuskollegen an anere Länner verbonne fillen wéi mat hire Gaaschtvëlker.

Aus dësem jiddesche Gefill vun enker Zesummenaarbécht tëscht de Vëlker entstinn direkt Gefore fir déi indigen Vëlker am Beräich vun den auslännesche politesche Bezéiunge vun den Natiounen a Krich a Fridden.

Ufanks war d'Opmierksamkeet vun de Judden awer op d'Fuerderung no wirtschaftleche Virdeeler geriicht. Hei huet hir onbeschränkt Verfollegung vu Profitt, déi duerch keng sozial Gefiller fir hir Gaaschtvëlker behënnert gouf, hinnen nach eng Kéier gutt gedéngt.

Als Erfinder an Dréier vum moderne Kreditsystem war et séier eng einfach Saach fir si, déi ganz Finanzwirtschaft vun de Staaten an, iwwer Banken a Boursen, och vum Privatsecteur gréisstendeels ënner hiren Afloss ze bréngen.

Vun hei aus, also no der Schafung vun hirer finanzieller Positioun, huet d'Judentum och seng Fanger op déi intellektuell-kulturell Produkter vun der Natioun ausgestreckt; hei koumen hire beweegleche Geescht, hire séiere Witz, hiert kritescht Verständnis - Charakteristiken, déi dacks als definitiv Virdeeler fir de seriösen, schwéieren, äerdlechen aresche Geescht erschéngen - hinnen zur Hëllef.

Mä a Wierklechkeet war et nëmmen den Déifstallinstinkt, hire Manktem u Gewësse a Skrupellosegkeet – déi schonn an hire reliéise Doktrinen ugekënnegt gëtt. Fir de Jud, no de Doktrinen vum Schulchan Aruch48, ass de Besëtz vum Net-Judd wéi e Besëtz ouni Meeschter – do, fir datt de Jud en sech zoueegne kann! De Jud huet all Mëttel vun der Bank- a Boursetechnik zu senge Déngschter gestallt. Anonymiséierung – d'Depersonaliséierung vun eiser Wirtschaft duerch déi börsenvermaartbar Form vun der Aktiengesellschaft – huet bis zu engem gewësse Grad Kapital vun der Aarbecht getrennt, den Aktionär weess an de rare Fäll eppes vu senger Fabréck, hien huet nëmmen dat eenseitegt Interesse un der *Rentabilitéit vu sengem Geld.*

wann hien et a Form vun Aktien investéiert huet. Dëst Phänomen muss hei ernimmt ginn, well mat dëser Depersonaliséierung vun eiser Wirtschaft och hiren Degradatioun Hand an Hand geet. Den Entrepreneur a Produzent, deen säi Betrib vun Null un opgebaut huet, deen d'Ufuerderunge vu senge Clienten kennt, deen nach ëmmer déi al Geschäftséierbarkeet huet a betruecht et als seng Pflicht, e solides, gutt an dauerhaft Produkt ze produzéieren, dat den tatsächleche Bedierfnesser vun der Wirtschaft entsprécht, dësen wierklech solide Entrepreneur ass eppes sou fundamental anescht wéi de modernen Groussaktionär, deen, mam reng kapitalistesche Besëtz vun engem grousse Aktienpaket, nëmmen een Interessi kennt, nämlech op eng sou héich Rendement wéi méiglech ze zielen. Ob an de Betriber gutt a bëlleg Objete fabrizéiert ginn, ob am Allgemengen produktiv Wäerter vun enger Aktiengesellschaft geschaf ginn oder, wéi am Fall vun de Kreditgesellschaften (Banken) am Allgemengen, keng Wäerter geschaf ginn, ass eng Saach vun der gréisster Gläichgültegkeet fir de Kapitalist - den Aktionär. Dëst huet als weider Konsequenz, datt d'Produktioun manner op d'Bedierfnesser ausgeriicht ass, datt vill éischter nëmmen e scheinbare Bedierfnes duerch enorm Reklam muss opgeworf ginn. Fréier war et am Éierekodex vun den Entrepreneuren komplett verbueden, seng Produkter ze luewen; een, deen dat gemaach huet, war e Maartruffer, an esou e Maartruffer-ähnlecht Luewen vu senge Wueren gouf vum solide Geschäftsmann als onéierlech Konkurrenz ugesinn. Den jiddeschen Händler awer huet genee dës Zort vu Maartruff-Handelsgeschäfter mat totaler Insistenz gefouert, wou seng *Iwwerzeegungskonscht* nëtzlech war. Haut ass amplaz vum impunéierte jiddesche Ruffer jiddesch Reklam opgetrueden.

48 De Schulchan Aruch ass dee autoritéitste Codex vum jiddesche Gesetz a gouf 1563 am Norde vu Palästina vum Yosef Karo zesummegestallt.

Machine Translated by Google

Am Beräich vun der Wëssenschaft koum et zu enger ähnlecher Entwécklung, besonnesch am Beräich vun der Wirtschaftswëssenschaft – der sougenannter Nationalökonomie. Lues a lues gouf d'Aufgab vun der Nationalökonomie net méi als d'Untersuchung vun den nationale wirtschaftleche Legitimitéiten an Noutwennegkeeten an d'Ofleedung vu Richtlinne fir d'wirtschaftlech Féierung aus de Resultater vun den Enquêten ugesinn, mä ëmmer méi nëmmen eng Beschreiwung vun der Situatioun gouf duerchgefouert, ouni ze ënnersichen, ob déi begéint wirtschaftlech Phänomener a Forme och gutt a passend an uwendbar fir déi tatsächlech Bedierfnesser vun der nationaler Wirtschaft waren. Op dës Manéier ass et de Leit gelongen, an et geléngt hinnen haut méi wéi jee, déi schrecklech Schied un der Wirtschaft an domat un der nationaler Gemeinschaft – wëssenschaftlech betruecht – an dofir op eng onveränner lech Manéier ze bewierken. An dëst Gebitt kënnt besonnesch d'Doktrin vun der staatlecher a private Kredittdéngschtleeschtungsindustrie, an insbesondere d'Doktrin vun den Zënsen. Mir hunn dës Fro schonn op enger anerer Plaz am Detail behandelt, hei kann et duergoen, drop hinzeweisen, datt dat, wat mir haut Nationalwirtschaft nennen, am Fong nëmmen eng privatkapitalistesch Uweisung zur perséinlecher Beräicherung an e gutt organiséierte Versuch, d'wucherkapitalistesch Raub vun der Aarbechtskräfte vu produktive Natiounen ze rechtfertegen.

Et ass derwäert ze bemierken, datt et ënner de Professeren fir Nationalökonomie eng ganz grouss Zuel vu Prozentsaz vun de Judden.

Fir de Laie ass d'Invasioun vun de Judden an d'literaresch a kënschtleresch Welt méi opfälleg. Feld.

Wien sech eist haitegt Theater ukuckt, wäert iwwerrascht sinn iwwer d'Nidderegkeet an de Zynismus, déi sech do verbreet. Besonnesch gëllt dat fir dat modernt Phänomen vum Kino. D'Drama vun de Séissegkeeten a Rake beherrscht eis Bühnen; mat subversiver an cleverer Dialektik gëtt dem gudden Däitsche virgedroen, datt Moral an Ethik, Éier a Gewëssensvollheet am Fong reng Dommheet sinn, ouni déi ee méi wäit kënnt. Dës Attacken op d'Ëffentlechkeet gi begleet vun der jiddescher Theateragentur-Nues, bei där d'Wëssen vun de kënschtleresch ugenehmenen tendéiert manner ze entscheeden wéi d'Dankbarkeet vis-à-vis vun den Theater- a Concertagenten vun deenen, déi eng Positioun sichen.

Mä duerno koum et zu enger breeder Palette vun der Manipulatioun vun der ëffentlecher Meenung duerch d'Dagespress. Bal all grouss Zeitunge sinn no an no a jiddescht Besëtz iwwergaangen.
Domat gouf de Krees ronderëm dat däitscht Vollek zougemaach. Zu der wirtschaftlecher Herrschaft koum déi intellektuell Herrschaft bäi. Alles, wat de jiddeschen Interessen schiedlech war, gouf sou laang wéi méiglech virun der Ëffentlechkeet zréckgehalen a verstummt; wa sech Iddien oder Leeschtungen trotzdem behaapt hunn, dann huet déi richteg Hexejuegd ugefaangen, ufanks duerch de Versuch, sou Efforte lächerlech ze maachen, an, wa souguer dat net gehollef huet, mussten Ligen a Falschdarstellung souwéi perséinlech Veruechtung operéieren. Bestiechungen, Drohungen goufen probéiert an schliisslech huet een sech net emol dovunner ofgehalen, den onpraktesche Géigner oder Ermahner wirtschaftlech ze bekämpfen oder souguer ëmzebréngen.

Dës lescht schrecklechst Waff gouf am Allgemengen net oder nëmme selten géint Privatpersoune benotzt, well kaum jee huet d'Reaktioun vun engem richtege Frënd vum Vollek ouni politesch oder staatlech Muechtspositioun e Grad vun Effektivitéit erreecht, ier hien schonn duerch d'Barrage vu Ligen a Verleumdung an den ëffentleche Organer vun de Judden gebrach war.

An de Parteien gouf d'Onzoufriddenheet vun de Massen duerch extrem Iwwerdreiwung ugestach, an de Klassenhaass géint déi Besëtzer an hir vermeintlech Beschützer, d'Staatsautoritéit an d'Arméi, gouf entzündet. Och hei – wéi iwwerall am Fall vun dësen Attacken op den Nationalstaat – waren et Judden, déi meeschtens agitéiert an ugestach hunn. Et muss een nëmmen drun erënneren, datt de Karl Marx, de Grënner vun der marxistescher Doktrin vum Klassenkampf, tatsächlech e Jud war (Mardochai

Machine Translated by Google

war säi richtegen Numm). Säin Herold an Däitschland, de Ferdinand Lassalle49, urspréinglech Feist Lasal, war och e Jud.

Am Krich an der Revolutioun war dann dat jiddescht Wierk vun der Zerstéierung géint den däitsche Staat fäerdeg. D'Prënzen goufen verdriwwen, d'Schëlleren den Offizéier ofgerappt, d'Beamten duerch Honger gehorsam gemaach, fir hir Aarbechtskräfte - och fir de sozialistesch-héichkapitalistesche Staat vum modernen Däitschland onentbehrlech - zur Verfügung ze stellen. Op dës Manéier gouf déi däitsch Natioun entwaffnet, entmantelt, vun hire Leader beraubt, entbesëtzt a verletzt, demoraliséiert a geschwächt, während sech iwwerall am ëffentleche Liewen, an der Wirtschaft a Politik, an der Konscht an am Theater, d'Judden eng onbestreitbar Hegemonie ugeeegent hunn.

D'Grondlag vun hirer Herrschaft ass hiren enorme Räichtum.

Trotz hirer klenger Zuel am Verhältnes zu hire Gaaschtvëlker konnten si all wichteg Posten am ëffentleche Liewen an d'Hänn vun hire jiddesche Rassismuskollegen oder vun Däitschen, déi enk mat de Judden verwandt sinn, bréngen. Awer trotzdem ass eng Entfernung vun de Judden aus dem däitsche Vollek komplett méiglech - ëmsou méi well déi wierklech wichteg produktiv Aktivitéit an der Industrie an der Landwirtschaft, an de Beruffer an der Verwaltung bal komplett fräi vu Judden ass.

Eng Entfernung vun de Judden aus eisem nationale Kierper géif weder d'landwirtschaftlech Produktioun stéieren - ech hunn nach kee Jud hannert dem Plou gesinn, deen ëm d'Fuer geet - an d'Fabriken missten net wéinst Mangel u Aarbechter stoen - d'Aarbechtskräfte wäerten tatsächlech wëssen, datt kee Judd Kuel bei haarder Aarbecht hiewt oder an der Schmëdd steet - eis Aarbechtsplaze vum Schmadd a Metallaarbechter, Zimmermann a Schouster géifen net verwaist ginn - d'Haiser missten no der Verdreiwung vun de Judden op kee Fall als Ruine bleiwen, d'Statistike ernimmen näischt vu jiddesche Mauerwierker a Schräiner, Daachdecker oder Glaséierer. Awer och net am Handel géif eng Stagnatioun optrieden, wann d'Juden net méi do wieren. Am Beräich vum Transportsystem huet de Staat sech bis elo scho virbildlech ëm de Persounen- a Wuerenverkéier gekëmmert a wien huet d'Judden als Eisebunnskondukteuren oder Lokomotivführer gesinn -

oder als Tramkondukteuren, oder als Waggoner oder Transportaarbechter?

Mä och am Beräich vun der typescher Prädisposition vum Jud zum Handel a Finanzen hunn d'militäresch Verwaltungsposte virum Krich gewisen, datt si fäeg waren, e virsiichtege Lager- a Versuergungsdéngscht ze bedreiwen, am Handel selwer sinn Honnertdausende vu Geschäftsleit an däitsch Geschäftsleit aktiv, déi déi richteg Aspekter an d'Noutwendegkeete vum Handel verstoen, an an der Staatsbank an der Postbank hu mir Institutiounen, déi d'Basis vun enger gesonder Nationalwirtschaft kéinte bilden, déi vun der jiddescher Räuberwirtschaft befreit ass.

Wa mir an dëser zimlech kuerzer Iwwersiicht gesinn hunn, datt d'Judden op keng Manéier eng onverzichtbar Funktioun an eisem Staats- a Nationalliewen duerstellen, datt si dogéint hir Iwwerleeënheet op déi rücksichtsvollst Manéier zum Schued vun hire Gaaschtvëlker mëssbrauchen, dann entsteet als offensichtlech a logesch Konsequenz d'Fuerderung fir d'Verdreiwung vun de Judden aus eiser Natioun.
Nëmmen een, deen sech der däitscher Nationalgemeinschaft engagéiert, kann e Staatsbierger sinn50 .

---

49 De Ferdinand Lassalle (1825-1864) war en däitsch-jiddesche Sozialist, deen de Marx kannt huet, obwuel dëse hien als Opportunist ugesinn huet, well hie bereet war, mam konservative Bismarck Kompromësser ze maachen. De Marx huet de Lassalle dofir net ënnerstëtzt, wéi dëse en Allgemeiner Deutscher Arbeiterverein (Allgemeng Däitsch Aarbechtervereen) gegrënnt huet.
Associatioun) am Joer 1863 hat haaptsächlech zum Zil, dat allgemengt direkt Walrecht ze kréien.

50 Dës Bestëmmung war schonn am zweeten Deel vun den Nürnberger Gesetzer vum 15. September 1935, dem "Reichsbiergerschaftsgesetz", Art.2, agebaut: "E Bierger vum Räich ass nëmmen dee Bierger, deen däitscher oder verwandter Blutt huet a mat sengem Verhalen weist, datt hie souwuel wëll wéi och gëeegent ass, dem däitsche Vollek an dem Räich trei ze déngen." Déi komplett Trennung vun de Judden vun der däitscher Gesellschaft gouf am éischten Deel vun dëse Gesetzer, dem "Gesetzer zum Schutz vum däitsche Blutt an der däitscher Éier", dekretéiert.

Machine Translated by Google

Aus dëser Iwwerpréiwung vun der Rassfro folgen natierlech an onbedéngt och déi aner Konsequenze vum Immigratiounsverbuet vun den Ostjudden. Et ass e komplette Manktem u Verständnis vun der jiddescher Fro, wann ee mengt, datt et duer geet, d'Ostjudden duerch e Verbuet vun der Immigratioun ofzewieren. Et ass absolut néideg, gläichzäiteg d'Judden, déi eisem Vollek feindlech sinn a bei eis néiergelooss sinn, ënner en Auslännerakt ze stellen. D'Ostjudden sinn natierlech de grousse Reservoir, aus deem sech d'Judden stänneg nei opfëllen. Déi grouss Gefor, déi dës Immigratioun u sech enthält, gouf duerch d'Erfarunge vun de leschte Jore mat aller Kloerheet opgedeckt. An e puer Joer konnten dës Ostjudden duerch all méiglech Geschäftstricks a Schnickschnack en enorme Räichtum besëtzen. Eis Geriichtssäll si voller Bedruch, déi vun esou auslänneschen Elementer ausgeübt ginn. De Staat huet net dat geringsten Interessi un der Immigratioun vun esou Leit, déi sech op keng Manéier produktiv nëtzlech maachen.

Dës Positioun vum nationalsozialistesche Staat vis-à-vis vun den östleche Judden schléisst net aus, datt souguer d'Membere vun aneren Natiounen, déi Parasiten um nationale Kierper sinn, kënnen ausgeschloss ginn.

D'Diskussioun vun dëse Froen féiert eis elo zum drëtten Deel vun der Staatspolitik vun Nationalsozialismus: zum Biergerrecht.

D'Biergerrecht

D'Biergerrecht muss erwuerwe ginn. An dësem Prinzip ënnerscheet sech den Nationalsozialismus däitlech vum aktuell gëltege Recht, no deem all erwuessenen Däitschen iwwer 20 Joer, vu männlechem a weibleche Geschlecht, d'Staatsbiergerrechter ausübe kann. Och haut, laut der Weimarer Verfassung, steet dës Méiglechkeet de Membere vun der jiddescher Rass op. Ähnlech kann dës Staatsmemberschaft vun all Auslänner mat der Erfëllung vun e puer iwwerflächleche Formalitéiten erwuerwe ginn.

D'Weimarer Verfassung versteet am Allgemengen net de Konzept vum Staatsbierger, mä schwätzt an Artikel 110 vun der Memberschaft an engem Staat, an an Artikel 109 vu gläiche Rechter virum Gesetz fir all Staatsmemberen, männlech a weiblech. D'Vague vun dësem Konzept schléisst natierlech d'Fuerderung vu moraleschen a rassesche Viraussetzunge fir den Erwerb vum Biergerrecht aus. Am Géigesaz dozou hëlt den Artikel 113 vun der Reichsverfassung déi auslänneschsproocheg "Schichten vun der Natioun" (!) ënner säi besonnesche Schutz; si "däerfen net an hirer fräier traditioneller Entwécklung benodeelegt ginn, besonnesch beim Gebrauch vun hirer Mammesprooch an der Ausbildung, souwéi an der interner Verwaltung a Justizverwaltung".

Wann een mat dëser ëmfaassendster Berücksichtegung vun auslännesche Staatsbierger d'Praxis vun eisem Gesetz zum Schutz vun der Republik géint déi eege national Kameraden, d'Verpflichtung, déi sougenannt Krichsverbriecher dem Feind auszeliwweren, mat der Sécherheet vergläicht, déi an Art. 1 12 garantéiert ass, datt "keen Däitsche vun enger auslännescher Regierung der Verfollegung oder der Strof ausgeliwwert ka ginn", a wann een eemol genee dëse leschten Artikel mat de berüchtegten Uerteeler vun de Fransousen géint de Krupp51 a seng Direktere vergläicht, da geet vläicht eng Referenz op d'Tatsaach duer, datt den Auteur vun dëser Verfassung de Jud Preuss52 war, fir all dës Evenementer kloer an d'Liicht ze werfen.

---

51 De Gustav Krupp von Bohlen und Halbach (1870-1950) huet vun 1909 bis 1941 d'Friedrich Krupp AG geleet. A Kooperatioun mat der Reichswehr ënner dem Hans von Seeckt (1866-1936) huet de Krupp déi geheim Neibewaffnung vun Däitschland am Verstoss géint den Traité vu Versailles duerchgefouert. Am Joer 1923, wéi d'Fransousen an d'Belger d'Ruhrregioun besat hunn, hunn si de Krupp och bestrooft, well hien eng ...
grouss ëffentlech Begriefnes fir déi dräizéng Aarbechter vun der Krupp-Faktor) zu Essen, déi vun de Franzosen während der Besatzung erschoss goufen.

52 Den Hugo Preuß (1860-1925) war den däitsch-jiddesche Inneminister vun der Weimarer Republik a war entscheedend fir d'Rechter vun der ...
bei der Formuléierung vun der Weimarer Verfassung vun 1919.

Machine Translated by Google

Net "déi méi glécklech Zukunft vun de Polen", wéi de Betthmann-Hollweg53 an enger vu senge bedauerleche Parlamentsrieden gesot huet, an net och d'Verbesserung vun de Judden a Rumänien (laut dem Kuhlmann)54 kann déi féierend Iddi vun engem däitsche Staat sinn, mä nëmmen d'Wuelbefannen vum däitsche Vollek. Dëst Leedthema gëtt am nationalen a Wirtschaftsprogramm vun der NSDAP (Das Programm, S. 35) ënner Nr. 7 ausgedréckt: *"D'Rechter an d'Interesse vum Däitsche ginn virun deene vun de Membere vun auslännesche Natiounen" an ënner Nr. 6: "Wien keen Däitsche ass, kann nëmmen als Gaascht an Däitschland liewen a steet ënner dem Auslännergesetz".*

Demno muss d'Staatsbiergerrecht erwuerwe ginn. Et kann och duerch Onwierdegkeet verluer goen. Et ass e Recht, vun deem d'Judden fundamental ausgeschloss sinn, vun deem och Memberen vun anere Natiounen ausgeschloss kënne ginn.

Déi intern Bedingung fir den Ufroer vun der däitscher Staatsbiergerschaft ass d'Verpflichtung un déi däitsch Kultur a Gemeinschaft. Wien sech der däitscher Natioun net op dës Manéier verpflicht, deen sech als Feind vum däitsche Staat erkläert, deen sech méi enk mat Membere vun anere Natiounen wéi mat sengem Vollek verbonne fillt, kann keng däitsch Staatsbiergerrechter kréien, well hie wierklech näischt mat der däitscher Gemeinschaft ze dinn wëll hunn.

Et schéngt wierklech Wahnsinn ze sinn, wann Leit, déi ganz ëffentlech erklären, datt si kee Pappland mam Numm Däitschland kennen, wéi de Crispien55 an anerer et gemaach hunn, trotzdem iwwer d'Schicksal vun dësem Land berode wëllen, wann se als Vertrieder vum Vollek, als Delegéierten, behaapten, ëmmer nach speziell Privilegien ze genéissen a wann se ëmmer nach de Schutz vu besonnesch strenge Gesetzer (de Schutz vun der Republik) genéissen, am Fall wou se vun dësem Parlament a Regierungspositioune befördert ginn.

Den nationalsozialisteschen däitsche Staat wäert genee vun esou Männer déi haardst Rechnung fuerderen an d'Membere vun de revolutionäre Regierungen a Parlamenter wäerten réckwierkend d'Verantwortung fir hir Handlungen oder Ënnerloossungen iwwerhuelen mussen. D'Gesetzer, déi ënner der Verantwortung vun alle Persounen, déi am ëffentleche Liewen stinn, entwéckelt solle ginn, mussen dofir réckwierkend Befugnisser kréien.

Hei geet et net, wéi am Fall vum Feeler vun der däitscher Revolutioun, ëm de Kampf ëm d'Léin vun den hongeregen "Proletaren" géint déi satt an onsättbar Kapitalisten, also net ëm d'Irrféierung vun de gesonden a korrekten Gefiller vun de schaffende Leit duerch d'Iddi vum Klassenkampf, mä hei geet et ëm déi moralesch Fuerderung, datt d'Onverantwortlechkeet vun den aktuellen Beneficiairen vum aktuellen parlamentareschen a Regierungssystem op en Enn muss goen, an datt déi, déi sech op eng iwwerméisseg Aart a Weis op d'Nout vum Vollek beräichert hunn oder déi, déi d'Machinatioune vun anere Kreesser ënnerstëtzt hunn, der verdéngter Strof bruecht ginn.

De Slogan: "Déi kleng Schurken ginn gehängt; déi Grouss däerfen fräi goen" sollt net als richteg bewisen ginn. Den nationalsozialistesche Staat wäert am Géigendeel, beim Festleeë vun der Strof, d'Tatsaach vun der Verféierung vun de klenge Schurken als ganz mildernd berécksiichtegen an op der anerer Säit déi grouss Verbriecher géint dat däitscht Vollek mat der absoluter Strengheet vum Gesetz viru Geriicht bréngen.

---

53 Den Theodor von Betthmann-Hollweg (1856-1921) war vun 1909 bis 1917 däitsche Kanzler. Wärend dem Krich, De Betthman-Hollweg schéngt méi moderat Politik ze favoriséieren wéi déi, déi vun de Militärcheffe vertrueden goufen.

De Richard von Kuhlmann (1873-1948) war vun August 1917 bis ... däitsche Staatssekretär fir Aussebezéiungen. Juli 1918. Am Mee 1918 huet hien de Fridde vu Bukarest mat Rumänien ausgehandelt.

Den Arthur Crispien (1875-1946) gouf 1920 zum sozialdemokratesche Member vum Parlament gewielt a gouf 1922 Co-President vun der Sozialdemokratische Partei (SPD) .

Machine Translated by Google

D'Laubmachungsaarbecht vun dësem Staatsgeriicht kann elo op kee Fall bei deenen ophalen, déi mat der Revolutioun un d'Muecht koumen. Et muss sech och un déi ënner der keeserlecher Regierung riichten, déi duerch hir Fahrlässegkeet dësen däitschen Ënnergang méiglech gemaach hunn. Den Haaptverantwortlechen – de Bethmann-Hollweg – gouf tatsächlech vu senge ierdesche Riichter geholl, datselwecht gëllt fir den nächstschëllegsten – den Erzberger56, deen als Papp vun der ellender parlamentarescher Revolutioun vum Juli 1917 de senkenden Erfollegswëlle vun de Feinde nach eng Kéier opgeworf huet. Souguer den Eisner57
an Rathenau goufen aus dem Zeen vun hirer natiounszerstéierender Aktivitéit erausgeholl, sécherlech op eng illegal Manéier, awer no den eiserne Gesetzer vun der Geschicht. Awer vill vun deenen liewen nach ëmmer, déi duerch d'Organisatioun vum Munitiounsugréff am Januar 1918 en Dolch an de Réck vun der kämpfender Arméi gestouss hunn, an déi liewen nach ëmmer, déi duerch Ried a Schreiwen de Wëllen ze gewannen gebrach hunn, déi liewen nach ëmmer, déi "Fridden ouni Gewënner a Verléierer" gepriedegt hunn, déi liewen nach ëmmer an akzeptéieren et als Recht, déi d'Nout vum Vollek am Krich an an der Revolutioun fir hir eegen aussergewéinlech Bereicherung mëssbraucht hunn.

Sécherlech wäert sou eng national politesch Fuerderung Angscht a Schrecken verbreeden, an Zéngdausende wäerten ëm hiert Liewen fäerten, well se net vu purem Häerz sinn. Mee fir den Nationalsozialismus steet a fält mat dëser Fuerderung no sozialer Gerechtegkeet d'Fro vum Schicksal vum däitsche Vollek, ob dat däitscht Vollek säi Wee zu enger nobler Natioun fënnt, oder ob et e miserabelt Liewen an Degradatioun a Korruptioun als Fellaheen-Natioun wäert aushalen. Fir d'nationalsozialistesch Bewegung gëtt hir Raisond'être och duerch dës Fro entscheet.

D'Staatsbiergerrecht ass dofir net eppes, wat jidderengem, deen an Däitschland gebuer gëtt, an d'Wieg geluecht gëtt; vill méi enthält dëst Staatsbiergerrecht och déi héchst moralesch Verpflichtungen géintiwwer Staat a Natioun. D'Erhale vun dëser Verantwortung géintiwwer Staat a Natioun muss awer och duerch d'Méiglechkeet geschützt ginn, datt dëst Recht am Fall vun Onwierdegkeet erëm verluer geet.

Op der anerer Säit wäert den Erwerb vum Staatsbiergerrecht keen Akt vu Barmhäerzegkeet sinn, mä eng Fuerderung, déi all fläissegen Däitschen opstelle kann, deen sech der däitscher Gemeinschaft wierdeg beweist a sech der däitscher Rass- a Geschichtsgemeinschaft engagéiert.
Jiddereen, deen seng Arméi- a seng Aarbechtspflichte erfëllt huet, een, deen als éierbare Mataarbechter a sengem Beruff aktiv ass, huet en Usproch op d'Erwerb vum Staatsbiergerrecht.

Mä mat dësem Staatsbiergerrecht ass och d'Verpflichtung gebonnen, bei all senger Aarbecht net d'Vue op dat grousst Ganzt ze vergiessen an och bei senger wirtschaftlecher Aktivitéit ëmmer bewosst ze sinn, datt ee seng Aarbecht an d'Ganzt integréiere muss, dat heescht, och mat voller Fräiheet a bestëmmte Beräicher soll d'Aktivitéit vum däitsche Staatsbierger net géint d'Wuel vum Ganzen geriicht sinn.

---

56 De Matthias Erzberger (1875-1921) war e Member vun der Deutsche Zentrumspartei (kathoulesch Zentrumspartei), deen als déi riets Hand vum Betthman-Hollweg ugesi gouf. Wärend dem Krich, Mëtt 1917, huet hien e verhandelten Enn vum Krich gefuerdert an d'Vertrauen an dat däitscht Militär ënnergruewen. Den Erzberger huet de Waffestëllstand ënnerschriwwen, deen den Éischte Weltkrich beendet huet, an als Finanzminister an der Weimarer Republik huet hien den Traité vu Versailles ënnerstëtzt. Hie gouf 1921 vun ultranationale Membere vum 'Organisatiounskonsul' ermuert, dee vum Freikorps-Kommandant Hermann Ehrhardt (1881-1971) gegrënnt gouf.

57 De Kurt Eisner (1867-1919) war en däitsche jiddesche Sozialist, deen d'Revolutioun organiséiert huet, déi de Wittelsbach-Revolutiounsprozess gestierzt huet. Dynastie vu Bayern am November 1918. Hie gouf republikanesche Premierminister vu Bayern an op der Berner Sozialistenkonferenz huet hien déi moderat Sozialisten ugegraff, well se d'Schold vun Däitschland um Ausléise vum Éischte Weltkrich net unerkannt hunn. Hie gouf am Februar 1919 vum Nationalist Grof Arco von Valley ermuert.

Machine Translated by Google

National Wirtschaft

D'Aufgab vun der nationaler Wirtschaft ass d'Erfëllung vun der Nofro a net d'Erreeche vun enger sou héijer Zënssendung wéi méiglech fir Prêtkapital.

Ee kéint mengen, datt dëse Prinzip fir all Wirtschaft als selbstverständlech ugesi gëtt, an awer ënnerscheet sech d'nationalsozialistesch Wirtschaft vun der aktueller Interessenkapitalistescher Wirtschaft genee an dësem Leedprinzip. Et ass net sou einfach fir de schuldlose Sënn vum produktive Mënsch, sech eng Nationalwirtschaft virzestellen, déi net der Erfëllung vun der Nofro déngt; an awer muss elo kloer gemaach ginn, datt fir déi aktuell Meeschter vun der Wirtschaft - de Bank- a Boursekapital - d'Erfëllung vun der Nofro am Fong vu ganz wéineg Bedeitung ass. Den internationale Kapital huet en Intérêt.
nëmmen souwäit dës Erfëllung vun der Nofro op eng woecherkapitalistesch Manéier ausgenotzt ka ginn.

Mir hunn et hei tatsächlech mat zwou fundamental verschiddenen Astellungen zur Wirtschaft ze dinn. Déi eenzeg dréngend Nofro un déi ganz Wirtschaft vun der Säit vun der ganzer Bevëlkerung ass natierlech d'Befriedigung vum Besoin u Liewensmëttel, dann d'Erfëllung vum Besoin u Wunneng a Kleeder, an eréischt dann ginn all déi aner deeglech Noutwendegkeete bis zu den héije Konscht- a Kulturfreed an engem Sortiment zesummegefaasst. Dertëscht kommen d'Ënnerstëtzungsdéngschter, dat ganzt Transportsystem a wat domat verbonnen ass, den Handel an de Finanzsystem. D'Produktioun vu Wueren huet hirersäits an enger gesonder Wirtschaft dat wäertvollst Zil, de Besoin op déi beschtméiglech Manéier ze decken duerch eng Bezuelung, déi d'Produktiounskäschten deckt an en entspriechend Aarbechtsakommes fir den Entrepreneur an eng passend Gewënnundeel enthält, aus deem souwuel onvermeidbar Verloschter wéi och Verbesserungen a Renovatiounen am Betrib kënne gedeckt ginn.

D'Opmierksamkeet vum gerechten Entrepreneur ass net op d'Erreeche vun iwwerméissege Profitter an eenzelne Fäll geriicht, och wann glécklech Zoufäll dat erméiglechen. De gerechten Entrepreneur ass sech senge nationalwirtschaftlechen Aufgaben voll bewosst, d'Produktioun sou opzebauen, datt de Besoin mat de geringste Käschte fir de Benotzer gedeckt ka ginn, datt gläichzäiteg d'Entreprise wiisst a bléit, datt d'Produktiounskäschte ëmmer méi kleng ginn, ouni datt d'Léin reduzéiert ginn.

Dat vläicht beliichtendst Beispill fir sou eng richteg Aart a Weis vum entrepreneurielle Denken ass den Ernst Abbe58, Matgrënner a Direkter vun der Zeiss-Wierk zu Jena. Dëse Mann huet dës nationalwirtschaftlech Aufgab vum Entrepreneur bis zu engem héije Grad vu Perfektioun verstanen a probéiert, dës no beschte Méiglechkeeten ëmzesetzen.

Mä an dëser Hisiicht hu mir och am Allgemengen kee Grond, eis speziell iwwer eis Entrepreneuren virum Krich ze beschwéieren. Männer wéi den Alfred Krupp59, Mannesmann60, Werner Siemens61 , Thyssen62, Borsig63, Krauss, Maffei64, etc. hunn sech souguer sozial eng Éiereplaz an der Geschicht vun der däitscher Industrie geséchert. Si goufen all net vun enger eenzeger Gewinnstrebung regéiert,

---

[58] Den Ernst Abbe (1840-1905) war e Physiker an Entrepreneur, dee vum Carl Zeiss, dem Grënner vun der Jena, engagéiert gouf. Firma, Carl Zeiss AG, déi optesch Instrumenter a Systemer produzéiert huet. Den Abbe gouf Matbesëtzer vun der Firma.

59 Den Alfred Krupp (1812-1887) war de Jong vum Friedrich Krupp (1787-1826), deen 1811 d'Krupp Cast Steel Company gegrënnt hat. Wärend der Direktioun vum Alfred Krupp ass d'Firma zu der féierender Waffenhersteller vun där Zäit ginn.

[60] Mannesmann gouf 1890 gegrënnt an huet urspréinglech nahtlos Stahlréier produzéiert.

[61] De Werner Siemens (1816-1892) war 1847 en Erfinder a Grënner vun der Firma Telegraphen-Bauanstalt. D'Siemens AG ass eng vun de gréissten elektrotechnologesche Firmen op der Welt.

[62] Den August Thyssen (1842-1926) huet 1867 d'Thyssen-Foussol Eisenwierk gegrënnt an aner Schwéierindustriefirmen iwwerholl, déi 1926 zu de Vereinigte Stahlwerke fusionéiert goufen, dat gréisst Biergbau- a Stolkartell op der Welt virum Zweete Weltkrich.

[63] Borsig war eng Lokomotivfirma, déi 1837 vum August Borsig (1804-1854) gegrënnt gouf.

64 Krauss-Maffei ass eng Maschinneproduktiounsfirma, déi 1838 gegrënnt gouf.

Machine Translated by Google

Si sinn all einfach a bescheiden fir sech selwer bliwwen, nëmmen de Wuelstand vun hire Wierker war hire Leetstär.

Tatsächlech huet déi onermiddlech Produktivitéits- a Erfindungskraaft vun der däitscher Industrie dozou gefouert, datt net nëmmen déi gigantesch Bevëlkerungszounahm Aarbecht a Brout fonnt huet, mä datt, trotz steigende Léin, trotz enger ëmfaassender Verbesserung vum Liewensstandard vun alle Bevëlkerungsschichten, déi wichtegst Produkter dank ëmmer neie Verbesserungen an Erfindungen méi bëlleg gemaach konnte ginn. Den däitschen Handwierker soll ni vergiessen, datt hien dat de Gehiraarbechter verdankt.

An nach eng Saach muss hei nach eng Kéier mat all Betonung betount ginn: datt d'Grondlag an d'Viraussetzung fir dësen héije Bléi vun der däitscher Wirtschaft dat mächteg gefouert Bismarck-Reich war. Dës zwee Faktoren, déi vereenegt a soumat mächteg politesch Situatioun vum Däitsche Räich an déi ongehéiert Aarbechtsflüchtegkeet vun den däitschen Entrepreneuren an Aarbechter hunn et erméiglecht, eng ëmfaassend Erhéijung vum Liewensstandard vun der ganzer Bevëlkerung ze registréieren, datt déi gigantesch Bevëlkerungszunahme vun Däitschland konnt ernährt, gekleet a ënnerbruecht ginn an datt d'Emigratioun aus Däitschland op onbedeitend Zuelen gefall ass.

D'Zuele vun der däitscher Migratioun an de Joerzéngten no 1870 hunn nëmmen de gesonde Iwwerfloss vum däitschen Entrepreneur- a Geschäftsgeescht abegraff, deen als Pionéier vun der däitscher Flichtens an der däitscher Leeschtung an d'Welt erausgestreamt ass.

Gréisstendeels huet déi ganz Nationalwirtschaft vum Däitsche Räich de fundamentalen Ufuerderungen gerecht ginn, déi mir och un eng gesond Nationalwirtschaft stellen.

D'Nofro gouf genuch ofgedeckt. Trotzdem ass et och zu där Zäit déif opgefall
Schued an eiser Wirtschaft, déi sech op verschidde Weeër ausgedréckt hunn.

1. *Eis Staatsfinanzen* sinn an ëmmer méi grouss Scholden geroden, zur selwechter Zäit, an där dat däitscht Vollek ëmmer méi räich a mächteg gouf, an där d'Produkter vun der däitscher Industrie- an Handelseffizienz d'Verkafsmäert vun der Welt eruewert hunn, an enger Zäit, an där eis intern Wirtschaft vu Succès zu Succès gaangen ass an d'Gesondheets- a Liewensbedingungen vu Joer zu Joer besser goufen.

Elo ass et natierlech kee gutt Zeechen, wann d'Scholden ëmmer méi grouss ginn. Sou e Phänomen weist ëmmer drop hin, datt eppes net an der Rei ass. Well et muss tatsächlech als komplett absurd an onsënnvoll ugesi ginn, wann e Staat, deem seng Bierger e wuessende Räichtum genéissen, sech net gläichzäiteg an engem Zoustand vu gesonden a bléiende Staatsfinanzen befënnt. Dëst muss nach vill méi iwwerraschend sinn, wann dem Däitsche Räich an de Bundeslänner aussergewéinlech grouss Akommes aus hiren Eisebunnen, Post- a Biergbauwierker, souwéi aus de Staatsbëscher etc. fléissen, ganz ofgesinn vun der Tatsaach, datt de Räich an d'Bundeslänner, duerch hir finanziell Souveränitéit, déi beträchtlech Steierkapazitéit vun hire Bierger kéinte behaapten.

2. E weidere déifgräifende wirtschaftleche Schued war déi progressiv Verscholdung vun eisem landwirtschaftlechen a städtesche Besëtz. D'Beweegung vun der Landreform, déi dogéint ugewannt gouf, huet e ganz wichtegen Deel vum ganze Problem richteg unerkannt, ouni leider eng vollstänneg Wierkung z'erreechen.

3. D'Tatsaach, datt eis Industrie duerch Kreditter vun alle Sorten infléiert gëtt, hätt och schaarfsiichteg Observateure mat Besuergnëss solle beonrouegt hunn. Sécherlech huelen d'kommerziell an industriell Betriber an Zäite vu wuessendem Wuelstand d'Akzeptanz vun auslännesche Gelder an déi domat verbonne Zënsverpflichtung liicht, well déi staark erhéicht Aarbechts- a Verdéngschtméiglechkeet et tatsächlech erlaabt, dës Laaschten ze droen.

Machine Translated by Google

Mee wee, wann et zu Wirtschaftskrisen kënnt! Dann weist sech d'Benotzung vu zënsgebonnene Kreditter a senger ganzer wirtschaftlecher Schimmt.

D'Form vun der Aktiengesellschaft, déi an dëse Joren entstanen ass mat der tatsächlecher Ofléisung vum Kapital vun der domat gebonnener Aarbecht, dat heescht der Trennung vu reng kapitalisteschen Interessen un der Rentabilitéit vum Geld, vun de Säite vun de Gläubiger, vun der gesonder Kooperatioun vum individuellen Entrepreneur a vun der ganzer Identifikatioun vu senger Existenz mat sengem Entreprise, huet ähnlech de Som vu schwéiere wirtschaftleche Schued gesat.

4. Déi wuessend Muechtpositioun vun de Geldvermittlungsinstituter, de Banken, hätt den éierbare Frënd vun der Natioun mat Besuergnëss solle erfëllen. Vun Dénger vun der Wirtschaft sinn d'Banken zu den onbeschränkte Meeschter vun der ganzer nationaler Wirtschaft ginn. Op eng bemierkenswäert a bedeitend Aart a Weis goung dës wuessend Muechtpositioun vun de Banken op kee Fall vun engem gläichzäitege Wuelstand vun eiser nationaler Wirtschaft begleet, mä am Géigendeel, wat méi traureg eis Wirtschaft gouf, wat méi sech d'Banken verherrlecht hunn.

Mir wëlle hei net méi op dës Entwécklung agoen, et gëtt vill doriwwer ze soen an der Diskussioun vun der reng Finanz- a Geldwirtschaft. D'Ernimmung vun der véierfacher Wuerzel vum grousse nationale wirtschaftleche Schued duerch de Finanz- a Kreditsystem war vu grousser Bedeitung, well genee dësen Aspekt vun der ganzer Wirtschaft zum Géigendeel vun enger richteger nationaler Wirtschaft ginn ass, nämlech eng eenzeg Räiberwirtschaft vun de Finanzmuechten.

Een, deem sech d'Bild vun engem vu Parasiten betraffene Kierper net spontan opdréngt, muss ganz un der Erhale vun der aktueller Situatioun interesséiert sinn oder vun de Beneficiairen vun dëser ausbeuteresche Wirtschaft ofhängeg sinn. Leider ass dat Lescht de Fall bei enger ganz grousser Zuel vu Männer. Dofir kënnt den internen Widderstand géint dëst modernt wirtschaftlecht Raubbaronsystem net op eng entspriechend Manéier zum Virschäin.

Et ass besonnesch schlëmm, datt souguer d'Wëssenschaft, an tatsächlech virun allem d'Wëssenschaft, déi sech pflichtbewosst mat dëse Saachen beschäftege muss, nach ëmmer, mat e puer Ausnamen (Othmar Spann65), am Zauber vun der aktueller Interessenkapitalistescher Wirtschaft ass a sech dovun ofhängeg mécht. Déi haiteg Nationalwirtschaft ass kee Leader fir d'Wourecht an d'richtegt Wëssen, mä ass zum Spriecher vun der nationaler wirtschaftlecher Kriminalitéit ginn.

All grouss Wourechten a Wäisheet kënne vun all einfachem Mënsch an hiren essentiellen Aspekter verstanen a kontempléiert ginn. Net ze verwiessele mat dësem ass d'Tatsaach, datt et natierlech net sou einfach ass, zu sou engem fundamentalen Wëssen ze kommen. Sécher ass d'Wëssen selwer, d'Intuitioun, wéi e hellt Liicht, dat an der Séil schéngt, déi éiweg no Wëssen duuscht. Schwiereg ass awer déi spéider Aarbecht vum Versteesdemech, déi sech mat Kraaft Zille fir Zille muss opstapelen, fir mat der virsiichteger Auswiel u Materialien déi ganz Gedankestruktur opzebauen, sou datt dat fäerdegt Wierk jidderengem als selbstverständlech erschéngt.

An esou Fäll gëtt et kee bessere Luef wéi wann een heiansdo eleng op sou Gedanken kënnt. Sou krut ech, wärend ech un dëser Aarbecht geschafft hunn (Summer 1923), en

65 Den Othmar Spann (1878-1950) war en éisträicheschen antisozialisteschen Ekonomist a Soziolog, dee vun den ekonomeschen Theorien vum Adam Müller (1779-1829) beaflosst gouf – deen sech géint d'materialistesch liberal Ekonomie vum Adam Smith ausgeschwat hat. Hie war vun 1919 bis 1938 Professer op der Universitéit Wien, wéi hien vun den Nationalsozialisten no der ... vu senger Professur ausgeschloss gouf. Anschluss (Annexatioun) vun Éisträich. Obwuel de Spann mat der nationalistescher Orientéierung vun der NSDAP sympathiséiert huet, goufen seng Meenungen iwwer e korporatistesche Staat net vollstänneg vun den Nationalsozialisten ënnerstëtzt.

Machine Translated by Google

exzellent Aarbecht vun engem elo ale Mann, dem éisträicheschen Ingenieur W. Schober66, an där déi ganz katastrophal Entwécklung vun der éisträichescher Finanz- a Kreditsituatioun scho virun 30 Joer mat ongekënnter Kloerheet virausgesot gouf.

De Schober huet drop higewisen, datt nëmmen eng komplett Ofwäichung vun de fundamental falschen nationalwirtschaftleche Doktrinen déi katastrophal Entwécklung vun der nationaler Wirtschaft kéint stoppen – leider ouni de geringsten Erfolleg.

Den Haaptgrond louch deemools an der Tatsaach, datt d'Frënn vum Schober, vun der Chrëschtlech-Sozialistescher Partei, no enger ufanks begeeschterter Zoustëmmung, sech mat faulen Ausrieden vun him ofgedréit hunn: "D'Zäit ass nach net reif", awer a Wierklechkeet, well et der chrëschtlecher Héichfinanz net gepasst huet.

D'Bank war laang net méi de vertrauenswürdege Vermëttler tëscht Spuerkapital an de Fuerderungen vun der Wirtschaft an dem Betriebskapital. Hautdesdaags hunn déi grouss Banken hir Direkteren an Delegéiert an allen Aktiengesellschaften. Näischt kann geschéien, ouni datt d'Bank et weess. A wat fir en Intérêt huet d'Bank elo un der Wirtschaft? Si huet en eenzegt Intérêt drun, datt d'Kapital e sou héije Gewënn wéi méiglech bréngt; a wéi enger Hisiicht ass si him ganz gläichgülteg. Si gesäit hir Aufgab net an der Befruchtung vun der Wirtschaft duerch d'Ausleihen vu Sue zu de bëllegsten Zënssätz, genee wann d'national Wirtschaft duerch Krisen vun der schlëmmster Aart bedroht ass - dat wier awer hir héchst Aufgab -; déi grouss Banken tendéieren vill éischter genee zu deem Zäitpunkt mat Kreditpakete a Kreditnotifikatiounen opzetrieden, wann d'Industrie am dringendsten e virleefege Kredit fir hir Aarbecht brauch.

Een kéint weider Folgendes iwwerleeën: Wat fir e Besoin decken d'Banken? – Een géif soen: de Besoin u Sue. Natierlech. Mee wéi a wéi eng Konditiounen? De Bäcker, de Schouster, de Fabrécksbesëtzer, de Geschäftsmann decken tatsächlech de reelle Besoin u Liewensmëttel, Kleeder, etc., a si kréien dofir de Gläichwäert, de Präis, a Sue oder duerch eng Geldtransfert.
Domat ass de Besoin gedeckt, an de Fabrécksbesëtzer usw. huet erëm Betriebskapital fir Akeef, Bezuelung vu Léin a weider Produktioun. Hei gesi mir e wirtschaftleche Krees ofgeschloss. De Produzent deckt de Besoin vum Benotzer, d'Suen erfëllen hir richteg Aufgab als Vermëttler vun engem Austauschgeschäft a befrucht d'Wirtschaft an den Hänn vum Produzent nei.

Ganz anescht ass et am Fall vum Geldkreditgeschäft. Éischtens gëtt et fir keng Bank eng Verpflichtung, hir Wueren - Suen - ewechzeginn, sou wéi sou eng Verpflichtung et zum Beispill fir all Händler gëtt. Si kann dofir sécher stellen, datt si nëmme Suen un déi gëtt, déi hir favorabel sinn. Ausserdeem verlaangt d'Bank an de meeschte Fäll Sécherheeten, déi de Wäert vum Prêt wäit iwwerschreiden, si verlaangt weider e Scholdzertifikat, no deem de Scholden sech mat allem, wat hien huet a verdénge wäert, fir d'Réckbezuelung vun der Schold verpflichte muss. An anere Wierder, géint d'Ausbezuele vu Suen zitt d'Bank Verméigen an hire Muechtberäich, déi wäit méi grouss sinn wéi déi geleent Zomm; si léisst och e Scholdzertifikat ausstellen, dat d'Aarbechtsakommes vum Scholden a seng Grëff aussetzt. Awer dat ass net genuch: fir dësen duebel, a vill Mol, gesécherte Prêt vu Suen léisst d'Bank sech nach méi a Form vun Zënsen bezuelen, déi zu enormen Iwwerstonnen ginn. Mir hunn et hei also mat enger Prozedur ze dinn, déi wirtschaftlech gesinn guer keng produktiv Leeschtung ass, d'Réckbezuelung – Pfand, Scholdzertifikat – gëtt direkt gemaach, an ausserdem muss de Scholden enger weiderer weiderer Bezuelung averstane sinn, déi a puer Joer de Wäert vum empfaangenen Geld iwwerschreit, ouni datt de Pfandgeber...

66 De Wenzel Schober (1846-1928) war en éisträicheschen Eisebunnsingenieur, deen – wéi de Wiener Professer Josef Schlesinger (1830-1901) – a senge Wirtschaftsschréften d'Ofhängegkeet vun der jiddescher internationaler Finanzwelt als Haaptursaach vun den ekonomesche Problemer vun Éisträich identifizéiert huet. Zu senge wichtegste Wierker gehéieren Die Noth und ihre Ursachen, 3 Bänn, Wien, 1880-82, an Die Valuta-Regalierung in Osterreich, 1892.

Machine Translated by Google

fräi ginn oder d'Scholden ofgeléist ginn. Sou e Finanzgeschäft ass natierlech nationalwirtschaftlech eng Absurditéit, et ass onverfälscht Wucher.

De richtege Sënn vu Kreditt, vum Glawen un déi méi grouss wirtschaftlech Effizienz vun engem aneren, ass tatsächlech, datt de Besëtzer vu gespuertem Geld net gesäit, datt hien an der Lag ass, säi Geld selwer rentabel ze benotzen, dofir wendt hien sech un een, deem hie vertraue kann, deem hie dëst Geld uvertraue kann an deen him d'Garantie bitt, datt hien seng Spueren op Ufro voll a onvermindert zréckgëtt. Wann de Prêt de Scholden a senger wirtschaftlecher Aarbechtskapazitéit stäerkt, sou datt hie wesentlech méi grouss Gewënn maache kéint, kann een dat als en Akt vu Fairness oder Dankbarkeet betruechten, wann de Scholden dem Gläubiger, nieft der Réckbezuelung vum Geld, och en Deel vu senge Gewënn gëtt. *Dës Opfaassung vun der privater Geld- a Kreditwirtschaft beherrscht dat ganzt Mëttelalter, si huet de Kär vun der Zënsdoktrin vun der Kierch gebilt. D'Fuerderung vun Zënsen gouf als Wucher ugesinn.* Haut sinn d'Zënsen, déi vun der Kierch als Wucher ugesi goufen, tatsächlech Axiomat vun eiser ganzer Wirtschaft ginn - de nationalwirtschaftleche Sënn vu Kreditt ass zu engem nationalwirtschaftleche Quatsch ginn. Sécher ass fir de Räiche Mënsch sou eng Doktrin d'Quell vun enger dauerhafter, müheloser Beräicherung. Net wierklech well Gold - wéi et ausgesäit - wierklech eng Kraaft ass, déi aus sech selwer Sue produzéiert, e iwwermënschlecht Phänomen, dat, befreit vun den ierdesche Gesetzer vun der Vergänglechkeet, alles onvergänglech an fir ëmmer ënner säin Zauber zwéngt, mee well et an der moderner Finanz- an internationaler Ekonomie einfach als e Gesetz gefillt gëtt, datt all Zort vu Finanzbesëtz u sech en Usproch op Zënsen huet, bis zu engem gewësse Grad am Sue gebuer, gëtt dës monstréis Ëmkéier vun der Bezéiung tëscht Aarbecht a Sue als Gesetz ugeholl, als eppes wat net ugegraff ka ginn, als eppes fir wat d'Wëssenschaft, déi sech domat beschäftegt, eng grouss Zuel vu rechtfertegenden Grënn muss produzéieren.

Nëmmen esou war et méiglech, déi ganz national Wirtschaft vun hirer eenzeger an natierlecher Aufgab ofzelenken, de Besoin ze decken an domat Aarbecht a Liewensmëttel fir jiddereen ze schafen, a se haaptsächlech als Instrument fir d'perséinlech Beräicherung vun de Besëtzer vu Bank- a Boursekapital mëssbrauchen.

Et ass elo e Liiblingstrick vum politesche Kampf géint eis Bewegung, datt eis Oppositioun géint déi *héichkapitalistesch Ausbeutung* vun eiser nationaler Wirtschaft an eise Kampf fir eng national Wirtschaft, déi d'Ufuerderunge vun der sozialer Gerechtegkeet erfëllt, als Oppositioun tëscht Eegentum an anere Forme vu Besëtz duergestallt gëtt, datt eis Fuerderung "Ëffentlecht Interesse virum Eegeninteresse" als kommunistesch veruerteelt gëtt. Géintiwwer sollte mir stänneg op Artikel 8 vum nationalen a wirtschaftleche Programm hiweisen (De Programm, S. 35):

"Den Nationalsozialismus erkennt grondsätzlech de Privatbesëtz un a setzt en ënner ..." staatleche Schutz".

Et wäert awer d'Aufgab vum Gesetz sinn, d'Grenze vun der d'Hortung vun iwwerméissegem Räichtum an den Hänn vun Eenzelpersounen op Käschte vum Ganzen.

Positiv a fir d'Wirtschaft selwer entsteet, als Fuerderung fir déi ganz Wirtschaft an hir Aufgaben am Geescht vum Nationalsozialismus, Fuerderung Nr. 10 vum "Nationalen a Wirtschaftsprogramm": *All Däitscher bilden eng Aarbechtsgemeinschaft fir d'Fërderung vum gemeinsame Wuelbefannen a vun der Kultur vum däitsche Vollek.*

Vun hei kënnt dann och déi moralesch Fuerderung of, datt *all Däitschen intellektuell a kierperlech no senger Kraaft schaffe muss, awer datt seng Aarbecht an dat Ganzt integréiert muss ginn.*

Ech betounen, datt dëst eng moralesch Fuerderung ass. Et geet dofir net ëm d'Grënnung vun engem Zwang zum Schaffen, wéi en a Sowjetrussland agefouert gouf. Eppes ganz anescht ass den

Machine Translated by Google

D'Aféierung, déi vun eis gefuerdert gouf, vun engem Joer Obligatiounsaarbecht fir all Däitschen ier d'vollstänneg Staatsbiergerschaft kritt gëtt.

Et ass erëm ganz anescht, datt eist Haaptzil genee drop abzielt, en suergefräit Alter fir all Nationalkameraden ze sécheren, déi an hirer Jugend an Erwuessenenzäit fläisseg geschafft hunn. Grad am Fall vun enger nationaler Wirtschaft, déi net dauernd ënner der Blutvergëftung vun enger Zëns- a Mautverpflichtung zum Kapital steet, wäert, a muss a kann, et einfach erreecht ginn, datt se grouss Iwwerreschter sou verdeelt, datt all nationale Kameraden eng passend an ausreechend Altersrente - ähnlech wéi d'Pensioun vun den Beamten - beim Erreeche vun engem bestëmmten Alter oder am Fall vun enger virzäiteger Aarbechtsonbehënnerung garantéiert ass.

Ech bréngen dës sozialpolitesch Fuerderung hei eran, well d'Erfëllung vun dëser Aufgab zu de Leeschtunge vun der ganzer nationaler Wirtschaft gehéiert, well et de Punkt ass, deen net nëmmen dem Aarbechter am wäitste Sënn vum Wuert stänneg ka soen: Du muss schaffen!, mä well en hannert dem Aarbechtszwang eppes Tréischtendes a Versöhnleches etabléiert - d'Perspektiv vun engem gesécherten Alter fir jiddereen, deen säi ganzt Liewe laang seng Pflicht erfëllt huet.

An de Kader vun der fundamentaler Unerkennung vum Privatbesëtz als Grondlag vun eiser Wirtschaft gehéiert natierlech och d'Tatsaach, datt all Däitschen a senger fräier Méiglechkeet geschützt ass, säi Liewensënnerhalt ze verdéngen an an der fräier Verfügung iwwer säin Aarbechtsakommes a säi verworbene Räichtum (Nr. 11 vum "Nationalen a Wirtschaftsprogramm"). D'Aschränkung vun dësem Grondrecht ass nëmme gesetzlech erlaabt, woubäi d'Richtlinn agehale soll ginn, datt nëmmen esou Aarbecht als Aarbecht ugesi gëtt, déi net géint d'Interesse vun der Gemeinschaft geriicht ass. Kettenhandel a Profitéiere verursaachen och ouni Zweiwel vill Aarbecht; ähnlech wäert en Abriecher dacks méi Drëpse Schweess a senger "Aarbecht" verbrennen wéi de Mauerwierker beim Bau vun engem Haus, awer sou eng "Aarbecht" ass tatsächlech nëmmen op eng eenzeg perséinlech Bereicherung op Käschten a Schued vun aneren geriicht. Sou eng "Aarbecht" ass dofir am Allgemengen schiedlech a muss dofir mat aller Strengheet bestr

Sou eng ausdrécklech Feststellung ass op kee Fall iwwerflësseg, well aus der Praxis vum Gesetz geet et nëmmen ze dacks, an an engem erschreckenden Ausmooss, kloer, wéi vill Saachen do als éierlech Aarbecht bezeechent ginn. Et gëtt och eng ganz Rei vun Aktivitéiten, déi ganz no un der Grenz leien, wou et schwéier ass ze soen, datt dës Aarbecht nach ëmmer "mam Ganzen" harmonéiert.

Op alle Fall mussen juristesch Instrumenter geschaf ginn, fir datt all dës Aktivitéiten oder Entreprisen, déi op eng kierperlech oder intellektuell Aart a Weis géint d'national Gesondheet geriicht sinn, ënnerdréckt kënne ginn. Datselwecht gëllt fir d'Ausbeutung vun der Nout vun der Bevëlkerung duerch Profitt a Wucher.

Fir sou Ongedéier, déi feindlech géintiwwer der Natioun sinn, fuerdere mir d'Doudesstrof. Finanziell Strof oder souguer Prisongsstrof ass géint sou skrupellos Leit net effektiv.

Kuerz gesot, wäert d'Wirtschaftspolitik vum Nationalsozialismus dozou bäidroen, eng am Fong falsch Konzentratioun vun der Wirtschaft op d'Rentabilitéit ze eliminéieren an aus deem Grond déi eenzeg richteg an vernünfteg Aufgab vun der Nationalwirtschaft erëm an Éier ze bréngen: d'Erfëllung vun der Nofro.

Dëst schléisst op kee Fall Akommes a Gewënn fir den Händler, de Fabrécksbesëtzer an déi éierlech Geschäftsleit aus; am Géigendeel, et däerfen op kee Fall Schwieregkeete fir dat gerechtfäerdegt Strewe no Akommes geschaf ginn, soulaang dëst Strewe am Kader vum ëffentlechen Interessi läit.

Et geet also ëm eng purgativ Aktioun, an dann ëm d'Erhalen vun der däitscher Wirtschaft, déi souwuel wat hir Formen ewéi och hir Leeschtungen ugeet, onbedenklech ass. Doduerch soll verstanen ginn, wat Nr. 12 vum "Nationalen a Wirtschaftsprogramm" fuerdert: *Déi gesond Kombinatioun vu groussen, mëttleren a klenge Betriber an alle Beräicher vum Wirtschaftsliewen, also och an der Landwirtschaft, bleift erhalen.*

Machine Translated by Google

Domat gëtt och déi fundamental Positioun vum Nationalsozialismus an den ënnerschiddleche soziale Uerder ginn.

Den Nationalsozialismus *wäert d'Agraristen mat alle Mëttelen ënnerstëtzen a förderen, als Grondlag vun enger mächteger Natioun a vun der Ernärung vun der Bevëlkerung.*

Wann Punkt 17 vum Programm eng Klausel enthält, déi eng fräi Entbesëtzung ënner besonnesche Ëmstänn virgesäit, dann ass domat nëmmen gemengt, wéi den Adolf Hitler den 13. Abrëll 1928 verkënnegt huet, d'"Schafung vu legale Méiglechkeeten, fir, wann néideg, Land ze konfiskéieren, dat op eng illegal Manéier erwuerwe gouf oder net no der Siicht vum Wuelbefannen vum Vollek verwalt gouf. Dëst riicht sech also haaptsächlech géint déi jiddesch Landspekulatiounsfirmen". Dës Klausel war dofir nëmme fir de Schutz vun der gebierteger Bevëlkerung geduecht.

Dem Nationalsozialismus läit besonnesch *de Wuelstand an d'Onofhängegkeet vun enger gesonder kommerzieller a merkantiler Mëttelklass.*

An och an de Produktiounsformen vun der sougenannter Schwéierindustrie gëtt et, aus der Siicht vum Nationalsozialismus, näischt Wesentleches, géint dat een eppes dogéint kéint antrieden. Genee dës grouss Industrie huet alles op eng exemplaire Manéier rationaliséiert, dat heescht, si huet keng Käschten ausgeschloss, fir besser a méi einfach Produktiounsmethoden anzeféieren. Déi aktuell Iwwerbelaaschtung vun den Entreprisen – op Kommuniséierung ausgeriicht sinn – mat enger exzessiver Zuel vu Leit, déi wierklech net ze verzichten sinn (mir denken hei haaptsächlech un d'Noutwennegkeet, eege Steier- a Versécherungsbeamten ze behalen, etc.) wierkt natierlech direkt géint d'Nationaliséierungsbestriewunge vun der Industrie.

Um Enn vun dësen ekonomesch-politeschen Aufgaben vum Nationalsozialismus steet eng aner enorm organisatoresch Leeschtung: *"D'Aféierung vun engem Joer Aarbechtsdéngscht fir all Däitschen".*

Och hei ass et e déif moraleschen Prinzip, dat dës Fuerderung erzwingt – d'Pflicht.

Wien d'Staatsbiergerrechter ausübe wëll, muss och dem Staat gedéngt hunn, hie muss sech och duerch Doten an ouni Bezuelung, also d'Méiglechkeet vun enger Beräicherung, pflichtbewosst a trei géintiwwer sengem Staat bewisen hunn, genee wéi e Soldat sengem Heemechtsland déngt.

Mir gesinn an der Iddi vum obligatoreschen Aarbechtsdéngscht eng voll ergänzend Iddi vun der Iddi vum universelle Militärdéngscht.

Sou gären mir et méiglech géife betruechten, d'Ausbildung fir effizient Zaldoten am Verglach zu der fréierer zwee- an dräijäreger Déngschtzäit wesentlech ze reduzéieren, sou vill halen mir et fir néideg an ubruecht, datt all jonken Däitschen mat enger oder méi kommerziellen Aktivitéiten vertraut ass, bei deenen hie dem Staat dénge kann.

D'Pflichtbewosstsinn wat d'Qualitéit vun der Aarbecht ugeet, huet sou vill ënner der Herrschaft vun der Maschinn an ënner der nach méi zerstéierender Doktrin vun der Klassenfeindlechkeet vun den Aarbechter géint d'Entrepreneuren gelidden, datt eng Ausbildung an dësem Beräich ënner strenger staatlecher Leedung no eenheetleche Prinzipien komplett onentbierlech schéngt. Grad d'Entrepreneuren, am gudde Sënn, wäerten sou eng Institutioun begréissen an se guer net als Konkurrenz betruechten. Sou eng Aarbechtsarméi kann net scho Konkurrenz sinn, well laut Erfahrung all produktiv wirtschaftlech Aktivitéit vum Staat exzessiv mat sengem offiziellen Apparat belaascht muss ginn, well d'Beschäftegung an d'Ausbildung vun enger jonker onerfuerener Aarbechtskräfte ze vill vun hirer Effizienz verbraucht.

Op der anerer Säit wäert et d'Aufgab vun dësem Joer vum Aarbechtsdéngscht sinn, déi jonk Leit a Modellstaatsbetriber besser mat all de Fortschrëtter vun der Technologie vertraut ze maachen. Si sollten, wa...

Machine Translated by Google

méiglech, déi tatsächlech Bedierfnesser vun der Aarbechtskräfte an vun den nationale Kameraden, déi militäresch déngen, ofdecken.

Sou kënnt eng staatlech Konkurrenz mam Rescht vun der nationaler Wirtschaft net a Fro, si kéint héchstens a bestëmmte Beräicher als Präisregulator mat Maartpräisser funktionéieren, déi de fräien Händler an de fräien Entrepreneuren nach ëmmer e grousse Spillraum fir e vernünftege Gewënn loossen.

Et kann net d'Aufgab vun dësem Manifest sinn, méi an d'Detailer anzegoen. Trotzdeem mussen se kuerz skizzéiert a beliicht ginn, well mir wëssen, datt eng richteg Léisung vun dëser Fro e grousse Virdeel fir d'Erhuelung vun eiser wirtschaftlecher Moral wäert sinn, ganz ofgesinn vum Virdeel, deen déi ganz Wirtschaft dovunner kritt, datt d'Iddi vun der Pflicht vis-à-vis vun der Aarbecht als moralesch Pflicht vis-à-vis vun der Natioun erweckt gëtt.

Wat d'Positioun vum Staatsbierger a Bezuch op d'national Wirtschaft ugeet
De Bismarck huet emol erkläert:

"Mir liewen net fir glécklech ze sinn, mä fir eis Pflicht ze erfëllen."

Dëse moralesche Prinzip läit och zur Basis vun eiser Positioun vis-à-vis vum Staat an dem Wirtschaft.

Machine Translated by Google

National Finanzreform – Geld a Kreditt an der Nationalsozialistesche Staat

'D'Regel vum Zënssaz.'

D'Fuerderung fir d'Ofbroch vun der Interessensklaverei ass banebriechend nei an engem politesche Programm. Dëse Fakt eleng wier genuch fir déi breetst Kreesser fir eng vehement Oppositioun géint den Nationalsozialismus ze bréngen.

De wäit gréissten Deel vun de Géigner besteet aus deenen, déi tatsächlech alles duerch déi aktuell Interessenkapitalismuswirtschaft verluer hunn a mat dësen Iddien opgewuess sinn, ëmmer nach virum Verloscht vu scho verluerene Privilegien fäerten. Dës Oppositioun huet tatsächlech keen Impuls, well genee de Manktem un internen Impulser charakteristesch ass fir de Krees, deen am Kapitalpensiounsideal agespaart ass.

Eng weider Grupp sinn déi, déi vu Prêten ofhängeg sinn oder zumindest gleewen, datt se et sinn. Dës Grupp huet natierlech keng wierklech Angscht virun der Ofschafung vun der Zënsspflicht, mä si huet Angscht, datt si kee weidert Betribskapital kritt, ausser alles bleift wéi virdrun.

Eng aner Grupp sinn déi wonnerbar Nationalökonomen, fir déi d'Oppositioun géint de Problem vun der Befreiung vum Zënsen ass den Alpha an den Omega vun hirer nationaler wirtschaftlecher Wäisheet.

Eng weider Grupp sinn déi Béiswëlleg, déi zwar net vun enger besserer Meenung sinn, awer aus perséinlechen oder parteitaktesche Grënn dës Grondfuerderung vum Nationalsozialismus mat falschen Aussoen a Falschdarstellungen bekämpfen.

Datt d'Kreesser vun der internationaler Finanzwelt, déi d'Regel vun den Interessen ausüben, genee op Ënner Berécksiichtegung vun dëser Fuerderung, eis onversöhnlechst a batterst Feinde, ass selbstverständlech.

Mat Ausnam vun der béiswëlleger an der professionell interesséierter Oppositioun sinn déi Haaptgrënn fir eng feindlech a mësstrauensvoll Astellung - Ignoranz an intellektuell Faulheet, Dommheet.

Mir hunn et hei mat zimlech mächtege Géigner ze dinn, mat Géigner, bei deenen all System, dat ee versichen duerchzesetzen, feelt, déi sech wéi Quallen virum Drock vun iwwerzeegenden Erklärungen zréckzéien, awer direkt nodeems den Drock ofgeléist ass, erëm an déi al Denkweisen zréckfléissen.

Also, wat versteet een ënner "Zënssklaverei"? Ënner *Zënssklaverei* soll een déi zënsgebonnen Schold vum Staat a vum Vollek un déi supranational Finanzmuechten verstoen. Hei geet et also ëm eng nei Form vu Sklaverei, ëm d'Sklaverei un d'Herrschaft vun de Finanzen. Dës Sklaverei ass méi schrecklech a grausam wéi all Form vu Herrschaft jee ënner der Herrschaft vun absoluten Prënzen war, well se op eng onperséinlech Aart a Weis ausgeübt gëtt, ouni mënschlecht Gefill, nëmme besat vun engem onsättbaren Instinkt fir sech auszebauen an ze vergréisseren, mat enger Gier no Muecht ouni Vergläich.

Den üblechen Ausdrock fir d'Existenz vun dëser Regel ass: "Geld beweegt d'Welt".
Mee hei gëtt d'Suen nëmmen als Symbol vun der Meeschterschaft iwwer d'Finanzmuecht benotzt. D'Suen selwer, d'Metall- a Pabeierwärungen, sinn u sech natierlech weder gutt nach schlecht a üben keng Zort Herrschaft aus. D'Suen als Währung sinn onentbehrlech fir den Austausch vu Wueren a Servicer. Dofir sinn all Versich, d'Herrschaft vun de Finanzmuechten eleng vun der Säit vum Geld aus ze behandelen, vun Ufank un falsch a veruerteelt zur Ineffektivitéit, well mir et am Fall vun dëser Herrschaft net mat enger Fro vum enke Geldsystem ze dinn hunn, mee mat Froen vun der Muecht.
Geld als Muechtinstrument ass u sech, wéi scho gesot, weder gutt nach schlecht, et hänkt nëmme vun hirem Gebrauch of. D'Tatsaach, datt et och mörderesch benotzt ka ginn, dat heescht, mëssbraucht ka ginn, bedeit net

Machine Translated by Google

op iergendeng Manéier seng onendlech villfälteg an onverzichtbar nëtzlech Notzungsméiglechkeeten neutraliséieren. Och Sue, déi op eng nëtzlech Manéier agesat ginn, hunn e positiven Effekt op d'national Wirtschaft. Sue goufen net falsch als Blutt am nationale Wirtschaftskierper bezeechent. Soulaang Sue senger Aufgab als Austauschmëttel trei bleiwen, soulaang Sue, déi empfaange oder verdéngt ginn, erëm an d'Wirtschaft geleet ginn, *kënnen* se keen schiedlechen Afloss op d'national Wirtschaft ausüben.

Elo kënnt e Faktor eran: dat ass de Wonsch, Sue als Spuermethod ze benotzen. Dëse Wonsch ass selwer voll a ganz gerechtfäerdegt, am Géigendeel, et ass nëmme voll ze wënschen, datt de Spuersënn erëm an Éier kënnt, wann - jo, wann - Spueren ënner den haitegen Ëmstänn iwwerhaapt méiglech wier. Déi dauerhaft, bedrohlech Devaluatioun vun eisem däitsche Geld duerch eng onverantwortlech staatlech Finanzpolitik mécht d'Spueren tatsächlech zu enger Dommheet, well no e puer Wochen oder Deeg kann de Wäert vum Geld op e Brochdeel vu sengem fréiere Wäert gesonk sinn. Dofir, wann d'Sue seng Aufgab als Spuergeld erfëllen sollen, musse se e *stabile Wäert hunn.*

Well dat däitscht Geld, aus Grënn, déi mir nach ënnersiche mussen, am Moment kee stabile Wäert huet a kann och net stabile Wäert hunn, sicht den däitsche Spuerer a jidder onstabiler Period no sou engem Geld mat stabilem Wäert. Sou e Geld mat stabilem Wäert sinn déi sougenannt Edelwährungen, d'Dollar, d'Schwäizer Frang an d'hollännesch Gulden, d'Geld vun de skandinavesche Vëlker, etc., souwéi dat metallescht Geld aus Edelmetaller.

Mee elo steet déi nationalwirtschaftlech Aufgab vum Geld als Betriebskapital vun der Wirtschaft am Géigesaz zu dësem Wonsch no Akkumulatioun vu stabilem Geld. Fir dës Fro an hirer ganzer Déift ze verstoen, musse mir eis un d'Tatsaach halen, datt Geld no sengem Wesen näischt anescht ass a soll sinn wéi en *"Zeechen vun der geleeschter Aarbecht".* Déi üblech Erklärung: 'Geld ass en Austauschmëttel' ass op kee Fall falsch, awer si erschöpft d'Fro net. Et ass eng Aufgab vum Geld, an tatsächlech seng wichtegst, den Austausch vu Wueren ze vermëttelen. Mee dës Aufgab gëtt och vun anere Saachen erfëllt, wéi d'Téipäckchen vun de Chinesen, d'Kauri-Schuele vun den Negeren, etc. Déi bannenzegst *Essenz* vum Geld, dat haut vum Staat verdeelt gëtt, souwéi vun de Geld-Ersatzspiller, ass, datt et Zeeche sinn - ee kéint och Gutscheiner soen - vun enger Aarbecht, déi vun anere Persoune geleescht gëtt. Ënnert "geleeschter Aarbecht" musse mir all wirtschaftlecht Produkt, also och Réistoffer, zimlech ëmfaassend verstoen, well och dës hunn nëmmen e kommerziellen oder Verkafswäert, wa se ofgebaut a wa se op de Maart bruecht ginn. Fir dësen Austausch vu Wueren ënner sech ze erliichteren, tatsächlech fir dëst iwwerhaapt an enger komplizéierter Wirtschaft méiglech ze maachen, misst en Austauschmëttel erfonnt ginn, dat et direkt erméiglecht, datt de Produzent vun nëmmen enger Wuer seng eege villfälteg Bedierfnesser *duerch* dëst Austauschmëttel, dat eng allgemeng Gëltegkeet hat, kéint erfëllen. E Schouster mécht Joer fir Joer Schong a Stiwwelen - awer hie brauch säi deeglecht Brout, Fleesch, Mëllech, Eeër, hie brauch Kleeder a sou weider. De Bäcker, bei deem de Schouster säi Brout kaaft, brauch zwar een oder zwee Puer Stiwwelen am Joer, awer hie kann net wierklech dat ganzt Joer fir all d'Brout bezuelt ginn, dat jidderee mat nëmme Stiwwelen ësst, hie muss zwar och säi Mëller a Brennholzliwwerant fir Miel a Brennstoff bezuelen, awer dës kënnen och keng Stiwwelen méi benotzen, well se selwer scho Stiwwelen a Schong vun engem anere Schouster kréien.

Mä de Bäcker kann dem Mëller säi Miel natierlech net mat senge Produkter bezuelen, de Bäcker muss Brout fir d'Gemeinschaft baken. An anere Wierder: eng reng Austauschwirtschaft ass an enger entwéckelter nationaler Wirtschaft mat enger extensiver Aarbechtsdeelung komplett onméiglech. En *Austauschvermëttler* ass dofir onentbehrlech. An der allgemengster Form muss dësen Austauschvermëttler eng allgemeng unerkannt, vum Staat geschützt Opzeechnung vun de Produktioune vun der nationaler Wirtschaft sinn; ee muss och fäeg sinn, eppes mat dësen Opzeechnunge ze kafen an jidderee muss verflicht sinn, seng kommerziell Produkter fir dëst Austauschgeld ze liwweren.

Machine Translated by Google

Et ass zum Beispill och falsch ze soen, datt Suen e Beweis vun enger ausgefouerter Aarbecht sinn. Sécherlech akzeptéiert een dëst Geld als eng duerchgefouert Aarbecht, awer net well en ekonomesche Zyklus domat scho ofgeschloss ass, mä well dëst Geld tatsächlech en Opzeechnung vun all eenzel vun de ville duerchgefouerten Aarbechtsaktivitéiten ass - Opzeechnungen, mat deenen jidderee säi Bedierfnes u Liewensnoutwendegkeeten a seng aner Bedierfnesser erfëlle kann. Eréischt wann dëse Bedierfnes ofgedeckt ass, an d'Geld an d'Wirtschaft zréckgefiddert gëtt, ass de Basiszyklus vum Geld ofgeschloss. Mee wann d'Geld als gehaert oder gespuert Geld an enger Hand läit, dann ass nëmmen en hallwen Austausch, nëmmen en hallwe Zyklus ausgeféiert. D'Geld huet säin Zil nach net erfëllt, am Géigendeel, et gouf vum Zil zréckgezunn, fir dat et erfonnt gouf a fir dat et existéiert. Mir mussen grondleeënd erklären, datt dës Ënnerbriechung vun der nationalwirtschaftlecher Aufgab vum Geld aus nationalwirtschaftlechen a nationalpolitesche Grënn net erlaabt ass. Et kann natierlech net sinn, datt all finanzielle Betrag, deen een empfänkt, direkt muss ausgedeelt ginn, datt de Finanzmaart sou reichlech mat Sue versuergt muss ginn, datt all Privatpersoun seng wirtschaftlech Arrangementer sou maache kann, datt hie fir sech Sue fir d'Ofdeckung vu sengem monatleche Besoin oder d'Sue fir méi grouss eenzeg jäerlech Leeschtungen reservéiert, mä et muss nationalwirtschaftlech als komplett inacceptabel erkläert ginn, datt d'Währung, déi vum Staat fir d'Wuel vun der Gemeinschaft ausgestallt gëtt, als gehartete Sue aus dem ëffentleche Ëmlaf erausgeholl gëtt.

Dem Finanzsystem entsprécht dofir och d'Pflicht auszeginn, dat heescht d'Pflicht auszeginn erworbene Gelder nees an den Ëmlaf bréngen.

Een kann hei och nach eng Kéier ganz schaarf präziséieren, datt Spueren domat op kee Fall onméiglech gemaach gëtt. Spueren, richteg verstanen, ass op kee Fall dat gieregt a gieregt Geld ze hamsteren, mee – wann een déi beléift Kombinatioun vun der Iddi vum Spueren mat der Kannererliichterung wëll benotzen – , et ass d'Schafung an d'Acquisitioun vu Wueren, de Kaf oder de Bau vun engem klenge Haus, de Kaf vu wäertvollen Objeten, vu Kollektiounen, Bicher, Biller, Haushaltsgidder, d'Erweiderung an d'Verbesserung vum Geschäftsetablissement, d'Erweiderung vun de Bestänn, etc., an dat ass eng vill besser "Spuerméiglechkeet" wéi d'Hortung vu Gold.

Grad mir Däitscher hu missen eng Ausbildung an der Weltanschauung vum gréissten Stil an dëser Fro maachen. Dëst korrekt "Spueren", dat elo beschriwwe gouf, huet sech am beschte belount, dat falscht, dat op Suen konzentréiert, gouf batter rächt.

Dëst onfehlbar korrekt Gefill vun de Leit, och fir dës Saachen, gouf a Sagen a Mäercher ganz korrekt reflektéiert. Dat gehamstert Geld gëtt a wäertlosen Dreck verwandelt oder et verschwënnt, oder et bréngt onendlecht Ongléck. Op der anerer Säit, ëmmer an iwwerall, deen, deen aus senger Aarbechtsfläissegkeet "eppes erreecht" huet - an ënner där gesonder Vernunft ëmmer eng bléiend Privatwirtschaft versteet, sief et kommerziell, kommerziell oder industriell -
huet sech Respekt a Wäertschätzung erwuerwen. Sou eng Entwécklung vum Räichtum ass onbedenklech, si ass net géint de Geescht vum Geld geriicht, si ass, als e bléiende Member vun der ganzer Wirtschaft, sozial am beschte Sënn.

No dësen kuerzen, awer néidegen, well essentiellen, Observatiounen iwwer de Finanzsystem, loosst eis zréck op den Ausgangspunkt vun eiser Fro goen: "Wat menge mir mat Zënssklaverei?"

Wann duerch d'Zréckhalen vu Sue vun de Leit, déi sech net der nationalwirtschaftlecher Aufgab vum Geld bewosst sinn, oder nach méi vun deenen, déi dat gesammelt Geld als Muechtinstrument benotze wëllen, eng Patt entsteet, d'Sue, déi am Ëmlaf bleiwen, méi rar ginn, da gëtt et eng Geldpress. Mee déi, déi Sue besëtzen, bréngen hiert Geld ëmmer nach net op eng nationalwirtschaftlech gesond Manéier erëm an den Ëmlaf, well se hirersäits weiderhin de Besoin erfëllt hunn an Haiser baue gelooss oder aner kaaft hunn.

Machine Translated by Google

kommerziell oder industriell Produkter. Si huelen dofir dem Geschäftsmann oder dem Fabrécksbesëtzer, deen definitiv d'Betribskapital fir d'Ënnerhalt vu sengem Betrib brauch, seng Produkter net ewech, mä si ginn him d'Suen, déi vun hinnen *illegitim zréckgehale ginn,* am nationale wirtschaftleche Sënn, géint eng speziell Maut - géint Zënsen. *Den nationale wirtschaftleche Stress fänkt un.*

D'Bezéiung vun der Produktioun vu Wueren – dem Produzent – vum nationale Wirtschaftsaarbechter zum Geld gëtt op eemol op d'Kopp gehäit. D'Geld, dat no sengem Wesen an senger Erfindung der Wirtschaft sollt déngen, huet sech op eemol emanzipéiert a dréckt op d'Produktioun vu Wueren. D'Finanzherrschaft fänkt un. Sécherlech ass d'Privatwirtschaft frou, datt se hir Betriber op d'mannst op dës Manéier erhalen kann, well se sech gebonnen fillt, der nationaler wirtschaftlecher Produktioun ze déngen. De Geldsammler kritt aus dësem Gefill vun nationaler wirtschaftlecher Pflicht vum nationale Wirtschaftsaarbechter en duebele Virdeel: éischtens léisst hien e Scholdzertifikat opstellen – also en juristeschen Titel – no deem de Scholden mat sengem ganze Räichtum fir déi onvermindert Réckbezuelung vun de Prêtsommen haftbar ass, an de meeschte Fäll sinn aner bestëmmt Räichtumsobjekter ganz speziell verpflicht, an zweetens muss de Scholden sech weider enger kontinuéierlecher zousätzlecher Bezuelung verpflichten, déi een Zënsen nennt.

De garantéierte Kredit gëtt also net aus Grënn ginn, déi dem wuertwiertleche Sënn vum Wuert Kredit entspriechen, dat heescht dem Vertrauen an déi méi grouss wirtschaftlech Effizienz a Leeschtungskapazitéit, *mä reng mat der Absicht, de Besoin vum Wirtschaftsentwéckler auszenotzen, sech ouni Ustrengung en Deel vu sengem Aarbechtsakommes ze sécheren.* De Kredit gëtt och net ginn, fir domat d'Produktioun ze förderen, mä nëmme fir de Besëtz vu Sue "rentabel" ze maachen. Fir wéi eng Betriber de Kredit benotzt gëtt, ass am Fong eng Saach vun der kompletter Indifferenz fir de Gläubiger; wann hien drun interesséiert ass, geschitt dat nëmme fir sech selwer ze versécheren, datt säi Geld sécher ass a virun allem, datt et och effektiv *zënsdroend ass.*

Allgemeng gesinn, ass de Kreditsystem, deen duerch d'Banken vermëttelt gëtt, haut sou opgebaut, datt de Kapitalist, de Besëtzer vu Geld a Kreditt, am Allgemengen komplett vun der Aarbecht distanzéiert ass. Hie huet guer keng perséinlech Relatioun zu de verschiddene Produktiounszweiger, an deenen hie säi Geld "schaffe léisst", wéi de beléifte falschen Ausdrock seet. Wat weess den Aktionär iwwer "Girmes", "Pöge", "Weser", "Riebeck Montan", "Otavi", "Salitrera", "Steaua Romana"67, wat weess hie wat an dëse Wierker hiergestallt gëtt? Hie huet keen Interessi drun, hie huet nëmmen dat eensäitegt Interessi ob d'Aktien erop oder erof goen, a wéi héich d'Dividenden sinn, déi säi Kapital bréngt. Et ass och eng Fro vun der kompletter Indifferenz ob d'Aktiegesellschaften oder déi aner Forme vu kapitalistescher Aktivitéit (Aktiegesellschaft, Gesellschaft mat beschränkter Haftung, Gewerkschaft, asw.) der Produktioun am Allgemengen déngen. Déi Haaptsaach, déi eenzeg entscheedend Saach ass - d'"Rentabilitéit". E Beweis dofir ass déi enorm Popularitéit, déi d'Bankaktien genéissen. Déi grouss Banken, souwéi all Kreditinstitut, maachen am Allgemengen keng produktiv Aarbecht am Sënn vun der Produktioun vu Wueren. Hei, am Groussbankesystem, feiert d'Iddi vum Zëns - dat heescht d'Méiglechkeet, en giganteschen Deel vun den Akommes vun der produktiver Aarbecht an de Besëtz vum einfache Geldbesëtzer ze transferéieren, an tatsächlech, fir dee Leschten, komplett ouni Ustrengung - richteg Orgien. Haut gëtt et bal kee Betrib méi, dat net an iergendenger Form vun der Bank ofhängeg ass, dat net an enger reng zënskapitalistescher Form bedriwwe gëtt. Déi ganz national wirtschaftlech Aarbecht ass vum Bank- a Boursekapital ofhängeg an zënsgebonnen un hie gebonnen.

67 Girmes ass eng Textilfirma, déi vum Johannes Girmes (1854-1912) gegrënnt gouf; Weser war eng Schëffsbaufirma, Riebeck-Montan war eng Biergbaufirma, Otavi war eng Biergbau- a Eisebunnsgesellschaft, Salitrera war eng chilenesch Salpeterfirma, Steaua Romana ass eng rumänesch Uelegraffinerie.

Machine Translated by Google

D'Häre vun de Banken – déi héich Finanzmuecht – sinn domat och d'Häre vun der Produktioun. Et hänkt vun hinnen of, ob d'Aarbecht zum Stillstand kënnt oder ob de Maart mat enger enormer Quantitéit u Müll iwwerschwemmt gëtt. Fir den organiséierte Privatsecteur ass d'Erfëllung vun der Nofro komplett eng Niewesaach.

Am Fall vun dëser interessenkapitalistescher Wirtschaftsform vum modernen Kreditsystem hu mir et also mat der *komplettster nationaler wirtschaftlecher Immoralitéit ze dinn,* mat enger totaler Perversioun vun der Bedeitung vum Finanz- a Kreditsystem als Dénger vun der Wirtschaft an d'Positioun vum absoluten Här vun der Wirtschaft.

Kreativ a produktiv Aarbecht ass zum Sklav ginn an de lësteg raubige, éiweg mobilen jiddesche Geescht vum Wucher regéiert d'Welt. E Stéck Erpressung, dat nëmme méiglech ass duerch d'Schafe vun engem künstlechen Ausnamezoustand duerch eng national wirtschaftlech illegitim Réckhaltung vu Suen. An dat gëllt haut als gerecht, als e Recht, dat keen traut unzeréieren, well et hien a Konflikt mat der Weltherrschermuecht vum grousse Kreditkapital bréngt.

D'Festnehmung vum Interessi ass perfektionéiert ginn!

Et gouf perfektionéiert duerch d'Tatsaach, datt et de verführeresche Konscht vum mobile Geescht fäerdeg bruecht huet, souguer de Staat, de gegebene Beschützer vum Finanzsystem, un d'Zënssklaverei ze bannen, sou datt och hien, mat gebonnenen Hänn, dat internationalt Kapital als säin Här unerkennt a sech vun senger eigentlecher Aufgab als Beschützer vun der nationaler Wirtschaft an d'Positioun vum Gerichtsvollzieher, dem Zënseninkassateur fir grouss Prêtkapital, oflenke gelooss huet.

Machine Translated by Google

Déi national Finanzwirtschaft

Et ass elo eis speziell Aufgab, dës Entwécklung vun der *nationaler Finanzwirtschaft* ze verfollegen .

Och hei wier et de richtege Wee, mat enger Feststellung vun de Fakten auszegoen, sou wéi se haut fonnt ginn.

Dat opfällegst Phänomen am nationale Liewe vun de Natiounen aus dem westleche Kulturkrees ass déi enorm *Schold vun alle Staaten.* Egal ob Gewënner oder Besiegten, all droen gigantesch Scholdlaascht an hiren nationale Wirtschaften, déi vum Krich schwéier betraff sinn.

Déi bedeitendst statistesch Aarbecht vum britesche Räich ass The Statesman Yearbook; dëst offiziellt nationalt Joerbuch gëtt den eenzelne Staaten e präzisen Iwwerbléck iwwer d'Situatioun vun hire Staatsscholden, etc.

Laut därer Schold louch d'Schold vun England – also vun der englescher Aarbechterklass – beim internationale Kapital – den 31. Mäerz 1930 bei 7.596.000.000 Pond Sterling mat enger jäerlecher Zënsbezuelung vu ronn 350 Millioune Pond Sterling. Et ass zimlech nëtzlech, dës Zomm an däitsch Marken ëmzewandelen, well een doduerch am beschte gesäit, datt et an dëser Zënsfro ëm eng international Fro vum gréissten Ëmfang geet.

Frankräich schëllegt senge bannenzegen an auslännesche Gläubiger ongeféier 279 Milliarden Goldfranc.

D'Vereenegt Staate vun Nordamerika, dat geseent Land vum Dollar, hunn eng Staatsschold.
eng Belaaschtung vu ronn 16 Milliarden Dollar.

A Kanada, Australien, Indien, Italien, der Tschechoslowakei, Polen, iwwerall fanne mir dat selwecht miserabelt Bild vun enger hoffnungsloser Schold vun de Staaten an domat vun de Vëlker un d'internationalt Kapital. Iwwerall dréint sech dat nationalt Liewen ëm eng Fro: Wéi bezuele mir d'Zënsen fir eis Prêten, dat heescht fir eis Scholden un d'international Finanzwelt, un dat grousst Prêtkapital?

D'Finanzministèren an alle Staaten si onermiddlech beschäftegt mat der Entdeckung vun neie Steierquellen, d'Parlamenter beroden Méint laang iwwer déi nei Steiergesetzer, awer all Widderstand ass nëtzlos. Ier d'Majestéit vum internationale Wucherkapital a seng gechartert "legal" Usprëch op d'Zënsbezuelungen, zesummebriechen d'Parlamenter a Regierungen ëmmer erëm an ënnerdrécken hir Vëlker mat ongehéierten Steierbelaaschtungen, anstatt sech ze trauen, dësem enormen internationale Bedruch mat engem kloren "Nee" en Enn ze setzen.

Ongerechtegkeet gouf zum Gesetz, den Här zu engem Sklav.

Wéi et an eisem aarme Pappeland steet, erliewe mir all Dag a stonneweis.

Gewaltsam a mächteg huet sech de jonken däitsche Wierkgigant erhuewen, nodeems hien duerch Blutt an Eisen eng national Eenheet erreecht hat. Seng onermiddlech Aarbecht, säi kreative Geescht hunn ëmmer nei Erfindungen bruecht. Den däitschen Entrepreneurgeescht a säi Courage hunn d'Mäert vun der Welt eruewert. Mat erstaunter Angscht huet dat franséischt an englescht Kreditkapital vun de Rothschilds an den anere Bankmagnaten, souwéi d'Vertrauenskapital vun den amerikanesche Finanzleit, de Kahns, Loebs, Speyers, etc., sech a senger Rentabilitéit am eeschtsten menacéiert gesinn. De Wäert vun der däitscher Mark, dat heescht d'Qualitéit an d'Billegkeet vun däitsche Produkter, ass weider geklommen, ee konnt erausfannen, wéini d'Mark de Wäert vum Dollar erreecht, bis den englesche Welthandel vun Däitschland iwwerholl géif ginn, ee konnt gesinn, wéi op der ganzer Welt déi däitsch Transportanlagen, déi däitsch Bildungsanstalten, déi däitsch Sanitärorganisatiounen, déi däitsch Stadverwaltungen, déi däitsch Militärmethoden als Virbild geholl goufen, ee konnt gesinn, wéi iwwerall op der Welt däitsch Ingenieuren als Pionéier vun der däitscher Aarbechtskapazitéit Eisebunnen, Brécken a Stroosse gebaut hunn. Awer all dat huet bedeit, datt d'Rentabilitéit vum Kapital, dat ausgeléint gouf, ...

Machine Translated by Google

op der ganzer Welt gouf vun der internationaler Finanzwelt bedroht. Dunn huet déi international Finanzwelt decidéiert, mat Hëllef vun der internationaler Fräimaurerei, Däitschland z'ëmschléissen an, duerch all Mëttele vu Ligen a Verleumdung, Däitschland als Feind vun der Welt duerzestellen. – Den Edward VII. war nëmmen e Stéck, dat an dësem Schachspill no vir gedréckt gouf. Déi nationalistesch Leidenschaften goufen géint Däitschland ugestach, souwuel an England wéi och a Frankräich. D'politesch Virgeschicht vum Weltkrich unzedeiten, gehéiert net heihinner, awer et ass awer sécher, datt d'Säit vun Däitschland, trotz hirer militärescher Stäerkt, verluer gaangen ass, well et am Allgemengen net vun engem politesche Géigespill géint d'Intrigenspill vun den Ententemuechte rieds ka ginn (vgl. Rosenberg, *International Fräimaurerei68).*

Och déi eenzeg Grupp, déi nach en auslännesche politeschen Instinkt an Däitschland hat, den Alldeutschen69, hat keng Ahnung, datt et bei dësem mächtege Kampf tëscht den bewaffnete Natiounen net ëm politeschen Erfolleg goung, mä op d'Zil vun der finanzieller Ënneruerdnung vun den däitschen Aarbechter der Interessensklaverei vum internationale Kapital geriicht war. Déi militaristesch Iwwermuechtung vun Däitschland war natierlech dat speziell Zil vu Frankräich, d'Zerstéierung vun der däitscher Marine dat speziell Zil vun England, awer iwwer dësen zwou imperialisteschen Ziler vu Frankräich an England stoung ëmmer d'Striewen no der Weltherrschaft vum internationale Kapital.

Wärend d'Natiounen sech géigesäiteg an engem wëlle Kampf auserneegerappt hunn an d'Blutt vun de Beschten a Stréim op de Schluechtfelder gefloss ass, war d'Judentum vun der ganzer Welt a Bewegung. Fir ganz Juda war d'Erntezäit komm.

Déi héich Finanzen hunn de Weltkrich finanzéiert; an alle Natioune vun der Welt souzen déi jiddesch Schrëftsteller an de Redaktiounsbüroe vun der internationaler Press a belunn an d'Natiounen zu ëmmer neien Ustrengungen géinteneen opgeruff. 26 Staaten goufen op dës Manéier an de Krich géint d'Zentralmuechte gefouert. Vum Osten aus ass e Stroum vun ostleche Judden iwwer déi däitsch Lännereien gefloss; dës hunn sech no vir gedréckt, gehandelt a gezwängt a sech beräichert, hunn d'Wunnengen an de Stied a Besëtz geholl an alles kaaft, wat se kréie konnten. An de militärindustrielle Firmen gouf dëst Geschäft vum Plënderen a Mëssbeherrschung vun der däitscher Aarbechtskräfte vun de Membere vun der jiddescher Rass gekëmmert, an d'Judden hunn sech no vir an an all Positioune vum Staat a vun der Wirtschaft gezwongen. Déi intern Demoraliséierung gouf och bewosst vun de Judden, den Haasen, Dittmannen, Cohnen, Luxemburgen, Barthen, duerno de Parvus-Helphands, Eisners, Leviens, Gradnauer70 ugefouert, opgereegt an opgeruff, ënnerstëtzt vun ambitiéise Leit, Narren a machtgierige Verbriecher géint dat däitscht Vollek.

---

68 Alfred Rosenberg publizéiert e Wierk mam Titel Das Verbrechen der Freimanrerei (1921), souwéi Freimaurerische Weltpolitik im Lichte der kritischen Forschung (1929) an der Serie Nationsozialistische Bibliothek, vol.9.

69 Den Alldeutscher Verband war eng däitsch nationalistesch Organisatioun, déi 1891 gegrënnt gouf. Wärend dem Éischte Weltkrich huet d'Associatioun sech fir déi däitsch Expansiounsziler agesat, an no dem Krich huet si de General Erich Ludendorff (1865-1937) a senger Ausso ënnerstëtzt, datt Däitschland am Krich vu Sozialisten an Demokraten verroden ("an de Réck gestouss") gi wier.

70 Den Hugo Haase (1863-1919) war e jiddesche Sozialist, deen 1911 zesumme mam Däitschen August Bebel President vun der Sozialdemokratische Partei Deutschlands (SPD) gouf. Hie behaapt e Pazifist ze sinn an huet am Juli 1914 eng grouss Anti-Krichs-Manifestatioun organiséiert. De Wilhelm Dittmann (1874-1954) war e prominente Member vun der SPD, deen am Februar 1918 wéinst senger Participatioun um Berliner Streik vun den Arméiaarbechter zu Prisong veruerteelt gouf. Wärend an no der Novemberrevolutioun nom Enn vum Éischte Weltkrich huet den Dittmann eng aktiv parlamentaresch Roll als Member vun der Onofhängeger Sozialdemokratescher Partei vun Däitschland (USPD) gespillt. 1933, nodeems den Hitler un d'Muecht komm war, ass den Dittmann an d'Schwäiz geflücht. Den Oskar Cohn (1869-1934) war e jiddesche Politiker, deen mam Karl Liebknecht, dem Grënner vun der Spartakusliga, zesummegeschafft huet a war e staarke Zionist. Hie war geflücht
1933 op Paräis. D'Rosa Luxemburg (1871-1919) war eng jiddesch Marxistin, déi zesumme mam Liebknecht d'Spartakistesch Liga gegrënnt huet, déi schlussendlech zur Kommunistescher Partei vun Däitschland (KPD) gouf. Souwuel Luxemburg wéi och de Liebknecht goufen 1919 vum Freikorps ermuert. Den Emil Barth (1879-1941) ass 1917 der USPD bäigetrueden an ee vun de sechs Membere vum Conseil vun den Deputéierte vum Vollek (Rat der Volksbeauftragten), deen am November 1918 nom Fall vun der däitscher Monarchie gegrënnt gouf (déi aner Membere waren de Friedrich Ebert, de Philipp Scheidemann an den Otto Landsberg vun der SPD an den Haase an den Dittman vun der USPD).
Den Alexander Parvus (geb. Israel Helfand) (1867-1924) war e Ghetto-Judd aus Wäissrussland, deen duerch seng verschidden international Kontakter mat der Rosa Luxemburg, dem Lenin, dem Trotzki an der ... eng wichteg Roll bei der Ëmsetzung vun der marxistescher Strategie vun enger "permanenter Revolutioun" gespillt huet. Jonk Tierken. De Max Levien (1885-1937) war e russesch-jiddesche Bolschewik, deen 1913 däitsch Staatsbierger gouf a Member vun der

Machine Translated by Google

Sou ass déi däitsch Natioun schliisslech vun bannen zesummegebrach. De Stär vu Juda ass bluttrout opgestan. Déi lescht Natioun, déi sech fest géint déi international Finanzwelt an hir Hexerei gewiert hat, ass zesummegebrach, si huet hir Waffen erofgehäit a sech virum schreckleche Joch vum Versailles-Diktat verbeugt. Blutend aus dausend Wonnen, *ouni Leader,* net wierklech wéinst der Verdreiwung vun de Prënzen, well genee dës als richteg Leader komplett versot haten, gouf déi däitsch Natioun vun hire Parlamenter a parlamentaresche Regierungen mat dem schicksalhafte Saz, deen ëmmer an esou Zäiten ugewannt ka ginn, mat der Phrase "Fir dat Schlimmes ze vermeiden", an d'Zënssklaverei vum Prêtkapital gefouer

vun der KPD (Kommunistesch Partei vun Däitschland). Am Abrëll 1919 huet de Levien zesumme mat engem anere russesch-jiddesche Member vun der KPD, dem Eugen Levine (1883-1919), der Bayerescher Sowjetrepublik gegrënnt. Mä dëst 'sowjetescht' Experiment gouf vum President Friedrich Ebert ënnerdréckt, deen d'Freikorps agesat huet, fir d'Uerdnung zu München ze garantéieren. De Levine gouf am Mee 1919 vum Freikorps verhaft an higeriicht, mä de Levien ass an Éisträich an d'Sowjetunioun geflücht, wou och hien 1937 wärend dem Stalin senger Grousser Reinigung higeriicht gouf. De Georg Gradnauer (1866-1946) war e jiddesche Member vun der SPD, deen den éischte Ministerpresident vu Sachsen no der Ofschafung vum Kinnekräich Sachsen war. Als moderate Sozialist huet hien versicht, d'Radikaler zu Leipzig mat Hëllef vum Fräikorps ze ënnerdrécken, no dem Beispill vum Ebert zu München. Dëst huet him e Wahlkampf kascht an hie war gezwongen, am Joer 1920 zréckzetrieden.

Machine Translated by Google

D'Versailles Diktat,
Den Dawes-Pakt an de Young-Plang

D'Zil vum Weltkrich war erreecht: Däitschland, déi fläissegst an effizientst Natioun vun der Welt, als Konkurrent um Weltmaart ewechgeholl, militäresch iwwerwältegt, ouni Leader gemaach a vun de falschen marxistesche Doktrinen verführt a vergëft, moralesch zerstreet a begruewen ënner engem Bierg vu Scholden, deen et sech ni méi ewechhuele kann, mä fir ëmmer als Interessensklave vum internationale Kapital dénge musst.

Laut dem Londoner Bezuelungsplang huet Däitschland en Zënssaz missen unerkennen-mat Scholden vun 132 Milliarden Goldmark, an zu dëser Schold koumen och d'Zënsen derbäi.

Et wier lächerlech, wann et net sou schrecklech eescht wier a wann d'Feinde et net sou gnadenlos géife huelen, genau am Géigesaz zu all de Platituden vun de Pazifisten, "awer et wäert net sou schlëmm sinn", an "d'Vernunft wäert triumphieren". Nee! Si wäert net triumphieren! An déi international Finanzwelt wäert alles maachen, fir Däitschland an dësem Intérêt kontinuéierlech an der Sklaverei ze halen. Nëmme mir kënnen eis befreien.

Et ass déi déif Tragödie vun der däitscher Natioun, datt, sou effizient wéi se am Allgemengen an hirem enke Aarbechtskrees ass, se direkt onsécher gëtt, wann se hire Bléck iwwer d'Grenze vun der deeglecher Aarbecht eraus hieft a virun de grousse Weltgeschéien steet. Hei verléiert den gewissenhaften an präzisen Däitschen all Mooss, hie gëtt e Visionär an Enthusiast. Den "däitsche Professer", deen a senger Spezialiséierung aussergewéinlech Saachen leeschtet, gëtt, konfrontéiert mat de Saachen vun der Welt, en Objet vun de Comiczeitungen, vum Vergiessen vu sengem Regenschirm bis zur spruddelnder Prolixitéit vun den Ideologen; den däitschen Offizéier, deen op déi exzellent Effizienz vu senge Truppen vertraut, ass geneigt, déi spirituell Onbewäertbarkeeten vun enger politescher Natur an d'Kraaft vun Iddien z'ënnerschätzen, an doduerch den endgültege Succès a Fro ze stellen; den däitschen Beamten tendéiert sech als Chef vun der Bevëlkerung ze gesinn, amplaz als Dénger vum Ganzen.

Mir gesinn also a Grouss a Kleng dës katastrophal Eegeschaft am däitsche Charakter: d'Däitsche si Spezialisten an Dreemer. Individuell méi effizient a fläisseg an alle Spezialberäicher wéi all aner Vollek, souguer voll a ganz fäeg, sech fir all grouss Iddi ze begeeschteren a mat heroescher Courage hiert Liewe fir eng Iddi ze ginn, awer manner gutt doran, déi richteg Léisung am tëschenduerchschnëtt vun internationale wirtschaftlechen a politesche Froen ze gesinn an ze fannen.

D'Reflexioun vun esou engem fundamentalen Charakterzuch beim Däitschen am politesche Beräich ass säi sou dacks beklootent Manktem u Nationalgefill a seng politesch Inkompetenz. Dem Duerchschnëttsdäitschen feelt et bis zu engem gewësse Grad un de Sënn fir grouss Bestellungen; dofir versteet hien och net gréisstendeels, datt dës Scholdenzuelen a Wierklechkeet säi Schicksal sinn, datt dës Zuelen, datt d'Unerkennung vun dëser Schold an d'Bereetschaft an de Versuch, dës Schold a Geld a materielle Wueren ze bezuelen, de Grond fir déi ganz verzweifelt Situatioun vun der däitscher Natioun ass. Vill manner gesäit hien awer, datt d'Beneficiairen vun dëser däitscher Bezuelungsverpflichtung net wierklech déi aner Natiounen sinn, mä nëmmen – déi international Finanzwelt.

Fir déi international Finanzwelt ass d'Réckbezuelung vum Prêt awer guer net wichteg, nëmmen déi dauerhaft Verpflichtung zu Zënsen. Dat, an eleng dat, ass de Grond, firwat déi international Finanzwelt, déi de Versailles-Diktat a senge Finanzdeeler zesummegestallt huet, d'Grondsum vun Ufank un sou fantastesch héich festgeluecht huet, datt un eng Réckbezuelung ni geduecht ka ginn, awer och bei enger spéiderer Reduktioun vun der Grondsum (op alle Fall nëmme mat enger gläichzäiteger Erhéijung vum Zënssaz) wäert Däitschland permanent an der Zënssklaverei gehale ginn.

Machine Translated by Google

D'Opzwénge vun dëser Zënsregel iwwer eis aarm, fläisseg Leit war dat endgültegt Zil.
vum Weltkrich war et d'Zil vun der héijer Finanzwelt an dëst Zil gouf vollstänneg erreecht.

Déi relevant Klauselen aus dem Versailles-Diktat si sou erschreckend, si weisen sou kloer déi ganz Eescht an déi zerstéierend Häert vun dëser Zënsregel, déi alles, wat mir hunn a fir wat mir schaffen, an d'Grëff vun der internationaler Finanzwelt bréngt, datt ech se an Auszich am Folgenden zitéieren:

> Art.231. Déi alliéiert an assoziéiert Regierungen erklären, an Däitschland erkennt un (!), datt Däitschland a seng Alliéiert als Initiatoren (!) verantwortlech sinn fir all Verloschter a Schued, déi d'Alliéiert an déi assoziéiert Regierungen an hir Memberen als Resultat vum Krich erlidden hunn, deen hinnen duerch den Ugrëff vun Däitschland a senge Verbündeten opgezwonge gouf.

Obwuel et an Artikel 232 zimlech zynesch unerkannt gëtt, "datt d'Ressourcen vun Däitschland net ausreichen, fir déi komplett Erstattung vun all dëse Verloschter a Schued ze garantéieren", gëtt trotzdem d'Verpflichtung gefuerdert, "datt all dës Verloschter a Schued entschädigt ginn".

> Artikel 233 seet: "Den Ëmfang vum Schued gëtt vun der Reparatiounskommissioun festgeluecht."

> Artikel 234 seet: "D'Reparatiounskommissioun wäert periodesch d'Bezuelkapazitéit vun Däitschland testen ... Awer si kann op kee Betrag verzichten ouni d'Zoustëmmung vun de verschiddene Regierungen, déi an der Kommissioun vertruede sinn".
>
> Artikel 234 bestëmmt: "Däitschland bezilt virun der Feststellung vum definitive Betrag vun der Entschädigungsfuerderung ... 20 Milliarden Mark a Gold (a Gold, Wueren, Schëffer, Wäertpabeieren oder op aner Weeër)"
>
> Däitschland wäert ausserdem d'Obligatiounen ausginn, déi an Artikel 12c vum Annexe II genannt sinn.

An elo kënnt, schéin verstoppt a géint Enn an dësem Annex II Artikel 12c an der Sektioun VIII vum sougenannte Friddensvertrag vu Versailles, déi finanziell politesch Erdréckung vun Däitschland. Dësen Artikel 12 seet a senge wichtegste Punkten wéi follegt:

> D'Kommissioun huet all Befugnisser an übt all Autoritéit aus, déi hir an dësem Traité garantéiert sinn.
>
> D'Kommissioun huet am Allgemengen déi ëmfangräichst Iwwerwaachungs- a Vollstreckungsmuecht wat d'Froen vun der Reparatioun ugeet. Si muss déi folgend Konditiounen an Determinatiounen erfëllen:
>
> a) All Deel vum ganze Betrag vun de festgeluechte Fuerderungen, deen net a Gold, Schëffer, Wäertpabeieren oder Wueren oder op aner Manéier bezuelt gëtt, muss vun Däitschland ënner de vun der Kommissioun festgeluechte Konditioune geséchert ginn, andeems en entspriechende Betrag op Obligatiounen oder Verpflichtungen iergendenger Aart iwwerdroe gëtt, fir eng Unerkennung vum schëllege Betrag ze bewierken.
>
> b) D'Kommissioun wäert periodesch d'Bezuelkapazitéit vun Däitschland evaluéieren an dat däitscht Steiersystem ënnersichen (!), sou datt als éischt all Akommes vun Däitschland, inklusiv d'Akommes, déi fir d'Zënsen- a Scholdendéngschtleeschtung vu senge nationale Prêten festgeluecht sinn, am léifsten (!) fir d'Bezuelung vun de Zomme benotzt ginn, déi et ënner dem Titel oder der Verpflichtung schëlleg

Machine Translated by Google

> Reparatiounen, an zweetens, fir d'Sécherheet ze kréien, datt dat däitscht Steiersystem genee (!) sou ënnerdréckend ass wéi dat vun all aner Muecht, déi an der Kommissioun vertrueden ass.

Dëse Paragraf konzentréiert sech diabolesch op déi dauerhaft Ënnerdréckung vun Däitschland, en enthält praktesch d'Méiglechkeet, mat der Bezuch op e klenge Raiberstaat, an deem onbeschränkt Steiere festgeluecht sinn, einfach d'Aféierung vun de selwechte Steiere souguer an Däitschland festzeleeën. Awer gläichzäiteg erkennt en och mat brutaler Offenheet un, datt och déi aner Natiounen an der selwechter Scholdensklaverei gehale solle ginn. An elo kënnt de berüchtegten Paragraf c.

> c) Fir d'Restauratioun vum Wirtschaftsliewen an den alliéierten an assoziéierte Länner ze erliichteren an duerchzeféieren, kritt d'Kommissioun, wéi an Art.232 virgesinn, eng éischt Bezuelung vun Däitschland als Garantie an Unerkennung vun hirer Schold, déi aus Obligatiounen un d'Inhaber besteet, déi a Gold bezuelbar sinn, a fräi vun all Steier oder Gebühr vun iergendenger Aart (!) sinn, déi vun de Regierunge vum Räich oder vun den däitsche Staaten agefouert ginn oder agefouert kënne ginn. Dës Obligatiounen ginn a Raten (!) ausgestallt, an dat an dräi Raten, wéi hei ënnendrënner festgeluecht: 1. 20 Milliarden Goldmark mussen direkt bezuelt ginn. 2. 40 Milliarden Goldmark ginn a Form vun Obligatiounen ausgestallt, déi Zënsen mat engem zousätzleche Präis vun 5% + 1% fir d'Amortisatioun ab 1926 droen. 3. Eng schréftlech Verpflichtung, 40 Milliarden Goldmark méi a Form vun Obligatiounen ze bezuelen, mat 5% Zënsen als Ofdeckung, gëtt direkt ausgestallt.

Dës Klausel ass de Kär vum ganze Versailles-Diktat. Mir wëssen, datt de Londoner Ultimatum71 huet net nëmmen manner Bezuelungen festgeluecht, mä am Géigendeel, de ganze Betrag op 132 Milliarden Goldmark festgeluecht. Artikel 16 erkläert dann ausdrécklech: "Vum 1. Mee 1921 un muss déi däitsch Regierung d'Zënsen op hir Schold bezuelen". Den Zënssaz gëtt op 5 Prozent festgeluecht.

Dann kënnt Artikel 17, deen all Verletzung behandelt:

> Art. 17. Wann Däitschland mat der Erfëllung vun enger Schold, déi et duerch den viregten Artikel vum Traité opleet, verspéit ass, informéiert d'Kommissioun direkt all Participantmuecht iwwer dëse Versoen a proposéiert gläichzäiteg d'Moossnamen, déi géint si solle getraff ginn.

An elo kënnt eng vun de skandaléissten Klauselen vum ganze Vertrag:

> Art. 18. Däitschland versprécht, d'Moossnamen, déi d'Alliéiert an d'assoziéiert Muechten gerechtfäerdegt fannen (a wat wier an den Ae vun de Feinde net gerechtfäerdegt?), géint eng bewosst (!) Nichteinhaltung vun Däitschland ze huelen, net als feindlech Behandlung (!) z'interpretéieren. Dës Moossname kéinten aus Importverboter a wirtschaftlechen a finanzielle Sanktiounen bestoen, an am Allgemengen (!) aus alle Moossnamen (!), déi de betraffene Regierungen duerch d'Ëmstänn verlaangt kéinte sinn.

Mat dëser Klausel ginn natierlech Dieren a Paarte fir all, och de brutalsten, Terror opgemaach, an déi däitsch Regierung huet weider ausdrécklech ënnerschriwwen, datt si net emol däerf berücksichtegen,

---

71 Nodeems d'Inter-Allied Reparations Commission am Januar 1921 de Betrag, deen Däitschland als Reparatiounen bezuele musste, op 269 Milliarden Goldmark festgeluecht hat, huet de britesche Premierminister David Lloyd-George dem däitschen Ambassadeur zu London de 5. Mee 1921 en Ultimatum vu sechs Deeg gestallt, wouduerch, wann Däitschland d'Réckbezuelung vun 132 Milliarden Mark (eng e bëssen aner Berechnung wéi déi 269 Milliarden vum Januar) souwéi déi aner Virschréfte vum Traité vu Versailles net unerkennt, d'Alliéiert d'Ruhrregioun besetzen sollten.

Machine Translated by Google

déi gréisst Ënnerdréckung, Mord un Däitschen, déi brutalst Vertrieder, Plënderungen, Zerstéierung, etc. "als feindlech Behandlung"!

Dës schréftlech Iwwergab vum däitsche Vollek un e grausame, rachsüchtege, onverzögerleche Feind ass, weider, fir ëmmer virgesinn, well den Artikel 23 seet:

> D'Kommissioun gëtt opgeléist, wann Däitschland a seng Alliéiert all d'Beträg bezuelt hunn, déi et fir d'Ëmsetzung vun dësem Traité schëlleg ass oder no den Entscheedunge vun der Kommissioun, a wann all dës Beträg oder hir Äquivalente un d'Participantenmuechten verdeelt sinn.

Dëst ass déi éiweg Interessenssklaverei vun Däitschland.

Vläicht verstinn eis politesch Frënn a Feinde elo, wat ënner Interessensklaverei verstane muss ginn, vläicht versteet een, firwat d' *Ofbriechen* vun dëser schrecklecher Interessensklaverei am Zentrum vun eise Fuerderungen steet. Vläicht versteet een och, firwat et am Fall vun dëser Fuerderung eng international Fro vun der alleréischter Uerdnung ass. *Et ass fir Däitschland einfach eng Schicksalsfro* a souguer fir déi aner Natiounen ass et déi entscheedendst Fro fir d'Erhuelung.

Am Verglach mat dëser internationaler Fro versénken all déi aner Froen an d'Näischt, well ouni d'Briechung vun der Zënsen-Sklaverei ass en Opstig vu produktive Natiounen am Allgemengen net méiglech. Wann déi elo ageleet Zënsen-Sklaverei bäibehale géif ginn, wier de Gott Mammon op den Troun geklommen. Gott ass dout, d'Séile vun den Natiounen stierwen, e mënschlecht Duercherneen fëllt d'Welt als Zënsen-Sklaven vun der internationaler Finanzwelt. D'Geld regéiert d'Welt.

D'Reglementer vum Versailles-Diktat waren essentiell Punkten, déi 1924 duerch den Dawes-Pakt ersat goufen. Nom Inflatiounsangscht sollt déi weider Plënderung vun Däitschland "op enger méi solider Basis" weidergefouert ginn. Déi héich Finanzen hunn et erméiglecht, Versécherungen vun allen Zorten auszestellen, dorënner déi bedeitendst an déi wäitgräifendst d'Denationaliséierung vun der Reichsbank an de Reichsbahnen. Trotz all de "Sëlwerwollek"-Prophezeiungen ass déi däitsch Wirtschaft weider zesummegebrach, an d'Onméiglechkeet vun de Bezuelungen no dem Dawes-Pakt gouf schliisslech och vun de blann rosen Sadisten vun der Ëmsetzung erkannt. De Young-Plang ass amplaz vum Dawes-Pakt agaangen. E sollt "Erliichterungen" bréngen. Elo ass d'Enn eriwwer.

komm.

Iwwer d'Horroren vum Dawes-Pakt gëtt de Band 7 vun der Nationalsozialistescher Bibliothéik (Präis 1,80 Mark) déi präzisst Informatiounen, déi en Neidrock vum Originaltext zesumme mat engem ëmfaassende kritesche Kommentar enthalen. De Band 13 vun der aktueller Serie beschäftegt sech mat den Haaptpunkte vum Young-Plang.

Machine Translated by Google

D'Kreditwirtschaft

„Wann de Staat Sue brauch, muss en dës Sue vun de Bierger léinen, déi méi dovunner hunn, wéi se selwer benotze kënnen. Natierlech muss en Zënsen op d'Réckbezuelung vun dëse Sue bezuelen, soss kritt en d'Sue net, en huet tatsächlech scho genuch Schwieregkeeten, seng Prêten ze iwwerhuelen."

Dës Formuléierung gouf vum fréiere sozialistesche Minister Dr. David72 mat mir an enger Diskussioun zu Berlin benotzt. Ech hunn dës Formuléierung absichtlech hei placéiert, well se op eng exemplaresch Manéier déi interessenkapitalistesch Denkweis vun eiser Zäit reflektéiert; datt hie virun allem e Marxist war, gëtt dem Ganzen eng besonnesch Attraktioun.

Elo weess ech aus Honnerte vun Diskussiounen a Virträg, datt déi uewe genannte Formuléierung sou vollstänneg aus der aktueller interessenkapitalistescher Iddienwelt ofgeleet ass, datt kaum een d'Falschheet vun dëser Erklärung vun der Zëns- a Scholdenwirtschaft vum Staat géif spieren, nach manner eng richteg Äntwert drop fannen.

Dëst huet e ganz einfache psychologesche Grond, nämlech datt déi uewe genannte Erklärung sech op d'Ofdeckung vum monetäre Besoin vun engem Privatmann am Kader vun der zënsenkapitalistescher Form vun der Wirtschaft bezitt.

Fir den eenzelne Privatmann, genee wéi fir d'Privatwirtschaft am Allgemengen, ass de Saz wouer: "Wann iergendeen Sue brauch, muss hien dëst Geld géint Zënsen vun deenen léinen, déi méi Sue besëtzen, wéi se selwer benotze kënnen".

Mee mir däerfen et tatsächlech vermeiden, Froen vun der nationaler Finanzwirtschaft aus engem privatkapitalistesche Standpunkt ze beäntwerten, mä aus engem staatsmännleche Standpunkt. Ech mengen, et wier wierklech e grousst Ongléck, wann een dës privatwirtschaftlech Denkweis einfach ouni Froen op d'national Wirtschaft géif iwwerdroen.

De Staat mat senge Muechtinstrumenter, senger souveräner Muecht ass tatsächlech net mat engem zoufällege Privatmann gläichzesetzen. De Staat huet dräi mächteg Méiglechkeeten, duerch déi hie seng Souveränitéit duerch seng Souveränitéit säi Besoin fir d'Ausféierung vu senge Aufgaben ofdecke kann. Dëst sinn seng *Déngschtsouveränitéit,* seng *Mënzsouveränitéit* a seng *Finanzsouveränitéit.*

Ënner Déngschtsouveränitéit soll een dat souveränt Recht vum Staat verstoen, seng Bierger fir gratis Déngschter opzeruffen. Dës Souveränitéit vum Staat iwwer den Eenzelnen weist sech a senger mächtegster Ausmooss am obligatoresche Militärdienst a nach méi am Krichsdienst. Konfrontéiert mat den Ufuerderungen, déi de Staat a Krichszäit vu senge Bierger verlaange kann, mussen all privat Iwwerleeungen zrécktrieden. Famill, Beruff, Geschäfter a Verdéngschter, alles muss roueg sinn, wann de Staat seng Jongen zum Fändel rifft. Mee de Staat kann seng Bierger net nëmmen zum Krichsdienst ruffen, de Staat kann se souguer zu grousse wirtschaftleche Projeten ruffen, mir erënneren eis un d'Hëllefsdéngschtgesetz, dat awer leider, ganz am Géigesaz zum Militärdienst, eng héich an ëmmer méi héich Bezuelung fir déi erfueren Déngschter virgesinn huet, sou datt séier eng déif Spalt tëscht de Frontzaldoten entstanen ass, déi all Dag hiert Liewe fir d'Vatherland - ouni Bezuelung - opfere mussen, an deenen, déi an der Heemecht, hannert der Front geschützt, mat engem héije Loun beschäftegt waren. Just am Laf vun der Zäit kënnen och un déi staark Leeschtunge vun anere Natiounen erënnert ginn, déi op Déngschtpflicht baséiert waren: mir erënneren un de Bau vun der Chinesescher Mauer, d'Ëmlaf vun eise mëttelalterleche Stied.
Praktesch gesinn géif et dofir komplett an der Muechtsouveränitéit vum Staat leien,

---

Den Eduard David (1863-1930) war vu Juni bis Oktober 1919 Inneminister an der Weimarer Republik.

Machine Translated by Google

den ale Hand- an Teamdéngscht73 nei opliewen an ausbauen a grouss wirtschaftlech Aufgaben domat op dës Manéier fir d'Entsuergung vun de bestehenden Truppen ze léisen.

D' *Mënzsouveränitéit* vum Staat ass eng zweet Muechtquell, aus där de Staat säi Geldbedarf direkt decke kann. Keen bestreit d'Recht vum Staat, Mënzen ze prägen oder Schatzscheiner erauszeginn, tatsächlech huet de Staat, duerch seng Souveränitéit, Geld aus all méiglecher Quell produzéiert. Aus Koffer, Néckel, Eisen, Porzellan, Aluminium a virun allem aus Pabeier. Ech muss mech nëmmen un d'Zäit erënneren, wou eis Reichsregierung et gerechtfäerdegt fonnt huet, all Dag 100.000.000.000.000 Mark an ëmmer méi nei Pabeiergeld erauszeginn. Mir wäerten hei net méi am Detail op d'Fro agoen, ob dat richteg an akzeptabel war, mir mussen hei nëmmen feststellen, datt de Staat säi Besoin tatsächlech duerch seng Mënzsouveränitéit decke kann, an datt hien net gezwongen ass, "Suen op Zënsen vun deenen aus senge Bierger ze léinen, déi méi dovunner hunn, wéi se selwer benotze kënnen".

D' *Finanzsouveränitéit* oder d'Steiersouveränitéit vum Staat wäert och vu kengem a Fro gestallt kënne ginn, an een, deen dat a Fro stellt a probéiert huet, et praktesch als Eenzelpersoun ze féieren, géif d'Autoritéit vum Staat a Form vum Gerichtsvollzieher spieren. D'Finanzsouveränitéit oder Steiersouveränitéit vum Staat, dat heescht d'Recht vum Staat, seng Bierger op Finanzservicer ze beruffen, ass sou offensichtlech an al wéi d'Staatsstrukturen. Dës Form ass och déi natierlechst a gesondst, och wann et an dësem Beräich eiser Zäit reservéiert ass, de vernünftege Sënn vun der Besteierung an e komplette Quatsch ze verwandelen an aus dem Steiersystem e Mëttel fir d'total Plënderung vum Vollek zugonschte vun de supranationale Finanzmuechten ze maachen. Och hei sollt eis d'Fro vun der Zouloossbarkeet vu Steieren net weider beschäftegen, mä nëmmen d'Tatsaach, datt de Staat ganz gutt fäeg ass, säi Geldbedarf duerch Steieren ze decken, also erëm op e Wee, deen der Privatwirtschaft net op ass, awer deen dem Staat absolut d'Noutwendegkeet ewechhëlt, säi Geldbedarf duerch d'Adoptioun vun enger Zënsbezuelungsverpflichtung un d'Kapitalisten ze decken.

Sécherlech huet de Staat, wéi all Privatpersoun, natierlech déi weider Méiglechkeet, säi Besoin duerch Scholden ze decken. Mee dat ass scho fir de Privatpersoun e zweeschneidegt Schwäert; fir de Staat awer ass et, fir et kloer a gutt Däitsch auszedrécken, dat Dommst, wat e generell maache kann. Mee et ass net nëmmen dat Dommst, mee et ass direkt kriminell wat d'Missioun vum Staat als Beschützer vun de gemeinsamen Interessen ugeet.

D'Kreditwirtschaft vun de Staaten huet d'Staaten praktesch ruinéiert an se an d'Hänn vun der internationaler Finanzwelt ausgeliwwert, si huet de Räichtum vun den Natiounen un d'Finanzmuechten ausgeliwwert, an haut sinn d'Staatskreditter déi schrecklech Blutegel, aus där d'Natiounen sech net befreien kënnen a wouduerch se hëlleflos zesummebriechen, wa mir dësem Gespenst net entschloss en Enn setzen, andeems mir d'Zënssklaverei opbriechen.

Domat si mir am Mëttelpunkt vum Beräich vun der nationaler Finanzpolitik, also an engem Beräich, an deem sech den normale Däitschen guer net doheem fillt. Wat soll een elo mat all deene villen a groussen Zuelen maachen? Den normale Staatsbierger liest am Allgemengen keng Budgetdebatten, an hien huet sou e reliéise Respekt virun de geheime Weeër an de falschen Weeër vun der Finanzkonscht, datt hie sech am léifsten dovunner komplett verschount hält. Am Ënnerbewosstsinn hänkt dat sécherlech och domat zesummen, datt all Eenzelnen e sou liicht Gefill fir d'Steiersouveränitéit vum Staat a sech dréit a keen un Zuelen erënnert wëll ginn. Eréischt wann d'Steierpabeieren him an d'Haus fléien, bemierkt de moderne Mënsch, datt dës Saachen hien tatsächlech staark betreffen an datt hien ëmmer Affer vun all Zort vu falscher nationaler Finanzpolitik ass.

73 Déi landwirtschaftlech Déngschter, entweder manuell oder mat Déieren, déi am Mëttelalter vun hire Bauerenhären gefuerdert goufen

Machine Translated by Google

Elo ass et extrem bemierkenswäert, datt d'Froe vun der nationaler Finanzpolitik am Fong guer net sou onduerchsichteg a mysteriéis sinn, wéi se op den éischte Bléck schéngen, tatsächlech datt se am Fong sou kloer an einfach sinn, datt se vun all Duerchschnëttsverständnis op d'mannst an hire grousse Linnen verstoe kënne ginn.

Et brauch dofir keng grouss konstitutionell Erklärungen, datt de Staat ganz gutt déi beschriwwe Méiglechkeeten huet, fir säi Geldbedarf ze decken, well jidderee weess an huet a sengem eegenen Liewen erlieft, wat d'Natur vun der Déngschtsouveränitéit vum Staat ass, a jidderee kritt all Dag déi vum Staat ausgestallt Pabeiernotizen an d'Hand, a keen ass vun der Steier verschount. Et wier dofir déi natierlechst Saach op der Welt, wann de Staat säi Geldbedarf ausschliisslech op dës dräi Weeër géif decken.

Fir de Privatmann awer sinn dës dräi Weeër net op, well hie kéint säi Noper weder erfollegräich zur Aarbecht nach zur Steiererliichterung uruffen, nach wier hie sécher, wann hie probéiert, selwer Suen ze drécken an an den Ëmlaf ze bréngen. Fir hie gëtt et tatsächlech nëmmen de Wee, Scholden duerch Zënsen ze maachen, wann hie scho absolut mengt, datt hie nëmme mat de Sue vun aneren glécklech ka ginn a sech net dovunner ofhale kann, Scholden ze maachen.

Mee datt de Staat am Allgemengen dat eenzegt Mëttel fir d'Akzeptanz vun zënsgebonnene Prêten – also Scholden – als richteg gesäit, wann e Sue brauch a seng aner souverän Rechter haut nëmmen op eng ënnerierdesch Manéier uwend, fir déi entstane Scholden vum Vollek anzekasséieren, dat sinn Konditiounen, fir déi ee vergebens no enger vernünfteg Erklärung sicht. Et gëtt tatsächlech keng vernünfteg Erklärung dofir, mee nëmmen d'Tatsaach, datt eis ganz Denken, och a nationalen finanzielle politesche Saachen, op eng privatkapitalistesch Manéier geriicht oder korrupt ass. Bei sou enger allgemenger Verschmotzung vun der ëffentlecher Meenung spillen sou scheinbar logesch Erklärungen fir d'Prêtpolitik vum Staat, wéi ech et scho gesot hunn, eng grouss, tatsächlech eng ganz wichteg Roll.

De Jud huet sech och an dëse Saachen als Meeschter vun der Psychagogie bewisen. Et ass an esou Fäll ëmmer ganz schwéier, net direkt allgemeng vun direkter Korruptioun vun de verantwortleche Staatsmänner ze schwätzen, d'Vermutung ass offensichtlech, an awer gouf et an de meeschte Fäll keng Korruptioun, mä nëmmen Onsécherheet a Saache Finanz- a Kreditsystem, Kuerzsichtegkeet a Selbstgefällegkeet, déi dozou gefouert hunn, datt d'staatlech Finanzverwaltungen lues a lues awer sécher an e Kredittdelirium gefall sinn, aus deem se bis elo keen Auswee gesinn.

Zu dëser Entwécklung vun den Ëmstänn huet op eng ganz wesentlech Manéier bäigedroen, datt een ufanks d'Finanzéierung vu groussen ëffentleche Wierker wéi den Eisebunnsbau etc., déi versprach hunn, Akommes duerch Prêten ze generéieren, als harmlos ugesinn huet. Een huet sech op déi folgend Manéier decidéiert: Vun den Einnahmen vun den Eisebunnen oder Waasserweeër kënnen d'Zënsen direkt ofgedeckt ginn, dann hu mir tatsächlech d'Präisser ënner Kontroll. Mat senge eegenen Ressourcen kann de Staat sou grouss Wierker net op ee Schlag aus senger Kees ofzéien, dofir akzeptéiert hien glécklecherweis déi ugebueden Kredithëllef vun de Banken. Dëst hëlt der Regierung d'Méi ewech, nei Steieren am Landesparlament ze genehmegen, d'liquid Ressourcen vum Staat ginn net gefuerdert, an d'Eisebunn kann d'Zënsen einfach aus den Iwwerreschter bezuelen. Déi verführeresch Konscht vum Prêtkapital, dat u sech näischt mat Suen maache kann, wann et keen fënnt, deen et him ewechhëlt an him zousätzlech Zënsen bezillt, huet et fäerdeg bruecht, schwaarz a wäiss ze verwandelen an de Staat selwer zu engem Zënsenkollektiv fir Privatkapital ze maachen.

Och déi einfachst wirtschaftlech Reflexioun vun enger Regierung oder engem Parlament, dat sech hirer Verantwortung bewosst ass, hätt awer zu Folgendem gefouert: Wann een d'Eisebunn mat auslänneschem Geld baut a muss Joer fir Joer nëmmen 5% Zënsen dofir bezuelen, mat allem wat domat ze dinn huet, bezilt een an 20 Joer schonn de ganze Betrag eemol zeréck, an 40...

Machine Translated by Google

scho zweemol Joer an awer bleift déiselwecht Schold ausstehend. Dës aussergewéinlech Zomme, déi vill Mol déi initial Investitiounskäschte iwwerschreiden, mussen tatsächlech nach eng Kéier indirekt vum Vollek, der ganzer Bevëlkerung, erhuewe ginn, déi d'Eisebunnstransporttariffer bezuelen mussen, déi genee no dësen Zënsbeträg erhuewe ginn. Eng eenzeg Ukënnegung un d'Leit vun enger grousser Eisebunnssteier ass, oder wier, besser gewiescht. Dann wieren dës Steiere natierlech fir e puer Joer zimmlech bedréckend gewiescht, awer och net vill méi laang, well d'Transportkäschten an d'Eisebunn ganz séier zu engem wierklech scholdfräie Verméigen vum Staat ginn wieren, deen him spéider grouss jäerlech Akommes garantéiert hätt. Awer et ass déi al Geschicht, datt een léiwer Stéck fir Stéck dem Hond de Schwanz ofschneide géif, well een mengt, et wier vill manner penibel fir hien. Natierlech ass d'Géigendeel wouer. D'Investitiounskäschte vun esou engem nationale Projet mussen tatsächlech vun der Bevëlkerung bezuelt ginn, awer wa se op Prête entwéckelt ginn, da kommen zwangsleefeg zousätzlech d'Zënsen eran, déi am Laf vun de Joren dem villfach der Schold selwer ausmaachen. Et ass dofir eng reng finanziell Dommheet, sou ëffentlech Aarbechten duerch Prête ze finanzéieren. Schon hei kënne mir op dat hiweisen, wat de Staat vu sengem Kreditwahnsinn retten wäert: keen kann dem Staat, zum Beispill fir sou produktiv Ënnerhuele, verbidden, Gutschriften, Staatsgutschriften auszestellen an d'Aarbechten doduerch ze bezuelen. Sou eng Schafung vu Geld vum Staat a Fäll, wou et guer keng Fro vun enger Inflatioun ka ginn, well et och fir déi nei Jetonen en neie Wäert gëtt, géif all d'Schwieregkeeten op ee Schlag léisen an de Staat an d'Leit fir ëmmer vun der zënsféierender Schold un de Privatkapital befreien.

Mir mussen op dëser Fro op enger anerer Plaz méi am Detail agoen. Eng kompetent Finanzverwaltung sollt d'Saache sou arrangéiere kënnen, datt sou grouss Aarbechten aus spezielle Steieren zesumme mat der Notzung vun anere Recettenquellen vum Staat an nëmme mat enger deelweiser Emissioun vun neie Schäiner duerchgefouert ginn. Dës Méiglechkeet géif natierlech nëmmen zu engem groussen Deel optrieden, wann all aner Staatsausgaben, besonnesch déi sougenannt onproduktiv fir d'Verwaltung, d'Justizverwaltung, d'Bildung, etc., aus den Iwwerreschter vun de staatleche Geschäftsbetriber ofgedeckt kéinte ginn.

Dëst kéint, am Hibléck op déi aktuell hektesch Defizitwirtschaft vun der Eisebunn, der Post, etc., wéi eng Ironie kléngen, an awer ware mir net sou wäit vun esou Méiglechkeeten ewech, wéi ech schonn 1919 a menger éischter Publikatioun an der *Süddeutsche Monatshefte* (Februar) "Wat elo?" ënner der Iwwerschrëft "Déi radikal Mëttel" gewisen hunn. Nëmmen d'Zënsverpflichtung vum Staat géintiwwer dem Privatkapital huet eis vun dëser idealer Konditioun vun enger nationaler Finanzwirtschaft getrennt. Déi deemools scho wierksam Illusioun, datt de Staat, wann e Sue brauch, einfach Sue mat Zënsen an sech selwer pompele muss, huet dat verhënnert.

Et ass kloer, an jidderee hätt meng Erklärungen hätt kënnen nokommen, datt de Staat op kee Fall op auslännescht Geld ausgeriicht ass, also op d'Scholden, wann e wëll eppes ënnerhuelen, datt e zum Beispill Aarbechts- a Teamdéngscht kéint fuerderen an datt e schliisslech ouni Zweiwel gerechtfäerdegt wier, Staatskreditnotizen fir sou Ziler auszestellen, fir dës Aarbechten domat anzeféieren, ouni d'Leit ze belaaschten. Sou eng Prozedur hätt deen enorme Virdeel, datt sou Aarbechten vun Ufank un vun all Zënsen- a Mautverpflichtung befreit ginn; d'Aarbechte géifen direkt fräi a scholdfräi Staatsbesëtz ginn. Aus den Einnahmen vun de Wierker kéinten déi ausgestallt Staatsbongen tatsächlech a kuerzer Zäit ageléist a zerstéiert ginn; d'Produkter vun esou Wierker, oder d'Präisser fir Fracht- a Persounentransport, kéinten zimlech däitlech reduzéiert ginn. Doduerch kéinten déi gréisst Déngschter am Allgemengen der ganzer nationaler Wirtschaft geleescht ginn, de Staat hätt zimlech bedeitend Einnahmequellen kréien kënnen, déi fir déi ganz national Gemeinschaft vum gréissten Notzen gewiescht wieren an de Staat selwer och zimlech onofhängeg vun den héije Finanzen gemaach hätten. Awer et hätt och solle...

Machine Translated by Google

also. Well de Staat den Här vum Finanzsystem ass a net déi héich Finanzwelt, dat heescht, et wäert och am nationalsozialistesche Staat vun der Zukunft sou sinn.

Et war wierklech e psychagogesche betrügeresche Trick, datt d'Banken et fäerdeg bruecht hunn, sou offensichtlech an evident Denkprozesser net zouzeloossen, déi - eemol ausgedréckt - net méi ze widderspriechen sinn, an de Staat an d'Wirtschaft mam uewe genannten Saz ze verwirren an se an d'Interessesklaverei vum Kapital ze bannen.

Ech weess, datt, och wann dës Saachen elo kloer wéi d'Dagesliicht sinn, nach ëmmer vill vu menge Lieser hirem gesonde mënschleche Verständnis net trauen a wëllen einfach net gleewen, wéi sou eng Absurditéit méiglech gewiescht wier, a géifen léiwer dovun ausgoen: "Dat kann net richteg sinn, eis Staatsmänner kënnen net sou domm gewiescht sinn - awer ech kann dat einfach net beurteelen". Dëst Geständnis vun engem Manktem u Beurteelung wat sou eng einfach staatlech Inkompetenz a finanziellpolitesche Saachen ugeet, steet duebel am Widdersproch zu der soss bereeter Kritik an dem Tiraden iwwer staatlech Moossnamen an zu der Tatsaach, datt et hei ëm Saachen geet, déi all Eenzelnen am stäerksten a sengem Portemonnaie treffen.

Dëse Leit géif ech gären nach en anere Standpunkt zur Iwwerleeung hannerloossen, nämlech: am Zesummenhang mat der Method vun der Kreditgenehmegung duerch d'Landes- oder Reichspartei.

Sou grouss Staatsaufgaben ginn tatsächlech grëndlech an de Parlamenter diskutéiert. No laangen Debatten ginn d'Kreditter endlech "approuvéiert". Den duerchschnëttleche Staatsbierger gleeft elo, datt elo alles an der Rei ass an datt de Staat, deen tatsächlech sou e räiche a mächtege Kärel ass, schonn déi approuvéiert Millioune besëtzt. Zimmlech schlau Leit wäerten sech vläicht nach hannert d'Ouer krazen a sech soen: 'Dat heescht erëm nei Steieren'. Mee ech mengen, ech kann ouni Problemer behaapten, datt, ofgesinn vun den Initiéierten - zu deenen weder d'Vertrieder nach d'Ministeren héiere mussen, jo vläicht nëmmen ee meeschtens kloer gëtt, datt dës grouss Kreditgenehmegung am Landes- oder Reichspartei näischt anescht bedeit wéi d'Erlaabnes, dëse "Kreditt" op eng aner Manéier géint Zënsen ausgeléint ze kréien. Dës "Kreditgenehmegung duerch d'Parlament" ermächtegt also nëmmen de betraffene Minister, dëse Kredit géint Zënsen bei de grousse Banken ze kréien. Op dës Manéier gëtt d'"Kreditgenehmegung duerch d'Parlament" natierlech zu enger Farce, zu enger Komödie, well déi ganz Bevëlkerung - déi schlussendlech Kapital an Zënsen bezuele muss - net an der Lag war, och de "Kredit" wierklech ze liwweren, nee, e muss als éischt duerch grousst Prêtkapital geschaf ginn.

Déi eenzeg logesch an natierlech Saach wier tatsächlech, datt et am Fall vun enger Kreditgenehmegung duerch d'Parlament gläichzäiteg an automatesch och eng Genehmegung géif ginn, datt elo och d'Staatsbank déi genehmegt Zomme op Basis vun Bezuelungsopträg vun den Ëmsetzungsautoritéiten un déi betraffe Entrepreneuren ausbezuelt oder autoriséiert.

D'Kreditter ginn approuvéiert, fir déi néideg Währung muss eppes gemaach ginn; et ass dofir sënnlos, wann – wéi et elo üblech ass – als éischt e Prêt muss ausgeschriwwe ginn an dann déi grad "approuvéiert" Kreditter an enger gewësser Weis en zweete Kéier vun de Kapitalisten accordéiert ginn.

Elo kann een eventuell behaapten, datt iwwerschësseg Sue vum Staat just op dës Manéier ofgezunn ginn an datt dëst e positiven Afloss op déi allgemeng Finanzsituatioun vum Land muss hunn, datt sou eng Kreditverwaltung op eng inflatiounsreduzéierend Manéier funktionéiert. Mee dat ass natierlech op kee Fall de Fall an tatsächlech aus Grënn, déi vun kee Bankexpert bestreide kënne ginn. Et kann zouginn ginn, datt en zimlech klengen Deel vun esou Schecken an Ausbezuelunge vun esou Prêten a Cash bezuelt gëtt, et geet hei ëm de Krees vu klenge Spuerer, déi mat sou Schecken op d'Bank kommen, déi e puer honnert oder dausend Mark gespuert hunn, déi se elo gären an en Zënszertifikat investéiere wëllen, an esou e magescht Pabeier, aus deem een all Joer nëmmen e Stéck muss ausschneiden, fir e bestëmmte Betrag ausbezuelt ze kréien, ouni datt d'Zertifikat doduerch manner wäertvoll gëtt. Mee d'Sue, déi op dës Manéier an d'Bank kommen, sinn zimlech...

Machine Translated by Google

vernoléissegbar. Zousätzlech iwwerdroen d'Banken, bei deenen esou Sue deposéiert ginn, dës Bargeldbeträg guer net un d'Staatskees, mä d'Iwwerweisung vun esou Scheifbeträg gëtt ausschliisslech duerch Iwwerweisung oder Ofbezuelung duerchgefouert.

Mä all gréisser Iwwerweisungen op sou Prêten ginn vun de Kapitalisten scho vun Ufank un an hire Banken duerchgefouert, duerch Iwwerweisung ouni Bargeld oder duerch de Prozess vu Banktransaktiounen, etc.

An der Realitéit kënnt also kee Bargeld an d'Hänn vum Staat a wann e sou eppes kritt, muss en et direkt fir d'Ausféierung vu senge Wierker ofginn. Dëse vermeintleche Virdeel existéiert dofir net. Am Géigendeel follegt dëst: De Staat, wéi mir wëssen, stellt fir geléinte Beträg sougenannt Sécherheetszertifikater oder Obligatiounen aus. Dës Obligatioune vum Staat si fein, oder net sou fein, gedréckte Pabeieren, déi e Scholdinstrument enthalen, dat mat all staatleche Sécherheetsmoossnamen op déi empfaangen Beträg ausgestatt ass, an zousätzlech déi néideg Bestëmmunge vun den Zënsbezuelungsdaten an, op hiren eegene Couponblieder, d'Couponen op Basis vun deenen de Staat sech verflicht, véiereljährlech, hallefjährlech oder jäerlech d'Zënsen fir d'Beträg ze bezuelen, déi am Couponblieder uginn sinn.
Ausserdeem gëtt dësem Couponblat en anert sougenannt Erneierungszertifikat (Talon) bäigefüügt, dat de Besëtzer d'Recht gëtt, en neie Couponblat ze kréien, wann deen éischten no enger bestëmmter Zuel vu Joren ofgelaf ass.

Sou e Wäertpabeierzertifikat, dat vum Staat ausgestallt gëtt, fir dat de Staat mat sengem ganze Verméigen fir Kapital an Zënsen haftbar ass, bedeit sécherlech de Kaf vu Kapazitéit an der Hand vum Besëtzer. De Besëtzer vun esou Staatszertifikater kann tatsächlech zu all Moment eppes fir sech selwer mat dëse Zertifikater kafen, egal ob hien dës Zertifikater direkt als Bezuelung gëtt oder hien dës Zertifikater fir d'éischt op der Bourse oder bei sengem Banquier verkeeft an dann bar mat dem Erléis bezilt.

Elo gëtt et guer kee Zweiwel drun, datt d'Emissioun vun neie Sécherheetszertifikater duerch de Staat *d'Schafung vun zousätzlecher Akafskapazitéit* bedeit - ob dat richteg oder gerechtfäerdegt ass, interesséiert eis hei am Moment net -, genee datselwecht géif geschéien, wann de Staat zum Beispill nei Pabeiergeld géif drécken. Den Ënnerscheed géif doran bestoen, datt an engem Fall Sécherheetszertifikater produzéiert ginn, déi de Staat, ofgesinn vun der Schold, mat enger *dauerhafter Zënsverpflichtung belaaschten,* während am Fall vun der Nei-Emissioun vu Pabeiergeld guer keng Zënsverpflichtung a Betruecht gezunn gëtt. Mir gesinn dofir elo schonn, datt déi lescht Form awer fir de Staat an d'Leit déi gënschtegst wier.

Mee wann mir elo d'Method vun esou Finanzéierungen weider verfollegen, stellt sech eraus, datt eng direkt Finanzéierung vu grousse staatleche Wierker mat enger Vermeidung vum Kreditwee weider grouss Virdeeler weist.

Mir hunn gesinn, datt déi aktuell ugeholl Form vun der Finanzéierung vu staatleche Wierker zu der Schafung vun zousätzlecher Akafskapazitéit féiert, déi duerch d'Emissioun vun neie Sécherheetszertifikater duergestallt gëtt. An dësem Fall mussen an mussen natierlech déi ganz nei Kredittbeträg gläichzäiteg ausbezuelt ginn, och wann d'Eisebunnen, Waasserweeër, etc., déi nei gebaut solle ginn, eréischt an enger Bauphase sinn a nach kee reelle Wäert duerstellen, deen et wäert ass ze erwähnen.

Wann een esou grouss staatlech Wierker op déi Manéier finanzéiert, déi ech virgeschloen hunn, da verschwannen als éischt déi enorm Reklammekäschte fir de Prêt. Ee kann sech drun erënneren, wéi enorm Zomme just duerch d'Offeren an den Zeitungen verschlonge ginn. Ausserdeem verschwannen d'Prozentsätz, déi vun Ufank un un d'Banken an aner Kreditinstituter zougestane ginn. Och dat sinn, erëm, Milliounen. Ausserdeem tendéiert een dozou, d'Prêten ënner dem Nominalwäert auszestellen, an anere Wierder, fir eng Obligatioun vun 1000 Mark mussen de Keefer vun dëse Zertifikater nëmmen 970 Mark méi oder manner bezuelen, an trotzdem kritt hien de ganze Betrag mat Zënsen. Och dat sinn Verloschter, déi vun Ufank un...

Machine Translated by Google

zu enger Belaaschtung fir de Staat oder d'Entreprise ginn a fir de Kapitalist zougestëmmt ginn. Tatsächlech tendéiert een, sou Prêten mat aneren Attraktiounen ze "dekoréieren", wéi et op der Bourse heescht, andeems een speziell zousätzlech Virdeeler virgesäit, déi souguer eng Steierbefreiung enthalen kënnen. Ech erënnere mech hei un de Biergbauprämieprêt, deen déi fantasteschst vun esou Attraktiounen gewisen huet, déi e Staat jeemools erreecht huet. Den Lotterie- an Spilldäiwel gouf am Déngscht vun der Prêtreklam gestallt, andeems een versprach huet, Milliounegewënn op eng ganz grouss Zuel vun 1000-Mark-Obligatiounen auszebezuelen; ausserdem goufen sougenannt Bonusbezuelungen virgehalen, an zousätzlech en ugekënnegten Zënssaz vu 5%, deen awer mat Klauselen ofgeséchert war, an zousätzlech war am Fall vun enger Serie vu Steieren de Spuerprämieprêt vun all Steier befreit! Wou een déi enorm Zomme fir dës Prämien a Virdeeler ze bezuelen, dës fabelhaft Lotteriegewënn, huet keen doriwwer nogeduecht - och wann et fir all eescht a scharfsënneg Mënsch kloer muss sinn, datt all dës Zomme nach eng Kéier aus den Täsche vum Vollek erausgeholl musse ginn. Well, déi deemools erhale Beträg goufen direkt fir déi dringendst Ausgaben benotzt. Dëst sinn alles finanziell politesch Verbriechen géint d'Leit, bei deenen ee sech nëmme muss iwwer déi vollkommen Frechheet wonneren, mat där se inszenéiert ginn.

Wann een dofir guer net de Wee vun de Prêten, mä direkt de Wee vun der direkter Geldschafung wielt, da géifen all dës haart an ongerecht Belaaschtunge vum Staatsbudget ewechgeholl ginn – ee misst net emol *déi néideg Zomme gläichzäiteg an neiem Pabeiergeld* opbréngen , mä dat kéint zimlech lues geschéien, jee nodeem wéi déi nei Aarbechte virukommen. Dëst hätt de weidere groussen Avantage, datt et keng Fro vun der Emissioun vun ongedecktem Geld kéint ginn, well neit Geld eréischt gëtt, wann en anere groussen Deel vun den Aarbechte fäerdeg ass. Mir hätten et hei mat engem Geld ze dinn, dat vollstänneg duerch reell Wäerter ofgedeckt ass, also mat engem Geld, dat stabil ass, mat engem Geld, dat duerch sou vill Stonne vun der geleeschter Aarbecht entsprécht.
Mä och dës Form vun enger sukzessiver Emissioun vun neie Sue fir de Bau, déi scho vill méi gënschteg schéngt, ass op kee Fall de leschte Schrëtt. Well et wäert guer net néideg sinn, eng gläichwäerteg Zomm Sue wéi déi nei geschaf Wierker an den Ëmlaf ze bréngen, well déi nei erausginn Noten tatsächlech erëm an d'ëffentlech Staatsschätz fléissen; si kënnen also erëm erausginn, ouni datt nei Serien an den Ëmlaf bruecht musse ginn. A loosst eis elo nach e Schrëtt weider goen, dat heescht, loosst eis d'Emissioun vun eegenem neie Sue fir sou e spezielle Staat deklaréieren.
Aufgaben als u sech grondsätzlech guer net néideg ugesinn, och wann mir d'Zoulässegkeet, an och virun allem d'Kloerheet, vum Finanzéierungsprozess bei der Emissioun vun eegenem Geld fir de Bau ganz gutt erkläre kéinten a mir eis aus bestëmmten Zwecker drun hale wollten.

Dëse leschte Schrëtt ass déi *komplett bargeldlos Finanzéierung* vun esou staatlechen Aufgaben. Et ass, wéi uewe scho gewisen, falsch unzehuelen, datt de Staat duerch de Prêt a Bargeld kéim, mat deem en den Entrepreneur an d'Aarbechter vu Bunns- oder Elektrizitéitswierkbauten bezuele kéint. Trotzdeem mussen d'Entrepreneuren all Woch déi néideg Zomme fir d'Bezuelung vun hirer Aarbecht bar vun hire Banken ofzéien. D'Banke mussen dës aussergewéinlech grouss Ufuerderungen un hir Staatsobligatiounen nach eng Kéier vun den Zentralbanken oder der Reichsbank etc. ofdecken. Elo, an normalen Zäiten, geet déi ganz existent Liquiditéit scho vollstänneg fir d'Wochenlounbezuelungen vun der ganzer Aarbechtskräfte duer, an et ass fundamental eng Fro vun Indifferenz, wann zum Beispill temporär méi grouss Aarbechtskräfte beim Bau vum bayresche Walchensee-Kraaftwierk op enger Plaz konzentréiert sinn, well, wa se do net beschäftegt wieren, missten se och wann se an anere Betriber verdeelt sinn, hir wöchentlech Lounbezuelungen erwaarden a kréien, oder Sue iwwer d'Aarbechtsloseversécherung kréien. Dat heescht, datt et eng zimlech allgemeng staatlech Aufgab ass, sech ëm de gesamte Besoin u Bezuelmëttel fir déi ganz national ... ze këmmeren.

Machine Translated by Google

Wirtschaft, egal ob méi grouss Aarbechtskräfte temporär op enger Plaz fir d'Ausféierung vu grousse Staatsaarbechten agestallt sinn oder net.

D'Bereitstellung vu Bezuelmëttel fir d'Lounbezuelungen an d'Ëmsetzung vun den aneren bargeldlosen Iwwerweisungen un d'Entrepreneuren sinn Aufgaben vun Bezuelungstransaktiounen a hunn guer näischt kausal mat der Kreditsituatioun ze dinn.

Et wier dofir déi offensichtlechst an natierlechst Saach, wann un d'Genehmegung vun engem Kredit fir eng grouss staatlech Aarbecht duerch déi gesetzlech Vertriedung vun der ganzer Bevëlkerung gläichzäiteg d'Autorisatioun gebonne wier, datt d'Staatsbank op Basis vun dësen genehmegte Kreditter déi néideg Bezuelunge maache kann. Natierlech op déi normal Manéier - datt dës Bezuelunge eréischt gemaach ginn, wann déi verschidde vertraglech Staatsautoritéiten (Landwirtschaftsdepartementer, Stroossen- a Flossingenieursdepartementer, Eisebunnsbausektiounen, speziell Departementer fir speziell Zwecker, etc.) d'Bezuelungsbeträg vun den Entrepreneuren ënnersicht hunn an, am Aklang mat de Reglementer an dem Kontrakt, d'Bezuelung autoriséiert hunn.

Dee ganze Prêtbetrug, deen dobäi ageleet gëtt – well et ass näischt anescht wéi déi modern Form vum Bedruch vun enger Natioun – ass komplett nëtzlos a nëmme schiedlech.

Machine Translated by Google

D'Reichsbank-Gesellschaft

D'Reichsbank ass net, wéi all glafwierdege Staatsbierger schlussendlech gleeft, wierklech eng Staatsbank, mä eng Aktiengesellschaft. D'Reichsbank ass also a kenger Weis eng Staatsinstitutioun, och wann de Staat bis Juni 1922, wéi en op Ufuerderunge vun der Entente vollstänneg "autonomiséiert" gouf, bestëmmt Reguléierungsrechter hat. Souguer d'Beamte vun der Bank goufe vum Räich ernannt a bezuelt, mä de Berodungsrot bestoung ausschliisslech aus Vertrieder vun der Welt vun de Groussbanken an dem internationale Judentum - déi zwee sinn deeselwechte Krees vu Leit.

Scho bei senger Grënnung am Joer 1873 huet den éischte Beroderrot ënner ongeféier 15 Memberen déi folgend Nimm opgeholl: Baron Rothschild, Geheimrot des Handels Bleichröder, Geheimrot des Handels Mendelssohn, Theodor Plaut, Geheimrot des Handels Oppenheimer, Geheimrot des Handels Warschauer a Geheimrot des Handels Zwicker, Handelsrot Stern, Handelsrot Gelpke; also eelef reinraseg grouss Judden an, als Dekoratioun, véier weider Häre mat däitschen Nimm.

Et war erëm e schlaue Schachzuch, mat deem de Banquier, deen de Bismarck beroden huet, de Bleichröder, dem ale Reichskanzler recommandéiert huet, d'Reichsbank net als reng Staatsinstitutioun z'entwéckelen, well se doduerch net vum Feind am Fall vu Krich op Basis vun der international unerkannter Sécherheet vum Privatbesëtz kéint appropriéiert ginn, während se als reng Staatsbank direkt fir den Ugréff vum Feind oppe wier.

An der Realitéit wollt de schlaue Jud, zesumme mat den anere grousse Finanzéierer, natierlech nëmmen dat wichtegst Finanzinstitut vum Räich a seng Muechtsphär kréien. Och dat ass den Häre gelongen an d'Räich huet domat komplett op ee vun de wichtegste Beräicher vu senger Mënzsouveränitéit verzicht - op säi Recht, Banknoten auszeginn.

D'Reichsbank besetzt haut eng ganz besonnesch Positioun am Finanzsystem vum Däitsche Räich, eng Positioun, iwwer déi déi mannst wichteg Leit och haut kloer sinn wat hir schrecklech Konsequenze fir Staat an d'Vollek ugeet.

Et muss d'Aufgab vun enger individueller Enquête sinn, genee ze ënnersichen, op wéi eng Manéier déi Groussbanken hiren entscheedenden Afloss op d'Reichsbank, zënter hirer Grënnung, fir hir egoistesch Zwecker mëssbraucht hunn.

Soulaang de Bismarck am Amt war, huet seng staatsmännlech Vue an de Respekt virun him d'Boursehyänen ënner Kontroll gehalen; nëmmen eemol an der ganzer Geschicht vun der Reichsbank huet de Bismarck vum Veto vum Kanzler, dat am Reichsbank-Gesetz virgesinn war, Gebrauch gemaach, nämlech wéi hien d'Akzeptanz vu russeschen Aktien verbueden huet. Haut ass d'Reichsbank, ënner dem frëndleche Drock vun den internationale Banquieren, wéi schonn um Ufank erwähnt, vollstänneg onofhängeg ginn. D'Reichsregierung huet also keng weider Méiglechkeet, entscheedend iwwer d'Geschäftsféierung ze handelen.

D'Zënsen-Sklaverei vun den Natiounen bedeit d'Herrschaft vun der Bank an der Bourse. D'Ofbriechen vun der Zënsen-Sklaverei ass déi wäit gréisst Aufgab vum Nationalsozialismus.

Alles wat haut am Staat an an der Wirtschaft geschitt – alles gëtt zu enger Nofro fir Zënsen vum Grousskapital géint produktiv Aarbecht. Wann eng Eisebunn gebaut gëtt, entsteet e Prêt dovunner, wann e Krich gefouert gëtt, entsteet Krichskreditter dovunner, wann natierlech Ressourcen oder Waasserkraaft entwéckelt ginn, entsteet Waasserkraaftprêt dovunner, wann eng Fabréck ausgebaut gëtt, nei Aktien erausginn, wann en neit Betrib gegrënnt gëtt, gëtt eng zënskapitalistesch Gesellschaftsform gewielt, déi et erlaabt, datt d'Aarbecht an de Risiko un d'Entrepreneuren an de Léiwenundeel vun de Gewënn un d'Finanzéier fléissen. Wann et net méi iwwer Prête geet, ass dat vill méi einfach a méi...

Machine Translated by Google

Et gëtt eng extensiv Method vum Gelddréck gewielt, wéi an der Zäit vun der Inflatioun vun 1923, déi och déi gréisst Interessen fir Grousskapital sammelt. Wéi am Fall vum Kinnek Midas an der Saga, fir deen alles wat hie beréiert huet a Gold gouf, sou gëtt haut alles wat geschitt a zënsdroend Wäertpabeieren.

Leider hunn d'Weltbankier e verdammt gudden Appetit a Wäertpabeieren sinn tatsächlech hiert Liiblingsessen, wat hinnen offensichtlech exzellent passt. Mir kënnen net domat rechnen, datt si hongereg ginn, wéi de Kinnek Midas, fir deem, wéi bekannt ass, souguer d'Iessen a sengem Mond a Gold verwandelt gouf. Am Géigendeel, d'Aarbechter wäerten als éischt hongereg ginn, ier d'Zënshären et maachen.

Si denken och guer net drun, hir Herrschaft opzeginn oder ze mëllen, *dofir muss dës Zënsregel gebrach ginn.*

Elo musse mir en drëtten Aspekt beliichten, deen d'Bild vun der zënskapitalistescher Ausbeutung och fir de Laie komplettéiert a ronnd mécht, nämlech *d'Inflatioun.*

Machine Translated by Google

Inflatioun

D'Inflatioun ass den däitlech siichtbaren Ausdrock vun eisem finanzielle politesche Misär. Inflatioun betrëfft jiddereen – jiddereen, deen säi Liewensënnerhalt verdénge muss – mat schrecklecher Gravitéit.

Mä wou kënnt d'Inflatioun hier? Zu dëser Fro kann een eng grouss Zuel vun Erklärungen héieren, déi deelweis aus der enker Perspektiv vun der Persoun, déi äntwert, deelweis aus dem Dictionnaire vun demagogesche Parolen geholl ginn, an deelweis tatsächlech deelweis Ursaachen uginn, ouni awer déi ultimativ motivéierend Ursaach richteg ze treffen. Wann een dës Ursaache vun der Inflatioun vun de verschiddene Parteien identifizéiert héiert, gëtt et séier keng sozial Uerdnung a kee Beruff méi, deen net vun iergendenger Säit als Ursaach vun der Inflatioun bezeechent géif ginn.

Fir déi, déi den Erklärungen am Buch iwwer d'Zënssklaverei gefollegt sinn, ass d'Äntwert net schwéier ze fannen. *Déi urspréinglech Schold un der Inflatioun gëtt vun der Zënsverpflichtung vun der Aarbecht géintiwwer dem Kapital gedroen.*

Zënsen – Steier – Inflatioun, sou leeft déi logesch Kette, déi, ugefaange vun der
Dat katastrophal an absurd Versprieche vun Zënsen vum Staat forcéiert d'Konsequenz, datt de Staat déi akzeptéiert Zënsverpflichtungen duerch Steiere vum Vollek ofzeschafen; d'Steieren, an tatsächlech Steiere vun allen Zorten, direkt an indirekt, Zölle, souwéi déi onsympatheschst indirekt Steieren, déi vun der ongedeckter Banknotteemissioun, zéien dann d'Inflatioun mat sech. Op dës Manéier geet et an engem éiwege Kreeslaf weider, well d'Inflatioun ëmmer méi grouss Ausgaben vum Staat bedéngt, déi hien, gefaange am Kreditwahnsinn, ëmmer mengt, datt hien nëmmen duerch d'Akzeptanz vun neie Scholden ofdecke kann, dës nei Scholden droen nei Interessen an sech selwer, déi nei Interessen maachen nei Steieren néideg, d'Steiergesetzgebung scheitert lues a lues komplett, well am Fall vun esou Währungskollapsen bleiwen all d'Steierrecetten wäit hannert der Währungsdevaluatioun an elo ergitt de Staat sech ouni Widderstand dem finanzielle Bolschewismus vun der Gelddréckpress, wéi mir et schrecklech an der Inflatioun vun 1923 erlieft hunn.

Meng éischt polemesch Wierker ware virun allem der Opdeckung vun dëse Verbindungen gewidmet. Am Manifest fir d'Briech vun der Zënsen-Sklaverei[74] hunn ech a grousse Punkten déi iwwergräifend Bedeitung vum Zënsproblem am Staatsbankrott entwéckelt: D'Léisung hunn ech ganz spezifesch d'Dommheet vum Staatskreditsystem opgedeckt an op déi onzueleg Steiergesetzer higewisen, déi de Liewensënnerhalt vun de breede Masse méi deier gemaach hunn, deenen hir Produktioune komplett fir den Zënsdéngscht musse benotzt ginn. Am Wierk "De kommende Steierstreik", mat der neier Iwwerschwemmung vu Steiergesetzer vun 1920 an 1921, souwéi dem Räichsbudget fir 1918, gouf de schlussendleche Beweis geliwwert, datt déi ganz Finanzverwaltung vum Räich an de Staaten komplett un den Zënsdéngscht fir grouss Kreditkapital gebonnen ass. Am leschte Buch gëtt awer de Wee zu enger Ëmkéier vun dësen komplett dreckegen Ëmstänn mat engem zimlech palpable Beispill ugewisen.

Et ass zimmlech kloer, datt duerch d'Iwwerflutung vun enger nationaler Wirtschaft mat Pabeiergeld, D'Kafkraaft vun dësem Pabeiergeld muss stänneg erofgoen.

Well d'Suen a sengem bannenzegste Charakter, wéi mir erkannt hunn, en Zeeche vun der geleeschter Aarbecht ass, muss déi sougenannt Quantitéitstheorie vum Geld, op d'mannst a senge wesentleche Charakteristiken, ...

---

74 Potenziell Kafkraaft ass déi gespuert Kafkraaft, déi am Moment net um Maart belaascht. Dozou gehéiert souwuel gespäichert Bargeld wéi och dat fest investéiert Spuerkapital.

Effektiv Kafkraaft ass de Gesamtbetrag vun allen Nofrofuerderungen op d'national Wirtschaft, déi a Form vu Cash ausginn sinn. oder a Form vu Wäertpabeieren ginn um Wuerenmaart ugewannt a versichen, sech a materiell Wueren ze transforméieren.

Potenziell Kafkraaft kann zu all Moment an effektiv Kafkraaft ëmgewandelt ginn, am Fall vun dësem Phänomen schwätzt een vun der "Flucht virun der Mark".

Machine Translated by Google

vun eis unerkannt. Dës Theorie léiert, datt d'Quantitéit u Sue, déi an enger nationaler Wirtschaft am Ëmlaf ass, an enger bestëmmter stabiler Bezéiung muss bleiwen, fir datt keng Ännerungen an der Kafkraaft optrieden. D'Sue stellt sech bis zu engem gewësse Grad géint d'Lagerbestänn vu Wueren a - berechent aus der Quantitéit u Wueren - gëtt eng gewëssen Unzuel u Wäerteenheete vun der üblecher Währung produzéiert, dat heescht den Duerchschnëttspräis vun de Wueren. Hei betounen ech ganz staark den Adjektiv 'duerchschnëttlech'. Tatsächlech muss een nach weider goen a soen: den Duerchschnëttspräisniveau - also op kee Fall d'Héicht vun den eenzelne Präisser - steet an enger gewësser Ofhängegkeet vun der Héicht vun der Kafkraaft, déi am Land am Ganzen präsent ass. Awer d'Kafkraaft ass scho vill méi ëmfaassend wéi nëmmen d'Héicht vun de Bargeldverméigen. Awer mir wëlle eis hei net ze vill an wirtschaftlech Detailer verléieren, well soss muss d'Fro vun der effektiver a potenzieller Kafkraaft a senger Wierkung op d'Präisser hei ugeschwat ginn. Jiddefalls ass et sécher, datt zum Beispill eng Multiplikatioun vum dausendfach vun der zirkulierender Währung natierlech eng Multiplikatioun vum ongeféier dausendfach vun de Präisser mat sech bréngt. An der Realitéit sinn et net d'Präisser, déi wierklech geklommen sinn, d'Kafkraaft vun der Mark ass just am ëmgedréinte Verhältnes zu der Multiplikatioun vum Betrag vun der Währung erofgaangen.

Déi grondleeënd Ursaach vun der Inflatioun ass – d'Zënsverpflichtung vum Staat. Dës Zënsverpflichtung mécht Steiere noutwendeg, well de Staat nëmme ka ginn, wat e muss a Form vu senge Bierger kréien.

Dës Form vu Raub vu senge Bierger duerch de Staat ass, wéi mir gesinn hunn, dräifach – entweder duerch direkt Steieren oder a méi effektiver Form duerch indirekt Steieren oder an der spezieller indirekter Form vun der Inflatioun. Déi lescht Form ass déi onsympatheschst, et ass och déi, mat där bankrott Staaten versichen, de Kapp iwwer Waasser ze halen - et ass déi perfektst Fälschung. Awer dës lescht Form ass besonnesch sou schiedlech, well doduerch de Spuerverméigen vum effizientesten an fläissegsten Deel vun der Bevëlkerung einfach zerstéiert gëtt.

Dëst ass ee vun de schockéierendste Kapitelen an der Tragödie vum däitsche Vollek. Honnertdausende vun fläissege Handwierker, Mataarbechter, Beamten, Membere vu fräie Beruffer, Dokteren, Ingenieuren, etc. hunn hiert ganzt Liewen laang, duerch zäh a onermiddlech Aarbecht, fir sech selwer a fir hir Famillje gespuert, fir en Alter ouni Suergen an onofhängeg ze genéissen. Si hunn hir Spueren Cent fir Cent a Mark fir Mark gesammelt, an all Mark bedeit d'Garantie vum Existenzminimum fir all Dag am Alter. Mee de Staat, deem dës ongelécklech Leit hir Spueren uvertraut hunn, huet an der Inflatioun vun 1923 op keng Manéier fir eng Mark bezuelt, déi him op iergendeng Manéier als Spueren uvertraut gi war - och net wann dës gespuert Cent deemools a glänzenden Goldstécker deposéiert goufen - ongeféier 30 Millioune Pabeiermark75, mee hien huet sech vum Réckgang vun der Währung, deen hien selwer verursaacht huet, ausgenotzt a gesot: eng Mark = eng Mark. Domat huet hien all dëse Männer d'Friichte vun hirer Liewensaarbecht beraubt an se an déi batterst Nout gedréckt. Si goufen dann vum Staat mat pateeteschen an miserabelen Almosen ofgeschreckt, privat Charity huet missen hëllefen – awer genee dës Form war besonnesch schändlech fir déi Betraffe, well aus de private Hänn sinn dës Kaddoe tatsächlech Almosen bliwwen, karitativ Kaddoe fir déi dës ongléckleche Leit dankbar musse sinn, och wann et ëm organiséiert Raub vu wuelverdéngte Rechter goung. Vu Rechter, déi, wa se zréckginn géifen, net emol e "Merci" vun de Beraubten net néideg géife maachen.

---

75 D'Pabeiermark gouf am August 1914 wéinst dem Réckgang vun der Mark agefouert, an d'Verbindung tëscht der Goldmark a Gold gouf opginn. D'Inflatiounsquote ass weider geklommen bis November 1923, wéi d'Währung duerch d'Ukënnegung vun der Schafung vun enger neier Rentenmark am Wäert vun 1 Billioun Pabeiermark stabiliséiert gouf. D'Rentenmark, déi 1924 a Kraaft getrueden ass, gouf spéider am selwechte Joer duerch d'Reichsmark ersat.

Machine Translated by Google

Mir hunn an anere Passagen schonn drop higewisen, datt e falscht Prinzip sech schrecklech un dësen aarme Leit rächt huet - jo den Ideal vun der Kapitalrente. Net sou, wéi wann dës Kreesser dëst Schicksal verdéngt hätten, am Géigendeel - et wäert eng éierbar Pflicht vum Nationalstaat sinn, dës beraubt Leit sou gutt wéi méiglech ze kompenséieren. Awer et bleift ze hoffen, datt dës schrecklech Lektioun trotzdem weider am Ënnerbewosstsinn vum Vollek vibréiert an datt den Ideal vun der Kapitalrente ënnergeet an dem richtege Spuerideal - der reng däitscher Iddi vun der Altersfleeg, der Fleeg vu Fraen a Kanner duerch d'Schafung vun engem eegenen Heem, Feld a Gaart, etc. - zu engem Duerchbroch an engem Victoire bäidréit.

Déi zweet Form vu Raub vun de Bierger duerch de Staat, déi uewe genannt gouf, ass déi indirekt Steier. Déi indirekt Steier ass a senge Konsequenzen tatsächlech e sozialt Verbriechen. Obskur an onbarmhäerzeg, an enger Form, déi keen aus dem Wee brénge kann, trëfft se déi grouss Mass vun der Bevëlkerung mat totaler Schwéierkraaft, während déi Räich am Allgemengen kaum vun den indirekte Steiere betraff sinn.

Déi direkt Steier ass, wa se no der wirtschaftlecher Leeschtungskapazitéit vum Steierzueler graduéiert gëtt, u sech eng gerecht a richteg Steier. Eng direkt Steier ass och, als Bäitrag un de Staat fir Gemeinschaftsaufgaben, a kenger Hisiicht eng Steier, déi d'Produktioun wesentlech méi deier maache muss, well se nëmme soll erhuewe ginn, wou tatsächlech Iwwerreschter iwwer d'Ofdeckung vun den adäquate Liewensbedierfnesser eraus präsent sinn. Mee wéi déi direkt Steier haut behandelt gëtt, stellt se, wéi d'Inflatioun, eng reng Iwwerfallsroll duer a stellt sech am direkten Widdersproch zu der Garantie vum Besëtz, déi an Artikel 153 vun der Weimarer Verfassung ausgedréckt ass.

Zesummegefaasst soll nach eng Kéier drop higewisen ginn, datt mir et hei mat enger Inflatioun ze dinn hunn, déi allgemeng als Konsequenz vun der Zënsverpflichtung vum Staat géintiwwer internationale Finanzen funktionéiert. Et geet hei ëm e laangfristege Bluttsaugen vum Wirtschaftskierper vun eiser Natioun zugonschte vun der supranationaler Finanzmuecht, fir déi eisen eegene Staat als Steiererzéiungsmann optrëtt.

Et geet hei ëm eng ganz speziell Form vun Inflatioun – déi zënskapitalistesch Inflatioun.
Natierlech Inflatioun entsteet wann eng net genuch Ernte oder eng Epidemie d'Land betrëfft, wann déi natierlech Nofro méi grouss ass wéi dat existent Ugebot. Sou eng Inflatioun ass awer ëmmer nëmme vun temporärer Natur. Dat nächst fruchtbart Joer hëlt d'Nout ewech an d'Präisser ginn op hiren natierlechen Niveau zréck.

Déi zënskapitalistesch Inflatioun ass awer wéi e verschléngend Feier, dat net geläscht gëtt, bis et all d'Schätz vun der Welt verschléngt an déi ganz Mënschheet zu Zënssklaven vun der internationaler Finanzwelt gemaach huet - oder bis d'Zënssklaverei gebrach ass.

Machine Translated by Google

National Finanzreform

Nom sou grëndleche Diagnos vun der Krankheet vun eise Staatsfinanzen, wéi och vun eise Finanzen System am Allgemengen, kënne mir hoffen, déi richteg Rezepter fir d'Mëttel kënne ginn.

Déi Reglementer a Moossnamen, déi den Iwwergang vun der aktueller Situatioun an déi zukünfteg Form reguléieren, gehéieren net an de Kader vun dëser Aarbecht. Fir dës Moossname gëllt déi allgemeng Richtlinn, datt duerch dës, wou et méiglech ass, all Stéierung vum wirtschaftleche Liewen vermeit muss ginn. Natierlech geschitt dat net ouni eng gewëssen Gravitéit hei an do an ouni temporär Interventiounen, awer och am Fall vun enger virsiichtegst virbereeter Operatioun geschitt et net ouni e gewësse klenge Bluttverloscht.

Eist grousst, glänzend Endziel ass d' *Broch vun der Sklaverei vum Zënsen.*

Déi éischt a fundamental Moossnam, déi aus der Iwwergab vum nationale Finanzsystem un eng privat Institutioun, der Reichsbank, plc., resultéiert, ass d'Nationaliséierung vun der Reichsbank.

Et muss aus dem Ëmfang vun dëser Bank scho ganz kloer sinn, datt eng "Reichsbank" tatsächlech eng Institutioun vum Räich muss sinn, genee wéi de Reichspost oder de Reichshof. Et muss absolut als eng Irrféierung vun der ëffentlecher Meenung erkläert ginn, datt d'Reichsbank, plc, dësen Numm däerf droen.

D'Aufgab vun enger richteger Reichsbank muss deementspriechend zwéifach sinn. Éischtens muss d'Versuergung vun de Finanzgeschäfter vum Räich un hir leien, souwäit dës net duerch eenzel administrativ Positiounen selwer an direkt kënne gesuergt ginn, wéi dat jo de Fall bei der Post an der Eisebunn ass, an zweetens muss si déi staark Ënnerstëtzung fir déi ganz national Wirtschaft an der fiduciärer Vermëttlung vu Bezuelungstransaktiounen bilden. Hir Aufgab muss weider sinn, dofir ze suergen, datt stänneg genuch Bargeldmëttel fir monetär Transaktioune präsent sinn.
Fir dës Palette vun Aufgaben muss et dat exekutivt Organ vun der nationaler Finanzverwaltung sinn, déi vollstänneg ënner hir gestallt muss ginn. D'Beamte vun der Reichsbank musse Staatsbeamte sinn, wéi och déi aner Beamten.
E Berodungsrot, deen aus Vertrieder vum grousse Judentum zesummegesat ass, wéi dee vun haut, ass natierlech komplett iwwerflësseg. Et ass tatsächlech genuch, wann e spezielle Staatskommissär fir d'Iwwerwaachung vum Finanzverhalen vun der Bank, deen fir de Finanzverhalen vun der Bank zoustänneg ass, vum Staat ernannt gëtt.
D'Aufgaben vun der Bank ginn duerch hiert eegent Reichsbankgesetz präzis begrenzt, sou datt schonn de Finanzverhalen vun der Bank eng Garantie géif bidden, datt d'Institutioun vun der Reichsbank nëmmen den nationalen Interessen déngt.

Mä mir hunn elo schonn eng Bank, déi vollstänneg dësen Ufuerderungen entsprécht, déi mir un d'Reichsbank stellen mussen. Dat ass d'Bayeresch Staatsbank. D'Bayeresch Staatsbank ass eigentlech eng reng Nationalbank, a keen wäert behaapten kënnen, datt si hir Aufgaben als Bank net op eng onbedenklech Manéier erfëllt huet. Dëst natierlech mat der Viraussetzung, datt si och no den allgemenge Gewunnechten vun der zënsenkapitalistescher Wirtschaft geschafft huet. Mä awer huet dës Bank d'Geldtransaktiounen ouni d'Rentabilitéit fir d'Bankkapital als éischt Aufgab ze betruechten, gedéngt. Doduerch huet si dat folgend ganz bemierkenswäert Phänomen manifestéiert, datt d'Bank, mat hirem eegenen extrem klenge Kapital vun nëmmen 8.000.000 Mark, ganz gutt an der Lag war, all d'Ufuerderunge vun de Geldtransaktiounen ze erfëllen a Milliardenrecetten ze verwalten.

Et ass net oninteressant ze soen, datt am *Stock-exchange Yearbook (Saling's Stock-exchange Yearbook, A Handbook for Capitalists and Stockholders,* fir 1914/15, presentéiert vun

Machine Translated by Google

der Däitscher Bank), gëtt d'Existenz vun dëser Bayerescher Staatsbank (deemools nach "Kinneklech Bayeresch Bank") einfach ignoréiert, och wann et Geleeënheet a Plaz gouf, se op Säit 644 vun dësem Handbuch vun dëser trotzdem bedeitender Staatsinstitutioun ze nennen. Mee eng Bank, déi net ausschliisslech privatkapitalistesch Ziler déngt, ass kloer, fir d'Héichfinanz, keng Bank.

Et ass weider bemierkenswäert, datt direkt nom Krich an der Münchener Bolschewismuszäit Efforte gemaach goufen, fir d'Bayeresch Staatsbank "op eng méi breet Basis" ze stellen, wéi den agreablen techneschen Ausdrock op der Bourse dofir gelaufen huet, fir och dës onofhängeg Institutioun fir d'"Rentabilitéit" vum Privatkapital zur Verfügung ze stellen. Eis Fuerderung huet also e praktesch erhale Modell an der Bayerescher Staatsbank. Den Einwand, datt et net méiglech ass, eng Bank als Staatsinstitutioun ze féieren, gëtt domat widderluecht.

Fir d'Reichsbank selwer huet d'Reichsbankgesetz tatsächlech eng Nationaliséierung virgeschloen, no där d'Reich no engem Joer Kënnegungsfrist fir d'éischt Kéier den 1.1.1891, duerno a Perioden vun zéng Joer, entweder d'Reichsbank ofschafen an hir Verméigen (inklusiv déi enorm wäertvoll Gebaier) géint eng Bezuelung vum Netto-Verméigenswäert (!) oder all Aktien zum Nominalwäert (!!) kafen. Den 1. Januar 1921 hätt d'Reich also e schwéiere Feeler vun der Reichsgesetzgebung géint dat däitscht Vollek kënne riichten, wann et dat ganzt Besëtz vun der Reichsbank fir de Klengbetrag vun 180 Milliounen - dat ass de Nominalwäert vun de Reichsbank-Aktien - kaaft hätt.

De *Völkische Beobachter ,* deen deemools nach net am Besëtz vun der Nationalsozialistescher Däitscher Aarbechterpartei war, déi awer deemools scho vu Männer gefouert gouf, déi zu den intellektuellen Virleefer vum Nationalsozialismus gehéiert hunn, an d'Wochenzeitung vum Dr. Sch.
De Pudor, *Der deutsche Finanzmann,* huet dat rechtzäiteg – natierlech als eenzeg ëffentlech däitsch Zeitungsstëmmen – natierlech ouni Erfolleg ervirgehuewen.

Et ass weider bemierkenswäert, datt, obwuel d'Aktien vun der Reichsbank op Numm ausgestallt sinn, net manner wéi 2153 Auslänner Reichsbank-Aktien haten! Wéi en Deel vum gesamte Kapital vun der Reichsbank dës 2153 Auslänner (Stand 1913) vun de Reichsbank ofginn hunn, geet leider net aus de Reichsbank-Offenlegungen ervir. Op alle Fall geet et ëm e ganz beträchtleche Prozentsaz, nodeems d'Zuel vun de lokalen Aktionären nëmmen op 16.646 uginn ass. Elo ass et kloer, datt am Fall vun de lokalen Aktionären däitlech méi kleng Zomme kaaft gi sinn, während natierlech richteg dovun ausgaange ka ginn, datt en Auslänner, wann hien däitsch Reichsbank-Aktien kaaft, net nëmmen een oder zwee Stécker kritt, mä direkt e proppert Pak. Dës Tatsaach verstoppt déi onheemlech Situatioun, datt zimlech bedeitend Zomme a Form vun Dividenden, och wärend dem Krich, vun der "däitscher Reichsbank" an d'Ausland ofgezunn goufen.

D'Gewënndeelung vun der Reichsbank, déi hiren Haaptgewënn aus dem Diskonto vun de Scheinen hierkënnt – wéi mir uewe geléiert hunn – ass eng ganz originell. Fir d'éischt kréien d'Aktionären eng Virzugsdividende vun 3,5ÿ%, an aus dem verbleiwene Gewënn gëtt dann e Véirel un d'Aktionären ausgedeelt. Dräi Véirel vun dësem verbleiwene Gewënn ginn un d'Reich iwwerdroen, nodeems weider 10ÿ% an e Reservefong iwwerdroe ginn. Am Joer 1913 goufen 31.025.555 Mark op dës Manéier un d'Reich iwwerdroen. Aus deem Grond huet d'Reich dëser bemierkenswäerter Institutioun dat sougenannt Banknotendréckprivileg zougestanen, dat heescht d'Recht, Banknoten no Bedarf vun hiren Transaktiounen auszeginn. Bis zum Ausbroch vum Krich sollt d'Reichsbank op d'mannst als Deckmantel fir dës Banknoten bis zu engem Drëttel Gold oder Sëlwer a däitschen oder auslännesche Mënzen oder a Barren bereet halen. Nodeems och dës Restriktioun gefall war, stoung kee Hindernis méi am Wee vum onlimitéierte Pabeiergelddréck. Déi eenzeg Ofdeckung (!), déi d'Reichsbank fir hiert Pabeiergeld hat, waren déi wonnerbar Reichsschatzscheiner – also nach eng Kéier nëmmen eng aner

Machine Translated by Google

Pabeier, hannert deem e bankrotte Staat stoung. Kee Wonner, wann ënner sou Bedingungen en onhaltbaren Zesummebroch vun der däitscher Währung misst geschéien.

Et ass ouni Zweiwel eng zimlech wichteg Staatsaufgab fir eng nationaliséiert Bank, sech ëmmer dofir ze suergen, datt d'Ufuerderunge vun der Wirtschaft op Bezuelmëttel vollstänneg erfëllt sinn; well nëmmen wann et hei keng Pattblockaden gëtt, och wann déi aner Finanzinstituter all Ufuerderunge vollstänneg erfëlle kënnen, gëtt et eng Zënserpressung op Basis vu Geldmangel - déi zu de gréisste Weltkrisen f ausgeschloss. Am Géigendeel fléissen déi erausginn Geldbeträg, och a Zäite vun enger manner staarker Wirtschaft, iwwer déi onzähleg Kanäl vun ëffentleche Geldtransaktiounen zréck an d'Reichsbank, fir datt si d'Scheiner erëm aus dem Ëmlaf zéien kann. Am Fall vun der Bank of England ass et üblech, wéi bekannt, datt e Schäin, deen zréck an d'Bank fléisst, net erëm ausgedeelt gëtt, mä géint en neien ausgetosch gëtt, während den alen zerstéiert gëtt. Dëst geschitt haaptsächlech aus hygienesche Grënn.

Elo wäert d'Fro vun der Währung an Zukunft tatsächlech vun ëmmer méi grousser Bedeitung sinn, nodeems déi sougenannt Geldsurrogater, wéi Wechselen a Schecken, an besonnesch déi bargeldlos Geldtransaktiounen, ëmmer méi wichteg ginn.

An enger sou enger Clearing-Wirtschaft wäerten d'Postscheckbüroen, déi haut scho exemplaresch fir reng Geldtransaktiounen op enger bargeldloser an zënsfräier Basis sinn, aussergewéinlech u Bedeitung gewannen. An den haitege Postscheckbüroen sinn déi Kärzellen ze gesinn, déi einfach fir en ideales Geldtransaktiounssystem ënner staatlecher Opsiicht z'entwéckelen sinn - komplett entspriechend dem nationale Persounen- a Giddertransport.

Keen kann dovun ofstreiden, datt d'Bezuelungstransaktiounen iwwer d'Postscheckbüroen méi séier a méi zouverlässeg ofgehandelt ginn. Et spillt kaum eng Roll, datt Kredit- a Debitnotizen net bannent maximal 48 Stonnen ofgehandelt ginn, wann een dogéint haut bei de Banken erliewe kann, datt Kreditnotizen fir laang empfaangen Zomme eréischt 8 bis 14 Deeg méi spéit erausgestallt ginn. Wann de Bankclient Sue fir säi Betrib brauch, ass hie gezwongen, e Bankkredit ze fuerderen. Am Fall vun der Geldtransaktioun iwwer d'Postscheckbüroen gëtt déi ganz Zënsberechnung ewechgeholl. Dëst bedeit eng zimlech enorm Erliichterung a Vereinfachung vun der Bezuelungstransaktioun, besonnesch un den Enn vum Joer. De Postscheckclient kritt all Joer den 2. Januar - wéi och all Dag op Ufro - déi genee Informatiounen iwwer den Zoustand vu sengem Kont um Postscheckkonto.

D'Vermittlung vun der Geldtransaktioun iwwer d'Banken ass also op kee Fall besonnesch virdeelhaft fir d'Wirtschaft. Déi reng Geldtransaktioun iwwer d'Banken belaascht d'Produktioun nëmme mat Versuergungen allerlee Zorten, an nëmmen an ausschliisslech d'Banken hunn e Virdeel vun den Zënsen, awer ni deen, deen d'Bank benotzt. Fir de gerechte Fabrécksbesëtzer an Entrepreneur ass den Empfang vun e puer Mark Zënsen fir temporär Kreditter guer net wichteg. E gerechte Entrepreneur riicht sech sou an, datt hien op der Bank nëmme sou vill Sue verfügbar huet, datt hien d'Léin an aner lafend Bezuelungen dovunner bezuele kann.

D'Postscheckkonten entspriechen dëse Fuerderungen vollstänneg an et ass kee Zoufall, datt och wärend dem Krich déi englesch Gesellschaft vun de "Fabianer", d'"Fabian Society"76, zu London e Memorandum un de Lord Chancellor of the Exchequer mam Titel: "Wéi bezuele mir de Krich?" geriicht huet, an deem se op d'Organisatioun vun den däitschen an éisträichesche Postscheckkonten als Ënnerstëtzung higewisen hunn. Feinde si ëmmer schaarfsichteg a wa se uweisen...

76 D'Fabian Society ass eng demokratesch-sozialistesch Organisatioun, déi Reformen amplaz vun enger Revolutioun favoriséiert. Si gouf 1884 gegrënnt an zu hire fréiere Memberen gehéieren de George Bernard Shaw, den H.G. Wells, d'Annie Besant, de Leonard an d'Virginia Woolf, obwuel déi bedeitendst vun hinnen de Sidney an d'Beatrice Webb waren. Et war tatsächlech de Sidney Webb, deen d'Statute vun der nei gegrënnter Labour Party am Joer 1900 zesummegestallt huet.

Machine Translated by Google

eng Institutioun fir hiert eegent Land als exemplarisch, dann kann een sécher sinn, datt eppes dran ass.

Datselwecht, wat iwwer d'Nationaliséierung vun der Reichsbank gesot gouf, gëllt natierlech och fir d'Nationaliséierung vun den aneren Zentralbanken, fir Bayern also vun der "Bayerescher Zentralbank". D'Bayeresch Zentralbank ass och eng reng Aktiengesellschaft, bei där eng Majoritéit vun den Aktionären zum Beispill einfach entscheede kann, d'Goldreserven vun der Bank, op deenen d'Privileg vun der Bank, d'Schäiner auszeginn, un d'Aktionären ze verdeelen. Tatsächlech erënnere mir eis nach drun, datt Versich an dëser Richtung vum jiddesche Banquier Schweissheimer zu München gemaach goufen. Dës Kéier ass de Plang wéinst dem Widdersproch vun der bayerescher Regierung gescheitert. De bayeresche Staat hat deemools e Sechstel vun den Aktien erwuerwen, während e weidere Sechstel vun der Bayerescher Hypotheken- a Diskontbank erwuerwen gouf an déi reschtlech zwee Drëttel un d'Aktionären verdeelt goufen.

Et ass u sech absolut monstréis, datt e Staat fäerten muss, datt de Goldbestand vun der Zentralbank duerch d'Interventioun vun den "Aktionären" vun dëser Bank a Gefor kéint kommen. Wien déi jiddesch Zähheet kennt, weess, datt d'Gefor fir Bayern wéinst sengem Goldbestand wäit ewech war, andeems d'Regierung fir eemol fest bliwwen ass. Géint dëst gëtt et tatsächlech nëmmen dat eent radikalt Mëttel vun der Nationaliséierung vun den Zentralbanken. Nieft der Bayerescher Zentralbank hu mir an Däitschland och d'Baden Bank, d'Sächsesch Bank zu Dresden an d'Württembergesch Zentralbank.

Am Fall vun der Nationaliséierung vun der Reichsbank an den Zentralbanken, ginn d'Beamten a Mataarbechter vun de Banken offensichtlech vum Staat an der selwechter Funktioun wéi Staatsbeamten iwwerholl. D'Recht, Noten auszeginn, gëtt domat exklusiv vum Staat ausgeübt. Sou eng Notenausgab kann nëmmen no enger Verordnung vum Finanzministère a nëmme géint komplett Ofdeckung geschéien. Hei an dësem Zesummenhang muss déi grouss Aufgab vun der *Stabiliséierung vun eiser Währung geléist ginn.* Dëst ass awer keng Aufgab am méi klenge Krees vun den Zentralbanken; si mussen nëmmen dofir suergen, datt keng Notenausgab ouni Ofdeckung stattfënnt.

Fir d'Produktioun vun Noten sinn déi bis elo festgeluechte Bestëmmungen gëlteg. All Imitatioun gëtt mat der gréisster Strengheet bestrooft, no de Virschrëfte vum Strofgesetzbuch, Sektioun VIII, Art. 146-152.

D'Aktionäre kréien eng Kompensatioun. All Usproch vun den Aktionäre op d'Goldbestänn vun der Bank ass juristesch ausgeschloss.

Eng richteg Stabiliséierung vun eiser Währung ass komplett ausgeschloss, soulaang een, op déi beschriwwe Manéier, Zënsen an Zollkäschte vum däitsche Vollek erwaart, déi laangfristeg net erfëllt kënne ginn. Et ass och falsch, e radikalt Mëttel fir eng Stabiliséierung vun der Währung ze wëllen oprechterhalen.
Et geet hei net ëm e speziellt Problem, dat ee vum internationale Problem vun der Zënswirtschaft trennen kéint. Soulaang dës international Räuberwirtschaft vun der ganz jiddescher Héichfinanz weider existéiert, bleiwen d'Währungen vun de verschiddene Natiounen ëmmer dat wëllkommt Objet vun der Spekulatioun vun der Héichfinanz. Ausserdeem hänkt d' *Stabilitéit vun enger Währung* - also déi, déi déi bannenzeg Bedeitung vum Begrëff "Währung" ausdréckt - vun anere Faktoren of, virun allem vun der *Aktivitéit oder Passivitéit vun der Handelsbilanz.* Hei gëtt eise Bléck iwwer d'Grenze vun eisem Pappland erausgestreckt, an d'Heemwirtschaft trëtt a géigesäiteg Bezéiungen mat den nationale Wirtschaften vun auslännesche Länner an.

Fir sech séier an dësem risege Beräich vun der internationaler Finanzwelt ze orientéieren, musse mir och nach eng Kéier am Kapp behalen, datt de Sënn an d'Zil vun dëser internationaler Wirtschaft net d'Rentabilitéit vum Privatkapital ass, mä d'Decken vum Besoin. Alles anescht ass nëmmen en Accessoire, eng Hëllef. Déi international Finanzwirtschaft – déi international Bezuelungstransaktiounen

Machine Translated by Google

– ass awer haut dat, wat als Haaptsaach erschéngt a wat haut tatsächlech d'Haaptroll spillt. Et sinn déi international Banken, déi haut tatsächlech d'Welt regéieren, déi de monetäre Besoin vun de Staaten "ofdecken" an dofir d'Herrschaft sech selwer ugeholl hunn; et sinn déi international Banken, déi haut d'Produktioun a risegen Trusts, Eisen, Stol, Pëtrol, Konserven, Kären, Fett, Ueleg, Kotteng, etc. kontrolléieren. Déi international Banken hunn d'Kricher finanzéiert, déi grouss Banken hunn all Krichsversuergung finanzéiert a kontrolléiert. Si selwer hunn näischt als produktiv Männer geleescht, si hunn weder un der Produktioun deelgeholl nach aktiv un de Krichsaktivitéiten deelgeholl; si hunn nëmme Profit aus all eenzeler Saach gemaach, aus Blutt an Tréinen, aus den Horroren vum Krich, aus dem Honger vun de Massen, aus der Verschwendung vun den Nouveaux Riches, aus der spekulativer Roserei vun der Boursepublik.

All dat gëtt Gold a Goldwäert fir déi international Finanzwelt. All Aarbecht vun de produktive Natiounen bréngt Interessi fir déi international Finanzwelt. Och hei, an der internationaler Wirtschaft, hu mir et mat enger kompletter Ëmkéierung vun der richteger a vernünfteger Bezéiung tëscht Kapital an Aarbecht ze dinn.

D'Aarbechter schaffen raisonnabel a bidden hir Aarbechtsprodukter um Weltmaart un – fir se géint auslännesch Aarbechtsprodukter (Réiprodukter, hallef oder komplett fabrizéiert) auszetauschen. Eng raisonnabel Wirtschaft ass net dofir agestallt, auslännesch Währungen (Dollar oder englesch Pond-Scheiner) géint geliwwert optesch Instrumenter auszetauschen an dës dann ze annuléieren an dann weider a Friemwährungen ze spekuléieren. An Zäite vun enger gesonder Wirtschaft hätt kee Fabrikbesëtzer un sou eppes geduecht. Hie brauch natierlech d'Erléis fir seng weider Produkter, fir weider produzéiere kënnen, seng Aarbechter ze bezuelen an nei Réistoffer ze kafen. Et ass komplett onméiglech, datt déi ganz däitsch Wirtschaft hir Erléis aus hirem Export vun Industrieprodukter a Form vu Friemwährungen oder a Friemwährungen erhuele soll, well déiselwecht däitsch Gesamtnationalwirtschaft hire Réistoffbedarf a Kotteng fir déi enorm Textilindustrie, a Koffer fir eis och gigantesch Elektroindustrie, a Seid, Jute, tropesche Friichten, der erhéichter Nofro, iwwer der Heemechtsproduktioun, a Liewensmëttel a Fudder, etc., fir nëmmen e puer ze nennen, muss kafen. Déi empfaange Zomme vun auslännesche Sue mussen dofir direkt erëm ausbezuelt ginn. Dëst ass u sech och ganz natierlech, well an normalen Zäiten kann een a sengem eegene Land näischt mat auslännesche Währungen maachen, ausser se ze wiesselen. Dat ass och haut nach sou. Den amerikaneschen Aarbechter kann net mat franséische Frang bezuelt ginn, an den englesche Geschäftsmann gëtt a senge Geschäfter net mat italieenesche Lira bezuelt. Et mécht och kee Sënn, d'Währungen an d'Ausland ze bréngen, wou se guer net als legal Bezuelmëttel kënne benotzt ginn. Déi lokal Währung déngt a soll nëmmen den interne Bedierfnesser vum Land déngen, dat d'Währung erausgëtt. Genee wéi an enger nationaler Wirtschaft de Sënn vun der Wuerenproduktioun net doran läit, mat Suen ze handelen an dann souzesoen op d'Suen ze sëtzen an se aus der Wirtschaft zréckzehalen, sou ass och den internationale wirtschaftlechen Austausch vu Wueren eréischt ofgeschloss, wann den Import mat Export bezuelt gëtt.

Déi theoretesch Idealsituatioun wier elo, datt all Land säi Bedierfnes un Importen genee mat sengem Export kéint ofdecken a bezuelen. Dann, an nëmmen dann, kann ee vun enger absoluter Stabilitéit vun den auslännesche Währungen schwätzen. Elo ass d'Ustrengung vun all opwäerts strebender Nationalwirtschaft verständlecherweis drop ausgeriicht, en Exportiwwerschoss iwwer dem Importbedarf z'erreechen. Nëmmen dat weist op eng Erhéijung vum Räichtum hin. Dann schwätzt ee vun enger aktiver Handelsbilanz. Wann de Bedierfnes un Importen iwwer dem Export bleift, mussen Elementer vum interne Räichtum un d'Ausland geliwwert ginn, fir dësen Defizit auszegläichen. Awer dës Liwwerunge mussen, well se tatsächlech net aus dem Aarbechtsakommes extrahéiert kënne ginn, nach eng Kéier nëmmen aus dem Räichtum geholl ginn. Dëst geschitt entweder duerch den Export vu Gold oder vu Wäertpabeieren. Besonnesch den leschten "Export" ass awer näischt anescht wéi den Ufank vun der internationaler Interessensklaverei. Ob dësen "Export vu Wäertpabeieren

Machine Translated by Google

existent intern Wäertpabeieren oder a Form vun auslännesche "Obligatiounen" verstoppt sinn, ass praktesch eng Saach vun Indifferenz fir déi Natiounen, déi dovunner betraff sinn. Mee well och am internationale Wirtschaftsdenken nëmmen de Rentabilitéitswahnsinn vum grousse Kredittkapital regéiert, ginn all vernünfteg Zweiwel un enger éierbarer Nationalwirtschaft duerch d'Press an d'Parlamenter ënnerdréckt, an déi international Sklaverei vun alle Natiounen un déi international Finanzen, déi dës Obligatioun maachen, verbreet sech op e schrecklechen Ausmooss.

Och hei an der internationaler Wirtschaft manifestéiere sech déiselwecht Phänomener wéi an der interner Nationalwirtschaft, an déi schrecklech Krisen, déi haut déi verschidden Nationalwirtschaften erschütteren, sinn haaptsächlech e Resultat vun dëser Versklavung vun alle Natiounen aus dem westleche Kulturkrees, wéi mir uewe scho geléiert hunn. Déi schwaach Währungslänner, deenen hir intern Wirtschaft ze schwaach ginn ass (Russland) oder deenen hir intern Situatioun duerch d'Revolutioun onsécher ginn ass (Däitschland) a deenen hir nach ëmmer gigantesch Produktiounsiwwerschëss gratis als Reparatioune vum Feind konfiskéiert ginn, hunn keng iwwerschësseg Kafkraaft méi, si kënnen dofir hiren Importbedarf net méi mat Wueren, mä mat Pabeiergeld bezuelen, dat se a grousse Quantitéiten an d'Ausland geheien, fir domat auslännesch Währung ze kafen.

Doduerch schueden si op ähnlech Aart a Weis souwuel der interner Wirtschaft wéi och der auslännescher Wirtschaft. Déi Länner mat enger staarker Währung dogéint erstécken sech genee duerch den Opstig vun hire Währungen (z.B. d'Schwäiz). Si kënnen hir Produkter net méi op déi fréier grouss Mäert exportéieren, well hir Produkter wéinst dem héije Wiesselwäert vun hirem Geld ze deier sinn. Dës Länner kënnen hiren Importbedarf einfach mat hirer staarker Währung decken.
Mee wann déi fäerdeg Produkter an de Länner mat enger schlechter Währung vill méi bëlleg sinn, ginn d'Händler a Profiteuren an d'Länner mat enger schwaacher Währung a kafen dës Länner op a berauben se zum Nodeel vun deenen zwee Länner – dem Nodeel vun der lokaler Produktioun an dem Nodeel vum Konsum an de Länner, déi opkaaft ginn, wouduerch de scho klenge Lagerbestand u Wueren duerch dës wëll Akeef nach méi reduzéiert gëtt. Doduerch fält d'Kafkraaft vun der nationaler Währung an de Länner mat enger schwaacher Währung nach eng Kéier erof.

Datt, am Hibléck op dës komplett opgeschoben Relatiounen, net schonn laang alles zesummegebrach ass, läit dorun, datt, och virun all de Machenschaften vun der internationaler Finanzwelt, déi géigesäiteg international Nout einfach duerchsetzt. Nëmmen, alles geschitt am leschte Moment, mat Gejäiz a Gejäiz, well de Schlëssel - d'Zënsfuerderunge vum internationale Kapital - an d'Wierker vun der internationaler Wirtschaft gehäit gouf. Oder, ausgedréckt a medizinesche Biller: An der gesonder Blutzirkulatioun vun der internationaler Wirtschaft huet sech e, ufanks klengen, awer haut schonn enorm grousse Karzinom agesat, deen nëmmen en eenseitegen Intérêt huet, all d'Blutt op Käschte vum Rescht vum Kierper an sech opzesaugen an eng Transit-Maut, en Intérêt, vun allem ze huelen. All d'Blutt fléisst natierlech an d'Häerz, awer d'Häerz gëtt och mat all Schlag dat kontaminéiert Blutt of. D'Staatsbank, déi nëmmen déi reng Geldtransaktioun déngt, entsprécht genee dësem Bild - an dem Karzinom entsprécht am geneesten d'Aktivitéit vun der internationaler Finanzwelt, déi och all d'Suen vun der Welt duerch hir Kreditbanken kontrolléiert an déi ganz international Wirtschaft an hire Saugäerm gegraff hält an iwwerall Intérêt huet. All dat ass net néideg! D'Natioune vun der Welt brauchen op kee Fall supranational Finanzmuechten. Natierlech sinn Institutiounen néideg, déi international Währungstransaktiounen am Sënn vun engem Clearinghouse oder am Sënn vun de Postscheckkonten reguléieren. Dofir kënnen a wäerten staatlech Devisenbüroen iwwerholl ginn.

Op alle Fall gëtt et genuch Méiglechkeeten a Mëttelen, zimlech ähnlech wéi et méiglech war, eng international Postunioun ze grënnen, fir souguer déi international Bezuelungstransaktiounen ze organiséieren.

Machine Translated by Google

haaptsächlech duerch Clearing, ouni datt déi international Finanzen zwee oder dräimol vun all dësen einfache kommerziellen Operatiounen profitéieren a grouss a fett ginn op Käschte vun de produktive Natiounen. Detailer sinn hei iwwerflësseg.

D'Stabiliséierung vun enger Währung kann dofir, wéi betount, net vun den internationale Bezéiungen getrennt ginn. Et gëtt awer eng Rei vu Méiglechkeeten, fir d'Quellen vu Feeler an d'Onverantwortlechkeet ze eliminéieren, déi an de Mängel vun der interner Verwaltung oder an der onbeschränkter Manipulatioun vun der Notendréckmaschinn leien.

Déi proposéiert Moossname leien all am Beräich vu scho geteste Systemer; wéi *d'Nationaliséierung vun der Reichsbank an den Zentralbanken,* entstinn se einfach als logesch Konsequenze vun enger neier Positioun vum Staat vis-à-vis vun sengen Aufgaben als Beschützer vun de Geldtransaktiounen. Si stellen nëmmen déi natierlech Reaktioun op Konditiounen duer, déi nëmmen an eleng dem Intressi vun der héijer Finanzwelt zum gréisste Präis vum Vollek gedéngt hunn. Déi vernünfteg Erweiderung vun der Nationaliséierung vun der Reichsbank ass d' *Reguléierung an d'Vermëttlung vun de Geldtransaktiounen* duerch de Staat no dem Modell vum Postschecksystem, dat weider ausgebaut a méi passend fir dësen Zweck entwéckelt gëtt.

All dës Moossname bedeiten zwar scho zimmlech staark Schrëtt no vir, awer si kéinten och ëmgesat ginn, ouni datt déi wirtschaftlech Astellung schonn am Sënn vum nationalsozialistesche Prinzip, dee mat all Betonung presentéiert gëtt, grondsätzlech transforméiert muss sinn: "D'Aufgab vun der Wirtschaft ass d'Decken vum Besoin a net d'Rentabilitéit vum Privatkapital".

Dës fundamental Transformatioun an Neiuerdnung am Beräich vum Finanz- a Steiersystem, souwéi besonnesch bei der Finanzéierung vu grousse staatlechen Aufgaben mat engem Auswee vum Kreditwee, souwéi déi finanziellpolitesch Moossnamen, déi tatsächlech no beim Funktiounsberäich vum Beräich vun der Sozialpolitik leien, wäerten eis am nächste Kapitel beschäftegen.

Machine Translated by Google

Nei Weeër

D'Finanzéierung vu groussen ëffentleche Wierker.

Zu de wichtegsten Aufgaben vum Staat gehéiert d'Ausféierung vu zimlech groussen ekonomeschen Entreprisen, deenen hir Ausféierung d'Kapitalressourcen vu private Geschäftskreesser iwwerschreit, bei deenen hir Ausféierung ausserdem bedeitend ëffentlech-rechtlech Interessen betraff sinn an deenen hir Ausféierung op der Exploitatioun vun natierleche Ressourcen oder natierlechen Energiequellen baséiert. Aufgaben also, bei deenen d'Exploitatioun vun Naturkräften, déi der Gemeinschaft gehéieren, a Fro kënnt, oder deenen hir Ausféierung am Kader vun den Aufgaben muss geschéien, déi haaptsächlech dem Staat zoustinn, wéi de ganze Beräich vum Transport.

Et gesäit een, datt et komplett méiglech ass, de Beräich zimlech präzis ze limitéieren, op deem staatlech Initiativen entwéckelt kënne ginn, ouni datt doduerch Grenzen fir déi privat Entrepreneurinitiativ gezunn ginn oder de Staat se muss konkurréieren. Zousätzlech gëtt et nach d'Tatsaach, datt d'Ausféierung vun dëse grousse ëffentleche Wierker natierlech bal ganz privaten Entreprisen zougewisen ass.

Mir hunn an de Grondbeobachtungen schonn am Detail beschriwwen, wéi exemplarisch de Staat eist däitscht Transportsystem opgebaut huet. Sécherlech wier et hei an do méi rational a bëlleg vum Privatbetrib entwéckelt ginn, awer bei Aufgaben, bei deenen d'Sécherheet vu Millioune Mënschen um Spill steet, geet et net sou vill drëm, wéi éischter ëm déi gréisstméiglech Soliditéit. Elo ass den Transportbetrib definitiv eng reng staatlech Aufgab.

Zouverlässegkeet, Pünktlechkeet, Sécherheet, eenheetlech Tariffer fir Eisebunn a Post mussen déi entscheedend Punkte fir den Transportsystem sinn – a net – d'Rentabilitéit vum Privatkapital.

Mä dës Fro ass enk mat der Form vun der Finanzéierung vun esou groussen ëffentleche Finanzen verbonnen.
Aufgaben.

Mir hunn deen internen Nonsens scho gesinn, deen sech doduerch weist, datt d'"Kreditter", déi vum Parlament guttgeheescht ginn, duerno nach eng Kéier vum Privatkapital "guttgeheescht" musse ginn, fir deen de Staat dann duerch d'Versprieche vun Zënsen eng zimlech aussergewéinlech Laascht op sech muss huelen.
Et wäert hei net méi néideg sinn, allgemeng op déi katastrophal Konsequenze vun dësem Zënsverspriechen hinzeweisen. Déi aktuell Aarbecht déngt tatsächlech haaptsächlech dozou, dëse Fakt ze beweisen. Trotzdem soll hei och speziell drop higewisen ginn, wéi aussergewéinlech méi deier, a wéi onheemlech fir jiddereen, deen dës Zuelen fir d'éischt Kéier héiert, dëst Zënsverspriechen op d'Staatskreditter d'Eisebunnstariffer gemaach huet, zum Beispill.

D'Kapitalkäschte fir dat ganzt Netz vun den däitsche Räichsbunnen, dat duerch Prêten gebaut oder realiséiert gouf, hunn bis 1914 ongeféier 25 Milliarden Goldmark belaf. D'Zënsbezuelunge fir dëse Betrag, mat engem duerchschnëttlechen Zënssaz vun 31/2 - 4%, hunn ongeféier 800-900 Millioune Goldmark belaf. D'Nettoakommes, nom Ofzuch vun de Käschte fir perséinlech (Beamten a Mataarbechter) a Materialkäschten (Kuel a Schmiermëttel), hunn ongeféier 800-1100 Millioune Mark belaf.

D'Zënsbezuelung huet also bal déi ganz Nettoakommes vun der däitscher Eisebunn verbraucht. Et war ëmmer eng Irreführung vun der ëffentlecher Meenung, wann mat engem gewësse Stolz erkläert gouf, datt d'Akommes vun der Post an der Eisebunn d'Réckgrat vum Staatsbudget bilden. Natierlech hätt et dat kënne sinn, wann d'Zënsbezuelung nëmmen net déi ganz Nettoakommes verbraucht hätt. Eng aner interessant Parallel kann am Verglach gezunn ginn, nämlech datt déi total Ausgaben fir Léin a Gehälter fir all déi däitsch Eisebunnsbeamten a Mataarbechter an d'Eisebunnsaarbechter an de Wierker an op der Streck zesummen genee sou vill belafe wéi...

Machine Translated by Google

sou vill wéi dës Zënssaz op Prêtkapital et gemaach huet! An anere Wierder: déi gigantesch Arméi vun däitschen Eisebunnsaarbechter bis an déi héchst Positiounen mat enger Käppzuel vu 782.731 Persounen huet fir hir Aarbecht nëmmen esou vill Akommes kritt, wéi déi komplett inaktiv Hand vum Prêtkapital an d'Täsch gestach huet.

Dës Zënsbezuelung un de Prêtkapital just vun den Eisebunne war méi grouss wéi déi ganz Ausgaben fir eis ganz grouss Räichsarméi vun där Zäit! – a souguer fir alles wat domat zesummenhänkt, also och d'militäresch Opsiicht, d'militäresch Justizverwaltung, dorënner d'Garnisounsverwaltung an de Militärbausystemer, de militäreschen Ausbildungs- a Weiderbildungssystem, d'technesch Instituter, d'Hëllefs- a Militärwitfraefongen – a weiderhin d'Kleedung an d'Bewaffnung vun den Truppen! De ganze Betrag fir eis ganz Arméi huet am Joer 1913 – also am leschte ganze Friddensjoer – 775.385.300 Mark belaf. Sou Vergläichszuele bidden en déiwen Ableck. Wärend déi sozialistesch an demokratesch Säit sech an de Parlamentssëtzungen an an der Press stänneg géint d'"Laascht vun der militäreschcher Bewaffnung" agesat huet, fënnt een och ni e Wuert géint sou Zënsbelaaschtungen – déi all aner Ausgaben wäit iwwerschreiden – vun ëffentleche Prêten. Tatsächlech hätt een déi ganz Marine och aus den Zënsen fir de Prêt fir den allgemenge Besoin bezuele kënnen. Déi ganz Ausgaben fir eis stolz Reichsmarine hunn sech 1913 op 197 Milliounen ausbezuelt. An ee sollt bedenken, datt all dës Ausgaben ouni en Cent hätten ofbezuelt kënne ginn, wann eise Staatsbudget net mat sou giganteschen Zënsbelaaschtunge belaascht gi wier.

Eng Handvoll grouss Kreditkapitalisten – déi puer dausend 'Unhänger', vu klenge Spuerer mat hirem Besëtz vun e puer dausend Mark, spillen guer keng Roll bei sou ëffentleche Kreditter – *sou Joer fir Joer, komplett ouni Aarbecht oder Ustrengung, Beträg an d'Täsch gestach, mat deenen mir eis ganz Reichsverwaltung, eis ganz Arméi an eis Marine hätten ënnerhalen a bezuele kënnen.*

Wien, am Hibléck op sou Zuelen, kee Verständnis vun der iwwergräifender Wichtegkeet vum Zënsproblem am Allgemengen a vun der komplett gescheiterter nationaler Finanzpolitik mat hirer Kreditwirtschaft am Besonneschen kritt, kann net hëllefen. Ausserdeem sinn d'Zuelen an d'Zuelen, déi sou en Ableck ginn, fir jiddereen zougänglech, si sinn am *Statistesche Joerbuch fir dat Däitscht Räich* ze fannen , dat mat der gréisster Gewëssenheet vum fréiere Kinnekleche Statistikamt erausginn ass, a si sinn och am *Statistesche Joerbuch fir dat Däitscht Räich,* Puttkammer a Mühlbrecht Verlag, erausginn vum Republikanesche Statistesche Räichsamt ze fannen.

Datt sou Ongläichgewiichter tëscht den néidegen Ausgaben fir d'Reichsverwaltung, d'Arméi an d'Marinn an den Ausgaben vum Staat fir d'Zënsbezuelung un de Prêtkapital zu enger ongerechtegkeet ginn, déi bis an den Himmel rifft, gëtt awer eréischt ganz kloer, wa mir ënnersichen, op wéi eng Manéier d'Reich dann elo säi monetäre Besoin fir dës Zënsbezuelungen ofdeckt. Hei komme mir zum Beräich vun den Douane a Steieren. Ech muss hei nach eng Kéier op déi grëndlech Duerstellung vun dëser Situatioun a mengem Buch "Der kommende Steuerstreik" hiweisen, wou ech de schlussendleche Beweis geliwwert hunn, datt de gréissten Deel vun alle Steiere vun de breede Masse vun der schaffender Bevëlkerung gedroe gëtt. Mir hunn also d'Tatsaach virun eis, datt de Staat ufanks, ouni d'Méiglechkeeten, déi a senger finanzieller Souveränitéit leien, sech op de Prêtwee fir d'Ausféierung vu groussen ëffentlechen Aufgaben traut, dat heescht, sech Scholden ophëlt; datt hien doduerch säi Budget weider belaascht, sou datt hien all seng Nettoakommes fir d'Zënsbezuelung muss benotzen an datt hien d'Leit weider mat Steieren a Flichten ënnerdrécke muss, nëmme fir seng Zënsverpflichtungen ze erfëllen. All wesentlech néideg Staatsaufgaben muss et elo am Landes- a Reichspartei géint de gréisste Widderstand bekämpfen, an schliisslech gesäit sech de Staat an der Roll vun engem Zënseninkassateur fir d'Kreditkapital, wéi mir et haut gesinn.

Machine Translated by Google

De Wee eraus gouf scho laang ugewisen – no enger sou detailléierter Untersuchung vun den aktuellen absurden Zoustänn ass et kloer; et ass datt:

De Staat wäert all grouss ëffentlech Betriber vum Räich op Basis vu senger finanzieller Souveränitéit a mat der Zoustëmmung vun der Bevëlkerung iwwer d'Parlament finanzéieren, mat der striktster Vermeidung vum Kreditwee duerch direkt Zouweisung vu Mëttelen duerch bargeldlos Transfertransaktiounen oder duerch d'Emissioun vun zënsfräie Staatsschäiner.

Ech kann dës Moossnam am beschten duerch e Beispill kloer maachen: d'Entwécklung vun der bayrescher Waasserkraaft.

D'Pläng an d'Ustrengungen, déi enorm Waasserkraaft, déi an de Biergflëss a Kombinatioun mat de grousse Biergséien existéiert, nëtzlech ze maachen, ginn op méi wéi zwee Joerzéngte zréck. Ouni Zweiwel goung et am Fall vun dëser Waasserkraaft ëm Energiequellen vum Land, déi der Gemeinschaft gehéieren a vun hir geholl a fir perséinleche Profit benotzt solle ginn. Sou ass et kloer, datt bei der Entwécklung vu sou grousse Strukturen vill ëffentlech a privat juristesch Interessen betraff waren. Et geet hei ëm e Beräich, deen exklusiv zum Aflossberäich vum Staat gehéiert. D'Vollek huet d'Kreditter elo och mëndlech duerch hir Vertrieder am Dezember 1920 guttgeheescht. Et war genuch beroden a getest a widderholl nei geplangt ginn an ee war sech voll iwwer déi grouss wirtschaftlech Virdeeler kloer. De Staat an d'Vollek haten decidéiert, d'Energiequellen ze exploitéieren, elo missten se, mat dëser Kreditgenehmegung, einfach déi entspriechend Entscheedung treffen, datt d'Beträg, déi vun den Entrepreneuren verdéngt goufen, direkt vun der Staatsbank op Basis vun den genehmegten Kreditter ausbezuelt kéinte ginn. Ob dëst ouni Bargeld, duerch Iwwerweisung op de Giro, duerch Kreditberodung op Postscheckkonten oder a Bargeld geschitt, ass schlussendlech eng Gläichgülteg Saach.

Et ass wierklech offensichtlech a kloer, wa mir eis virstellen, datt d'Staatsbank fir sou Zwecker hiert eegent Geld am Betrag vun den néidegen an approuvéierte Kreditter géif ausginn. Dës Waasserkraaftwierker hunn also bis zu engem gewësse Grad Staatsschäiner duergestallt, déi un d'Waasserwierker als Virauskredit ënner staatlecher Garantie ausgestallt géife ginn. Et goung also ëm e Geld, dat op villfälteg Aart a Weis ofgedeckt war. D'Ofdeckung bestoung als éischt an de fäerdegen oder opsteigende Walchensee-Aarbechten etc. an zweetens an der Staatsgarantie, datt d'Suen amplaz vun der Bezuelung zum volle Wäert aus der Staatskees ugeholl ginn. D'Bauschäiner wieren gläichzäiteg deelweis Obligatiounen op d'Waasserwierker, ouni datt Zënsfuerderungen awer un si gebonnen sinn. Dëst ass awer, wéi bekannt, net de Fall mat all anere Schäiner, déi am Ëmlaf sinn.

D'Baunotizen iwwer d'Waasserkraaft kéinten dës Spezifikatioune ganz gutt iwwer déi voll Ofdeckung vun hirem Wäert am Text vun hirem Impressum maachen. Zum Beispill: *"Dësen Dausendmark-Not fënnt seng Ofdeckung deelweis am Wäert vun der Installatioun, déi fir d'Exploitatioun vun der bayrescher Waasserkraaft opgeriicht gëtt. E gëtt an alle Staatsschätz als Bezuelung akzeptéiert".*

Wann ee méi wäit wëll goen, steet näischt am Wee fir de Staat ze verspriechen, nom Ofschloss vun den Aarbechten, géint d'Depositioun vum Schäin, sou vill Kilowattstonnen Stroum oder sou vill Hundredweight Stéckstoff ze liwweren.

Keen géif refuséieren, sou e Staatsgeld unzehuelen, dat komplett duerch materiell Wueren ofgedeckt ass, an dat gläichzäiteg bis zu engem gewësse Grad als Ratiounscoupon fir Elektrizitéit benotzt ka ginn. Am Géigendeel kënne mir sécher sinn, datt sou e Geld eng besonnesch Popularitéit géif genéissen, well dëst Geld ass – stabil, genee sou stabil wéi en Dollar, oder vill besser, well een dofir eng ganz bestëmmt Quantitéit u Elektrizitéit oder Stéckstoff kritt – onofhängeg vu wirtschaftleche Schwankungen. Et ass en Zeeche vun der kompletter Enksinnegkeet vun de Mënschen, datt an der ëffentlecher Propaganda vu verschiddenen Debattanten den Einwand entstanen ass, datt – "keen dëst Geld géif akzeptéieren".

Machine Translated by Google

Kee Mënsch huet jeemools gezéckt, och net dës diskutéierend Hären – Suen unzehuelen, déi de Staat erausginn huet. Jiddereen huet souguer dat am meeschte beschiedegt Pabeiergeld vun der Reichsbank ugeholl, och wann dëst Geld rengt Inflatiounsgeld war. An awer huet jidderee et ugeholl, och wann déi schlau Spekulanten probéiert hunn, et sou séier wéi méiglech géint auslännesch Währung oder Wueren lass ze g
Tatsächlech huet keen och d'Noutwährung vu Stied a Gemeinschaften refuséiert, déi ähnlech onofgedeckt Pabeiergeld war. A sollt elo sou e bevorzugt ofgedeckt Pabeiergeld wéi d'Baugeld, dat komplett duerch materiell Verméigen ofgedeckt ass, fir eis grouss Wierker ass, net direkt akzeptéiert ginn? Sécherlech gleewen och déi, déi sou Einwendungen géint zënsfräi Regierungsgeld am Numm vun oder am Geescht vun hire Meeschteren opwerfen, dat net grondsätzlech.
Et ass tatsächlech onbestreitbar bewisen, trotz all de Reklamatioune vun de "Metallisten", déi nëmme Sue aus Edelmetaller als Geld betruechte wëllen, datt "Sue" dat ass, wat de Staat als Sue erkläert - ob dëst Sue aus Pabeier oder Porzellan, Eisen oder Lieder oder all aner Material besteet, ass eng Saach vun der kompletter Indifferenz. Ganz anescht ass et, wann et ëm d'Kafkraaft vun dësem Sue geet. Do hunn d'Metallisten Recht, datt eng Währung aus Gold gréisstendeels hiren Tauschwäert behält, och wann politesch Onrouen de Staat erschütteren. Dës Stabilitéit verdankt awer dat metallescht Geld aus Edelmetaller net sengem monetäre Charakter, mä sengem Charakter als *Wuer,* nämlech *Gold.*

Et kann iwwerhaapt kee Zweifel un der Rechtfertigung vum Staat ginn, säi finanzielle Besoin fir eng grouss Aarbecht op déi beschriwwe Manéier ze decken. Éischtens ass de Staat souverän, dat heescht, hie muss vun niemandem beaflosst ginn, well hie selwer d'Muecht huet, an zweetens kann sou eng Moossnam der strengster kommerzieller Prüfung standhalen. De Staat gëtt mat dësem Bargeld op eng Manéier Gutscheiner op Basis vu sengem Kreditt aus. Firwat soll iergendeen manner Wäert op de Kreditt vum Staat leeën wéi op de Kreditt vun iergendenger Bank, besonnesch wann de Staat nëtzlech Wierker fir d'Wuel vun der Gemeinschaft produzéiert? Och wann ee seet, datt de Staat awer déi duerchgefouert Aarbecht (d'Entrepreneuren an d'Aarbechter, déi un der Walchensee-Aarbecht schaffen) mat Pabeier bezilt, ass dat tatsächlech richteg, well spéider, nom Ofschloss vun den Aarbechten, akzeptéiert de Staat dëst Pabeier erëm als Bezuelung fir déi vun him duerchgefouert Aarbecht (Liwwerung vu Stroum oder Stéckstoff, etc.). Domat ass de Wirtschaftszyklus ofgeschloss. D'Baunoten ginn also nach eng Kéier aus den Stroumversuergungen etc. vun den éischte Joren erléist, d'Noten ginn zerstéiert, an e gigantescht Wierk vun der staatlecher Organisatiounskonscht ass an enger Zënsautobunn als zënsfräie Besëtz fir all geschaf ginn. E Wierk, dat ouni eng grouss Belaaschtung vun de Stroumverbraucher eng aner grouss Geldquell fir de Staat ausgeschöpft huet, déi de Staat dann nees dem ideale Zil vun enger gesonder nationaler Finanzpolitik méi no bréngt - *de Staat ouni Steieren.*

Elo gëtt et zousätzlech d'Tatsaach, datt de beschriwwene Prozess mat der Emissioun vun eegenem Baugeld fir eng bestëmmt Aarbecht guer net d'Emissioun vum ganze genehmegte Betrag an esou Bauschäiner noutwendeg mécht, well tatsächlech de wäit gréissten Deel vun de Bezuelungen un d'Entrepreneuren net a Cash, mä bargeldfräi, duerch Iwwerweisungen, geschéien. Awer och wann ee viraussetzt, datt een de ganze Neibaubetrag an neie Staatsbankschäiner ausstellt, wieren dës Beträg am Verglach mat den anere Beträg, déi de Staat haut brauch, guer net beträchtlech.
Zur selwechter Zäit, wéi een sech am bayresche Parlament de Kapp gebrach huet wéinst dem 800-Milliounen-Kreditt fir d'bayresch Waasserkraaft – oder besser gesot: net gebrach, mä just nach eng Kéier op e "Kreditt" zréckgegraff huet, goufen 8000 Milliounen am Parlament "ouni Debatt an der drëtter Liesung fir d'Zwecker vum allgemenge Noutfall" guttgeheescht.

Hei erënneren ech nach eng Kéier un d'Iwwerleeungen, datt am Fall vun enger sou enger Finanzéierung duerch déi nei Emissioun vu Geld keng Inflatioun vun iergendenger Aart géif entstoen, datt op der anerer Säit d'Emissioun vun zënsdroenden Obligatiounen während der Bauzäit awer e gewëssen ... bedeit

Machine Translated by Google

Inflatioun, well d'Zënsen scho bezuelt musse ginn, och wann nach keng produktiv Aarbecht vun de Wierker geleescht gëtt.

Awer op kee Fall gëtt dat nationalwirtschaftlecht Gläichgewiicht tëscht Geld a materielle Wueren, am Sënn vun der Quantitéitstheorie, beaflosst, well géint d'Erhéijung vun de Bezuelmëttelen op der Säit vum Geld gëtt et genee eng méi grouss Erhéijung vun de Wueren. Wann dann spéider, duerch d'Akommes vun esou Wierker, dat erausginn Geld nach eng Kéier zréckgezunn a zerstéiert gëtt, dann gëtt dat nationalwirtschaftlecht Gläichgewiicht natierlech zum Virdeel vum nationale Räichtum verbessert, jee no dem Gesamtwäert vun esou neie Wierker.

Och hei soll drop higewisen ginn, wéi staark d'Zënsen op d'Käschte vun de Produkter vun esou Wierker wierken. Den Oskar Pöbing77 huet an enger detailléierter Untersuchung vun dëser Fro festgestallt, datt d'Produktiounskäschte fir eng Kilowattstonn duerch d'Belaaschtung vun de Prêten mat Zënsen op déi enorm Héicht vu 500% (!) méi deier ginn. Elo kënnt de Stroum vun eise bayresche Waasserkraaftwierker fënnefmol méi deier bei eis, well mir erëm op de Prêtwee zréckgegraff hunn, deen "am nooste bei eis läit". Och hei ass et ubruecht sech virzestellen, datt déi ganz Material- a perséinlech Ausgaben fir de Betrib an d'Ënnerhalt vun de grousse bayresche Stroumwierker an den interurbane Büroen - also all d'Léin a Gehälter fir all Persounen, déi an dëse Wierker beschäftegt sinn - Schleissleit, Maschinisten, Aarbechter, Aarbechter, Iwwerwaachungspersonal, a weider den ganzen techneschen a kommerziellen administrativen Apparat bis bei d'Direktere zesummen fir hir Aarbecht Joer fir Joer nëmmen e Fënneftel vun de Beträg huelen, déi déi - sou gutt - Prêtkapitalisten Joer fir Joer ouni Ustrengung oder Aarbecht - als Zënsen huelen.

D'Zënsen verschléngen alles, d'Zënsen maachen alles méi deier. Nëmmen de Prêtkapital huet de Virdeel, d'Bevëlkerung huet de Schued. D'Bevëlkerung, déi d'Wierker duerch hir eege Kraaft baut, huet de Schued; well wien baut dann déi bayresch Wierker? - tatsächlech bayresch Ingenieuren, bayresch Aarbechter, bayresch Viraarbechter an Entrepreneuren; bayresch Fabriken liwweren déi meescht Maschinnen an Ausrüstung - a fir dat, wat net a Bayern selwer produzéiert gëtt, muss bayrescht Kären oder Véi ginn, dofir muss nach eng Kéier bayresch Aarbecht am Géigenzuch ginn - nëmmen d'bayrescht Vollek stellt d'Suen net fir de Bau bäi (anscheinend!), an dofir brauch et déi grouss Kapitalisten aus New York a London, Paräis a Berlin. D'bayrescht Vollek muss aus alle Länner vun der Welt léinen a seng Waasserkraaft mat enger Zënsbezuelung belaaschten, déi de Stroum ëm 500% méi deier mécht!

Ass dat net Wahnsinn? Ass dat net e wirtschaftlecht Verbriechen? vun de Leit, déi näischt anescht gemaach hunn, wéi eemol hire Bic an d'Beweegung ze setzen an en Check auszeschreiwen oder hirem Banquier den Uerder ze ginn, de bayresche Waasserkraaftkredit z'ënnerschreiwen, kréien dofir Joer fir Joer Zënsen, déi vum bayresche Vollek bezuelt ginn.

Net nëmmen dat, mä d'Waasserwierker sinn domat net méi e fräie Besëtz vum bayresche Vollek, mä si sinn dem Kapitalist verpflicht. Besonnesch witzeg ass weider d'Situatioun, datt déi grouss Kapitalisten natierlech net "hiert gutt Geld" un e Staat léine géifen, deen u sech net "gutt" fir Kapital an Interessen ass, deen dofir nach ëmmer sou vill Kreditt huet, datt een...
pompelt 800 Milliounen dran. An tatsächlech hunn d'Offeren fir d'Waasserkraaftobligatiounen déi Garantie enthale, déi sou verlockend a versécherend fir d'Kapitalisten ass, "datt de bayresche Staat mat sengem ganze Räichtum fir Kapital an Interessen garantéiert – (!)"

77 Den Oskar Pöbing (1882-1956) war e bayresche Maschinnebauingenieur, deen op der Technescher Universitéit zu München geschafft huet. Hie war Auteur vu Studien wéi *Die Wasserkräfte Bayerns* (1919) an *Zur Bestimmung strömender Flüssigkeitsmengen in offenen Gerinnen* (1922).

Machine Translated by Google

Geldsäck, wat wëlls du méi! Also hei gëtt de bayresche Staat ganz ausdrécklech zou, datt e sou vill wäert ass, datt een him 800 Millioune fir d'Waasserkraaft vum Walchensee an d'Mëttelisar kéint léinen, awer – hie kann seng finanziell Souveränitéit net notzen an dës Wierker duerch seng eegen Autoritéit finanzéieren. Firwat?? Well e ze déif am Prêt- a Zënswahnsinn verwéckelt ass, well seng verantwortlech Staatsmänner net sou vill Denkfäegkeet a Verantwortungsgefill hunn, datt se sech trauen, dës einfach a kloer Pläng fir en Interesse ze beurteelen.
gratis Finanzéierung eleng; si wenden sech dofir un déi professionell Bankexperten. Dat ass genee sou wéi wann e Konsumptiounskranke seng Tuberkulosbazillen géif froen, ob si et richteg fannen, datt hien op Davos oder op Engadin[78] geet, fir seng Krankheet lass ze ginn, an dës him versécheren: "Nee, maach dat einfach net, d'Rees kéint dir schueden, vläicht kéint en Zuchaccident geschéien, bleif léiwer doheem an dengem Haus, an denger üblecher Ëmwelt. An dengem Zoustand sollt Dir keng Experimenter maachen! etc." Wann een dëse Rot hält, deen aus der Siicht vun den Tuberkulosbazillen ganz richteg ass, mécht de Konsum natierlech e räissende Fortschrëtt, d'Bazillen multiplizéieren sech wonnerbar. Genau sou an eisem Fall vun der Finanz- an Zënswirtschaft.

Dëst Rot vun den eegenen Géigner ze kréien ass extrem charakteristesch fir déi onerwaart Däitschen. Wann e Mann opdaucht, deen säi Vollek passionéiert gär huet a si dat an dat rät a verantwortlech Männer op dat oder dat Schläger hiweist, kann een zéng zu eens wetten, datt déi betraffe Leit bei de Schläger lafen a ganz naiv froen: "So mir, deen an deen huet mir gesot, datt Dir e Schläger sidd, sot mir w.e.g., ob dat stëmmt!" A wann deen aneren him dann mat dem éierlechsten Gesiicht vun der Welt erkläert: "Awer wat mengs du dann - ech sinn e Schläger! - am Géigendeel, ech sinn däi beschte Frënd, ech hunn dir ëmmer aus eise finanzielle Schwieregkeeten gehollef", dann ass de schuldlose Froesteller ganz zefridden - hien huet genuch gemaach an hien ass besonnesch frou, datt hie säi Gehir net muss usprochséieren. De problematesche Frënd vum Vollek awer hält hien am Allgemengen net fir seng Äntwert wäert – an d'Saache hänke weider an der Routine vun der zënskapitalistescher Kreditpolitik fest, bis de leschte Stéck gratis nationale Räichtum de Finanzmuechten verpflicht ass an déi ganz Natioun nëmmen nach Zënsen un déi international Finanzen bezilt.

Schlussendlech musse mir, genee an dësem Kontext, weider drop hiweisen, datt de bayeresche Staat – wéi et awer guer net ëm eng sou wichteg Staatsaufgab goung, wéi d'Entwécklung vun der bayerescher Waasserkraaft, dat heescht, wéi et ëm d'Behiewe vun der Geldkris vun der Novemberregierung goung – ganz séier vun der bayerescher Staatsbank ongeféier 130 Millioune Staatsnoten vun der bayerescher Staatsbank erausginn huet. Dëst ass komplett onofgedeckt geschitt – an all Mënsch huet dës bayeresch Noten genee sou gär geholl wéi d'Noten vun der Reichsbank, an all Mënsch konnt sech fir d'bayeresch Bongen esou vill Brout kafen wéi fir d'Reichsbanknoten. Tatsächlech misst et net emol de ganze bayeresche Staat sinn, et war genuch, wann de Buergermeeschter vun der Provënzhaaptstad München an e puer Stadseelste hir Nimm op sou faarweg Stécker Pabeier gedréckt hunn, an och dëst Noutgeld zirkuléiert huet, all Mënsch huet et geholl an all Mënsch huet et ausgedeelt genee wéi d'Stécker vun der Reichsbank, an dëst Noutgeld selwer huet d'Aufgab vun all Geld – eng Hëllef fir den Austausch vu Wueren – op eng onbedenklech Manéier erfëllt.

Nëmmen ee Büro war extrem onangenehm vun dësen künstlechen Deeler vun de Provënzen a Gemeinschaften betraff - d'Héichfinanz - an si hunn am Oktober 1921 e Reichsgesetz erzwongen, no deem et de Provënzen a Gemeinschaften streng verbueden war, ...

[78] Davos an der Schwäiz ass zënter Mëtt vum 18. Joerhonnert als medizinescht Zentrum fir Leit mat Longenerkrankungen bekannt. Engadin ass en Dall an de Schwäizer Alpen.

Machine Translated by Google

Noutgeld net méi. *Dëst Gesetz war a senger Wierkung e kloert Gesetz fir de Schutz vun de Judden, deem 1922 d'"Gesetz fir de Schutz vun der Republik" gefollegt gouf.*

Ech kann mir déi plötzlech Angscht vun der internationaler Finanzwelt ganz gutt virstellen, wéi se erkannt hunn, datt am zënsfräie Geld, och an der harmloser Form vum Noutgeld, d'Leit eng Waff an der Hand gehalen hunn - natierlech ouni datt d'Leit dat woussten - déi mat engem Schlag dat gëllent Netzwierk ausernee räisse konnt, dat duerch Joerhonnerte laang ënnerierdesch an gefälscht Aarbecht mat Ligen an Täuschung opgeriicht gouf, an d'Vëlker vun hirer Zënssklaverei befreien.

Schonn zu där Zäit, am Fall vun der Emissioun vum bayresche Staatsgeld, huet d'Reichsbank ganz séier gefuerdert, datt dëst Geld nach eng Kéier misst zréckgezunn ginn, wat dann och am Laf vum Joer 1921 konform geschitt ass. De Grond: dëst Geld huet héich Finanzéierung ouni Zënsen bruecht, wéi d'Geld vun der Reichsbank iwwer den indirekte Wee vun de Reichsschatzwecker.

Am nationalsozialistesche Staat ginn an Zukunft all grouss staatlech Aufgaben op déi beschriwwe Manéier finanzéiert an organiséiert, mat enger totaler Vermeidung vum Kreditwee. Mir wäerten natierlech nëmmen de indirekte Wee vun den zënsfräie Baugelder am Allgemengen huelen, wann déi néideg Mëttelen net aus den Iwwerreschter vun anere Staatsbetriber oder aus spezielle Steiere fir sou speziell Zwecker gesammelt kënne ginn. Jiddefalls wësse mir, datt dës Form vu Finanzéierung zimlech onerwaart an enorm Méiglechkeeten opmécht, fir d'natierlech Ressourcen vum Land ze notzen, d'Transportweeër ze verbesseren, etc.

All Natioun ass sou räich, wéi se fäeg ass, Aarbecht ze organiséieren.79

79 Dëst spigelt sech an der Ried vum Hitler virum Reichstag vum 30. Januar 1939 erëm, an där hien erkläert huet: "Ënnert dem Zwang vun ... der Nout hu mir iwwerhaapt geléiert, dat essentiellst Kapital vun enger Natioun, nämlech hir Aarbechtsfäegkeet, vollstänneg ze berücksichtegen." (zitéiert am R de Roussy de Sales (Hrsg.) *Adolf Hitler: My New Order,* London: Angus and Robertson, 1942, S. 457f.).

Machine Translated by Google

D'Sozialbau- a Wirtschaftsbank

A logescher Verbindung mam viregte Kapitel steet d'Schafung vun enger Sozialbau- a Wirtschaftsbank, déi d'Aufgab huet, zënsfräi Baugelder besonnesch fir de Bau vun Haiser auszeginn. Natierlech soll dës Sozialbau- a Wirtschaftsbank net als staatlech Institutioun, mä als ëffentlechrechtlech Gesellschaft bedriwwe ginn. Logescherweis soll d'Diskussioun doriwwer also no der Representatioun vum nationalsozialistesche Steiersystem kommen, mä well dës Sozialbau- a Wirtschaftsbank näischt anescht ass wéi déi zënsfräi Finanzéierung, déi op d'Konditioune vun der Privatwirtschaft an tatsächlech besonnesch op de Wunnengsbausystem - also eng Branche vun der universeller Bedeitung - iwwerdroe gëtt, ass et vläicht gerechtfäerdegt, se un d'éischt Plaz ze setzen.

Firwat sou eng Baubank net als reng Staatsbetrib gefouert soll ginn, läit dorun, datt sou eng ëffentlech juristesch Finanzinstitutioun méi fräi manövréierbar muss sinn, wéi e Staatsbetrib ka sinn. Et wier net sou e grousse Grond, wann et nëmmen ëm e Wunnbau géif goen, mee et gëtt vill Fäll, wou et ëm Aufgaben vun der gréisster Wichtegkeet geet, déi indirekt den ëffentlechen Intérêt betreffen, an dann soll a muss d'Bank, déi tatsächlech an hirer Féierung dem Staat fir hir Gestioun verantwortlech ass, fräi Hand hunn, och zënsfräi Kreditter erauszeginn, nodeems all Konditioune grëndlech iwwerpréift goufen.

Sou eng Entscheedungsfräiheet ass awer a reng staatleche Betriber net méiglech. Dofir muss dat der privater Initiativ iwwerlooss ginn.

Als Illustratioun kann hei de Skizz vun engem sou engem Gesetz presentéiert ginn, dat gestëmmt gouf am Joer 1922 fir Bayern:

Gesetz iwwer d'Entwécklung vun enger bayerescher Sozialbau- a Wirtschaftsbank.

Artikel l

Eng national bayeresch Sozialbau- a Wirtschaftsbank (BWB) soll gegrënnt ginn.

De BWB huet d'Aufgab, staatlech Betriber oder national wirtschaftlech wäertvoll Betriber vu Privatpersounen (egal ob et sech ëm Eenzelpersounen oder Gesellschaften handelt), déi der Entwécklung vum Land déngen oder dem allgemenge Wuelbefannen zugutt kommen, finanziell z'ënnerstëtzen.

Artikel 2

D'BWB ass eng ëffentlech Rechtsgesellschaft. Déi méi detailléiert Virschrëfte betreffend hir Organisatioun, hir Verwaltung an Aktivitéiten, souwéi hir Direktiounspositioun ginn vum ganze Ministère festgeluecht.

Artikel 3

Dem BWB gëtt d'Erlaabnes ginn, fir d'éischt zënsfräi Staatsobligatiounen auszeginn, déi ofgedeckt sinn. duerch materiell Verméigen an engem Betrag vu bis zu 50 Millioune Goldmark.

D'Emissioun däerf nëmmen esou juristesch geschéien, datt de Betrag vun de Geldbeträg, déi zu all Moment ausgestallt a am Ëmlaf sinn, duerch materiell Wäertpabeieren vun op d'mannst dem selwechte Wäert ofgedeckt ass (zënsfräi Sécherheetshypotheken, Sécherheetskontrakter, Hypotheken, asw.) an d'Réckbezuelung oder d'Réckbezuelung vun de Schatzbriefe duerch d'Akommes vun den Entreprisen oder Institutiounen, déi bannent enger entspriechender Zäitlimit, maximal 50 Joer, entwéckelt solle ginn, geséchert ass.

Artikel 4

D'Zomm vun de Verpflichtungen a Wäertpabeieren, déi op déi ausgestallte Schatzbriefe vun der BWB zeréckzeféiere sinn stellt d'Ofdeckungsassociatioun vum BWB duer.

Machine Translated by Google

Juristesch Transaktiounen vun iergendenger Aart, déi e Wäertpabeier oder eng Immobiliedeckung stéieren oder schueden déi der Versécherungsassociatioun gehéieren, sinn ongëlteg.

Ännerungen am Besëtz oder am Besëtz vun Objeten oder Rechter, déi der Ofdeckungsorganisatioun ënnerleien, beaflossen d'Existenz vun de Sécherheeten net a bleiwen och fir den neie Keefer um Objet befestegt; de Virgänger am Titel ass nëmme vun der perséinlecher Haftung befreit, wann de BWB dem Wiessel vun der Persoun vum Schëldner zoustemmt. Géigesäiteg Ofkommes sinn ongëlteg…

Artikel 5

Déi ganz Bestanddeeler a Rechter vun der Versécherungsorganisatioun vum BWB sinn an dësem ëffentleche Register opgeholl; d'Prinzipien an d'rechtlech Konsequenze gëllen fir dëst Buch ähnlech wéi fir Registeren; de Register huet ëffentlecht Vertrauen an d'Vermutung vu Recht u sech.

Den Zougang zum Register oder zu de pertinente Sektiounen dovun gëtt jidderengem accordéiert, deen e gesetzlecht Interesse un dësem Zougang noweist.

All Joer solle bilanähnlech Zesummefaassunge vun de Gesamtbeträg vun den emittéierte Schatzschäiner, souwéi de Gesamtbetrag vun de Wäertpabeieren, déi dem BWB dofir zoustinn, souwéi Zousätz an Ofzich, an iwwer déi erfollegräich Réckbezuelungen an Einléisunge vun Schatzschäiner publizéiert ginn.

Artikel 6

D'Schatzbriefe vun der BWB sinn legal Währung. Jidderee muss se zum vollen Nominalwäert géint den Austauschkurs vun den anere legale Währungen vum Staat akzeptéieren.
Wann e Gläubiger d'Akzeptanz vun Treasury Notes vun der BWB amplaz vun der Bezuelung zum uewe genannten Mindestwechselkurs refuséiert, ass de Schëllener, souwäit hien d'Bezuelung a Treasury Notes tatsächlech ugebueden huet, vun der Schold vun dësem Betrag befreit.

D'BWB stellt d'Schatzbriefe zënsfräi aus a vereinbart an engem Kontrakt déi allgemeng a speziell Konditioune vun de géigesäitege juristesche Konditiounen iwwer d'Period an d'Zënssätz vun der Emissioun, d'Wäertpabeieren an d'Hypotheken, déi vum Schëldner ze bezuelen sinn, souwéi d'Réckbezuelungen an aner relevant juristesch Konditiounen. Eng Kopie vun dëse Kontrakter muss als Uschloss un d'Aschreiwungen am Register vun der Ofdeckungsassociatioun fir all zougänglech gemaach ginn.

De BWB ass berechtegt, Zouschlag oder Gebühren fir d'Verwaltungskäschte bei der Vergab vu Prêten a fir déi jäerlech Inkasso festzeleeën oder entspriechend Prämië oder Rabatter zu all Moment op eng eenheetlech ëffentlech Manéier festzeleeën.

D'Emissioun oder d'Boursenotéierung vun engem méi héije Taux wéi de Mindesttaux, deen an Artikel 1 festgeluecht ass, ass erlaabt.

D'Réckbezuelunge kënnen nëmme a Schatzschäiner vun der selwechter Aart wéi déi ausgestallt gemaach ginn.

Artikel 7

D'Aktivitéit vum BWB, souwäit se d'Anhale vun de Virschrëfte vun dësem Gesetz ëmfaasst, ënnerläit der Kontroll an der Opsiicht vun engem ëffentleche Kontrollrot, deen aus dem Finanzminister oder engem vun him ernannte Vertrieder, dem Inneminister oder engem vun him ernannte Vertrieder, dem Justizminister oder engem vun him ernannte Vertrieder, an dräi Persounen, déi fir eng Dauer vun zwee Joer aus dem Parlament gewielt ginn, besteet.

Machine Translated by Google

Strofklausel: Prisongsstrofe fir bewosst Schied un de Wäertpabeieren vun der Versécherungsgesellschaft a gläichzäiteg fir kommerziell oder üblech, besonnesch Bourse-, Sabotage vun de Baubanknoten oder dem Wechselkurswäert dovun oder fir e Versuch dovun. Zousätzlech héich Geldstrofe fir dëst, och fir juristesch Persounen.

An den "Exekutivbedingungen" goufen dann präzis Virschrëfte fir d'Zesummesetzung vum Verwaltungsrot an dem Berodungscomité erausginn, zu deem Vertrieder vun de Ministèren, dem Parlament an de Bauhären gehéieren. D'Aufgab vun esou engem Berodungscomité ass d'Kontroll vun der legaler Notzung vun de Bauschäiner, d'Iwwerpréiwung vun de Réckbezuelungen, d'weider Verifizéierung vun den Hypothekenentschädigungen, d'Genehmegung vun de Grondlage vun der Hypothek mat zënsfräie Bauschäiner, etc.

Déi weider Konditioune hunn dann d'Réckbezuelung an d'Ofschafung, d'Aktien op déi erausginn Serie vu Bauschäiner an op d'Sécherheeten, déi dofir registréiert goufen, a weider Virschrëfte fir déi genehmegt Baupläng, etc. geregelt. Deemools gouf den Ureiz fir d'Grënnung vun enger sou enger Sozialbank duerch den enorme Wunnbedarf an den Ëmstand geliwwert, datt d'Reich an d'Provënzen d'Nout op keng Manéier effektiv kontrolléiere konnten. Déi betraffe Institutiounen vun de Wunnengsbüroen konnten natierlech hei an do Wunnraim fräimaachen - awer si konnten keng nei Wunnengen bauen. Déi nei Bauaktivitéit huet ënner engem Materialmangel gelidden, virun allem ënner der Tatsaach, datt mat der existéierender Noutkontroll vun de Loyeren de Bau vun neien Haiser absolut "onrentabel" fir de Privatkapital war.

D'Subventiounen, déi vum Reich an de Provënzen fir d'Ofdeckung vun de sougenannte verluerene Bauausgaben accordéiert goufen, ware bei der progressiver Währungsdevaluatioun net wäit genuch. Och déi eenzel Wunnengsbauten, déi hei an do ugefaange goufen, konnten déi allgemeng Wunnengsnout net ewechhuelen. Och d'Schafe vu bëllegen Hypothekegelder war onméiglech, well mat de festgeluechte Loyeren zu där Zäit och déi bëllegst Baugelder en Zënssaz vu 4% ausgeschloss hunn.

Et geschitt dofir, datt, wéi schonn an de fundamentalen Observatioune suggeréiert, *trotz dem gréissten Bedarf – wéinst enger inadequater Rentabilitéit – de Besoin einfach net ofgedeckt gëtt.*

Wann een elo fäerdeg bréngt, déi jäerlech widderhuelend Zënsbelaaschtungen ofzeschafen, wann een d'Méiglechkeeten erfëllt, fir deenen, déi eng Wunneng brauchen, zënsfräi Mëttelen zur Verfügung ze stellen, ass eng grouss Stimulatioun vum Wunnengsmaart méiglech. Doduerch géif awer net nëmmen de schreckleche Wunnengsbedarf mat all senge soziale a gesondheetleche Schied ewechgeholl ginn, mä och den interne Maart géif op eng aussergewéinlech Manéier stimuléiert ginn, well all déi onzueleg Nieweberuffer, d'Schléssermeeschter, d'Schräiner, d'Daachdecker, d'Installateuren, d'Glaser, d'Installateuren, d'Keramisten, d'Buedemleeër an d'Fliesenleeër, d'Moler an d'Gipskartéierer dovun ofhängeg sinn, si fannen dann hirersäits Aarbecht a Brout a gi gestäerkt an hirer Akafsfäegkeet.

Dëst Mëttel gëtt awer am zënsfräie Baugeld ugebueden.

Dës Bauscheine gi vun der "Sozialbau- a Wirtschaftsbank" ausgestallt. D'Liwweranten an d'Entrepreneuren gi mat dësem Geld fir de Bau bezuelt. De Gebaibesëtzer bezilt dat kritt zënsfräi Geld a passenden Raten bannent enger Period vun 30-50 Joer zréck, jee no Charakter an Haltbarkeet vum Bau. D'Bauschäiner ënnerscheede sech vum Geld vum Reich oder Provënz, genee sou wéi d'Reichsbank-Schäiner sech vun de Prêt-Treasury-Schäiner ënnerscheeden. Dës Bauschäiner fannen, wéi scho gesot, hir voll materiell Ofdeckung doduerch, datt gläichzäiteg nei materiell Verméigen (Haiser) op d'Gutschrift vun der Baubank entstinn, déi am Betrag vun den ausgestallte Schäiner entstinn.

Machine Translated by Google

déi duerch d'Aschreiwung vun zënsfräien Hypotheken am selwechte Betrag rechtskräfteg geséchert sinn.

Praktesch gesinn gëtt och hei de volle Wäert vun den neie Gebaier net an de Baunotizen uginn, mä nëmmen déi tatsächlech Baukäschten. D'Terrain muss dofir op d'mannst vun de Bauhären oder de Bausparkassen oder de Gemeinschaften zur Verfügung gestallt ginn, an doriwwer eraus mussen op d'mannst 10-30% vum Bauwäert vun deenen produzéiert ginn, déi Wunneng brauchen, vun deenen 5% do fir d'Ofdeckung vun den administrativen Käschte vun der Baubank zréckbehale solle ginn.

D'Réckbezuelung fënnt dann ouni weider Berechnung vun Zënsen statt. Op dës Manéier wiisst de fräie Besëtz vun den Hausbesëtzer vu Joer zu Joer an hiren Haiser, an och d'Wäerter, déi an der Gesamtgemeinschaft als Ofdeckung fir déi ausgestallte Bauschäiner behale ginn.
Doduerch reduzéiert sech d'Quantitéit vun de Bauschäiner am Ëmlaf jee no de gemaachte Réckbezuelungen.

De juristesche Charakter vun dësem Baugeld ass näischt anescht wéi d'Emissioun vun enger Obligatioun.
De Schëldner vun dëser Obligatioun ass d'Baubank. De Gläubiger vun enger Obligatioun ass den aktuellen Besëtzer vun dës Obligatioun.

Keen kann verbueden ginn, Obligatiounen auszeginn, et ass ëmmer nëmmen eng Fro vun den externen Ëmstänn, ob d'Obligatiounen, déi vun engem ausgestallt ginn, allgemeng als Bezuelung akzeptéiert ginn. Wéi schonn e puermol erwähnt, sinn d'Konstruktiounsscholden ëmmer an ënner all denkbarer wirtschaftlecher a politescher Konditioun vollstänneg duerch déi materiell Verméigen, déi géint dës entgéintgedeckt sinn. Et kann dofir keng Fro dovun sinn, datt d'Bank zu all Moment a Schwieregkeeten gerode kann.

Déi universell Akzeptanz ass awer garantéiert, an deem Moment, wou de Staat sech verflicht, d'Garantie fir déi zäitlech begrenzt Réckbezuelung vun de Bauschäiner ze iwwerhuelen an, während der Dauer vun den Schäiner, d'Schäiner a senge Registere als Bezuelung z'akzeptéieren oder wa se als legal Bezuelmëttel deklaréiert ginn.

Sou eng Akzeptanz vun der Garantie bedeit fir de Staat elo praktesch net déi geréngst Belaaschtung; am Géigendeel. Haut muss de Staat tatsächlech all Joer onzielbar Milliounen ausginn an Zënsen drop bezuelen, an dann iwwer allgemeng Steieren erëmzefannen, fir déi Subventiounen, déi hie fir verluere Bauausgaben guttgeheescht huet. Dëst gëtt dann komplett annuléiert.

D'Subventiounen, déi elo vum Staat ginn, sinn also a Wierklechkeet verluer Suen, déi vun der Gemeinschaft zeréckgewonne musse ginn, an déi un e puer glécklech Leit ginn, déi tatsächlech sou Subventiounen konnten kréien.

Sou spillt dat, och wann ee vun den Empfänger vun zënsfräie Bauschäiner, deen net bezuele kann, seng Verpflichtungen zu engem bestëmmten Zäitpunkt tatsächlech net méi erfëlle kann, keng Roll a Bezuch op déi enorm Erspuernisser, déi de Staatsbudget mécht, well en op dës Manéier och keng komplett verluer Affer muss bréngen.

Well et sech ëm eng Aufgab vu grousser sozialer Bedeitung handelt, ass et gerechtfäerdegt, eng onofhängeg ëffentlech juristesch Gesellschaft als Instrument an Träger vun hirer Ausféierung.

Sou gëtt dës Institutioun aus dem Beräich vun de privatwirtschaftleche Gesellschaftsformen erausgeholl, un déi natierlech perséinlech Gewënn a Beräicherungsabsichten an den Ae vum Vollek ugehaange sinn. Op der anerer Säit gëtt d'Institutioun aus dem Beräich vum pure Staatsbetrib erausgeholl, géint dat och, net ganz ouni Ongerechtegkeet, eng gewëssen Ofneigung an allen ekonomesche Saachen an der Ëffentlechkeet besteet.

An den Ëmsetzungsreglementer muss alles festgehale ginn, wat am Fong onentbehrlech fir d'Ëffentlechkeet an fir d'Sécherheet vun der Geschäftsféierung vun der Bank.

Machine Translated by Google

De proposéierte Berodungsrot kann säin Afloss iwwer dëst eraus spieren. De Berodungsrot selwer ass erëm e Spigelbild vun alle betraffenen Interessengruppen.

D'Grënnung vun enger Baubank als ëffentlech juristesch Gesellschaft huet och den angenehmen Niewewierkung, datt op dës Manéier de ganze Komplex vun de Verméigenswäerter, déi op dës Manéier geschaf ginn, net als Eegentum vum Staat, mä als Eegentum vun enger onofhängeger juristescher Entitéit, nämlech der Baubank, erschéngt.

Déi juristesch Konstruktioun oder de juristesche Charakter vun dëser Baubank ass also folgend: D'Baubank ass eng juristesch Entitéit duerch de Fall, datt se als ëffentlech juristesch Gesellschaft unerkannt oder gegrënnt ass; dës Baubank besteet guer net aus eenzelne Memberen; si ass selwer den Träger vun de Rechter a Flichten, déi aus hirer Aktivitéit entstinn. Si ass awer och keng offiziell a keng staatlech Institutioun, kee Member vun engem staatlechen Organismus.

D'Schafung vun enger sou enger juristescher Form ass zwar näischt Allgemenges an Traditionelles; awer trotzdem eppes, wat scho gesetzlech virgesinn ass; déi haiteg Konditioune verlaangen awer entspriechend Institutiounen vun enger moderner Aart. Hei läit tatsächlech de Virdeel, wann eppes vun dëser Aart etabléiert gëtt: datt een op eng gewëssen Aart a Weis iwwer d'Grenze vum Traditionellen erausgeet, fir sech un d'Ufuerderunge vun der Zäit unzepassen.

Wéi d'Geschäftsféierung ofleeft, léisst sech am beschten unhand vun engem eenzelne Beispill erklären: D'Baubank mécht am Viraus d'Grondlage a Viraussetzunge bekannt, déi erfëllt musse ginn, fir datt eng Ufro fir d'Zoustëmmung vu Baubankgelder berécksiichtegt ka ginn.
Den Ufroeër riicht seng Ufro mat den néidegen Dokumenter un d'Baubank a schléisst, a positiven Fäll, e Kontrakt mat deenen of, déi eng Wunneng brauchen (Hausbesëtzer).

An dësem Kontrakt soll virun allem alles virgesinn ginn, wat d'Baubankverordnung an d'Ëmsetzungsreglementer virschreiwen, also d'Verpflichtung, d'Baugelder nëmme fir de Bau vum Gebai ze benotzen, d'Verpflichtung zu engem Hypothekestatus an d'Réckbezuelungsverpflichtungen. Awer ausserdem mussen all aner entspriechend gesetzlech Konditiounen an dësem Kontrakt festgeluecht ginn. Et muss besonnesch festgestallt ginn, datt deen, deen eng Wunneng brauch, net berechtegt ass, d'Immobilie nach eng Kéier ze verkafen, wat ausserdem schonn an der Hypothekeuerdnung praktesch ervirgehuewen ass. D'Konditioune fir d'Ierfschaftsiwwerdroung a fir de Fall vun engem Bezuelungsversoen solle mat enger oder méi Réckbezuelungsraten entspriechend geregelt ginn.

(Detailer entstinn aus der Natur vun dëser Saach.)

Well all Liwwerfirmen an all Aarbechter nëmmen a Baubanknoten bezuelt ginn, déi d'Baubank selwer produzéiert, kommen d'Baubanknoten ënner allen Ëmstänn fir d'éischt nëmmen an de Mooss an den Ëmlaf, wéi d'Äquivalent u Bezuelungen dem Besëtz zoufälleg ass. Vun den Aarbechter a Fournisseuren kommen d'Baubanknoten un d'Ëffentlechkeet; als Géigeleeschtung fir déi existent Sécherheeten a besonnesch well de Staat d'Garantie fir d'Baubanknoten iwwerhëlt an d'Staatskasse d'Baubanknoten als Bezuelung akzeptéieren, akzeptéiert d'Ëffentlechkeet d'Baubanknoten wéi all aner Geld. Et bleift also dem Hausbesëtzer iwwerlooss, wéi hien seng Verpflichtung géintiwwer der Baubank erfëllt, all Joer 2% vun de Prêtbeträg a Baubanknoten zréckzebezuelen. An anere Wierder, de Gebaibesëtzer an den Hypothekeschëlder vun der Baubank mussen all Joer 2% u Baubanknoten aus de Beträg, déi am Ëmlaf sinn, produzéieren. Praktesch geschitt et, datt d'Hypothekeschëlder Baubanknoten sammelen, déi tatsächlech zesumme mam lokale Geld zirkuléieren, ier hir Réckbezuelungsscholden oflafen, an domat hir Bezuelung erfëllen.

Machine Translated by Google

Verpflichtung. Eng besonnesch gëeegent Plaz fir Baubanknoten ze kréien sinn d'Baustellen, déi zu all Moment a Betrib sinn.

Wann een dovun ausgëtt, fir eng Iddi ze kréien, datt an engem Joer zu München Baubanknoten fir 10 Milliounen ausgestallt ginn, da kommen dovun all Joer 200.000 Goldmark un d'Baubank zréck; sou datt no maximal 50 Joer déi ganz 10 Milliounen zréck sinn a vun der Baubank ageholl goufen, no maximal 50 Joer sinn d'Haiser, déi dovunner gebaut goufen, domat zréckbezuelt a ginn zum scholdfräie Besëtz vun hire Besëtzer. Déi ganz Bezuelung ass geschitt, ouni datt ee Cent onnëtz fir Zënsen bezuelt gouf; d'Bezuelung gëtt weider duerch näischt anescht wéi déi einfach Mëttel vun der Grënnung vun der Baubank, gebonnen un der Staatsgarantie, erreecht.

De soziale Akt besteet doran, datt de Staat de Wäert vun den Haiser absolut aus dem Näischt produzéiert huet, datt en duerch de Bau vun dësem ganze Gebai en Akommes fir Dausende vun Aarbechter a Geschäftsleit geschaf huet. Wann een dovun ausgëtt, datt et ëm Dausende vun eenzelnen Haiser geet, ginn Dausende vu Grondlosen domat a Grondbesëtzer verwandelt.

Et ginn ënnerschiddlech Einwendungen a Reservatiounen gemaach, vun deenen déi wichtegst virgeschloe kënne ginn:

1. Den Einwand vun der Inflatioun. Dësen Einwand ass sou kuerzsichteg wéi irrelevant; wéi schonn an de fréiere Passagen erkläert, kann eng Inflatioun nëmmen do entstoen, wou ongedeckt Geld erausginn gëtt. Hei steet déi materiell Ofdeckung géint d'Baubanknoten; et ass dofir irrelevant, wann och nëmmen erheblech Quantitéiten u Baubanknoten an den Ëmlaf kommen.

2. Den Einwand, datt dës Saach nei an net gepréift ass. Dësen Einwand ass net uwendbar, an d'Saach ass vläicht nei fir Däitschland. Soss anzwousch ass een un esou zënsfräi Scholdzertifikater gewinnt, déi duerch materiell Verméigen ofgedeckt sinn. Dat typescht Beispill dofir ass den englesche Warrant, deen virun honnert Joer agefouert gouf a bis haut erhale bleift. Den Warrant ass en Uerder, deen dem Besëtzer d'Recht op eng bestëmmte Quantitéit u Réiisen gëtt, déi an engem bestëmmte Zentrallager gelagert ass. Dës Warrantschäiner ginn als Währung benotzt; d'Kafkraaft vum Warrant huet nëmmen déi Schwankungen, deenen de Präis vum Réiisen um Weltmaart ausgesat ass.

Wann mir an Däitschland zum Beispill sou Warrants gehat hätten, wieren dës komplett onofhängeg vun den däitsche Währungen an hire Schwankungen gewiescht. De Wäert vun dësen Warrants war mam Präis vun der Réieisen zesummenhänken, an de Wäert vun dëse Präisser gouf dann automatesch a Bezuch op d'Währung geregelt.

Am Haftbefehl fanne mir dat bedeitend Beispill vun der populärer Natur vun dësem zënsfräie Scholdenzertifikat a Scholdenuerdnung, déi vun engem materielle Verméigen ofgedeckt sinn.

Souwäit wéi bedeitend an national wirtschaftlech wichteg Opbaue vun Neibau realiséiert musse ginn, ass et onbedéngt néideg, ganz Kolonien hannereneen ze bauen.

Et wier eng fehlerhaft Meenung, wann een Eenzelhaiser oder souguer Reihenhaiser nëmmen dann baue wéilt, wann déi Persoun, déi en Haus sicht, selwer Proprietär wëll ginn.
De Schued, deen muss behuewe ginn, ass d'Wunnengsnout, et geet also net haaptsächlech ëm de Wunnraum, mee ëm d'Schafung vu Wunnméiglechkeeten. Dëse Besoin gëtt och doduerch behuewen, datt de kommerzielle Bau vu Mietwunnengen gefördert gëtt. Näischt verhënnert also, datt e Miethausbesëtzer vum ale Stil Baubanknoten fir de Bau vun engem neie Miethaus kritt. Grad am Fall vun esou Persoune wäert et méiglech sinn, am Viraus a Cash eng méi grouss Virausbezuelung wéi nëmmen 10% vum ganze Gebai ze fuerderen.

Machine Translated by Google

Wäert; vill vun dëse Leit si bereet an an der Lag, aus eegenen Mëttelen erheblech Zomme Sue fir de Wunnengsbau auszeginn, wa se als Subventioun e entspriechende Reschtbetrag oder en Deelbetrag zënsfräi vun der Baubank kréien. Genee den zënsfräie Charakter vum Baubankgeld erméiglecht et, dësen Aspekt vun der Erhuelung vum Baumaart ze berücksichtegen, deen esou extrem wichteg fir Groussstied ass.

Dës sozial Bau- a Wirtschaftsbank wäert awer spéider och iwwer d'Grenze vun der Finanzéierung vu Wunnengsbauten erausgoen, fir zënsfräi Kreditter fir national wirtschaftlech wichteg Entreprisen, Industrien, Gemeinschaftsaarbechten, Verbesserungen an der Landwirtschaft usw. erauszeginn, och wann mat enger méi kuerzer Réckbezuelungsfrist.

Machine Translated by Google

De Staat ouni Steieren

D'Haaptzil vum nationalsozialistesche Staat ass: de Staat ouni Steieren. Och wann dat ënner den haitegen Ëmstänn wéi eng verréckt Utopie kléngt, och wann et fir villen als e Versprieche schéngt, dat ze schéin ass fir wouer ze sinn, wësse mer awer, datt dëst Zil komplett erreechbar ass, zumindest souwäit den enormen Steierdrock vun der Bevëlkerung muss ewechgeholl ginn.

Mat aller Kloerheet hu mir an de virege Kapitele de Beweis presentéiert, datt haut bal all Steiere just duerch Zënsen verschléngt ginn. Mir bezuele Steiere fir all Stéck Brout, dat mir iessen, all waarme Salon kascht en Iwwerschoss u Steieren, all Akaf gëtt mat der Verkafssteier belaascht.
Mee alles, wat op dës Manéier Steiere gëtt, ass wäit net genuch, fir eleng d'Steiere vun de Reparatiounsscholden ze bezuelen.

Et verréit ëmmer e Manktem u Goût a kriteschem Verständnis, wann een esou en Haaptzil ofweist, wéi ouni Zweiwel de Staat ouni Steieren als Utopie ass. Fir een, deen eis op de breede a verwéckelte Weeër vun der haiteger Finanzpolitik begleet huet an deen den Ariadne-Fuedem net verluer huet - d'Zënsverpflichtung vum Staat - muss et einfach sinn, och de Wee aus dësem Labyrinth vum Minotaurus erauszefannen.

Een, deen sech iwwer d'Degradatiounen erhieft a vun engem erhiewte Standpunkt aus déi beschriwwe Verbindungen iwwerpréift: Zënsverpflichtung vum Staat - Steier - Inflatioun, een, deen d'Zënsverpflichtung vun alle Natiounen aus dem westleche Kulturkrees als de Fakt unerkannt huet, deen alles dominéiert, een, deen erkannt huet, datt mir an engem Zäitalter vun enger kompletter Ëmkéierung vun de gesonden a vernünftege Konditiounen tëscht Aarbecht a Räichtum liewen, een, deen der dréngender Logik net méi entgoe kann, datt besonnesch de Staat, duerch seng finanziell Souveränitéit, net komplett un de Kreditwee gebonnen ass, mä datt hie kreativ duerch säin eegent Recht all grouss ëffentlech Staatsaufgaben finanzéiere kann, fir hien ass et nëmmen de leschte Schrëtt an eng finanziellpolitesch Nei Welt, e Staat ze fuerderen, an deem d'staatlech Finanzverwaltung et net als hir éischt Aufgab betruecht, sou vill Steiere wéi méiglech vun de Staatsbierger ofzezéien, mä am Géigendeel all belaaschtenden Steierdrock ewechzehuelen an d'national Wirtschaft ze befruchten.

Mir sinn an der Lag, den numeresche Beweis ze presentéieren, datt de Staat ouni Steieren guer keng Utopie ass, mä datt d'Méiglechkeet dofir an all uerdentleche Staatsbudget virgesinn ass, wa sech de Staat vun der Zënslaascht befreit, déi op him läit. Datt hie dat och maache kann, ouni dofir zur Rechenschaft gezu ze ginn, beweist d'Geschicht vun de Staatsfailliten, déi Dosende vu Fäll erzielt, an deenen d'Staaten duerch Faillite vun den Zëns- a Scholdenlaascht entkomm sinn, déi op si leien.

Et géif eis ze wäit féieren, hei nach eng Kéier am Detail op déi präzis Demonstratioun anzegoen, déi ech a menger klenger polemescher Aarbecht "De Staatsbankrott" ginn hunn: D'Léisung, datt nämlech d'Upassung vun der Zënsbezuelung vun den ëffentleche Prêten an enger gläichzäiteger Transformatioun vun den Obligatiounen an zënsfräi Bankverméigen op kee Fall den onéierleche Numm Bankrott verdéngt, mä datt dës Form vun der Befreiung vum Staat a vum Vollek vu senger zënsgebonnener Scholden tatsächlech d'Fräiheet vum Staat a vun der Wirtschaft virun onerdréigleche Ketten bedeit.

Eng Upassung vun dësen Zënsbezuelungen hätt awer schonn virum Krich d'Ofdeckung vun de Staatsausgaben fir déi ganz Staatsverwaltung erméiglecht. Ech hunn de bayresche Staatsbudget vun 1911 als Beispill presentéiert. Deemools hunn d'Akommes vum bayresche Staat aus de sougenannte kommerzielle Staatsbetriber (Eisebunn, Post an Telegraph) 120 Millioune Goldmark belaf, d'Akommes aus der staatlecher Forstwirtschaft 40 Milliounen. Den Total

Machine Translated by Google

D'Ausgaben fir déi ganz Staatsverwaltung fir d'Justizverwaltung (all Bezirksgeriichter mat hire gesamte Personal- a Materialkäschten, all Landgeriichter, d'Landgeriichter an déi héchst Geriichter zu München, Nürnberg, etc.) hunn 27 Milliounen ausgemaach. Fir déi ganz grouss an esou virsiichteg entwéckelt intern Verwaltung vum ganze bayresche Staat – also fir déi vill Bezirksgeriichter, fir d'Landesregierungen, fir d'Police vu München, fir d'Gendarmerie, weider fir déi vill aner Organer an Autoritéiten wéi d'Medizinesch Autoritéiten, d'Landesimpfkrankenhaus, d'Fuerschungsanstalten fir Liewensmëttel a semi-Luxusliewensmëttel, d'Sanatorien an d'Geeschtesanstalten, den Verwaltungsgeriicht, d'Landesstatistikbüro, d'metrologesch Autoritéiten, d'Versécherungskummeren, etc. goufen am Staatsbudget ausbezuelt. Fir Bildung, Schoul a Kierch, also besonnesch fir all Mëttelschoulen, d'Secondaireschoulen, d'Virbereedungsschoulen, d'Latäinschoulen, d'Secondaireschoulen~~,~~, am Joer 1911, 40 Milliounen d'Mëttelschoulen, d'Héichschoulen, d'Beruffsschoulen, d'Léierausbildungsanstalten, fir all staatlech Bauschoulen a Fachschoulen, d'Handwierks- a Museksschoulen, d'Landwirtschafts- a Landwirtschaftsschoulen, fir de Weihenstephan[80] an de biologesche Fuerschungsinstitut, fir all d'Fraebildungsinstituter, an dann, virun allem, fir d'Universitéiten mat hiren onzuelege Sammlungen an Instituter, d'Technesch Universitéit, fir déi aner Konschtuniversitéiten, fir d'Handwierksuniversitéiten, fir d'Musekakademie, dann fir de Maximilianeum[81], weider fir d'Zentralinstituter fir Wëssenschaft a Konscht, d'Wëssenschaftsakademie, d'wëssenschaftlech Sammlunge vum Staat, d'Bayeresch Muséeën, d'Staatsbibliothéik, den Staatstheater, etc., fir dëst enormt Aktivitéitsfeld vum Kulturministère mat senge Dausende vu Beamten, mat senge risege Konschtschätz an de Sammlungen a Muséeën, déi all tatsächlech Gebaier, Verwaltung a Fleeg erfuerderen, goufen am Joer 1911 am Ganzen 51 Milliounen ausbezuelt. Am Beräich vum *Finanzministère,* deen tatsächlech net nëmme Funktiounen ausübt, déi Sue vum Vollek extrahéieren, leien d'Aktivitéite vun der Forstverwaltung mat Honnerte vu Forstwärter, weider d'Verwaltung vu Minnen, Schmelzwierker, Salzwierker, déi ganz zentral an zousätzlech Douaneamt, d'zentral Mënzprägung, d'Staatsscholdverwaltung an d'Staatsbank, weider d'Geometerbüroen an d'Provënzvermiessungsbüro, dann och d'Staatsbadverwaltungen, d'Geriichtsbrauerei zu München, etc. Dëst och ganz grousst Ënnerhuele huet Ausgaben vun 15 Milliounen verursaacht. D'Ausgaben vum Transportministère *goufen* duerch seng eegen operationell Einnahmen ofgedeckt, op der anerer Säit hunn d' *Pensiounen* vun den ale Beamten weider de ganz héije Betrag vu ronn 36 Milliounen gefuerdert.

Sou goufen zesummen d'Justizverwaltung, d'intern Verwaltung inklusiv d'Gebaier – déi ech uewe net speziell ernimmt hunn – an och d'Finanzverwaltung, souwéi d'Bildung an Entwécklung, an d'Pensiounen 27+40+51+13+36=167 Milliounen gefuerdert.

Déi Iwwerreschter, déi d'Staatsbetriber, d'Post an d'Eisebunn, d'Minnen an d'Bëscher, an der Staatskees mat ongeféier 160 Millioune geliwwert hunn, wieren also eigentlech bal duergaangen, fir de ganze gigantesche staatleche Verwaltungsapparat ze decken – ouni ee Cent Steieren!

De Staat ouni Steiere wier also eng Realitéit gewiescht, wann déi total Steieren, déi vum bayresche Vollek ofgezu goufen, dat heescht 60 Milliounen un direkten Steieren an 53 Milliounen un indirekten Steieren, an zousätzlech 31 Milliounen Taxen, am Ganzen also 134 Milliounen, net komplett fir d'Zënsbezuelung vum Kreditkapital misste benotzt ginn. Eleng d'Zënsbezuelung fir d'bayresch Staatsscholden

[80] De Weihenstephan ass e Klouschter aus dem 11. Joerhonnert an Oberbayern, deen 1803 an eng Forstwirtschaftsschoul a Staatsbrauerei ëmgewandelt gouf.

81 De Maximilianeum zu München gouf vum Kinnek Maximilian II. vu Bayern als Sëtz vun enger Studentenstëftung entworf. Zënter 1949 ass et de Sëtz vum bayresche Landesparlament.

Machine Translated by Google

huet 84,6 Milliounen (!) gefuerdert a Bayern musst dem Räich 50 Milliounen och fir d'Zënsen vun der Schold vum Räich liwweren.

Ech hunn e kuerzen Iwwerbléck iwwer déi grouss a kleng Beräicher vun eisem Staatsliewen ginn. Dëst schéngt och besonnesch wichteg ze sinn, well den Nationalsozialismus och bedenkt, wéi aussergewéinlech vill a wéi vill exemplaire Aarbecht den ale Staat geleescht huet, vill wat keng Reform a keng Verbesserung brauch, souwäit et näischt mat Saachen ze dinn huet, déi ni kënne geléist ginn.
Och fir all Staatsorganismus ass et wouer, datt en net stoe kann, wann en net versteent wëll ginn. A ville Beräicher schued e méi frësche a méi fräie Geescht net, an hei an do si grëndlech Reforme passend. A ville Branchen vun eisem Verwaltungsapparat muss op d'mannst en neie Geescht erakommen, besonnesch de Geescht vun der definitiver Verantwortung vum Beamten a Bezuch op seng Aufgaben an d'Leit, deenen hie déngt.

Nëmmen ee Beräich gouf an komplett falsch Weeër gezwongen – d'staatlech Finanzverwaltung. Wa sou Ëmstänn wéi déi beschriwwen méiglech sinn, dann ass dat tatsächlech en Zeechen, datt hei eng radikal Ännerung muss gemaach ginn. Dat stëmmt awer scho fir de Staat virum Krich – schonn deemools war de Staat an den Zënsservice fir de private Kreditkapital agebaut.
Näischt weist op eng méi opfälleg Manéier d'Ofhängegkeet vum Staat vu Prêtkapital, déi deemools scho bestoung, wéi eng Iwwersiicht iwwer d'Verdeelung vun de Steieren op déi verschidde Forme vun Akommes. Laut dem Budget fir 1911, op deem mir eis Observatioune bis elo baséiert hunn, gouf Grondbesëtz op 12,6 Millioune geschat, Hausbesëtz op 12,1 Milliounen, d'Geschäftsbetriber op 17 Milliounen, awer op der anerer Säit Kapitalpensiounen mat engem Gesamtpensiounsakommes vun 253 (!) Millioune Goldmark op nëmmen 10 Milliounen. Dëst ass also wierklech eng extrem noloossend Behandlung vun deenen, déi ouni Ustrengung liewen a op Käschte vun der schaffender Bevëlkerung schaffen kënnen.

Déi onzueleg kleng Pensiounsakommes – mir denken dobäi un d'Pensiounsgrupp vu 70-700 Millioune Mark – representéieren zwar a Zuelen déi iwwerwiegend Mass vun de Kapitalpensiounssteierverpflichtungen, dat heescht ongeféier 150.000, awer weder hiert Akommes aus Kapitalzënsen nach hir Steierbezuelung, mat ongeféier 0,7 Milliounen, géif eng Roll am Staatsbudget spillen – awer wat dës Zuelen fir eis sou bemierkenswäert mécht, ass den Ëmstand, datt dat grousst Prêtkapital bei dësen Honnertdausende vu klenge Zënsempfänger e mächtege Schutz géint all Attacken géint dat ustrengungsfräi an arbeitsfräi Akommes aus Zënsen geschaf huet.

Et ass natierlech einfach, dës kleng Zënsempfänger dovun ze iwwerzeegen, datt hir Spueren bis zu engem gewësse Grad e laangfristege Recht op Zënsen garantéiere mussen, well d'Ähnlechkeet vun dëse Leit, déi hiert ganzt Liewe laang geschafft hunn a fir hir Spueren tatsächlech geschafft hunn, mat de Pensiounsempfänger am Staat an an de Konditioune vun den Aarbechter ass offensichtlech. Mee wat dës Astellung vun der Iddi vun enger Pensioun ënnerscheet, ass den essentiellen Ënnerscheed, datt de Pensiounsfuerderung vun der Persoun ofhänkt a beim Doud ophält, während de Zënsfuerderung materiell ass an onofhängeg vun der Persoun op eng onperséinlech Aart a Weis un de blotte Besëtz vu Suen als "éiwege juristesche Rechtsfuerderung" gebonnen ass.

Mir wäerten dës Zesummenhäng weider an der Diskussioun vun den allgemenge Altersrenten behandelen, well dës Observatioune géifen eis erlaben den Iwwergang vum ongerechtfäerdegte éiwege Zënsen zum gerechtfäerdegte Fuerderung vun all Nationalkamerad op en sorgfräit Alter ze fannen.

Dës kleng Zënsempfänger kommen net a Betruecht an der Fro, mat där mir eis beschäftegen, iwwer déi bemierkenswäert noloossend Behandlung vum Prêtkapital vum ale Staat, mä nëmmen déi, déi de Léiwenundeel vun de Kapitalpensiounen schlucken an déi dann erëm als déi grouss Finanzspender vum Staat optrieden.

Machine Translated by Google

Also ewech mat dësem nationalwirtschaftleche Quatsch vun enger interessenkapitalistesch orientéierter staatlecher Finanzverwaltung a eraus an de fräien nationalsozialistesche Staat vun Aarbecht a Leeschtung, befreit vun alle Steieren.

Wann de Staat vun der Bläigewiicht vu senge Zënsverpflichtungen befreit ass, da wäert een gesinn, wat de Staat erreeche kann. Wann nei Akommesquellen vun engem groussen Ëmfang derbäikommen, wéi d'Ausnotze vun der Waasserkraaft an den natierleche Ressourcen vum Land, dann ass de Staat ouni Steieren net méi wierklech eng Utopie, mä eng freedeg Realitéit.

Wa mir trotzdem vun enger Steierpolitik vum nationalsozialistesche Staat schwätze wëllen, dann ass dat well aus sou Steierquellen d'Mëttel fir vill Aufgaben fléisse kéinten, déi tatsächlech op eng staatlech Léisung waarden, fir déi et awer ni méi Mëttelen am Staatsbudget gouf. Mir denken hei un déi breet Beräicher vun der nationaler Gesondheet, dem Kampf géint Geschlechtskrankheeten, dem Alkoholmëssbrauch, der Förderung vum kierperleche Sport, der méi substantieller Förderung vu Konscht a Wëssenschaft, dem Mutterschaftsurlaub, der Kannerbetreiung, dem Bau vu Gaardestied a virun allem un der Erlaabnes vun der Éiereschold vum däitsche Vollek géintiwwer senge Krichsverletzten a Krichswittfraen a Weesen.

Folgend Prinzipie sollten als Richtlinne fir e nationalsozialistescht Staatssystem am Beräich vun der Steierpolitik ugesi ginn:

1. Eng Besteierung fir d'Zënsbezuelung vu bannenzege Prêten ass ausgeschloss.
2. Steiere sinn nëmme fir d'Ofdeckung vu Staatsausgaben fir onproduktiv Zwecker, fir d'Verwaltung, d'Justizverwaltung, d'Arméi, d'Police an de Gesondheetssystem an d'Bildung erlaabt, souwäit d'Iwwerreschter vun de kommerzielle Staatsbetriber, der Eisebunn, der Post, dem Telegraph, de Staatsbëscher an de Staatsminièren, souwéi d'Stroumversuergung vun de grousse staatlechen interurbane Basen, net fir hir Ofdeckung ausreechen.
3. Fir d'Ofdeckung vu besonnesche Bedierfnesser oder fir speziell Noutfäll, also besonnesch am Fall vu Krich, sinn direkt an indirekt Steieren net nëmmen erlaabt, mä och geuerdnet.
4. Direkt Steiere kënnen a jidder Form op Verméigen erhuewe ginn, awer hei soll eng wäitreechend Graduatioun geplangt ginn. D'Akommes soll bis zu engem entspriechenden Ëmfang steierfräi bleiwen. An dësem Fall soll méi grëndlech wéi bis elo iwwerluecht ginn, ob de Steierzueler eng Famill mat Kanner oder aner Fleegeverpflichtungen huet.
5. Staatsbeamte solle grondsätzlech vun de Steiere befreit bleiwen. Fir bestuete Leit Kanner D'Zousätz solle garantéiert ginn.
6. Indirekt Steiere kommen an normalen Zäiten nëmme fir Luxusobjeten a Betruecht. De Staat huet hei en exzellent Mëttel zur Verfügung, fir sou ze handelen, datt d'Präisser op der Produktioun vun Artikelen, déi nëmmen dem Nodeel vum attraktive Luxus, der Räichtum an dem Gejäiz beim Iessen an Drénken, an den Exzesser vun der Moud déngen, kontrolléiert an erhéicht ginn. Och reng Hallef-Luxusgidder wéi Tubak, Alkohol, Wäin, souwäit se keng Gesondheetszwecker déngen, droen indirekt Steieren. Op der anerer Säit mussen all indirekt Steieren, déi d'Leit haut an hirer Ganzheet ausbeuten, fundamental vermeit ginn. Mir mengen hei all déi onsënneg indirekt Steieren, déi nëmmen op eng präiserhéijend Manéier funktionéieren, op Zocker, Salz, Streichhëlzer, Luuchten, Limonade, och d'Steiere op Kuel, déi d'Produktioun radikal méi deier maachen, och d'Steiere um Persounen- a Wuerentransport, a virun allem d'Wuerenverkafssteiere.

7. D'Erfassung vu Krichs- a Revolutiounsgewënn soll als eng gerecht Aufgab duerchgefouert ginn. Fir sou eng Aufgab muss natierlech als éischt d'Grondlag vun enger vernünfteger Berechnungsbasis geschaf ginn, op där een deen aktuelle Räichtum mam fréiere vergläiche kann. Natierlech muss och hei erëm en Ënnerscheed gemaach ginn tëscht dem Räichtum, deen aus produktiver Aarbecht entsteet, fir déi de Krich awer e besonnesche Boom bedeit huet. Et ass net méi wéi richteg an

Machine Translated by Google

richteg, datt vun esou zimlech bedeitende Krichsgewënn en Deel un d'Gemeinschaft geet.
Op der anerer Säit muss eng vill méi schaarf Evaluatioun gemaach ginn am Fall vun deem Räichtum, deen aus Zwëschenhandel a Spekulatioun entsteet.

8. Stempelgebühren a Gebühren, och Steieren, déi d'fräi Verfügungsrecht iwwer Elementer vum Verméigen limitéieren, souwäit dës Verfügung net géint dat allgemengt Wuelstand geriicht ass, solle wou méiglech limitéiert ginn. Dozou gehéieren och d'Ierfschafts- a Schenkungssteieren.

Grondsätzlech soll d'Steierfinanzpolitik dem Endzil vum "Staat ouni Steieren" nostriewen, well et net d'Aufgab vum Staat ass, Sue vu senge Bierger ofzezéien, fir eng grondsätzlech falsch Staatskreditwirtschaft weiderzeféieren, mä d'allgemeng Wuelbefannen vun de Leit ze erhéijen.
De Staat ass net do fir den Zënsenkollektiv fir grouss Kredittkapital ze sinn, mä fir d'Persoun an de Besëtz vu senge Staatsbierger ze schützen an d'natierlech Ressourcen vum Land der Gemeinschaft déngschbar ze maachen.
D'Mëttel fir déi onproduktiv Staatsaufgaben sollten, wéi scho beschriwwen, haaptsächlech aus den Iwwerreschter vun de kommerzielle Staatsbetriber geholl ginn, an zweetens aus Luxussteieren, drëttens aus Räichtum an Akommes, déi iwwer dat eraus leien, wat duerch d'einfach Leeschtung vun der Aarbecht kritt ka ginn, an nëmmen dann vun der besëtzer Mëttelklass, souwéi aus indirekten Steieren op Hallef-Luxusgidder, deenen hir Notzung net vital néideg ass. An nëmmen a Krichszäiten, an deenen d'Liewe vun der ganzer Natioun menacéiert ass, kann de Staat fuerderen, datt och d'Gemeinschaft - wéi se tatsächlech Militärdéngscht vun jidderengem duerch hir Déngschtsouveränitéit fuerdere kann -, an nach eng Kéier mat besonneschem Bezuch op déi besëtzer Klassen, hire finanzielle Bäitrag zum Krichsféiere a Form vun indirekten an direkten Steieren leeschtet.

Schlussendlech kënne mir nach eppes iwwer d'Fro vun de "kommerzielle Staatsbetriber" soen. Et gëtt elo léiwer drop higewisen, datt Staatsbetriber net "rentabel" sinn. Mir hunn déi fundamental Fro vun der Rentabilitéit scho laang diskutéiert.

An der Ustrengung, d'Eisebunnen etc. "geschäftsméisseg" ze bedreiwen, "se vum onwirtschaftleche Staatsbetrib ze befreien" oder "se an eng gemëschte wirtschaftlech Form ze bréngen", verstoppt sech nëmmen de schlecht verstoppte Wonsch vum grousse Prêtkapital, och dëse beträchtleche Verméigenskomponent vun der Natioun sech selwer déngschtlech ze maachen. Wann de Staat och dës Komponente vum Verméigen ofgëtt, dann ass e vollständneg dem Prêtkapital ausgestallt an huet, ausser der Erlaabnes, als Zënseninkassateur fir de Prêtkapital ze handelen, kee Beräich méi, an deem e souverän ass, oder an deem e reglementar operéiere kann a vun deem aus e beträchtlech Akommes fir d'Ofdeckung vu senge Aufgaben erhuele kann.

Machine Translated by Google

Déi finanziell politesch Befreiung vum Staat

Mir hunn als éischt beschriwwen, wéi eng Moossname getraff solle ginn, fir Ëmstänn, wéi mir se elo erliewen, an Zukunft onméiglech ze maachen. Dës Aufgaben erfuerderen zwar kreativ Servicer, awer si kënnen trotzdem ouni datt déi existent juristesch Konditioune beschiedegt oder geännert musse ginn, erreecht ginn. Anescht ass et beim Ofbriechen vun de bestehenden Ketten vun der zënsgebonnener Schold vun eisem Staat un seng intern an extern Gläubiger.

D'Moossnamen, déi hei ze huelen sinn, sinn u sech extrem einfach, nëmmen hir Ëmsetzung wäert vill Schwieregkeeten verursaachen. D'Mëttel géint déi éiweg Zënsverpflichtung aus interne Prêten ass: *d'gesetzlech Ofschafung vun dëser Zënsbezuelung.* Op der anerer Säit wäert dat grousst Prêtkapital, andeems et d'Interesse vun de klenge Pensionären vertrëtt, e grousse Kaméidi maachen an déi schrecklechst Drohungen géint e Staat ausspriechen, deen "onverletzlech Rechter ënner senge Féiss trëppelt", deen "e Gesetzesverletzung begeet, deen him säi leschte Stéck Vertrauen beraubt". Dat grousst Kapital wäert natierlech all Hiewelen asetzen, fir "dat enormt Verbriechen géint déi grondleeënd Wirtschaftsgesetzer" ze verhënneren. Natierlech! - een kann net wierklech erwaarden, datt eng international Muecht op eemol hiren Usproch op Herrschaft opginn wäert.

An dëser Schluecht geet et just drëm, eiserne Nerven ze behalen an sech net zouzeloossen, loosst Iech vum Gejäiz vun de Pressekulien erschrecken, déi vun der héijer Finanzwelt ënnerhalen ginn.

De Jud wäert dëse Kampf mat der zäherster Hartnäckegkeet féieren, well et geet ëm "seng Éier", wéi den ale Rothschild gesot huet: "Mäi Geld ass meng Éier, a wien mäi Geld hëlt, hëlt mir meng Éier ewech".

Elo sollen hir Suen tatsächlech op kee Fall vun de Besëtzer vun de Staatsobligatiounen geholl ginn, mä juristesch Fuerderungen, déi doduerch zu enger ganz grousser Ongerechtegkeet fir d'national Gemeinschaft ginn sinn, mussen einfach ewechgeholl ginn.

Mee aus der Siicht vum Staat, souwéi aus der Siicht vun der Bevëlkerung, déi duerch hir Aarbecht déi enorm Zomme musse sammelen, fir dës "rechtlech Fuerderungen vun de Staatskreditgeber" ze erfëllen, geet et net ëm "rechtlech Fuerderungen", mee ëm déi gréisst Ongerechtegkeet vun allen Zäiten – ëm eng dauerhaft Raubiwwerfall vun der Aarbechterbevëlkerung zugonschte vun engem klenge Bestanddeel vu grousse Kapitalisten mat staatlecher Ënnerstëtzung. *E Staat, deen d'"Briechung vun der Zënsen-Sklaverei" zu enger Tatsaach mécht, mécht op kee Fall eng Ongerechtegkeet, mee hie süht eng zimlech staark Ongerechtegkeet, fir där se selwer e Marionettendéngscht geleescht huet.*

Natierlech bedeit dat eng komplett Reorganisatioun vum aktuelle Staat; hie muss entscheeden, ob hie dem Ganzen dénge wëll oder ob hie wéi elo de Gerichtsvollzieher vun der internationaler Finanzwelt wëll sinn.
Bei dëser Fro gëtt et keng Kompromësser. Hei kann nëmmen eng entschlossent Repressioun zum Zil an zur Léisung féieren.

Den nationalsozialistesche Staat ass sech dëser mächteger Entscheedung wierklech bewosst – et wier extrem schwéier, sou en entscheedende Schrëtt ze maachen, wa mir net genee woussten, wat mir amplaz vun der zënsenkapitalistescher Wirtschaft opstelle mussen. Mee well mir dat wëssen, gi mir mat der komplettster Sécherheet vum Victoire an dës gréisst Schluecht vun der Weltgeschicht. Mir wëssen, datt d'Herrschaft vum Zënsen nëmmen op Ligen an Täuschung opgebaut ass, a well mir dat wëssen a kloer erkannt hunn, wësse mir och, datt sou e *Spannnetz* vu Ligen an Täuschung, egal wéi schwéier et gesponnen ass, mat engem Zuch zerrappt ka ginn.

Nëmmen nach eng Fro, déi lescht, muss eis beschäftegen, d'Fro: Wat wäerten auslännesch Natiounen zu sou enger radikaler Reform soen a virun allem zu enger Verweigerung vu weidere Zënsbezuelungen un auslännesch Zënskreditgeber?

Machine Translated by Google

Jo, wat wäerten auslännesch Natiounen dozou soen? Dës Fro ass u sech scho sou extrem bedeitend fir eis däitsch Nout an och fir déi kosmopolitesch Astellung vun de gréisste Kreesser.
Wat sinn iwwerhaapt "auslännesch Natiounen"? Sinn dat d'Fransousen, d'Engländer, d'Amerikaner? Sinn dat d'Schweden, d'Holländer an d'Norweger? Sinn dat d'Russen oder d'Chinesen? Oder sinn dat d'Inder oder d'Fëllänner82 oder déi kongolesesch Neger? Tatsächlech gehéieren all dës Leit zu "auslännesche Natiounen" a Bezuch op eis. Elo wäert déi wäit gréisst Zuel vun all dësen "Auslänner" guer näischt soen, déi klengst Zuel vu Chinesen, och déi klengst Zuel vu Russen a Fransousen wäerten iwwerhaapt wëssen, ëm wat et geet. Schlussendlech bleiwen nach d'Regierunge vun eise Krichsfeinden an dann natierlech - als déi, déi wierklech interesséiert sinn - déi jiddesch international Banquieren, déi "eppes doriwwer soen". Wat déi international Finanzwelt dozou soen wäert, ass awer ganz einfach ze beäntwerten. Et wäert, mat all de Mëttelen, déi et zur Verfügung stinn, sou eng Prozedur als en ongehéiert Verbriechen géint d'kultivéiert Mënschheet charakteriséieren, et wäert, duerch seng eege engagéiert Press mat all méigleche Ligen a Verzerrungen, déi sougenannt ziviliséiert Welt géint sou en ongehéierten Verstouss géint engagéiert Verpflichtungen opwerfen, et wäert vum komplette Zesummebroch vun Europa schwätzen, an et wäert probéieren, Frankräich als de besonnesch geegente Träger vun der europäescher Zivilisatioun zu engem oppene Krich géint Däitschland opzeruffen. Alles wat déi auslännesch Natiounen, dat heescht déi jiddesch Héichfinanz, géint sou en Attentat géint déi total Muecht vum grousse Juddentum soen.

Een kéint sech also souwuel d'Fro selwer wéi och d'Äntwert erspueren. Well et ass kloer wéi den Dag, datt déi Muecht, géint déi de Befreiungskrich geriicht ass, sech net ouni Kampf ënnerwerfe wäert, well et hei net ëm Däitschen geet, deenen déi auslännesch Interessen a Rechter meeschtens méi helleg si wéi d'Rechter vun den Däitschen, mä ëm Männer, deenen hiert markantst Charakteristikum e brutale Wëllen zur Muecht ass.

An all sou leschte historesche Froen ass et absolut onnëtz, spekulativ Observatiounen doriwwer ze maachen, wat de Feind elo maache wäert, well datt dësen keng Befreiung oder Revolt direkt erlaabt, ass offensichtlech. Ganz anescht ass d'Iwwerleeung, iwwer wéi eng Muechtmëttel de Géigner sech verfügt a wéi eng Stäerkten ee selwer huet. Wann ee weider genee weess, wat ee selwer maache muss a maache wäert, da muss ee observéieren, wéi de Feind den Ugréff ofwiere wäert, an eréischt dann kann ee Géigemoossnamen huelen. Kee militäresche Plang kann d'Campagne iwwer den éischten Ugréff eraus bestëmmen, awer e kann tatsächlech déi allgemeng Richtlinne fir en energesche Verlaf vun der Handlung ginn. Sou och hei.

An eisem Fall sinn d'Géigner schwéier ze fänken, well et ëm eng onperséinlech a supranational Muecht geet. De Wahlkampfplang muss dofir als éischt berécksiichtegen, wéi eng Muechten an Interessen net als Géigner a Betruecht gezunn ginn. Dëst ass wichteg, fir Muechten net onnéideg an eng Richtung ze benotzen, aus där keng Gefor bedroht.

Hannert der Fro: "Wat wäert d'Ausland dozou soen?" verstoppt sech haaptsächlech d'Angscht, datt mir an esou engem Fall kee Kreditt oder Liewensmëttel oder aner Réistoffer aus dem Ausland kréien.
Wéi ass elo d'Situatioun hei?

Als national Wirtschaft kënne mir op laang Siicht eis Importen ëmmer nëmmen duerch eis Exporten bezuelen, dat heescht Wueren géint Wueren austauschen, awer net mat Pabeiergeld a net mat "Kreditter". All dat funktionéiert eng Zäit laang, soulaang d'Ausland tatsächlech Kreditter gëtt, dat heescht, soulaang déi verschidden auslännesch Fournisseuren d'Vertrauen hunn, datt déi däitsch Importateuren déi betraffe Wueren mat vollem Geld bezuele wäerten. Mee dat ass nëmme méiglech, wann d'Importateuren als Exportateure vun däitsche Wueren auslännescht Geld gesammelt hunn. D'Angscht, datt mir keng Kotteng oder Fe

82 D'Awunner vum Tierra del Fuego, dem Archipel virun der südlecher Spëtz vu Südamerika.

Machine Translated by Google

Koffer oder Fudder, wéinst der Verweigerung vun internationale Zënsbezuelungen, vereent Froen, déi am Fong näischt mateneen ze dinn hunn. Och déi ganz jiddesch Groussbankmuecht kann op laang Siicht net verhënneren, datt d'Iwwerschosser an de Rohstoffproduzéierende Länner op iergendeng Manéier an déi däitsch Fabriken an Aarbechtsplazen kommen, an och déi däitsch fäerdeg Produkter wäerten hire Wee op d'Verkafsmäert vun der Welt fannen. Dësen géigesäitegen Austausch vu Wueren tëscht den ënnerschiddlechen nationalen Economien geschitt tatsächlech no de zwéngende Gesetzer vun Offer an Nofro. Natierlech kënnen ënner Zwang, an temporär, hei Restriktiounen a Stopp optrieden, wéi mir et am Krich erlieft hunn, an dann erëm an der Ruhrregioun83. Awer dat sinn alles gewaltsam Moossnamen, déi dem Ausland op ähnlech Aart a Weis schueden.

Mir kënnen also mat Sécherheet dovun ausgoen, datt de Grousshandel et fäerdeg bréngt, deen absolut néidegen Importbedarf ze decken. Et gëtt ëmmer neutral Länner, duerch déi dës Importen eis erreeche kënnen.

Ausserdeem kann eng Nationalwirtschaft, déi sech hiren nationale Flichten erëm bewosst ass a soumat am Fall vun Exportartikelen erëm méi effizient gëtt, vill léiwer drop zielen, datt se dat aalt Vertrauen erëmkritt. Déi temporär Intermediärkreditter beim Import an Export sinn Ugeleeënheete vun den Handelshaiser a baséieren op hirem perséinleche Kreditt.

Dës Fro huet elo en aneren Aspekt, nämlech d'Angscht viru politesche Zwangsmoossnamen wéinst der Ënnerbriechung vun der nationaler Zënsbezuelung un d'Krichsanleihen an aner zënsdroend Obligatiounen vum Räich oder de Bundeslänner. Och dat ass extrem onwahrscheinlech, well et hei ëm d'Zënsufuerderunge vun eenzelne private Gläubiger vun däitsche Staatsanleihen geet, fir déi kaum politesch Aktioun ka gemaach ginn. Tatsächlech ass et och an der Geschicht vun de Staatsbankrotten nach net virkomm, datt eng militäresch Interventioun gefollegt ass, wéi e Staat seng Zënsbezuelung ënnerbrach huet. Déi géigneresch Meenung, datt d'Fransousen an dësem Fall direkt Repressalien géife maachen, ass op kee Fall aus logesche Grënn ze akzeptéieren, well soss hätten d'Feinde zu där Zäit duerch militäresch Aktiounen géint den Ënnergang vun der däitscher Mark missen intervenéieren. Den Devisenënnergang huet déi auslännesch Gläubiger vun däitschen Obligatiounen schlussendlech alles beraubt. Elo gesinn eis Moossname guer net d'Annuléierung vun dësen internen däitsche Staatsscholden vir, mä nëmmen d'Annuléierung vun den Zënsen an d'Transformatioun vun den Obligatiounen a Bankverméigen. D'Bargeldbezuelung kann dogéint direkt den auslännesche Gläubiger ugebueden ginn.

Wéi ass et méiglech, datt an esou engem Fall, also wann den Här X. Illinois oder Chicago d'Informatioun vu sengem Banquier kritt, datt déi däitsch Regierung d'Krichsobligatiounen a Cash zréckbezuelt an datt dëse Betrag op säi Kont guttgeschriwwen ass, hie ganz rosen wier a seng Regierung géint Däitschland a Bewegung setzt?

E seriéise Widderstand ass vu kenger Säit ze erwaarden, wann eng nationalistesch däitsch Regierung d'Annuléierung vun den Zënsen op all zënsdroende Obligatiounen erkläert, mat enger gläichzäiteger Transformatioun vun dësen Obligatiounen an zënsfräi Verméigen a Staatsbanken oder Postsche Fir eis ass et wichteg, datt duerch eis Moossnamen d'Gemeinschaft net geschued gëtt, – d'Tatsaach, datt Widderstand vun der kapitalistescher Säit erhuewe gëtt, kann déi befreiend Dot net aschränken. Ee wäert genee am Fall vun dëser Moossnam gesinn, datt hei eng Trennung vu Séilen stattfënnt an datt déi zou Phalanx vun deenen, déi an dëser Regierungsmoossnam eng Befreiung a ... spieren.

---

[83] Wéi Enn 1922 festgestallt gouf, datt d'Däitschen eescht net mat hire Bezuelunge vu Holz a Kuel als Krichsreparaturen un d'Alliéierten zesummegeschafft hunn, hunn d'Fransousen an d'Belger, ënner der Leedung vum franséische Premierminister Raymond Poincaré, am Januar 1923 d'Industriegebitt Ruhr besat. Déi däitsch Reaktioun op dës Besatzung war haaptsächlech eng vu passivem Widderstand, wat d'Sympathie vun der Welt gewonnen huet an zu enger "Erweichung" vun de Konditioune vun de Reparatiounen am Dawes-Pakt gefouert huet.
Abrëll 1924 (kuckt uewe S. 94), deen och den Réckzuch vun den alliéierten Besatzungstruppen aus dem Ruhrgebitt gefuerdert huet.

Machine Translated by Google

D'Befreiung vun der Aarbecht virun engem enormen Drock wäert ganz geschwënn all Aarbechter enthalen. Nëmmen de Banken- a Boursekrees an déi am Krees vun de klenge Pensionären, déi an hiren eegenen Avantage gefaange sinn, wäerten weiderhin als Géigner stoen.

Een deen schafft, huet kee besonnescht Interessi drun, datt hie vu senge temporäre Verméigen Zënsen vun de Banken kritt, nach manner huet hien en Interessi drun, ganz héich Zënsen fir Kreditter ze bezuelen; mat sengem Geld als Betriebskapital wëll hie schaffen a verdéngen. Aus dësem Grond wäerten all Geschäftsleit, Fabrécksbesëtzer an Handwierker ganz wéineg un der Erhalen vum zënskapitalistesche System interesséiert sinn. – Dëst gëtt jidderengem kloer wéi den Dag, deen am Kapp behält, datt d'Regierungsinteressen – wéi mir am däitlechsten gewisen hunn – nëmmen duerch direkt oder indirekt Steieren aus dem Aarbechtsakommes vun de produktive Aarbechter extrahéiert ginn.

Een, deen dëst Wëssen kloer am Kapp huet, léisst sech zu kengem Moment net vun him ofrieden, well et tatsächlech just e Grondprinzip ass: *datt de Staat nëmme ka ginn, wat e senge Bierger nach eng Kéier a iergendenger Form muss ewechhuelen.*

D'Zënsen fir d'Zënsbezuelung vum Staat mussen ënner allen Ëmstänn vun de produktive Aarbechter ofgezu ginn. Kee Schaffer ass vun dësem Prinzip ausgeschloss, am mannsten den Handwierker, deen keng zënsdroend Obligatiounen zur Verfügung huet. Dës Situatioun trëfft hien am haardsten, well déi direkt an indirekt Steieren hien och am stäerksten betreffen. Well elo grad den Aarbechter duerch déi direkt Akommessteier a Form vun Akommesofzuch fir d'Steier opgefuerdert gëtt, ier all aner Kreesser den Aarbechter scho clairvoyant a Saache vun dëse Saachen gemaach hunn; datselwecht gëllt och fir all Léin- a Gehaltsdénger. Sécher sinn dës Kreesser sech vill manner bewosst iwwer déi vill méi radikal indirekt Steieren - obwuel se se haaptsächlech an der Inflatioun spieren, wéi am Kapitel iwwer "Inflatioun" beschriwwe gouf. Déi indirekt Steier ass déi onsozialst Steier. Si belaascht d'Aarbecht zugonschte vum pure Prêtkapital. Keen kann sech dovunner zréckzéien, an dofir ënnerdréckt si deen, deen am stäerksten Akommes huet. Op der anerer Säit stéieren déi indirekt Steieren - d'Kuel-, Salz-, Zündholz-, Zocker-, Béier- a Gedrénkssteier, d'Steiere fir perséinlech Transportmëttel, etc. - de Besëtzer vu grousse Kapitalverméigen guer net.

Een also aus dem Krees vun den Aarbechter, deen e Géigner vun enger sou befreiender Dot ass kann, datt nëmme wéinst engem Manktem u Wëssen a Verständnis vun dëse Verbindungen sinn.

Déi lescht an déi schwéierst Saach, mat där mir eis an dësem Kapitel nach beschäftege sollten, ass d'Fro vun der Ofschaffung vun den internationalen Zënsverpflichtungen – mat anere Wierder, d'Verweigerung vu weidere Zënsbezuelunge fir d'Krichsscholden.

Dës Fro ass am enkste mat der däitscher historescher Fro verbonnen, tatsächlech ass et déi däitsch Fro am Allgemengen, well se seet: Wëll déi däitsch Natioun Fräiheet oder Sklaverei?

Mir wëssen, datt a sou leschte Froen nëmmen den entschlossene Wëllen de Victoire bestëmmen a erreechen kann – d'Äntwert op dës Fro geet dofir wäit iwwer de Beräich vun de finanziellpoliteschen Observatiounen eraus. Mee et ass essentiell, datt eng Natioun, déi sech fir hir Fräiheet asetzen muss, weess, datt hir Sklaverei virun allem eng finanziellpolitesch ass, datt Politik an Ekonomie hei am nooste matenee verbonne sinn. Mee genee dat Neies un der aktueller Situatioun ass, datt se vu finanzielle Muechtpolitesche Standpunkter regéiert gëtt an datt d'Militärmuechtpolitesche Standpunkter nëmmen op déi zweet Plaz kommen.

Mir kënnen tatsächlech vun der Mammonistescher Ära als vun enger neier Epoch schwätzen. De Gott Mammon ass op den Troun vun dëser Welt geklommen. Keeser a Kinnek verbéien sech virun him. D'Parlamenter a Regierunge sinn seng ënnerwürfesch Dénger. Hie konnt grouss Beweegunge mat Joch verbannen - wéi d'Striewe vun de Léinaarbechter fir hir Verbesserung. Den internationale Kapital huet och...

Machine Translated by Google

Drécker vun der Welt, déi hiren Ziler déngschtlech sinn – sou wéi se sech och zum Verwalter vum kulturelle Räichtum an zum Verfälscher vun all nationaler indigener Konscht a Literatur gemaach huet.

Als déi markantst Dréier vun dëser mammonistescher Befallung an Herrschaft vun der Welt hu mir d'Juden unerkannt an dofir ass de Krees vun eisem Wëssen nach eng Kéier zou mat der Fro vun alle Froen *- der jiddescher Fro.*

D'Léisung vum Zënsproblem ass d'Léisung vun der jiddescher Fro. D'Léisung vum Zënsproblem am Sënn vun eisen Erklärungen ass d'Broch vun der jiddescher Weltherrschaft, well se d'Muecht vum Weltjudentum zerstéiert - seng Finanzmuecht.

Mä d'Léisung vum Zënsproblem ass ausserdem, an engem konstruktive Sënn, gläichzäiteg Zäit och d'Léisung vun der sozialer Fro.

Eng Verweigerung vun all Zënsen- a Steierbezuelungen op d'Krichsscholden géif déi international Finanzwelt, oder Frankräich, virun der Fro vun hirer Iwwernahm vun der ganzer Finanzverwaltung vu ganz Däitschland stellen. Wann all d'Steiere vum Räich ofgeschaaft ginn, déi elo fir d'Zënsenbezuelung un de Feind déngen, géif dat virun allem intern eng Erléisung vun der verréckter Steierënnerdréckung bedeiten, eng grouss sozialpolitesch Dot vun der gréisster Ausmooss, an de Feind misst probéieren, seng eege Finanzverwaltung an Däitschland z'entwéckelen.

Mee wann dat däitscht Vollek de franséischen oder jiddesche Steierenentweiler an all Steier- a Pensiounsbüro sëtze géif gesinn, an déi bescht Kéi vun dësen auslänneschen Ënnerdrécker aus de Ställ vun de Baueren geholl géife ginn – dann géif de Roserei an d'Empörung vläicht séier sou staark ginn, datt eng Nuecht de frieme Gespenst mat engem bluddege Biesem ewechkréie géif an Däitschland befreien géif.

Ob am Allgemengen eng Militärmuecht sou eng Entreprise am Déngscht vun ... géif iwwerhuelen déi finanziell Kraaft ass dofir nach ëmmer ganz fragwürdig.

D'Perspektiven vun eisem Befreiungswëllen sinn op kee Fall sou ongënschteg, wéi se am Ufank ausgesinn hunn – am Géigendeel. Déi éischt Kéier, datt Däitschland einstimmig d'Iwwergab vu senge "Krichshelden" refuséiert huet, war mat dësem "Nee" de Gespenst eriwwer.

Elo wäert déi international Finanzwelt sécherlech aner Methoden sichen, besonnesch d'Method vum Boykott an der kompletter Erdréckung vum internationale Maart. Datt et bei deem Leschten net geléngt, kann och sécher sinn, an och de Boykott vun däitsche Wueren géif Däitschland, ufanks just a senger wirtschaftlecher Aktivitéit, a fir eng Zäit och exklusiv, op säin interne Maart riichten. Et wier dofir och hei nëmmen d'Aufgab vun enger geschickter Innenpolitik - besonnesch duerch generéis Förderungen am Beräich vum Wunnengsbau -, déi kritesch Zäiten ze iwwerwannen an se fir d'Wuel vun de Leit ze notzen, bis déi nei Weeër an d'Welt bestëmmt sinn.

Dës Ouverture vun neie Weeër an d'Welt wäert duerch d'Briechung vun der jiddescher Dominatioun och ënner anere Natiounen geschéien, well de Wee vun den eenzelne Natiounen och zu enger gesonder Nationalwirtschaft nëmme kann duerch d'Heelung vun hirer heemescher Vergëftung duerch dat jiddesch-mammonistescht Gëft sinn. Dann wäerten sech déi natierlech Weeër vun engem gesonden internationale Handel an wirtschaftleche Komerz tëscht de Natiounen vun eleng opmaachen - an d'Mënschheet, befreit vun der jiddescher Ënnerdréckung, wäert en Zäitalter vun ongekéiertem Wuelstand erliewen - an, virun allem, *Däitschland - d'Häerz vun der Welt!*

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Versioun 1.0

Veröffentlecht am Joer 130 vun AH, am Kali Yuga
Oktober 2018 vum Christian Kalenner vum

Sudetenland Verlag.

Redaktioun vum Einar Birkemann.

D'Virdersäit vum Buch gouf vum Italo gemaach.